

அழக்ப்பா பல்கலைக்கழகம்

தேசியத் தர நிர்ணயக் குழுவின் மூன்றாம் சுற்றுத் தர மதிப்பீட்டில் A+(CGPA: 3.64) தகுதியும்
மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம் - பல்கலைக்கழக மாணியக்குழுவின் முதல் தரப்
பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தன்னாட்சித் தகுதியும் பெற்றது)

காரைக்குடி - 630003

தொலைநிலைக்கல்வி இயக்ககம்

எம்.ஏ. தமிழ்

முதலாமாண்டு - முதற்பருவம்

தாள் 31911

இக்கால இலக்கியம்

Author:

Dr. M.K. KOVAIMANI, Associate Professor and HoD

Department of Palmleaf Manuscripts, Tamil University, Thanjavur - 613 010.

"The copyright shall be vested with Alagappa University"

All rights reserved. No part of this publication which is material protected by this copyright notice may be reproduced or transmitted or utilized or stored in any form or by any means now known or hereinafter invented, electronic, digital or mechanical, including photocopying, scanning, recording or by any information storage or retrieval system, without prior written permission from the Alagappa University, Karaikudi, Tamil Nadu.

Information contained in this book has been published by VIKAS® Publishing House Pvt. Ltd. and has been obtained by its Authors from sources believed to be reliable and are correct to the best of their knowledge. However, the Alagappa University, Publisher and its Authors shall in no event be liable for any errors, omissions or damages arising out of use of this information and specifically disclaim any implied warranties or merchantability or fitness for any particular use.

Reviewer : Dr. V.Thiruveni, Assistant Professor in Tamil & Research Supervisor, PPR- Coordinator- All Tamil Programmes- DDE
Directorate of Distance Education, Alagappa University- Karaikudi-630003, Tamilnadu.India.

Vikas® is the registered trademark of Vikas® Publishing House Pvt. Ltd.

VIKAS® PUBLISHING HOUSE PVT. LTD.

E-28, Sector-8, Noida - 201301 (UP)

Phone: 0120-4078900 • Fax: 0120-4078999

Regd. Office: A-27, 2nd Floor, Mohan Co-operative Industrial Estate, New Delhi-110044

• Website: www.vikaspublishing.com • Email: helpline@vikaspublishing.com

Work Order No. AU/DDE/DE1-484/Preparation and Printing of Course Materials/2019 Dated 08.07.2019 Copies 1000

எம்.ஏ. (தமிழ்)
முதலாமாண்டு - முதற்பருவம்

தாள் 31911 - இக்கால இலக்கியம்

பிரிவு - 1. கவிதை, புதுக்கவிதை

கூறு 1 :	பாரதியார் - தேசிய கீதங்கள்	001
கூறு 2 :	பாரதிதாசன் - குடும்ப விளக்கு	025
கூறு 3 :	நா. காமராசன் (புதுக்கவிதை) - கறுப்பு மலர்கள் அப்துல் ரகுமான் (புதுக்கவிதை) - இரு பக்கங்கள்	049
கூறு 4 :	அறிவுமதி (புதுக்கவிதை) - இதயம் ஈரோடு தமிழன்பன் (புதுக்கவிதை) - பச்சை நெருப்பு	067
கூறு 5 :	நா. முத்துக்குமார் (புதுக்கவிதை) - தூர் தாமரை (புதுக்கவிதை) - ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்	085

பிரிவு -2. நாடகம்

கூறு 6 :	அண்ணா (நாடகம்) - வேலைக்காரி	098
கூறு 7 :	பிரபஞ்சன் (நாடகம்) - முட்டை ஜெயந்தன் (நாடகம்) - நினைக்கப்படும்	120

பிரிவு 3. சிறுகதை

கூறு 8 :	புதமைபித்தன் (சிறுகதை) ஜெயகாந்தன் (சிறுகதை)	- கடவுளும் கந்தசாமி பிள்ளையும் - தனிமனிதன்	146
கூறு 9 :	தி. ஜானகிராமன் (சிறுகதை) சூரியகாந்தன் (சிறுகதை)	- சிலிர்ப்பு - ஒரு தொழிலாளியின் டைரி	178
கூறு 10 :	வைரமுத்து சிறுகதைகள் ரா. வெங்கடேஷ் (சிறுகதை)	- கரைந்தவர்கள்	197

பிரிவு 4. புனைகதை, உரைநடை

கூறு 11 :	கி. ராஜநாரயணன் (புதினம்) - கோபல்ல கிராமம்	225
கூறு 12 :	அனுராதா ரமணனின் (சிறுகதை) - சிறை	247
கூறு 13 :	திரு.வி.க. (உரைநடை) - முருகன் அல்லது அழகு	260
கூறு 14 :	வண்ணதாசன் (உரைநடை) - அகமும் புறமும்	280

பிரிவு 1. கவிதை, புதுக்கவிதை சுறு 1. பாரதியார் - தேசிய கீதங்கள்

- 1.0. பாட அமைப்பு
 - 1.1. முன்னுரை
 - 1.2. குறிக்கோள்கள்
 - 1.3. பாரதியார்
 - 1.4. பாரதியார் - தேசிய கீதங்கள்
 - 1.4.1. பாரத நாடு
 - 1.4.1.1. பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு
 - 1.4.1.2. தாயின் மணிக்கொடி
 - 1.4.1.3. பாரத மக்கள்
 - 1.4.1.4. பாரத விடுதலை
 - 1.4.1.5. விடுதலை வேட்கை
 - 1.5. தொகுத்துக் காண்போம்
 - 1.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
 - 1.7. பாடம் பயின்றுபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
 - 1.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1.1. முன்னுரை

நம்மைப் பெற்று, வளர்த்து உருவாக்கும் தாயின் மீது நாம் மிகுந்த பற்று கொண்டிருப்போம். தாய்க்கு ஒரு துன்பம் அல்லது ஆபத்து வந்தால், மிகவும் துடித்து விடுவோம், துன்பப்படுவோம். அவள் துன்பத்தைப் போக்குவதற்கு நம்மால் முடிந்த உதவிகளை உடனே செய்வோம். அதைப்போல் நாம் பிறந்து வளர்ந்த நமது தாய் நாட்டிற்கு ஒரு துன்பம் அல்லது ஆபத்து வந்தால் உடனே உதவ வேண்டும். இது நமது முதன்மையான கடமை. இதனையே பாரதியார் தமது தேசியப் பாடல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்பாடத்தில் இந்திய நாட்டையும், அதன் விடுதலையையும் பற்றிப் பாடிய பாடல்களை விளக்குகிறது. பாரதியாரின்

இக்கால
இலக்கியம்

சுறுப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

தேசியப் பாடல்கள் பாரத நாடு, தமிழ்நாடு, சுதந்திரம், தேசிய இயக்கப் பாடல்கள் என்ற தலைப்புகளின் கீழ் பல உள்தலைப்புகள் காணப்படுகின்றன.

1.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ பாரதியின் தேசியப் பாடல்கள் என்னென்ன வகை மற்றும் என்னென்ன பொருள் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ பாரதியின் தமிழ் உணர்வு, தேசிய உணர்வு, மனிதாபிமான உணர்வு ஆகியவை குறித்துத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வைக்கும் நல்லார்வ நலத்திற்கும் அவர்தம் பாடல்கள் எவ்வாறு வழிகாட்டுகின்றன என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ சாதி, இன, நிலப் பாகுபாடுகளுக்கு அப்பால் நாட்டுப்பற்று மற்றும் மனிதாபிமான நோக்கில் நல்லதைப் போற்றுதல், தீயதைத் தூற்றுதல் என்னும் பாரதியின் நடுநிலை நோக்காக அமைந்த பாடல்கள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

1.3. பாரதியார்

பாரதியார் 1882ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் 11ஆம் நாள் நெல்லை மாவட்டம் எட்டயபுரத்தில் சின்னச்சாமி ஜயர் - இலக்குமி அம்மாள் தம்பதியர்க்கு மகனாகப் பிறந்தார். பெற்றோர் சுப்பிரமணியன் என்று இவருக்குப் பெயரிட்டனர். இவர் தன்னுடைய ஐந்தாவது வயதில் (1887) தாயை இழந்தார். 1893இல் தன்னுடைய பதினோராவது வயதில், பச்சிளம் பருவத்திலேயே கவிமழை பொழியத் தொடங்கினார். இவருடைய அருங்கவித் திறனைக் கண்டு வியந்து பாராட்டிய எட்டயபுரம் மன்னர் தம் சமஸ்தானப் புலவர்கள் அவையில் ‘பாரதி’ என்ற பட்டத்தைச் சூட்டி மகிழ்ந்தார். அன்று முதல் சுப்பிரமணியன் பாரதி என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படுவரானார். இவரின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை ஆண்டுதோறும் பின்வருமாறு நிரல் படுத்திப் பார்க்கலாம்.

1894 நெல்லை இந்துக் கல்லூரியில் ஒன்பதாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றார்.

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

1897 சூன் 15ஆம் நாள் கல்வி கற்கும்போதே செல்லம்மாளைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டார். அப்போது பாரதிக்கு வயது 14. செல்லம்மாளுக்கு வயது 7.

1898 பாரதியாரின் தந்தை மரணமடைந்தார். ஆதரவற்ற, துயரமான குழ்நிலையில் தம் அத்தையார் குப்பம்மாள் ஆதரவில் காசி இந்துக் கல்லூரியில் பயின்று மெட்ரிகுலேசன் தேர்வில் தேர்ச்சிபெற்றார். பின்பு அலகாபாத் சர்வகலாசாலையில் புதுமுகத் தேர்வில் முதன்மையாகத் தேறினார். வடமொழியும் இந்தியும் பயின்றார். 1902 வரை காசியில் தங்கியிருந்தார்.

1902 எட்டயபுரம் மன்னரின் அழைப்புக்கு இணங்கி எட்டயபுரம் வந்து அரசவைக் கவிஞரானார். அப்பணியில் விருப்பமில்லாததால் பணியை விட்டு நீங்கினார். இந்தச் சமயத்தில்தான் மதுரையிலிருந்து வெளிவந்த ‘விவேகபாநு’ என்ற ஏட்டில் ‘தனிமை இரக்கம்’ என்ற அவரின் முதல் பாடல் வெளியானது.

1904 மதுரை சேதுபதி கலாசாலையில் தற்காலிகத் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார். ஒரு சில திங்கள்களுக்குப் பின்னர் சென்னை ‘சுதேசமித்திரன்’ நாளிதழில் துணையாசிரியரானார்.

1905 அரசியலில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அதனால் வ.உ.சி.யின் தொடர்பு கிடைத்தது.

1905 தாதாபாய் நெளரோஜி தலைமையில் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மகாசபைப் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார். அதுசமயம் சுவாமி விவேகானந்தரின் சீடர் நிவேதிதா தேவியைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றார். அவரிடம் ஆசி பெற்று அவரையே தம் குருவாகக் கொண்டார். அப்போது வங்கப் பிரிவினைக் கிளர்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

1907 ஏப்ரல் திங்களில் சென்னையில் ‘இந்தியா’ என்ற வார இதழ் பாரதியாரை ஆசிரியராகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்டது. பல அரசியல், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டார். திசம்பரில் சூரத் காங்கிரஸ் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார். திலகரின் தீவிரவாதக் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு தந்தார்.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self -Instructional
Material*

1908-10 சென்னையில் ‘ஸ்வதேச கீதங்கள்’ என்ற பாடல் தொகுதியை வெளியிட்டார். அச்சு வடிவத்தில் வெளிவந்த பாரதியின் முதல் நால் இது. நாட்டு விடுதலைக் கிளர்ச்சியாளர்களுடன் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு தாழும் ஊக்கமுடன் செயலாற்றினார். வ.உ.சி., சுப்பிரமணிய சிவா ஆகியோருடன் நெருக்கம் ஏற்பட்டது. தம் கட்டுரைகள், தலையங்கங்கள், பாடல்கள் வழி அரசியல் விடுதலைப் பிரசாரத்தைத் தீவிரப்படுத்தவே போலீஸ் அடக்குமுறை கூடுதலானது. கைது செய்ய ஆணை இருப்பதை நண்பர்கள் வழி அறிந்தார். நண்பர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, புதுச்சேரி சென்றார். ‘இந்தியா’ பத்திரிகையைப் புதுச்சேரியில் இருந்தபடியே நடத்தினார். பத்திரிகையின் பிரசாரம் வலுவடைந்து, மக்களின் ஆதரவு கூடவே, அரசினர் ‘இந்தியா’ பத்திரிகையைப் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவில் தடைசெய்தனர். இதன் காரணமாகப் பத்திரிகை வெளிவருவதும் நின்றது. பாரதியாரின் இரண்டாம் கவிதைத் தொகுதியான ‘ஜன்மழுமி’ வெளியிடப்பட்டது.

சுயசரிதை முதலிய கவிதைகள் அடங்கிய ‘மாதா மணிவாசகம்’ என்ற நாலும் வெளியிடப்பட்டது. புதுவைக்கு அரவிந்த்கோவி, வ.வே.சு. ஜயர் முதலானோர் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்களுடன் இணைந்து அரசியல், கலை, தத்துவத் துறைகளில் புரட்சிகரமான முறையில் பணியாற்றினார்.

1911 நெல்லை மாவட்டம் மணியாச்சியில் கலெக்டர் ஆவி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இந்த நிகழ்ச்சி புதுவைத் தேச பக்கர்களையும் பாதித்தது. நாடெந்கும் பாரதிக்குச் சீடர்கள் மிகுந்தனர்.

1912 கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் போன்ற கவிதை நால்கள் வெளியாகின. பகவத் கீதயைத் தமிழாக்கம் செய்தார்.

1913 முதல் உலகப் போர் தொடங்கியது.

1914 புதுவைத் தேச பக்கதார்களுக்கு நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டன. புதுவையில் வசிக்க முடியாத நிலை. தேச பக்திப் பாடல்களைக் கொண்ட ‘மாதா மணிவாசகம்’ என்ற நால் தென் ஆப்பிக்கா நேட்டாலில் வெளியானது.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

1917 சென்னையில் பரவி சு. நெல்லையப்பர் ‘கண்ணன் பாட்டு’ முதல் பதிப்பை வெளியிட்டார்.

1918 நவம்பர் 20ஆம் நாள் புதுவை வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று அங்கிருந்து புறப்பட்டு வரும் வழியில் கடலூர் அருகே பாரதியார் கைது செய்யப்பட்டார். ஒரு திங்களுக்கும் மேலாகச் சிறை வைக்கப்பட்டுப் பின் விடுதலையானார். அங்கிருந்து கடையம் சென்றார். கடையத்தில் வழுமையின் பிடியில் சிக்கித் தவித்தார். எட்டயபுர மன்னிடமிருந்துகூட எதிர்பார்த்த உதவி கிடைக்கவில்லை.

1919 மார்ச்சுத் திங்களில் மீண்டும் சென்னை வந்தார். ராஜாஜியின் இல்லத்தில் மகாத்மா காந்தியைச் சந்தித்தார்.

1920 மீண்டும் சுதேசமித்திரனில் துணையாசிரியராகப் பணியேற்றார்.

1921 திருவல்லிக்கேணி கோவில் யானையால் தாக்கப்பட்டார். அந்த அதிர்ச்சி தாங்காமல் நோய்வாய்ப்பட்டார். சிறிது நாளில் குணமடைந்த போதிலும் வயிற்றுக்கடுப்பு நோய் பாரதியாரைக் கடுமையாகப் பாதித்தது. செம்படம்பர் 12ஆம் நாள் விடியற்காலையில் காலமானார்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.

1. பாரதியார் பிறந்த ஊர் எது?

.....
.....
.....

2. பாரதியாரின் இயற்பெயர் என்ன?

.....
.....
.....

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

3. பாரதியாரின் முதல் கவிதையான தனிமை இரக்கம் எந்த இதழில் வெளியானது?
-
4. பாரதியாரின் ‘மாதா மணிவாசகம்’ எங்கு வெளியிடப்பட்டது?
-
-
-

1.4. பாரதியார் . தேசிய கீதங்கள்

1.4.1. பாரத நாடு

பாரத நாடு பழம்பெருமை வாய்ந்த நாடு. சிறந்த பாரம்பரியத்தையும், உயர்ந்த பண்பாட்டையும் உடைய நாடு. இங்குத் தோன்றிய சிந்துவெளி நாகரிகம் உலக நாகரிகங்களுள் தொன்மையானது. நில வளமும் நீர் வளமும் கலை வளமும் மிகுந்த நாடு. இதன் சிறப்பினைப் பாரதியார் பல பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

1.4.1.1. பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு

உலகில் உள்ள நாடுகளுள் பாரத நாடு ஒரு நல்ல நாடு. அறிவிலும், வீரத்திலும், மானத்திலும், கற்பிலும், இரக்கக்த்திலும், ஆன்மீகத்திலும் சிறந்த ஒரு நாடு. இவற்றை மனதில் கொண்டு பாரதியார்,

பல்லவி

பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு - எங்கள்

பாரத நாடு.

சரணங்கள்

ஞானத்திலே பர மோனத்திலே - உயர்

மானத்திலே அன்ன தானத்திலே,

கானத்திலே அழுதாக நிறைந்த

கவிதையிலே யுயர் நாடு - இந்தப்

(பாருக்குள்ளோ)

இக்கால
இலக்கியம்

தீர்த்திலே படை வீரத்திலே - நெஞ்சில்

சுரத்திலே யுப காரத்திலே,

சாரத்திலே மிகு சாத்திரங் கண்டு

தருவதிலே யுயர் நாடு - இந்தப்

(பாருக்குள்ளோ)

நன்மையிலே யடல் வன்மையிலே - செல்வப்

பன்மையிலே மறத் தன்மையிலே,

பொன்மயி ஸொத்திடு மாதர்தங் கற்பின்

புகழினிலே யுயர் நாடு - இந்தப்

(பாருக்குள்ளோ)

ஆக்கத்திலே தொழி ஹாக்கத்திலே - புய

வீக்கத்திலே யுயர் நோக்கத்திலே,

காக்கத் திறல் கொண்ட மல்லர்தங் சேனைக்

கடலினிலே யுயர் நாடு - இந்தப்

(பாருக்குள்ளோ)

வண்மையிலே யுளத் திண்மையிலே - மனத்

தண்மையிலே மதி நுண்மையிலே,

உண்மையிலே தவறாத புலவர்

உணர்வினிலே யுயர் நாடு - இந்தப்

(பாருக்குள்ளோ)

யாகத்திலே தவ வேகத்திலே - தனி

போகத்திலே பல போகத்திலே

ஆகத்திலே தெய்வ பக்தி கொண்டார்தம்

அருளினிலே யுயர் நாடு - இந்தப்

(பாருக்குள்ளோ)

*Self-Instructional
Material*

ஆற்றினிலே சுனை யூற்றினிலே - தென்றுர்

காற்றினிலே மலைப் பேற்றினிலே

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

ஏற்றினிலே பய னீந்திடுங் காலி
யினத்தினிலே யுயர் நாடு - இந்தப்
(பாருக்குள்ளோ)

தோட்டத்திலே மரக் கூட்டத்திலே - கனி
யீட்டத்திலே பயி ரூட்டத்திலே
தேட்டத்திலே யடங்காத நிதியின்
சிறப்பினிலே யுயர் நாடு - இந்தப்
(பாருக்குள்ளோ)

என்று புகழ்கிறார். மேலும் இந்த நாட்டின் பெருமைக்கு என்ன காரணம் என்பதனையும் வரிசையாக எடுத்துரைக்கின்றார். உலகிலுள்ள மிக உயர்ந்த மலையாகிய இமய மலையை உடைய நாடு, வற்றாத கங்கை நதியை உடைய நாடு, வேதங்களை உடைய நாடு, கெளதம புத்தர் தோன்றியதும் இந்நாடு என்பதை எங்கள் நாடு என்னும் தலைப்பில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

இதனை,

மன்று மிமயமலை யெங்கள் மலையே,
மாநில மீதது போற்பிறி திலையே.
இன்னரு நீர்க்கங்கை யாறைங்கள் யாறே
இங்கிதன் மாண்பிற் கெதிரெது வேறே?
பன்னரு முபநிட நூலெங்கள் நூலே;
பார்மிசை யேதொரு நூலிது போலே?
பொன்னோனிர் பாரத நாடெங்கள் நாடே.
போற்றுவ மிஃதை யெமக்கிலை யீடே.

மாரத வீரர் மலிந்தநன் னாடு,
மாழுனி வோர்பலர் வாழ்ந்தபொன் னாடு.
நாரத கான நலந்திகழ் நாடு
நல்லன யாவையு நாடுறு நாடு
பூரண ஞானம் பொலிந்தநன் னாடு.
புத்தர்பி ரானருள் பொங்கிய நாடு.
பாரத நாடு பழம்பெரும் நாடே.

பாடுவ மி.ஃதை யெமக்கிலை யீடே.

இன்னல்வந் துற்றிடும் போததற் கஞ்சோம்
ஏழைய ராகி யினிமண்ணிற் ருஞ்சோம்.
தன்னலம் பேணி யிழிதொழில் புரியோம்,
தாய்த்திரு நாடெனி வினிக்கையை விரியோம்.
கன்னலுந் தேனும் கணியமின் பாலும்
கதலியும் செந்நெலு நல்குமெக் காலும்.
உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே
ஒதுவ மி.ஃதை யெமக்கிலை யீடே.

என்றவாறேல்லாம் பாரத நாட்டின் பெருமை பாடுவதைக் கண்டுணரலாம்.

1.4.1.2. தாயின் மணிக்கொடி

ஒரு நாடு இன்னொரு நாட்டைக் கைப்பற்றியதற்கு அடையாளமாக, வெற்றிபெற்ற நாட்டின் கொடியைக் கைப்பற்றப்பட்ட நாட்டின் கோட்டையில் பறக்கவிடுவார்கள். கொடி ஒரு நாட்டின் சின்னம். ஆட்சியின் அடையாளம், அரசனின் அடையாளம், ஒரு நாட்டின் மானம், அந்த நாட்டின் கொடியில் இணைந்திருக்கிறது. கொடிக்குக் கொடுக்கும் மரியாதை நாட்டுக்குக் கொடுக்கும் மரியாதையாகக் கருதப்படும். ஒரு நாட்டின் கொடியை அவமதித்தால் அது அந்த நாட்டை அவமதித்தாகக் கருதப்படும். தம நாட்டின் கொடியைக் காப்பாற்றுவதற்காக தம் உயிரையே மாய்த்துக்கொண்ட வீரர்கள் பலர் உண்டு. இன்னும் இருக்கின்றனர். கொடிகாத்த திருப்பூர் குமரன் என்ற தேச பக்தரே இதற்குத் தக்க சான்றாகலாம். எனவே, ஒரு நாட்டின் ஆட்சியை, அரசனை, மக்களை மதிக்க விரும்புவோர் அந்நாட்டின் கொடியை முதலில் மதிக்க வேண்டும். இன்றைக்கும் கொடிக்கு வணக்கம் செலுத்துவது மரபாக உள்ளது. ஒரு நாட்டின் கொடிக்கு எத்தகைய சிறப்பு உண்டு என்பதை அறிந்த பாரதியார், இந்திய தேசியக் கொடியின் பெருமையைப் பலவாறு புகழ்ந்திருக்கின்றார். இந்தியா சுதந்திரம் அடையும் முன்பே அதற்காரு கொடியைக் கந்பனை செய்து மனக்கண்ணில் பறக்கவிட்டு, அதை வணங்க அனைவரையும் அழைத்தவர். இது சுதந்திரம் அடைந்தே தீருவோம் என்ற அவருடைய நல்லார்வ நலத்தைப் புலப்படுத்துகிறது. சுதந்திரப் போராட்டத்தின் தாரக மந்திரமாக (ஒன்றை அடைவதற்கு மிகமிக ஆதாரமானதாகவும் உள்ளத்தில் என்றும் நீங்காமல் நிற்கும்படியாகவும்

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது) ஒளிக்கப்பட்ட ஒரு குரல் “வந்தே மாதரம்” என்பது. “வந்தே மாதரம்” என்பது தாய் மண்ணைப் போற்று என்று பொருள்படும். வந்தே மாதரம் என்ற தாரக மந்திரத்தையே தலைப்பாக வைத்து வங்கக் கவிஞர் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி கவிதை ஒன்றை இயற்றினார். அக்கவிதையின் ஈர்ப்பில் கவரப்பட்ட பாரதியார் அதனை அழகுத் தமிழில் கவிதையாகத் தந்துள்ளார். அந்தத் தாரக மந்திரம் இந்தக் கொடியின் பொறியில் கம்பீரமாகக் காட்சி அளிக்கிறது பாருங்கள் என்கிறார். இதனைப் பின்வரும் பாடல் கூட்டும்.

பல்லவி

தாயின் மணிக்கொடி பாரீர் - அதைத்

தாழ்ந்து பணிந்து புகழ்ந்திட - வாரீர்

சரணங்கள்

ஒங்கி வளர்ந்ததோர் கம்பம் - அதன்

உச்சியின் மேலவந்தே மாதர மென்றே

பாங்கி னெழுதித் திகழும் - செய்ய

பட்டொனி வீசிப் பரந்தது பாரீர்.

(தாயின்...)

பட்டுத் துகிலென ஸாமோ? அதிற்

பாய்ந்து சுழற்றும் பெரும்புயற் காற்று

மட்டு மிகுந்தடித் தாலும் - அதை

மதியாதவ் வழுதிகொள் மாணிக்கப் படலம்

(தாயின்...)

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
5. நல்ல நாடு எது?

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

6. பாரத நாட்டின் பெருமைகள் இரண்டினைக் கூறுக.

7. வந்தே மாதரம் என்பதன் பொருள் யாது?

8. ஒரு நாட்டின் சின்னம் எது?

1.4.1.3. பாரத மக்கள்

பாரதம், பல நூற்றாண்டுகளாக பலவிதமான உள்நாட்டுப் போர்களாலும், வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகளாலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. பாரத நாட்டில் பல சமயத்தவர், பல மொழி பேசுபவர், பல இனத்தவர் வாழ்ந்தனர், வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். இதனால் மக்களிடையே வேறுபாடுகளும், கசப்பு உணர்வுகளும் பூசல்களும் ஏற்பட்டன. இச்சூழலைப் பயன்படுத்தி டச்சுக்காரர்களும் பிரஞ்சுக்காரர்களும் போர்த்துக்கீசியர்களும் பின்னர் ஆங்கிலேயரும் இந்தியாவின் பல பகுதிகளை ஆட்சி செய்தனர். பின்னால் வந்த ஆங்கிலேயர் 400 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இந்தியா முழுவதையும் ஆட்சி செலுத்தினர்.

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

ஆங்கிலேயருக்கு அடிமையாக இருந்த பாரதத்தை விடுதலை அடையச் செய்யப் போராடியவர்களுள் பாரதியும் ஒருவர். இந்தியர்களிடையே ஒற்றுமை இல்லாமையால்தான் அந்நியர் இந்திய நாட்டின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினர்; ஆட்சி செலுத்தினர். எனவே, இந்தியர்களிடம் ஒற்றுமை இருந்தால்தான் அந்நியர் ஆட்சியில் இருந்து இந்தியா விடுதலை பெறும் என்று பாரதி உணர்ந்தார். எனவே மக்கள் ஒற்றுமையைத் தம்முடைய பாடல்களில் வற்புறுத்திப் பாடியுள்ளார்.

பாரதம் பல மொழிகள் பேசும் பல இன மக்களை உடைய ஒரு நாடு. இவ்வாறு பன்முகப்பட்ட ஒரு நாட்டில் இருந்து அந்நியர் ஆட்சியை அகற்ற வேண்டுமானால் மக்கள் ஒற்றுமையாகப் போராட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வெற்றிபெற முடியும். இதனை நன்கு உணர்ந்தவர் பாரதியார். எனவே, இந்திய தேச ஒற்றுமைக்காகப் பல பாடல்களைப் பாடினார். மக்களுக்கு ஒற்றுமை உணர்வை ஊட்ட,

ஓன்றுபாட்டால் உண்டு வாழ்வே - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்கும் தாழ்வே
நன்றிது தேர்ந்திடல் வேண்டும் - இந்த
ஞானம் வந்தபின் நமக்கெது வேண்டும்?

என்று பாடுகின்றார். ‘பாரத தேசம்’ என்ற தலைப்பில் பாடிய பாடலில் பாரத மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் எவ்வாறு உறவு கொள்ளவேண்டும், எவ்வாறு ஒற்றுமையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

கங்கை நதிப்புரத்துக் கோதுமைப் பண்டம்
காவிரி வெற்றிலைக்கு மாறு கொள்ளவோம்
சிங்க மராட்டியர்தங் கவிதை கொண்டு
சேர்த்துத் தந்தங்கள் பரிச ஸிப்போம்.
காசி நகர்ப்புலவர் பேசுமுறைதான்
காஞ்சியிற் கேட்பதற்கோர் கருவி செய்வோம்
ராசபுத் தானத்து வீரர் தமக்கு
நஸ்லியற் கண்ணடத்துத் தங்க மளிப்போம்.

என்ற பொன்னான வரிகளால் பாரதியார் பாரத நாட்டு மக்களின் ஒற்றுமைத் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றார். அதாவது, இந்தியாவிற்குப் பெருமை

தரும் நதிகளில் ஒன்று சிந்து. அந்த நதியில் கேரள நாட்டு அழகான பெண்களுடன், இனிமையான தெலுங்கு மொழியில் பாடல்கள் பாடி, படகுகள் ஓட்டி விளையாடுவோம். இந்தியாவின் பெருமைக்குரிய இன்னொரு நதி கங்கை. இது இந்தியாவின் வடபகுதியில் உள்ளது. அதைப்போல், தென்பகுதியில் சிறப்பு வாய்ந்த காவிரியும், வடபகுதியில் உள்ள கங்கையும் பாயும் பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் உறவு கொள்ளவேண்டும். கங்கைச் சமவெளியில் விளைவது கோதுமை, காவிரிக் கரையில் விளைவது வெற்றிலை. இரண்டையும் பண்டமாற்றும் செய்வோம் என்கிறார் பாரதியார்.

ஒருவர் காசியிலிருந்து பேசுவதை காஞ்சிபுரத்தில் உள்ளவர் கேட்கும் வகையில் ஒரு கருவி கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் தொழில்வளம் குறித்தும் பாடியிருக்கிறார் பாரதியார். இதற்கும் மேலாக, நாட்டிலுள்ள நதிகளைத் தேசிய மயமாக ஆக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

**வங்கத்தில் ஓடிவரும் நீரின்மிகையால்
மையத்து நாடுகளிற் பயிர்செய்குவோம்**

என்கின்றார். ஒந்றுமை இருந்தால்தான் அந்நியராகிய ஆங்கிலேயரை வெளியேற்ற முடியும் என்று கருதினார். இந்தியாவில் பல சாதிப்பிரிவுகள் உண்டு. அதைப் பயன்படுத்தி அந்நியர்கள் இந்தியாவின் ஒந்றுமையைக் குலைத்து விடக்கூடாது, தம் ஆட்சியை நிலைக்க வைத்துவிடக் கூடாது என்று அஞ்சினார். தம் அச்சத்தை,

ஆயிர முண்டிங்கு ஜாதி - எனில்
அன்னியர் வந்து புகலென்ன நீதி?
என்று வினவுகிறார். மேலும், நாங்கள் பாரத மாதாவாகி,
ஓர், தாயின் வயிற்றிற் பிறந்தோர் - தம்முட்
சண்டைசெய் தாலும் சகோதர ரன்றோ?

என்கின்றார். இவ்வாறு எங்களிடம் வேறுபாடுகள் இல்லை என்கின்றார்.

இதனை,

ஜாதி மதங்களைப் பாரோம் - உயர்
ஜன்மமித் தேசத்தி ஸெய்தின ராயின்,
வேதிய ராயினு மொன்றே, - அன்றி

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

வேறுகு லத்தின ராயினு மொன்றே.

என்று இந்தியாவின் ஒற்றுமையை உணர்த்துகின்றார். இந்தியாவின் ஒற்றுமையை ஒருமைப்பாட்டை வெளியிடும் மற்றுமோர் அருமையான பாடல் ‘எங்கள் தாய்’ என்ற தலைப்பில்,

முப்பது கோடி முகமுடை யானுயிர்

மொய்ம்புற வொன்றுடை யாள் - இவள்

செப்பு மொழிபகு ஸெட்டுடையாள், ஏனிற்

சிந்தனை யொன்றுடை யாள்.

எனகின்றார். இந்தியாவில், அரசியல் சட்டத்தில் அங்கீரிக்கப்பட்ட மொழிகள் பதினான்கு. இவற்றைத் தவிர வேறு பல மொழிகளும் பேசப்படுகின்றன. எனவே, பாரதியார் பதினெட்டு மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் இருந்தாலும், எல்லோரும் ஒரே சிந்தனை உடையவர்கள் என்று அறிவித்தார். மொழியால் வேறுபட்டாலும் உணர்வில் ஒன்றுபட்டவர்கள் என்று உணர்த்துகின்றார். இந்த வேறுபாடுகளை நினைத்து ஆங்கிலேயர் நம்மை வேறுபடுத்திப் பிரிக்க இயலாது என்று கருதி, மக்களின் வேற்றுமையுணர்வை நீக்க பாரத சமுதாயம் என்ற தலைப்பில்,

எல்லாரு மோர்குலம் எல்லாரு மோரினம்

எல்லாரும் இந்திய மக்கள்

எல்லாரு மோர்நிறை எல்லாரு மோர்விலை

எல்லாரு இந்நாட்டு மன்னா!

என்று குஞரைக்கின்றார். வேறுபாடுகளை மறந்து மக்கள் ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்று கூறிய பாரதியார் அவர்களின் மன இயல்புகளையும் செயல்களையும் சுட்டிக்காட்டி அவற்றிலிருந்து அவர்கள் திருந்த வேண்டும் என்று கூறுகின்றார். அப்போதுதான் பாரதம் முன்னேறும் எனகின்றார்.

அச்சமின்றி வாழுதல் வேண்டும். அச்சப்பட்டு வாழ்வதை மக்கள் தவிர்க்க வேண்டும். அச்சம் இல்லாமல் இருந்தால்தான் எந்த ஒரு செயலையும் தெரியத்துடனும் சிறப்புடனும் செய்ய முடியும் என்ற கருத்துடையவர் பாரதியார். எனவே, அச்சத்தால் அவதியுறும் மக்களைப் பார்த்து,

நெஞ்சு பொறுக்கு தில்லையே - இந்த

நிலைகெட்ட மனிதரை நினைத்து விட்டால்

அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார் - இவர்

அஞ்சாத பொருளில்லை யவனியிலே,

என்று மிகவும் வருந்துகிறார். இத்தகைய மக்கள் எதைக்கண்டு அஞ்சகிறார்கள் என்பதையும் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறார். பேய்கள் பற்றிய முடநம்பிக்கை இந்திய மக்களிடம் இருக்கிறது. கிராமப் புறங்களில் இன்றும் இந்த நம்பிக்கை மக்களை அச்சுறுத்தி வருகிறது. இரவு நேர இருட்டில் மரங்கள் காற்றில் அசைந்தால்கூட, பேய் மரத்தில் ஏறி அமர்ந்திருக்கிறது. அது தான் அசைக்கிறது என்றும், குளத்திலுள்ள நீரில் ஏதாவது அசைவு ஏற்பட்டாலும் பேய் குளித்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்றும் சொல்லுவார்கள். பகல் நேரத்தில் அதோ தெரிகிறதே, மலை, அதன் உச்சியில் பேய் தூங்கிக் கொண்டு இருக்கும். இரவில் இறங்கி வரும் என்று கூறுவார்கள். இதைத்தான் பாரதியார் வேடிக்கையாக,

வஞ்சனைப் பேய்க ஸென்பார் - இந்த

மரத்தி ஸென்பா ரந்தக் குளத்திலென்பார்

துஞ்சது முகட்டி ஸென்பார் - மிகத்

துயர்ப்படு வாரெண்ணிப் பயப்படுவார்

என்று குறிப்பிடுகிறார். பேய்களுக்கு மட்டுமா அஞ்சகிறார்கள்? மந்திரம், சூனியம் போன்றவைகளைக் கண்டும் மக்கள் அஞ்சகிறார்களே என்று வருந்துகிறார். மந்திரவாதிகள் என்ற பெயரைக் கேட்ட உடனே எப்படி அஞ்சகிறார்கள் என்பதனை,

மந்திரி வாதி யென்பார் - சொன்ன

மாத்திரத்தி லேமனக் கெலிபிடிப்பார்

யந்திரஞ் சூனியங்கள் - இன்றும்

எத்தனை யாயிர மிவர் துயர்கள்

என்று குறிப்பிடுகிறார். சிப்பாய்கள் எதிரே வந்தால் அவர்களைக் கண்டும் அஞ்சவார்கள். துப்பாக்கியுடன் ஒரு சிப்பாய் வந்தால் அவ்வளவுதான். பயந்து வீட்டுக்குள் ஓடி ஓளிந்து கொள்வார்கள். இத்தகைய கோழைகளை, எதைக் கண்டும் அஞ்சி அஞ்சி வாழும் மக்களை வைத்து எவ்வாறு, அந்திய ஆட்சியை எதிர்க்க முடியும்? இந்த அறியாமையைக் கொண்டே நம்மை அவன்

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

அடிமைப்படுத்துவான். எனவே, இவர்களுக்கு மன உறுதியை வரவழைக்க வேண்டும் என்று கருதினார் பாரதி. அதனால், இத்தகைய கோழைகளைப் பார்த்து, உங்களால் இந்தப் பாரத தேசத்திற்கு எவ்வித நன்மையும் இல்லை. எனவே, இங்கிருந்து போய்விடுங்கள் அல்லது உங்களது அச்சத்தையும் கோழைத் தனத்தையும் போக்குங்கள் என்று அவர்களை உச்சப்புகின்றார்.

சாதிப் பாகுபாடும், சாதியச் சிந்தனையும் பிற்போக்கானவை. கோழைத்தனம், பிற்போக்குச் சக்தி, அச்சம், அறியாமை, பொய் சொல்லுதல் முதலியனவும் பிற்போக்குக் கூறுகள் ஆகும். இவற்றை நீங்கினால்தான் பாரத மக்கள் முன்னேற்றும் அடைவார்கள். பாரதம் விடுதலை பெறும். இந்தியாவில் நல்ல குடும்பங்களாக வாழ்வார்கள் என்று கருதினார். இதனை, நயமாகவும் எளிமையாகவும் தம் பாடல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்.

வலிமை யற்ற தோனினாய் போபோபோ
 மார்பி ஸேஒ டுங்கினாய் போபோபோ
 பொலிவி ஸாழு கத்தினாய் போபோபோ
 பொறுயி முந்த விழியினாய் போபோபோ
 ஒலியி முந்த குரலினாய் போபோபோ
 ஒனியி முந்த மேனியாய் போபோபோ
 கிலிபி ஏத்த நெஞ்சினாய் போபோபோ
 கீழ்மை யென்றும் வேண்டுவாய் போபோபோ.
 இன்று பார தத்தி நாய்போலே
 ஏற்ற மின்றி வாழுவாய் போபோபோ
 நன்று கூறி ஸஞ்சவாய் போபோபோ
 நாணி ஸாது கெஞ்சவாய் போபோபோ
 சென்று போன பொய்யெலாம் மெய்யாகச்
 சிந்தை கொண்டு போற்றுவாய் போபோபோ
 வென்று நிற்கு மெய்யெலாம் பொய்யாக
 விழிம யங்கி நோக்குவாய் போபோபோ.
 வேறு வேறு பாழைகள் - கற்பாய்ந்
 வீட்டு வார்த்தை கற்கிலாய் போபோபோ

நாறு நால்கள் போற்றுவாய் - மெய்க்கறுந்
 நாலி ஸொத்தி யல்கிலாய் போபோபோ
 மாறு பட்ட வாதமே - ஜந்நாறு
 வாயில் நீள ஒதுவாய் போபோபோ
 சேறு பட்ட நாற்றமும் - தாறுஞ்சேர்
 சிறிய வீடு கட்டுவாய் போபோபோ.

ஜாதி நாறு சொல்லுவாய் போபோபோ
 தரும மொன்றி யற்றிலாய் போபோபோ
 நீதி நாறு சொல்லுவாய் - காசொன்று
 நீடி னால்வ ணங்குவாய் போபோபோ
 தீது செய்வ தஞ்சிலாய் - நின்முன்னே
 தீமை நிற்கி லோடுவாய் போபோபோ
 சோதி மிக்க மணியிலே - காலத்தால்
 சூழ்ந்த மாசு போன்றனை போபோபோ.

என்று போக வேண்டிய பாரதம் பற்றிப் பாடுகின்றார். ஒரு முறைக்கு இருமுறை அல்ல மூன்று முறை போ போ போ என்று துரத்துகின்றார். அதற்கு என்ன காரணம்? அந்த அளவுக்கு அத்தகைய செயல்களைப் பாரதியார் வெறுக்கின்றார் எனலாம். மேற்குறிப்பிட்ட வகையார்களைப் பாரதியார் முற்றிலும் வெறுக்கின்றார். மேற்குறிப்பிட்ட பண்புகளுக்கு எதிரான பண்புகள் கொண்டவர்களைப் பாரதியார் விரும்புகின்றார். இதனை,

ஒளிப டைத்த கண்ணினாய் வாவாவா
 உ_றுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வாவாவா
 களிப டைத்த மொழியினாய் வாவாவா
 கடுமை கொண்ட தோளினாய் வாவாவா
 தெனிவு பெற்ற மதியினாய் வாவாவா
 சிறுமை கண்டு பொங்குவாய் வாவாவா
 எளிமை கண்டி ரங்குவாய் வாவாவா
 ஏறு போல்ந டையினாய் வாவாவா.

மெய்மை கொண்ட நூலையே - அன்போடு

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

வேத மென்று போற்றுவாய் வாவாவா
 பொய்மை கூற லஞ்சவாய் வாவாவா
 பொய்மை நூல்க ஸெற்றுவாய் வாவாவா
 நொய்மை யற்ற சிந்தையாய் வாவாவா
 நோய்க ஸற்ற உடலினாய் வாவாவா
 தெய்வ சாப நீங்கவே - நங்கள்சீர்த்
 தேச மீது தோன்றுவாய் வாவாவா.

 இளைய பார தத்தினாய் வாவாவா
 எதிரி லாவ ஸத்தினாய் வாவாவா
 ஒளியி ழந்த வானிலே - நின்றேறும்
 உதய ஞாயி றொப்பவே வாவாவா
 கணையி ழந்த நாட்டிலே - முன்போலே
 கணைசி றக்க வந்தனை வாவாவா
 விளையு மாண்பு யாவையும் - பார்த்தன்போல்
 விழியி னால்வி எக்குவாய் வாவாவா.

 வெற்றி கொண்ட கையினாய் வாவாவா
 விநய நின்ற நாவினாய் வாவாவா
 முற்றி நின்ற வழவினாய் வாவாவா
 முழும சேர்மு கத்தினாய் வாவாவா
 கற்ற ஸென்று பொய்க்கிலாய் வாவாவா
 கருதியதி யற்றுவாய் வாவாவா
 ஒற்று கைக்கு ஞப்பவே - நாடெல்லாம்
 ஒருபெ ருஞ்சே யஸ்செய்வாய் வாவாவா.

என்கின்றார். முன்னையப் பகுதியில் தம் விருப்பத்திற்கு அல்லது எண்ணத்திற்கு மாறானவர்களைப் போபோபோ என்று வெறுத்து ஒதுக்கிய பாரதியால், பின்னையப் பகுதியில் அவர் விரும்பத்தக்க இயல்பு கொண்டோரை வாவாவா என்று அழைக்கின்றார். இவ்விரு வகையினரையும் பாரதியார் நிகழ்கின்ற ஹிந்துஸ்தானமும் வருகின்ற ஹிந்துஸ்தானமும் என்ற தலைப்பில் எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். தெளிந்த சிந்தனை கொண்டவர்களால்தான் புதுயுகம்

படைக்க இயலும் என்பதை மனத்தினில் கொண்ட பாரதியார் அத்தகையோரே நாட்டுக்குத் தேவை என்று எண்ணி இவ்வாறு பாடுகின்றார்.

தாம் தமிழ் நாட்டினர் என்பதிலும், இந்தியர் என்பதிலும் பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியும் கொள்பவர் பாரதியார். தமிழ் நாடு எத்தகையது? வேதம் நிறைந்தது, வீரம் செறிந்தது, காவிரி, வைகை போன்ற நீர்வளம் மிக்க ஆறுகளைக் கொண்டது, கம்பன் வள்ளுவன் இளங்கோ போன்ற புலவர்களைக் கொண்டது. மாழுனிவர்கள் பலர் வாழ்ந்தது என்று தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தவர்களைப் பற்றிப் பெருமையாகப் பேசுகின்றார்.

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே - இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே - எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே - ஒரு
சக்தி பிறக்குது முச்சினிலே - எங்கள்
என்றவர்,

காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு - தமிழ்
கண்டதொர் வையை பொருணைந்தி - யென
மேவிய யாறு பல வோடத் - திரு
மேனி செழித்த தமிழ்நாடு.

என்கின்றார். மேலும்,

கல்வி சிறந்த தமிழ்நாடு - புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ்நாடு - நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத் தின்மணம்
பாரெங்கும் வீசுந் தமிழ்நாடு. (செந்தமிழ்)

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக் கேதந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு - நெஞ்சை
அன்றும் சிலப்பதி காரமென் ரோர்மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு.
என்கின்றவர் உலக அரங்கில் புகழ் பரப்பிச் செழித்த நாடு எனத் தமிழ்நாட்டைப் பாராட்டுகின்றார். பிறந்த நாட்டைத் தாய்நாடு என்று சொல்லும் மரபை

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

மாற்றித் தந்தையர் நாடு எனப் போற்றுகின்றார். தமிழ் நாட்டைப் போற்றிப் பரவும் அதே வேளையில்,
வாழிய செந்தமிழ்! வாழ்க நற்றமிழர்!
வாழிய பாரத மணித்திரு நாடு
என்பதில் தமிழ், தமிழர், பாரதம் என்று வரிசைப்படுத்தி வாழ்த்துகின்றார்.

1.4.1.4. பாரத விடுதலை

பாரத நாட்டின் விடுதலையைப் பற்றிப் பாடிய கவிஞர்களுள் பாரதியார் முதன்மையானவர். தூங்கிக் கிடந்த பாரதத்தைத் தம் உணர்ச்சிகரமான பாட்டுகளால் தட்டி எழுப்பிய பெருமை பாரதிக்கு உண்டு என்பார்கள். வேறு பலரும் விடுதலை இயக்கத்தைப் பற்றிப் பாடினர். ஆனால் பாரதி, நாட்டின் ஒங்றுமை, அதனால் ஏற்படும் பலன், விடுதலை பெற வேண்டியதன் தேவை ஆகியவற்றையும் பாடினார். அத்துடன், இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னரே தீர்க்க தரிசனமாக,

ஆடுவோமே - பஸ்ருப் - பாடுவோமே

ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமென்று

(ஆடுவோமே)

பார்ப்பானை ஜயரென்ற காலமும் போச்சே - வென்னளைப்

பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே - பிச்சை

ஏற்பாறைப் பணிகின்ற காலமும் போச்சே - நம்மை

ஏய்ப்போருக் கேவல்செய்யும் காலமும் போச்சே. (ஆடுவோமே)

என்று விடுதலை பெற்றுவிட்டதாகக் கனவு கண்டு ஆனந்தக் கூத்தாடியவர் அமரகவி பாரதியார்.

1.4.1.5. விடுதலை வேட்கை

இந்தியா, ஆங்கிலேயராகிய அந்தியரிடம் இருந்து விடுதலை அடைய வேண்டும் என்பது பாரதியாரின் தனியாத ஆசை. அதற்காக இந்திய மக்களை எந்த வகையில் எல்லாம் விழிப்புணர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டுமோ அந்த வகையில் எல்லாம் உணர்ச்சிகரமான பல விடுதலை இயக்கப் பாடல்களைப் பாடினார். முதலில், விடுதலை என்ற உணர்வு எந்த வகையில் இந்திய மக்களின் உள்ளத்தில் வேறான்றி இருந்தது என்பதைத் தம் பாடல்களில்

வெளிப்படுத்துகிறார். இந்திய மக்களுக்கு வேண்டியது விடுதலை அன்றி வேறான்றும் இல்லை என்பதனை,

வீர சுதந்திரம் வேண்டிநின் றார்பிள்ளர்
வேறான்று கொள்வாரோ? - என்றும்
ஆரம் துண்ணுதற் காசசுகொண் டார்கள்ளில்
அறிவைச் செலுத்துவாரோ?

என்ற சுதந்திரப் பெருமை என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாடலில் குறிப்பிடுகிறார். கிடைப்பதற்கு அரிய அழுத்ததை உண்ண விரும்புவோருக்கு அறிவை மங்கச் செய்யும் கள்ளைக் கொடுத்தால் உண்பார்களா? விடுதலை வேட்கை உடைய இந்தியர்கள் விடுதலையைத் தவிர வேறு எதற்கும் உடன்பட மாட்டார்கள் என்பதை மிகவும் தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறார். ஏன் என்றால், விடுதலை வேட்கை என்னும் இந்தப் பயிரைத் தண்ணீரை விட்டு வளர்க்கவில்லை. தியாகிகளின் கண்ணீரை விட்டு வளர்த்தோம். இதனைத்,

தண்ணீர்விட் டோவளர்த்தோம்? சர்வேசா!, இப்பயிரைக்
கண்ணீரால் காத்தோம்;

என்று சுதந்திர தாகம் என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாடலில் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே, விடுதலையைப் பற்றிய எங்கள் தாகம் என்றைக்கும் தனியாது. எங்கள் சுதந்திர தாகம் என்றைக்கு அடங்கும்? என்றைக்கு என் பாரதத் தாய் அடிமை விலங்ககுளைத் தகர்த்து ஏறித்து விடுதலை பெறுவாள்? என்று ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதனை,

என்று தணியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்?
என்று மதியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்?

என்ற சுதந்திர தாகம் பாடலின் மூலம் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகிறார் பாரதியார். இந்தியா விடுதலை பெறுவதற்கு முன்னரே விடுதலையைப் பற்றிக் கனவு கண்டவர் பாரதியார். விடுதலையைப் பற்றிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியவர். இந்த உணர்வுகளினால் உந்தப்பட்டிருந்த, இந்திய மக்கள், விடுதலை பெற்றால், எத்தகைய உணர்ச்சியைப் பெறுவார்கள்? என்பதைத் தம் கற்பனை மூலம் சிறப்பாகப் பாடுகிறார். குறிப்பாக, விடுதலை! விடுதலை! விடுதலை! என்ற தலைப்பில்,

பறைய ருக்கு மிங்கு தீயர் புலைய ருக்கும் விடுதலை!

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

பரவ ரோடு குறவு ருக்கு மறவ ருக்கும் விடுதலை!

திறமை கொண்ட தீமை யற்ற தொழில்பு ரிந்து யாவரும்,
தேர்ந்த கல்வி, ஞான மெய்தி வாழ்வ மின்த நாட்டிலே.

என்று விடுதலை என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு மட்டுமல்ல, இந்திய மக்கள் அனைவருக்கும் உரியது என்று வெளிப்படுத் துகிறார். ஆங்கிலேயரிடமிருந்து நாடு விடுதலை பெற வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்ல பாரதி விரும்பியது. இந்திய மக்களே தங்களுக்குள் சாதி, சமய இன வேறுபாட்டால் ஒருவருக்கொருவர் அடிமையாய் இருந்தனர். இந்த வழக்கத்தில் இருந்தும் விடுதலை பெறவேண்டும் என்று பாடுகிறார் பாரதி. மேலும், விடுதலை பெற்றின், சுதந்திர இந்தியா எத்தகைய மாற்றத்தைப் பெற வேண்டுமென்று அவர் கண்ட கனவையும் வெளிப்படுத்துகிறார். சுதந்திரதைத்தைத் தேவியாக உருவகித்து, எத்தனைத் துயரமடைந்தாலும் உன்னைத் தொழு மறக்க மாட்டேன் என அவர் பாடுவது இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்தே தீரும் என அவர் திண்ணமாக நம்பியதைக் காட்டுகிறது. அவருடைய விடுதலை வேட்கை அவ்வாறு என்னைத் தூண்டுகிறது. எனவே,

சுதந்திர தேவி! நினைத் தொழுதிடல் மறக்கிலேனே

என்று சுதந்திர தேச்யின் துதியில் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஏழை, பணக்காரன் என்ற வேறுபாடு நீங்க வேண்டும். உயர்ந்த சாதி, இழிந்த சாதி, ஆண்-பெண் என்ற ஏற்றுத் தாழ்வு ஒழிய வேண்டும். மனிதர்கள் அனைவரும் சமமானவர்கள் என்ற உணர்வு வேண்டும் என்று பாரதி விரும்பினார். அந்த விருப்பத்தை அடைந்து விட்டதாகவே பாடி மகிழ்ந்தார்.

ஏழை என்றும் அடிமை என்றும் எவனும் இல்லை ஜாதியில்

இழிவு கொண்ட மனிதர் என்பது இந்தியாவில் இல்லையே!

என்று விடுதலை என்ற தலைப்பில் பாடுகின்றார். மேலும், அதே பாடலில்,

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மட்மையைக் கொளுத்துவோம்

என்கிறார்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
9. காவிரி வெற்றிலைக்குப் பண்டமாற்று எது?

-
-
10. செப்புமொழி பதினெட்டுடையாள் யார்?
-
-
11. பாரதியார் தீர்க்க தரிசனமாகக் கூறியவை யாவை?
-
-
12. இந்திய விடுதலை பற்றி கனவு கண்டவர் யார்?
-
-

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

1.5. தொகுத்துக் காண்போம்

- பாரதியின் தேசியப் பாடல்கள் என்னென்ன வகை மற்றும் என்னென்ன பொருள் பற்றியன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- பாரதியின் தமிழ் உணர்வு, தேசிய உணர்வு, மனிதாபிமான உணர்வு ஆகியவை குறித்துத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- பாரதியின் தொலைநோக்குப் பார்வைக்கும் நல்லார்வ நலத்திற்கும் அவர்தம் பாடல்கள் எவ்வாறு வழிகாட்டுகின்றன என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- சாதி, இன, நிலப் பாகுபாடுகளுக்கு அப்பால் நாட்டுப்பற்று மற்றும் மனிதாபிமான நோக்கில் நல்லதைப் போற்றுதல், தீயதைத் தூற்றுதல் என்னும் பாரதியின் நடுநிலை நோக்காக அமைந்த பாடல்கள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

- தேசிய இயக்கத்திற்கு வேகம் சேர்க்கும் உணர்ச்சிப் பெருக்கினைப் பாரதியின் தேசிய இயக்கப் பாடல்களில் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- பாரத தேசத்தின் பெருமை, பாரத மக்கள், அவர்களது விடுதலை வேட்கை, விடுதலை பெறுவதால் அடையும் மகிழ்ச்சி, பயன் இவை பற்றியும் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

1.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான

விடைகள்

1.	1.3 .	2.	1.3.
3.	1.3.	4.	1.3.
5.	1.4.1.1.	6.	1.4.1.1.
7.	1.4.1.2.	8.	1.4.1.2.
9.	1.4.1.3.	10.	1.4.1.3.
11.	1.4.1.4.	12.	1.4.1.5.
-

1.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. பாரத நாட்டின் பெருமையை பாரதியார் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?
 2. தேசியக் கொடியின் மூலம் பாரதி உணர்த்துவன் யாவை?
 3. பாரத மக்களின் ஒற்றுமையைப் பாரதி எவ்வாறு வலியுறுத்துகிறார்?
 4. எத்தகைய மக்களை பாரதி வெறுக்கிறார்?
 5. உத்தகைய மக்களை பாரதி விரும்பி அழைக்கிறார்?
 6. விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் பாரதியின் எதிர்பார்ப்புக்கள் எவையெவை?
-

1.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்

1. ம.ரா.போ. குருசாமி (புதிப்.), பாரதி பாடல்கள் ஆய்வுப் பதிப்பு, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், ஏப்ரல் 1987.

கூறு 2.

பாரதிதாசன் - குடும்ப விளக்கு

- 2.0. பாட அமைப்பு
- 2.1. முன்னுரை
- 2.2. குறிக்கோள்கள்
- 2.3. பாரதிதாசன்
- 2.4. குடும்பம்
 - 2.4.1. நல்ல குடும்பம்
 - 2.4.2. குடும்பத்தில் பெண்
 - 2.4.2.1. பெண்ணின் காலைக் கடமைகள்
 - 2.4.2.2. கதிரவனின் பரிசு
 - 2.4.2.3. இசைபாடு எழுப்புதல்
 - 2.4.2.4. குளிக்கச் செய்தல்
 - 2.4.2.5. தாய்தான் ஆசிரியை
 - 2.4.2.6. கடைக்குச் செல்லும் கணவன்
 - 2.4.2.7. குடும்ப வேலைகள்
 - 2.4.2.7.1. துப்புரவு வேலை
 - 2.4.2.7.2. பிள்ளைகள் நினைவு
 - 2.4.2.7.3. மாமனார் மாமியார்
 - 2.4.2.7.4. சமையல் வேலை
 - 2.4.2.7.5. குழந்தைகளையும் கணவரையும் வரவேற்றுதல்
 - 2.4.2.7.6. உணவு பரிமாற்றுதல்
 - 2.4.2.7.7. கடையில் உதவி
 - 2.4.2.7.8. குழந்தைகளுடன் கடற்கரையில் தலைவி
 - 2.4.2.7.9. இரவுக்கு வரவேற்பு
 - 2.4.2.7.10. தலைவியின் பொதுநல எண்ணம்

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

- 2.4.2.7.11. தலைவியின் தமிழ் உணர்வு
- 2.5. தொகுத்துக் காண்போம்
 - 2.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்களுக்கான விடைகள்
 - 2.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
 - 2.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

2.1. முன்னுரை

மனித சமுதாயத்தின் அடிப்படை குடும்பம் ஆகும். குடும்ப அமைப்பு, சிறந்த முறையில் அமைந்தால் அதை நல்ல குடும்பம் என்கின்றோம். நல்ல குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்று பாரதிதாசன் குறிப்பிடுகின்றார். குடும்ப அமைப்பில் பெண் முதன்மை இடத்தைப் பெறுகின்றாள். காலை முதல் இரவு வரை குடும்பத்திற்காகக் கடமை ஆற்றும் பெண்ணைக் குடும்ப விளக்கு என்னும் இந்தப் பாடத்தில் பாரதிதாசன் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். குடும்பக் கடமையுடன் அந்தப் பெண், தமிழ் வளர்ச்சியிலும் பொது நலத்திலும் ஆர்வம் கொண்டு இருப்பதையும் இந்தப் பாடம் எடுத்தோதுகின்றது.

பாவேந்தர் பாரதிதாசன் குடும்பம் பற்றிய சிந்தனைக்குச் சிறப்பிடத்தைத் தமது பாடல்களில் கொடுத்துள்ளார். அதனால்தான் குடும்ப விளக்கு என்னும் நாலை ஜிந்து பகுதிகளாகப் படைத்துள்ளார். ஒருநாள் நிகழ்ச்சி, விருந்தோம்பல், திருமணம், மக்கட்பேறு, முதியோர் காதல் என்று அந்த ஜிந்து பகுதிகளுக்கும் தலைப்பிட்டுள்ளார். ஒரு குடும்பத்தில் நிகழும் அனைத்தையும் இவற்றுள் அவர் தொகுத்துப் பார்த்துள்ளார். காலை முதல் இரவு வரை ஒரு வீட்டில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளின் மையமாகக் குடும்பத் தலைவி விளங்குகிறாள். அவள் தனது ஒவ்வொரு கடமையையும் சரியாகச் செய்து குடும்பத்தில் உள்ளாக்களுக்கு உதவுகிறாள். கணவனுக்கு ஏற்றபடியும் குழந்தைகளுக்கு ஏற்றபடியும் நடந்து கொள்கிறாள் என்பதைப் பாரதிதாசன் அழகாகத் தன்னுடைய குடும்ப விளக்கில் பாடியுள்ளார். இப்பாடப் பகுதி இதனை எடுத்துரைக்கப் போகிறது.

2.2. குறிக்கோள்கள்

⇒ ஒரு நல்ல குடும்பம் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று பாரதிதாசன் கூறும் கருத்தை அறிந்து கொள்வீர்கள்.

- ⇒ குடும்பத்தில் பெண்ணுக்குரிய இடம் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஒரு குடும்பத்தில் பெண்ணின் கடமை பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ பாரதிதாசனின் பொதுநலப் பார்வையின் தீவிரவாத அடையாளம் காட்டுதலோடு பாரதிதாசனின் கவிதை நடையில் காணும் எனிமை, நாடகக் கூறு, நகைச் சுவை போன்றவற்றை உணர்ந்து அவர் கவிதைகளைப் படிப்பதில் ஒர் ஆர்வத்தை இப்பாடம் உண்டாக்குவதை உணர்ந்து கொள்வீர்கள்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

2.3. பாரதிதாசன்

புதுச்சேரி என்று வழங்கப்படும் புதுவையில் 1891ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 29ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை இரவு 10.15 மணிக்குச் சுப்புரத்தினம் கனகசபைக்கும் இலக்குமிக்கும் திருமகனாகப் பிறந்தார். சுப்புரத்தினம் என்கிற பாரதிதாசனின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை ஆண்டுதோறும் பின்வருமாறு நிரல் படுத்திப் பார்க்கலாம்.

1895 ஆசிரியர் திருப்புளிசாமி அய்யாவிடம் தொடக்கக்கல்வி கற்றல்.

1908 முதுபெரும்புலவர் பு.அ. பெரியசாமியிடமும், பின்னர் புலவர் பங்காரு பத்திரியிடமும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சித்தாந்த வேதாந்தப் பாடங்களையும் கற்றல். மாநிலத்திலேயே முதல் மாணவராகச் சிறப்புறல். சுப்புரத்தினத்தை வேணுநாயக்கர் வீட்டுத் திருமணத்தில் பாரதியார் காணல். பாரதியாரின் எனிய தமிழ் சுப்புரத்தினத்தைப் பற்றுதல்.

1909 காரைக்கால் சார்ந்த நிரவியில் ஆசிரியர் பணி ஏற்றல்.

1918 பாரதியாரின் சாதி மதம் கருதா தெளிந்த, உறுதியான கருத்துக்களால் ஈர்ப்புறுத் தெய்வப் பாடல்களைப் பழகு தமிழில் எழுதுதல். புதுவை தமிழ் ஏடுகளில் கண்டெழுதுவோன், கிறுக்கன், கிண்டல்காரன், பாரதிதாசன் என்ற பெயர்களில் பாடல், கதை,கட்டுரை, மடல்கள் எழுதுதல். பத்தாண்டுக் காலம் பாரதியார்க்கு உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும் தோழனாய் இருத்தல்.

1919 திருப்புவனையில் ஆசிரியராக இருக்கையில் பிரெஞ்சு அரசுக்கு எதிராகச் செயல்பட்டார் என்று குற்றும் சாட்டி ஒன்றேகால் ஆண்டு சிறைபிடித்த

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

அரசு, பின்னர் விடுதலை செய்தது. வேலை நீக்க வழக்கில் வென்று பணியில் சேர்தல்.

1920 இந்திய விடுதலை அறப்போராட்டத்தில் பங்கேற்றல். புவனகிரியைச் சேர்ந்த பெருமாத்தூர் பரதேசியார் மகள் பழனி அம்மையைத் திருமணம் செய்தல்.

1921 12.09.1921இல் பாரதியார் மறைவு.

1926 ஸ்ரீமயிலம் சுப்ரமணியர் துதியமுது நூலை இயற்றல்.

1928 நவம்பர் 3 கோபதி (மன்னர்மன்னன்) படைப்பின் பிறப்பு.

1929 குடியரசு, பகுத்தறிவு ஏடுகளில் பாடல், கட்டுரை, கதை எழுதுதல். குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி இந்தியாவிலே பாட்டெழுதிய முதல் பாவலர்.

1930 பாரதி புதுவை வருகைக்கு முன்னும், பின்னும் பாடிய சிறுவர், சிறுமியர் தேசிய கீதம், தொண்டர் நடைப்பாட்டு, கதர் இராட்டினப்பாட்டு ஆகியவற்றை நூல் வடிவில் வெளியிடல். சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், தாழ்த்தப்பட்டோர் சமத்துவப் பாட்டு நூல்களை வெளியிடல். திசம்பர் 10இல் ‘புதுவை முரசு’ கிழமை ஏட்டின் ஆசிரியர் பொறுப்பேற்றல்.

1933 மா. சிங்காரவேலர் தலைமையில் சென்னையில் நடந்த நாத்திகர் மாநாட்டின் பதிவேட்டின் ‘நான் ஒரு நிரந்தரமான நாத்திகன்’ என்று எழுதிக் கையெழுத்திடல்.

1935 இந்தியாவில் முதல் பாட்டு ஏடான் ‘ஸ்ரீசுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம்’ தொடக்கம். இதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர் எஸ்.ஆர். சுப்பிரமணியம்.

1937 புரட்சிக்கவி - குறுங்காவியம் வெளியிடல்.

1938 பாரதிதாசன் கவிதைகள் முதல் தொகுதியைக் கடலூர் குத்தூசி குருசாமி, குஞ்சிதம் குருசாமி, நாராயணசாமி நாட்டு ஆகியோர் பொருள் உதவியால் வெளியிடுதல். பெரியார் ‘தன்மான இயக்கத்தின் சிறந்த பாவலர்’ என்று பாராட்டுதல்.

1941 எதிர்பாராத முத்தம் (குறுங்காவியம்) வெளியிடல்.

1942 குடும்ப விளக்கு - 1 வெளியிடல்.

1944 இருண்டவீடு, காதல் நினைவுகள், நல்ல தீர்ப்பு (நாடகம்), அழகின் சிரிப்பு ஆகிய நூல்களை ஓன்றங்கின் ஓன்றாய் வெளியிடல். குடும்ப

விளக்கு - 2 வெளியிடல். செட்டிநாடு முழுவதும் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் நடத்திப் பகுத்தறிவு இயக்கத்தைக் காலுங்கிச் செய்தல்.

1946 மூல்லை இதழ் தொடங்கல். அமைதி - ஊமை நாடகம் வெளியிடல் (29.07.1946). ‘பூர்சிக்கலி’ என்று போற்றப்பட்டு ரூ.25,000 கொண்ட பொற்கிழையைப் பாவேந்தர் பெறுதல். நாவலர் சோமுசுந்தர பாரதியார் தலைமையில் பொன்னாடை போர்த்தல். அபிஞர் அண்ணா, நிதி திரட்டித் தருதல்.

1947 புதுக்கோட்டையிலிருந்து குயில் 1, 2 தங்கள் வெளியீடு. ‘சௌமிய’ நாடக நூல், பாரதிதாசன் ஆத்திரை வெளியிடுதல். சென்னையில் ‘குயில்’ இசையமுது வெளியிடல்.

1948 காதலா கடமையா? (காவியம்), மூல்லைக்காடு, இந்தி எதிர்ப்புப் பாடல்கள், படித்த பெண்கள் (உரை நாடகம்), கடல்மேற் குழிழிகள் (காவியம்), குடும்ப விளக்கு-3, திராவிடர் திருப்பாடல், அகத்தியன் விட்ட புதுக்கரடி நூல் வெளியிடல்.

1949 பாரதிதாசன் கவிதைகள்-2ஆம் தொகுதி, சேரதாண்டவம், தமிழ்ச்சியின் கத்தி (குறுங்காவியம்), ஏற்றப்பாட்டு வெளியிடல்.

1950 குடும்ப விளக்கு-4, குடும்ப விளக்கு-5 வெளியிடல்.

1951 அமிழ்து எது?, கழைக்கூத்தியின் காதல் வெளியிடல்.

1956 தேனருவி இசைப்பாடல்கள் வெளியிடல்.

1958 தாயின் மேல் ஆணை, இளைஞர் இலக்கியம் வெளியிடல். தமிழகப் புலவர் குழுவின் சிறப்புறுப்பினராதல். ‘குயில்’ கிழமை ஏடாக வெளிவருதல்.

1959 பாரதிதாசன் நாடகங்கள், குறிஞ்சித்திட்டு வெளியிடல். பிசிராந்தையார் நாடகம் தொடர்தல். 1.11.1959 முதல் திருக்குறளுக்கு வள்ளுவர் உள்ளம் என்ற உரை விளக்கம் எழுதுதல்.

1962 சென்னையில் மீண்டும் ‘குயில்’ கிழமை ஏடு (15.04.1962) அனைத்துலகக் கவிஞர் மன்றத் தோற்றும். கண்ணகி பூர்சிக் காப்பியம், மணிமேகலை வெண்பா வெளியிடல்.

1963 பன்மணித்திரள் நூல் வெளியீடு. 72ஆம் ஆண்டு பிறந்த நாள் விழா.

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

1964 பொது மருத்துவமனையில் ஏப்ரல் 21ஆம் நாள் இயற்கை எம்துதல். மறுநாள் புதுவை கடற்கரையில் உடல் அடக்கம். இவர் வாழ்ந்தகாலம் 72 ஆண்டுகள் 11 மாதங்கள் 28 நாள்கள் ஆகும்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
1. பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் என்ன?

.....
.....
.....
.....

2. பாரதிதாசனின் ‘துதியமுது’ யாரைப் பற்றியது?

.....
.....
.....
.....

3. ‘நான் ஒரு நிரந்தரமான நாத்திகன்’ என்றவர் யார்?

.....
.....
.....
.....

4. ‘புரட்சிக்கவி’ குறுங்காவியத்தின் ஆசிரியர் யார்?

.....
.....
.....
.....

2.4. குடும்பம்

*Self -Instructional
Material*

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி குடும்ப வளர்ச்சியில் தான் அடங்கியிருக்கிறது. திட்டமிட்டுச் சிறப்பாக அமையும் குடும்பங்கள் ஒரு நாட்டில் இருந்தால் அந்த நாட்டின் வளர்ச்சியும் திட்டமிட்டபடி அமையும். தந்தை, தாய், கணவன்,

மனைவி, குழந்தைகள் என்று அமைந்துள்ள கூட்டுக் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஒருவரைப் பற்றி இன்னொருவர் புரிந்துகொண்டு வாழ்தல் மிகவும் அவசியம் ஆகிறது. இப்படிப்பட்ட புரிதல் கொண்ட குடும்பம் ஒன்றைப் பாரதிதாசன் குடும்ப விளக்கில் படைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

2.4.1. நல்ல குடும்பம்

‘நல்ல குடும்பம் பல்கலைக்கழகம்’ என்று குடும்ப விளக்கின் முன்னுரையில் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்கலைக் கழகத்தில் பல்வேறு பாடப் பிரிவுகளைக் கொண்ட பல துறைகள் இருக்கும். ஒவ்வொரு துறையும் அந்தப் பாடம் தொடர்பான அறிவுக் கருவுலமாக விளங்கி மாணவர்களுக்குப் பயன் தரும். அது போலவே நல்ல குடும்பத்திலும் தந்தை, தாய், கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் என்று பலர் இருப்பார்கள். ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கடமையைச் சரியாகச் செய்தால் அன்பும் அறிவும் அந்த வீட்டில் நிலைத்து இருக்கும். குடும்பத்தில் உள்ள எல்லோரும் நல்லவர்களாக இருந்தால் அந்தக் குடும்பம் நல்ல குடும்பமாக இருக்கும் என்கிறார் பாரதிதாசன்.

“நான் நல்லன்! என்மனைவி நனிநல்லன்; நாங்கள்
என்றும் மன்னலம் உடையோம்; ஆதலினால் அன்றோ
எம்மக்கள் நல்லவர்கள்! எம்மக்கள் கொண்ட
பொன்னுறவைப் பெற்றோரும் நல்லர்ந்தி நல்லர்
பொலியும்தீவி யும்குடும்பம்”

என்னும் வரிகளில் பாரதிதாசன் நல்ல குடும்பத்தைக் காட்டியதுடன் எதிர்காலத்திலும் அக்குடும்பம் சிறந்து விளங்கும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

2.4.2. குடும்பத்தில் பெண்

குடும்பத்தில் பெண் முதன்மையான இடத்தைப் பெறுகிறாள். காலை முதல் இரவு வரை பெண் தன்னலம் கருதாமல் பிறர் நலம் கருதியே உழைக்கிறாள். இந்தக் கருத்தை நன்கு உணர்ந்த பாரதிதாசன் குடும்ப

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

விளக்கின் முதல் பகுதியாகிய ஒருநாள் நிகழ்ச்சியில் பெண்ணின் கடமைகளை வரிசைப்படுத்திப் பாடியுள்ளார்.

இல்லதென் இல்லவன் மாண்பானால்? உள்ளதென்

இல்லவன் மாணாக் கடை?

(குறள்.53)

என்னும் திருக்குறளில் நல்ல பண்பு கொண்ட ஒரு பெண், ஒரு குடும்பத்தில் இருந்தால் அந்தக் குடும்பத்தில் இல்லாதது எதுவும் இல்லை. நல்ல பண்பு இல்லாத ஒரு பெண், ஒரு குடும்பத்தில் இருந்தால் அந்தக் குடும்பத்தில் எல்லாச் செல்வமும் இருந்தாலும் அவற்றால் எந்தப் பயனும் இருக்காது என்று திருக்குறளில் வள்ளுவப் பெருந்தகை தெரிவித்துள்ளார். திருவள்ளுவர் காட்டிய நல்ல பெண்மணிக்கு இலக்கணமாகக் குடும்ப விளக்கின் தலைவி அமைந்துள்ளாள். எல்லாக் கடமைகளையும் தலைவி முறையாகச் செய்து வருவதால் அந்த வீட்டில் எல்லோரும் இன்பமாக வாழ்வதைப் பாரதிதாசன் காட்டியுள்ளார்.

2.4.2.1. பெண்ணின் காலைக் கடமைகள்

ஒரு வீட்டில் உள்ள அனைத்திற்கும் பெண்ணே பொறுப்பானவள். அந்தப் பெண்ணைக் குடும்பத்தை ஆள்பவளாக நம் முன்னோர்கள் கருதினார்கள். எனவே, குடும்பத் தலைவியை ‘இல்லாள்’ என்று குறிப்பிட்டார்கள். குடும்பத் தலைவிக்கு என்று, வீட்டில் பல கடமைகள் உள்ளன. அந்தக் கடமைகளை அவள் சரியாகச் செய்வதற்கு நல்ல பண்புகள் அவளிடம் இருத்தல் வேண்டும். தலைவியின் கடமைகளையும் நல்ல பண்புகளையும் பாரதிதாசன் குடும்ப விளக்கில் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார்.

குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பண்புகள் அனைத்தையும் கொண்ட பெண்ணுக்கு அதிகாலையில் துயில் எழுதல் முதன்மையான கடமையாகும். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தமது குடும்ப விளக்கில் கதிரவன் தோன்றும் முன்பே, துயில் எழுந்த தலைவியைக் காட்டுகின்றார். இதனை,

இளங்கத்திர் கிழக்கில் இன்னும் ஏழவில்லை,

இரவு போர்த்த இருள்ளீங்க வில்லை,

ஆயினும், கேள்வியால் அகலும் மடமைபோல்

நற்றிரவு மெதுவாய் நடந்துகொண் டிருந்தது.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

**தொட்டி நீலத்தில் சுண்ணாம்பு கலந்த
கலப்பென இருந்தன் கட்டுக் குலைந்தது.
புலர்ந்திடப் போகும் பொழுது, கட்டிலில்
மலர்ந்தன அந்த மங்கையின் விழிகள்**

என்று ஒரு நாள் நிகழ்ச்சியில் காலை மலர்ந்தது என்னும் தலைப்பில் எடுத்துரைக்கின்றார். அதாவது, இந்த உலகத்தை இருளானது போர்வையாகப் போர்த்தி இருக்கிறது. அந்த இருள் போர்வை இன்னும் விலகவில்லை. அதற்கு முன்பாகவே அந்தக் குடும்பத் தலைவி எழுந்து விட்டாள் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் பாரதிதாசன். இந்தப் பாடலில் கேள்வியறிவு வளரும்போது மட்மை நீங்குவதுபோல நள்ளிரவு மெதுவாய்க் கழிந்து கொண்டிருந்தது என்று பாரதிதாசன் பாடியுள்ளார். மேலும், அதிகாலையில் கதிரவன் ஒளிபடும்போது இருள் விலகுவதைத்,

**தொட்டி நீலத்தில் சுண்ணாம்பு கலந்த
கலப்பென இருந்தன் கட்டுக் குலைந்தது**

என்ற அழகிய உவமையால் தொட்டியில் உள்ள நீலச்சாயத் தண்ணீரில் சுண்ணாம் புத் தண் ணீரை ஊற் றும் போது நீலம் மாறி வெண்மை பளிச்சிடுவதைப்போல காலை மலர்ந்தது என்று அவர் பாடியுள்ளார்.

மேலும், அவர் இப்பாடலில் இப்படிப்பட்ட அதிகாலையில் துயில் எழுந்தவுடன் பலரிடம் காணப்படும் சோம்பல் அந்தப் பெண்ணிடம் இல்லை. எழுந்த உடனே சுறுசுறுப்பாகச் செயல்படத் தொடங்கினாள் என்பதைப் பாரதிதாசன்,

**தூக்கத் தோடு தூங்கி யிருந்த
ஊக்கமும் சுறுசுறுப் புள்ளமும் மங்கை
எழுந்ததும் எழுந்தன இருகை வீசி**

என்று பாடியுள்ளார். அதாவது, அந்தத் தலைவியின் தூக்கத்துடன் ஊக்கமும் சுறுசுறுப்பும் தூக்கியிருந்தனவாம். அந்தத் தூக்கம் கலைந்து, விழிப்பு ஏற்பட்டவுடன், அவனுடன் ஊக்கமும் உற்சாகமும் கைவீசி எழுந்தனவாம். இருள் இன்னும் முழுவதும் விலகவில்லை. எனவே, அந்தத் தலைவி, விளக்கின் ஒளியைச் சுற்றுப் பெரிது ஆக்கினாள். அந்த விளக்கின் ஒளி,

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

சின்ன முக்குத் திருகொடு தொங்கும்,

பொன்னாற் செய்த பொழுது தைப்போல்

இருந்தது என்று கோலமிட்டாள் என்ற பகுதியில் உவமை நயம் தோன்றுமாறு பாரதிதாசன் பாடியுள்ளார்.

இவ்வாறு அதிகாலையில் எழுந்து சுறுசுறுப்புடன் செயல்படும் தலைவியைப் பாரதிதாசன் படைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

2.4.2.2. கதிரவனின் பரிசு

அதிகாலையில் எழுந்த அந்தத் தலைவி, வீட்டின் பின் பகுதிக்குப்போனாள், தண்ணீர் இறைத்து முகம், கை, கால்களைக் கழுவினாள். பின்னர், வீட்டின் முன்பகுதிக்கு வந்து முற்றத்தைப் பெருக்கினாள், தண்ணீர்த் தெளித்தாள், முற்றத்திலே அழகான மாக்கோலம் போட்டாள், அதிகாலையில் எழுந்து கோலம் போடும் அந்தத் தலைவிக்குப் பரிசு வழங்குவதற்கு எழுந்ததுபோல கதிரவன் கிழக்கில் தோன்றினான், அவனுக்குத் தனது பொன் ஒளியைப் பரிசாக வழங்கினான் என்பதை,

அரிசிமாக் கோலம் அமைத்தனள், அவனுக்குப்
பரிசில் நீட்டினான் பகலவன் பொன்னொனி!

என்று கோலமிட்டாள் என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாடல் வரிகளில் பாரதிதாசன் குறிப்பிட்டுள்ளார். கதிரவன் யாருக்கும் பரிசாகத் தன் ஒளியை வழங்குவதில்லை. இயற்கையாகத்தான் எல்லாருக்கும் ஒனி வழங்குகிறான். பாரதிதாசன் தனது குடும்ப விளக்கில் தலைவியின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே கதிரவன் பரிசு வழங்கியதாகக் கற்பனை பொங்கப் பாடியுள்ளார்.

2.4.2.3. இசைபாடு எழுப்புதல்

கோலம் போட்டு முடித்த அந்தத் தலைவி வீட்டினுள் வந்தாள், யாழின் உறையை நீக்கினாள், யாழிசை மீட்டி இனிய தமிழிசை பாடினாள். அந்தத் தமிழிசை வீட்டில் உள்ளோர் அனைவரின் காதுகளிலும் தேணாகப் பாய்ந்தது.

எல்லோரும் தமிழிசை கேட்டபாடுயே எழுந்தார்கள். தலைவி இசை பாடுய அழகைப் பாரதிதாசன்,

‘வாழிய வையம் வாழிய’ என்று

பாவலர் தமிழிற் பழச்சுவை சேர்த்தாள்

என்று காலைப்பாட்டு என்ற தலைப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவ்வாறு, இனிய இசைபாடு எல்லோரையும் எழுப்பிய அவள் யாழினை உறையில் இட்டாள். வீட்டு வேலைகள் செய்ய எழுந்தாள்.

வீட்டைச் சுத்தம் செய்தாள். பாத்திரங்களைத் துலக்கினாள். மாட்டுத் தொழுவத்திற்குச் சென்று பால் கறந்து கொண்டு வந்து காய்ச்சினாள். அடுப்பைப் பற்ற வைத்து அப்பம் கூட்டாள். குடிப்பதற்குக் கொத்துமல்லி நீர் காய்ச்சி அதில் காய்ச்சிய பாலையும் சர்க்கரையையும் கலந்தாள். அதிகாலையில் இனிய இசைபாடு ஒரு நாளைத் தலைவி தொடங்குவதாகப் பாரதிதாசன் காட்டியுள்ளார். அந்த வேளையிலும் தமிழ் மொழியை மறக்காமல், தலைவி பாடுய பாடல் தமிழ்ப் பாடல் என்பதையும் தெரிவித்துள்ளார்.

2.4.2.4. குளிக்கச் செய்தல்

தன் கணவனை ‘அத்தான்’ என்று அழைத்தாள் அந்தத் தலைவி. அவன் அருகே வந்ததும், குளிப்பதற்குக் குளிர்ந்த நீரைக் காட்டிக் குளிக்கச் செய்தாள். குளித்த அவனது உடலை வெளுத்த ஆடையால் துடைந்து விட்டாள். கணவன் குளித்ததும் கிளி போன்ற தனது பிள்ளைகளை அழைத்தாள். அவர்களின் பொன்னுடல் நோகாமல் சீயக்காய் தேய்த்துக் குளிப்பாட்டினாள். அங்கே பறந்த சிட்டுக் குருவியைக் காட்டியும் சின்னஞ்சிறு கதைகளைச் சொல்லியும் அவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் குளிக்கச் செய்தாள் என்பதை,

‘பிள்ளைகாளர்’ என்றனள்; கிள்ளைகள் வந்தனர்!

தூய பசும்பொன் துளிகளைப் போன்ற

சீயக் காய்த்தாள் செங்கையால் அள்ளிச்,

சிட்டுக் காட்டியும் சிறுக்கை சொல்லியும்,

தொட்டுத் தேய்த்துத் துளிருடல் நலங்காது

நின்ற திருக்கோலப் பொன்னின் சிலைகட்டு

நன்னீ ராட்டி நலஞ்செய்து..

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

என்று குழந்தைகட்டுத் தொண்டு என்னும் தலைப்பில் வரும் வரிகள் மூலம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். இதில் குளித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தைகளின் ஒளி பொருந்திய உடலை,

‘நின்ற திருக்கோலப் பொன்னின் சிலைகள்’

என்று குறிப்பிட்டுள்ள அருமை கற்போரை மகிழ்ச்சியில் மூழ்கச் செய்யும். கணவனும் குழந்தைகளும் குளித்து முடித்து ஆடை மாற்ற வருவதற்குள் அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு வகைகளை எடுத்து வைத்தாள். காலைச் சிற்றுண்டியை அனைவருக்கும் பரிமாறினாள் என்பதை,

அடிக்கணைத் தந்தி அனுப்பினாள் மங்கை.

“வந்தேன்” என்று மணாளன் வந்தான்;

“வந்தோம்” என்று வந்தனர் பின்னைகள்.

பந்தியில் அனைவரும் குந்தினர் வரிசையாய்.

தழழுத்த வாழழுத் தனிரிலை தன்னில்,

பழத்தொடு படைத்த பண்டம் உண்டனர்.

காய்ச்சிய நறுந்ர் கனிவாய்ப் பருகினர்.

என்கின்றார்.

2.4.2.5. தாய்தான் ஆசிரியை

உணவு உண்டு முடித்த குழந்தைகளை ஒழுங்காக உட்கார வைத்துப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தாள் அந்தத் தலைவி. அன்னையே ஆசிரியையாகிப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்ததால் வீடே அங்குப் பள்ளிக்கூடம் ஆனது. இதை, பாடம் சொல்லப் பாவை தொடங்கினாள்.

அவள்வாத் திச்சி; அறைவீடு கழகம்;

தவழ்ந்தது சங்கத் தமிழ்ச்சுவை; அள்ளி

விழுங்கினார் பிள்ளைகள்.

என்று தாய்தான் வாத்திச்சி என்ற தலைப்பில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

பள்ளிக்குச் செல்லும் நேரம் வந்ததும் குழந்தைகளின் புத்தகப் பையை எடுத்துக் கொடுத்து, அவர்களின் கையில் சிறிய குடையையும் கொடுத்து, பள்ளிக்கு அனுப்பினாள். தெருமுனை வரை சென்ற தலைவி, குழந்தைகள் சென்ற பின் வீட்டுக்கு வந்து கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச்

செய்தாள். குழந்தைகளின் தேவைகளை நன்கு கவனித்துச் செய்த தலைவி, அவர்கள் சென்ற பிறகு கணவனைக் கவனிக்க வந்தாள். இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்பிய பாரதிதாசன்,

கிளைமா றும்பசுங் கிளிபோல் ஓடி
அவை ளாவினாள் ஆள ஸிடத்தில்

என்று பள்ளிக்குப் பிள்ளைகள் என்ற தலைப்பின் இறுதியில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். பச்சைக் கிளியானது ஒரு கிளையை விட்டுத் தாவி வேறு ஒரு கிளையில் அமர்வதைப் போல் பிள்ளைகளைக் கவனித்து அனுப்பிய அந்தத் தலைவி, தனது கணவனைக் கவனிக்கத் தொடங்கினாள் என்று தெரிவித்துள்ளார்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

2.4.2.6. கடைக்குச் செல்லும் கணவன்

கடைக்குப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தான் அவளுடைய கணவன். அவனது சட்டை கிழிந்திருப்பதைத் தலைவி கண்டால். உடனே அந்தச் சட்டையைக் கையில் வாங்கி, அந்தக் கிழிசலைத் தையல் எந்திரத்தில் வைத்துத் தைத்துக் கொடுத்தாள். கணவன் அந்த ஆடையை அணிந்துக் கொண்டு கடைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றான் என்பதை,

சட்டை மாட்டத் தன்கையில் ஏடுத்தான்.

பொத்தலும் கிழிசலும் பூவை கண்டாள்;

தைத்தாள் தையற் சுடுகுடு பொறியால்!

ஆண்டநாள் ஆண்டு, மாண்ட செந்தமிழுப்

பாண்டிய மன்னன் மீண்டது போல

உடித்திய உடையும் ஏடுத்த மார்பும்

படைத்த கணவனைப் பார்த்துக் கிடந்தாள்.

என்று புலப்படுத்துகின்றார்.

முன்னேற்றுத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

2. உமது பதிலைப் பாட இழுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
5. பாரதிதாசனின் நல்ல குடும்பம் எது?
-
-
-
6. ‘இல்லான்’ என்பவன் யார்?
-
-
-
7. ‘வாழிய வையம் வாழிய’ என்று பாடியது யார்?
-
-
-
8. ‘நின்ற திருக்கோலப் பொன்னின் சிலைகள்’ யார்?
-
-
-

2.4.2.7. குடும்ப வேலைகள்

வீட்டில் உள்ள அனைத்து வேலைகளையும் செய்யும் இயல்பு கொண்டவள் பெண். அந்த வேலைகளைச் செய்வதால் தனது உடலுக்கு ஏற்படும் சோர்வைச் சிறிதும் வெளிக்காட்ட மாட்டாள். எல்லாரிடமும் இன்முகத்துடன் நடந்து கொள்வாள். அத்தகைய குடும்பத் தலைவி செய்த வேலைகளைப் பாவேந்தவர் பாரதிதாசன் வரிசைப்படுத்திப் பாடியுள்ளார்.

2.4.2.7.1. துப்புரவு வேலை

*Self -Instructional
Material*

வீட்டின் உள்பகுதியில் ஓட்டடை படிந்திருப்பதைக் கண்டாள் தலைவி. ஓட்டடைக் கோலை எடுத்தாள்; வீட்டின் கூரையிலும் சுவர்களிலும் கட்டியிருந்த சிலந்திக் கூடுகளை எல்லாம் அகற்றினாள்; கரையான் புற்றுக்களை அழித்தாள்; வீட்டைத் தூய்மை செய்தாள்; வீட்டைத் துப்புரவு செய்துபின் ஆடைகள் தைப்பதற்காக

அந்தக் தலைவி கையில் எந்திரத்தின் முன் அமர்ந்தாள் என்கின்ற அந்தக் காட்சியை அப்படியே சொல்லோவியமாகப் படைத்துள்ளார் பாரதிதாசன்.

ஒட்டடைக் கோலும், கையும்
உள்ளமும் விழியும், சேர்த்தாள்
கட்டிய சிலந்திக் கூடு,
கறையானின் கோட்டை யெல்லாம்
தட்டியே பெருக்கித் “தூய்மை”
தனியர் சாளச் செய்து
சட்டைகள் கைப்ப தற்குத்
கையலைத் தொட்டாள் கையல்!

என்று வீட்டு வேலைகள் பற்றியும்,
ஆடுக்கொண் டிருந்த கையற்
பொறியினை அசைக்கும் ஓர்கை;
ஓடுக்கொண் டிருக்கும் கைத்த
உடையினை வாங்கும் ஓர்கை;
பாடுக்கொண் டேயி ருக்கும்
பாவையின் தாம ரைவாய்,
நாடுக்கொண் டேயி ருக்கும்
குழுத்தன நலத்தை நெஞ்சம்!

என்று கையல் வேலை பற்றியும் எடுத்துரைக்கும் பாரதிதாசன் தலைவின் நெஞ்சத்தில் ஆழ்ந்து இருந்த குடும்ப ஆர்வத்தை அழகாகக் காட்டியுள்ளார்.

2.4.2.7.2. பிள்ளைகள் நினைவு

குடும்ப வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருந்த வேலையில் அந்தத் தலைவிக்குப் பிள்ளைகளின் நினைவு தோன்றியது. பள்ளிக் கூடுத்திற்குச் சென்ற பிள்ளைகளில் சிறிய பையன் துள்ளிக் குதித்து ஒடும் இயல்பு கொண்டவன். அவன் மாண்போல் துள்ளி ஒடும்போது எங்கேனும் விழுந்து அடிப்பட்டு விடுமோ என்று அங்சினாள். பெரிய பையனும் அதே பள்ளிக் கூடுத்தின்தான் பாடுக்கின்றான். அவன் கவனித்துக் கொள்வான் என்று நினைத்து ஆறுதலடைகின்றாள்.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

குடும்ப வேலைகளுக்கு இடையே ஒரு தாய்க்குத் தனது பிள்ளைகள் பற்றிய எண்ணம் வருவது இயல்பு. அந்த இயல்பான தன்மை கெடாமல் தலைவிக்கு எழுந்த பிள்ளைகளின் நினைவை,

பள்ளிக்குச் சென்றி ருக்கும்
பசங்களில் சிறிய பையன்,
துள்ளிக் குதித்து மான்போல்
தொடர்ந்தோடி வீழ்ந்தானோ, என்று)
உள்ளத்தில் நினைத்தாள்; ஆனால்,
முத்தவன் உண்டென் றெண்ணித்
தன்னினாள் அச்சந் தன்னை!
தாழ்வாரம் சென்றாள் நங்கை!

என்று வெளிப்படுத்தியுள்ளதைப் பாரதிதாசன் கவிதைகயில் காணமுடிகிறது.

2.4.2.7.3. மாமனார் மாமியார்

தலைவியின் மாமனாரும் மாமியாரும் அவளது நாத்தியார் வீட்டிற்குப் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் இன்று வருவதாக இருந்ததே என்ற எண்ணம் அவளுக்கு எழுந்தது. எனவே, எதிர்ப்பார்த்து இருந்தாள். தூரத்தில் மாமனாரும் மாமியாரும் வருவதைக் கண்டாள். ஓடிச் சென்று வரவேற்றாள்.

“நாத்தியார், தங்கள் பேரர்
நலந்தானா மாயி”

என்று அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டாள். மாமனாரும் மாமியாரும் குளிப்பதற்கு வெந்நீரை அண்டாவில் குடாக்கினாள். பிறகு அவர்களைக் குளிக்க அழைத்தாள். குளித்து முடித்த அவர்களுக்கு உணவைப் பரிமாறினாள். உண்டு முடித்த அவர்கள் ஓய்வு எடுப்பதற்கு மெத்தை விரித்தாள் அந்தத் தலைவி.

குடும்பக் கடமைகளுள் ஒன்றுதான் ஒரு பெண் தனது மாமனார், மாமியாரைக் கவனித்தல். அந்த வேலையையும் பொறுப்பாகத் தலைவி செய்வதைப் பாவேந்தர் தெரிவித்துள்ளார்.

படுக்கையில் படுத்திருந்த மாமனாரால் எழுந்திருக்க இயலவில்லை. ‘சற்றுத் தூக்கி விடம்மா’ என்றார். அவரைத் தூக்கி உட்கார வைத்தாள்

தலைவி. நடந்து வந்த களைப்பில் அவரது கால்கள் வீங்கியிருந்தன. அதைக்கண்ட தலைவி, அந்தக் கால்களில் மருந்து தடவினாள். அவரது நாடித் துடிப்பைப் பிடித்துப் பார்த்தாள். காய்ச்சல் வரும் அறிகுறியைக் கண்டாள். அவருக்கு மருந்து கொடுத்தாள். பயணம் செய்த களைப்பால் படுத்திருந்த மாமியார் தலைவலியால் வருந்தினார். உடனே மாமியாரிடம் போய் அவரது நெற்றியில் பற்றுப் போட்டாள் தலைவி. தலைவலி நீங்கி நிம்மதி அடைந்தார் மாமியார்.

2.4.2.7.4. சமையல் வேலை

மாமனாருக்கும் மாமியாருக்கும் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்த தலைவி, சமையல் வேலையைச் செய்ய எண்ணினாள். சமையலுக்குத் தேவையான காய்கறிகளை வாங்குவதற்குக் கடைக்குச் சென்றாள். கடையில் செலவு செய்த பணத்திற்குக் கணக்கும் எழுதி வைத்தாள் அந்தத் தலைவி.

கடையில் பலவகைக் காய்கறிகளை வாங்கினாள். அவற்றில் தனது கணவனுக்கு எந்தக் காய்கறிகள் பிடிக்கும் என்றும், குழந்தைகள் எவற்றை விரும்பி உண்பார்கள் என்றும் தேர்ந்து எடுத்துச் சமைத்தாள். மாமனார் மாமியார் உடம்புக்கு ஒத்துக் கொள்ளாத காய்கறிகளை ஒதுக்கினாள்.

இதனை,

கிழங்கினை அளியச் செய்வாய்;
கீரையைக் கடைந்து வைப்பாள்
கொழுங்காய்ப்பச் சடியே வைப்பாள்
கொல்லையின் முருங்கைக் காயை
ஓழுங்காகத் தோலைச் சீவிப்
பல்லில்லார் உதட்டால் மென்று
விழுங்கிடும் வகைமு டித்து
வேண்டிய எல்லாம் முடித்தே.

என்று அழகாக எடுத்துரைக்கின்றார் பாரதிதாசன்.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

2.4.2.7.5. குழந்தைகளையும் கணவனையும் வரவேற்றல்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

பள்ளிக்குச் சென்ற குழந்தைகள், வீட்டுக்குப் பகல் உணவு உண்ண வந்தார்கள். அவர்களைக் கண்டதும் அந்தத்தாய் அடைந்த மகிழ்ச்சியை உவமையாய்க் காட்டியுள்ளார் பாரதிதாசன்.

வழிந்தோடும் புதுவெள்ளத்தை
 வரவேற்கும் உழவு ரைப்போல்,
 ஏழுந்தோடு மக்கள் தம்மை
 ஏந்தினாள் இருகை யாலும்!

என்னும் வரிகளில், குழந்தைகளைக் கண்ட தலைவியின் மகிழ்ச்சியைப் புது வெள்ளத்தைக் கண்ட உழவரின் மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ளார் பாவேந்தர்.

குழந்தைகளிடம் பாட்டனும் பாட்டியும் வந்திருக்கும் செய்தியைத் தெரிவித்து அவர்கள் உள்ளத்தை மகிழ்ச் செய்தாள். கடையிலிருந்து கணவனும் வீட்டுக்கு வந்தான். அவனிடம் அம்மா, அப்பா வந்த செய்தியைத் தெரிவித்தாள் தலைவி. அவனது உள்ளமும் மகிழ்ச்சி அடைந்தது.

2.4.2.7.6. உணவு பரிமாறல்

பள்ளியிலிருந்து வந்த குழந்தைகளுக்கும் கடையிலிருந்து வந்த கணவனுக்கும் தலைவி உணவு படைத்தாள். குழந்தைகள் மகிழ்ச்சியுடன் உணவு உண்டார்கள். அதைப் பழந்தமிழ்ப் பொருளைப் படித்தவர்கள் விழுங்குவதைப்போல் குழந்தைகள் உணவு உண்டதை,

பழந்தமிழ் பொருளை அள்ளிப்
 படித்தவர் விழுங்கு தல்போல்!
 ஒழுங்குறு கறிகள் தம்மில்
 அவரவர் உளம் றிந்து
 வழிந்திடும் அன்பு ஸத்தாள்

என்பதால் பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் கவி நயமத்தையும் தமிழ்ப் பஞ்சையும் காணமுடிகிறது.

குழந்தைகள் உணவு உண்டதும் தலைவி தனது மாமனாரிடம் வந்தாள். அவரிடம், கால் வலி இப்போது எப்படி இருக்கிறது? என்று கேட்டாள். உடுப்பதற்கு அவறு உடைகளைக் கொடுத்தாள். அவரது பசி தீர்வதற்கு உணவு படைத்தாள். அவர் உண்டு முடித்ததும் சாய்வு நாற்காலியில் சென்று உட்கார்வதற்கு உதவினாள்.

2.4.2.7.7. கடையில் உதவி

உண்டு முடித்து உட்கார்ந்திருந்த கணவனிடம் கடைக்குச் செல்வதற்கு நினைவுபடுத்தினாள். உண்ட களைப்பில் சோர்ந்திருந்த அவன் தலைவியைச் சிறிது நேரம் கடைச்குச் செல்லுமாறு கேட்டுக் கொண்டான். கணவனின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிக் கடைக்குச் சென்றாள் தலைவி. தலைவியிடம் அனுமதி பெற்றபின் கடையின் கணக்கர் வீட்டுக்கு உணவு உண்ணச் சென்றார். கடையில் பொருள் வேண்டி வந்தவர்க்கு எல்லாம் மகிழ்ச்சியுடன் பொருள் கொடுத்தாள். ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உரிய விலையைச் சொன்ன அவள் அந்தப் பொருள்களின் தர உயர்வையும் எடுத்துச் சொல்லிக் கொடுத்தாள் என்பதைப் பாரதிதாசன்,

களிப்பாக்குக் கேட்பார்க் கீந்து
களிப்பாக்கிக் கடனாய்த் தந்த
புளிப்பாக்கித் தீர்த்த பின்பு
கடனாகப் புதுச்ச ரக்கை
அளிப்பார்க்குப் பணம்அ ஸித்தாள்.
அதன்பின்னர் கணக்கர் எல்லாம்,
கிளிப்பேச்சுக் காரி யின்பால்
உணவுண்ணக் கேட்டுப் போனார்.
இளகிய நெஞ்சத் தானை
இளகாத வெல்லம் கேட்பார்;
அளவாக இலாபம் ஏற்றி
அடக்கத்தை எடுத்து ரைப்பான்.
மிளகுக்கு விலையும் கூறி
மேன்மையும் கூறிச் சுற்றும்

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

புஞ்சாமல், புகன்ற வண்ணம்

புடைத்துத் தூற்றிக் கொடுப்பாள்

என்று அவளது வாணிகத் திறமையை அழகுபட எடுத்துரைக்கின்றார். சற்று நேரம் ஓய்வு எடுத்த கணவன் கடைக்கு வந்ததும் அவனிடம் விற்ற பொருள்களின் கணக்கைத் தலைவி ஒப்படைத்தாள். விரைவாக வீட்டுக்குத் திரும்பினாள்.

வெளியே வெளியில் காய வைத்திருந்த வடகத்தையும் வற்றலையும் எடுத்துப் பாதுகாப்பாக வைத்தாள். வெளியில் கட்டப்பட்டிருந்த மாடுகளுக்கும் கண்றுகளுக்கும் தீனி வைத்தாள்.

2.4.2.7.8. குழந்தைகளுடன் கடற்கரையில் தலைவி

பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பி வரும் குழந்தைகளின் வருகைக்காகத் தலைவி காத்திருந்தாள். அவர்கள் வந்ததும் மகிழ்ச்சி அடைந்தாள். அவர்களுக்குச் சிற்றுண்டு கொடுத்தாள். அவர்களுடன் கடற்கரைக்குச் சென்றாள். அந்தக் கடற்கரையின் ஓரத்தை,

கடலிடைப் புனலில் ஆழக்

குளிரினிற் கணிந்த காற்றை

உடலி டைப்புசு கிண்ற

ஒளிகடற் கரையின் ஓரம்

அடர்சிற் கண்ணப் புத்கள்

அணிபோல அலைந டக்கும்

நடையொடு நடந்து வீநீ

நண்ணினாள் மக்க ளோரு

என்று அழகிய பாடலால் குறிப்பிட்டுள்ளார் பாரதிதாசன். வெள்ளை நிற அன்னப் பறவைகளைப்போல் அழகாக அணிதிரண்டு வந்த கடல் அலைகளைக் குழந்தைகள் கண்டு மகிழ்ந்தார்கள். கடற்கரையில் வீசிய அந்த மாலைக் காற்றில் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். அப்போது, கதிரவன் மேற்கு வானில் மறைந்தான். பூமி நீல ஆடையை மாற்று உடையாய் அணியத் தொடங்கியது என்கின்றார்.

இவ்வளவு வேலைகளுக்கு இடையிலும் குழந்தைகளுடன் உலாவச் சென்றாள் தலைவி என்ற கருத்து, பாவேந்தரின் குடும்பம் பற்றிய தெளிவைக்

காட்டுகிறது. மாலை வேளையில் ஒரிரு மணி நேரம் கடற்கரைக்குச் செல்வது குடும்பத்தில் குழந்தைகளுக்குப் புது உற்சாகம் தரும். அத்துடன் அது தலைவிக்கும் மனமகிழ்ச்சியைத் தரும் என்ற வகையில் கடற்கரைக்குச் சென்ற நிகழ்ச்சியைப் படைத்துள்ளார் பாரதிதாசன்.

2.4.2.7.9. இரவுக்கு வரவேற்பு

குழந்தைகளுடன் கடற்கரையிலிருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பிய தலைவி விளக்கேற்றினாள். விளக்கேற்றிய தலைவி அதை வீட்டுக்கு வெளியே வைப்பதற்குக் கொண்டு வந்தாள். அதைப் பாரதிதாசன்,

கரும்பான இரவு தன்னை,
திருவிளக் கேந்தி வந்து
தெருவினில் வரவேற் கிண்றாள்,
உருவிளக் கிடவீட் புக்குள்
ஓளிவிளக் கணத்தும் ஏற்றி,
ஒருபெருங் கலைத் துள்ளோ
உயர்ந்தும் புகைச் சூப்பிப்,
பெரியோரின் உள்ளம் எங்கும்
பெருகல்போல் பெருகச் செய்தாள்

என்ற வரிகள் மூலம் இரவுக்கு அளித்த வரவேற்பாகப் பாடியுள்ளார். குழந்தைகளை, அந்த விளக்கு ஓளியில் அமர்ந்து படிக்கச் செய்தாள். அடுக்களைக்குச் சென்று இரவு உணவைத் தயாரித்தாள் தலைவி.

கடையிலிருந்து கணவன் இரவில் வீட்டுக்குத் திரும்பினான். அவனுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உணவு அளித்தாள். உணவு உண்ட குழந்தைகள் தூங்கிவிட்டார்கள். உணவை முடித்த கணவன் பாடிக் கொண்டிருந்தான். மாமனார்க்கும் மாமியார்க்கும் உணவு படைத்து, தானும் உணவு உண்டாள் தலைவி.

பசுவுக்கும் கன்றுக்கும் வைக்கோல் போட்டாள். வெளிக்கத்தவைத் தாழிட்டாள். அன்புக் கணவனுடன் உள்அறையில் உட்கார்ந்து உரையாடினாள்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

2.4.2.7.10. தலைவியின் பொதுநல் எண்ணம்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

நாள்தோறும் நமது குடும்ப வாழ்வை மட்டும் கணக்காகச் செய்யும் நாம், நம் தமிழ்நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு ஏதாவது செய்தோமா? நம் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு ஏதாவது செலவு செய்தோமா? எல்லாரும் இப்படி இருந்தால் எப்படி நம் தமிழ் வாழும்? என்று அந்தத் தலைவி தன் கணவனிடம் கேட்டாள். அதற்குத் தலைவன் சொன்ன பதிலைப் பாரதிதாசன்,

வரும்பாடுவீ தப்பாடுதான் தரும்ப டிக்கு
வாக்களித்த பாடுகணக்கர் திங்கள் தோறும்
கரம்பாடுவீ தித்தமிழர் கழகத் தார்கள்
கடைப்பாடுயை மிதித்தவுடன் எண்ணை வைப்பார்.
பெரும்பாடுயாய்ச் செய்ததுண்டு, பாடுக்க ணக்கைப்
பேசிவிட்டாய் கண்டபாடு

என்று அழகாக தலைவனின் வாக்காக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

2.4.2.7.11. தலைவியின் தமிழ் உணர்வு

தலைவன் சொன்னதைக் கேட்ட தலைவி உள்ளாம் மகிழ்ந்தாள். தான் அறியாமல் சொன்னதற்கு வருத்தம் தெரிவித்தாள்.

அப்பாடுயா! அறியாத பாடுயால் சொன்னேன்
நந்தமிழர் பாடப்பாடுயாய் முன்னேற் றத்தை
எப்பாடுயா யினும்பெற்று விட்டால் மக்கள்
இப்பாடுயே கீழ்ப்பாடுயில் இரார்க என்றோ?
மெய்ப்பாடுநம் மறிஞரின் சொற்பாடுந டந்தால்,
மேற்பாடுயால் செப்பாடு வித்தை பறக்கும்,
முற்பாடல் ஆகாததுண்டா? எப்ப டிக்கும்
முதற்பாடுயாய்த் தமிழ்பாடுக்க வேண்டும்

என்னும் வரிகளில் தலைவியின் தமிழ் இன உணர்வையும் மொழி உணர்வையும் பாரதிதாசன் வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றார்.

குடும்ப அமைப்பு கட்டுக் குலையாமல் சிறப்பாகத் திகழ்ந்தால் ஒரு நாடு முன்னேற்றும் அடையும். குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் குடும்பத்தைச்

சீராக நடத்துவதுடன் பொதுநல் எண்ணமும் உடையவர்களாக இருந்தால் எண்ணிய குறிக்கோளை ஒரு நாடு விரைவில் சென்று அடையும் என்பதை பாரதிதாசன் குடும்ப விளக்கின் முதல் அத்தியாயமான ஒருநாள் நிகழ்ச்சியில் சிறப்பாகக் காட்டியுள்ளார்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 9. குடும்பத்தலைவிக்குப் பின்னைகளின் நினைவு எத்தனமைத்து?
-
-
-

10. ‘வழிந்தோடும் புதுவெள்ளத்தை வரவேற்கும் உழவரைப்போல்’ தலைவி யாரை வரவேற்கின்றாள்?
-
-
-

11. குழந்தைகள் உணவு உண்டதை பாரதிதாசன் எவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்?
-
-
-

12. குடும்பத் தலைவி இரவினை எவ்வாறு வரவேற்கின்றாள்?
-
-
-

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

*Self -Instructional
Material*

2.5. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ குடும்ப வளர்ச்சியே ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி என்னும் அடைப்படையைக் கொண்டவர் பாரதிதாசன். எனவே, தனது குடும்ப விளக்கு நூலில் நடுத்தரக் குடும்பம் ஒன்றைப் படைத்துக் காட்டியுள்ளது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ குடும்ப அமைப்பில் பலர் இடம்பெற்றிருப்பதை உணர்த்தியுள்ள அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் இடையில் புரிதல் வேண்டும் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ நல்ல குடும்பம் பல்கலைக்கழகத்துடன் ஒப்புமைப்படுத்தியுள்ள பாங்கு அறிவின் விளக்கமாக அமையவேண்டும் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ குடும்பத்தில் பலர் இருந்தாலும் பெண்ணே முதன்மை இடத்தைப் பெறுகிறாள் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ அதிகாலையில் கதிரவன் தோன்றுவதற்கு முன்பே துயில் எழும் தலைவி ஒரு நாள் முழுவதும் குடும்பத்தில் ஆழ்வும் கடமைகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ காலை முதல் மாலை வரை வீட்டு வேலை, குழந்தைகள் வளர்ப்பு என்று சுழன்று வேலை செய்த பெண், தன் கணவனுக்காகக் கடைக்குச் சென்று உதவியது பற்றியும் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ குடும்பம் என்றால் மாமனார், மாமியார், மருமகள் என்ற மூவருக்குள் கருத்து வேறுபாடுகளும் சண்டைகளும் ஏற்படும் என்பதை நாம் அறிவோம். அதற்கு மாறாக, கணவனின் பெற்றோரைத் தனது பெற்றோரைப் போல் கருதும் தலைவியையும், மருமகளைத் தனது மகளைப்போல் கருதும் மாமனார் மாமியாரையும் படைத்து குடும்பச் சிக்கலுக்கு விடைகண்டுள்ள பாரதிதாசன் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ குடும்ப நலத்துடன் சமுதாய நலமும் இணைந்துள்ளது என்பதை நன்கு அறிந்தவர் பாரதிதாசன். எனவே, தமது குடும்ப விளக்கில் தலைவியைப் பொதுநல எண்ணம் கொண்டவளாகவும் தமிழ்ப் பற்று மிகுந்தவளாகவும் படைத்துள்ளது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

**2.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும்
வினாக்களுக்கான விடைகள்**

1.	2.3.	2.	2.3	
3.	2.3.	4.	2.3.	
5.	2.4.1.	6.	2.4.2.1.	இக் கால இலக்கியம்
7.	2.4.2.3.	8.	2.4.2.4.	
9.	2.4.2.7.2.	10.	2.4.2.7.5.	
11.	2.4.2.7.6.	12.	2.4.2.7.9.	குறிப்புகள்

2.7. பாடம் பயின்ற பின் செய்யும் பயிற்சிகள்

- கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கைக்கு எது அவசியம்?
- பெண்ணின் அதிகாலைச் சுறுசுறுப்புப் பற்றி நீவீர் அறிவது என்ன?
- குடும்பத் தலைவிக்குக் கதிரவன் எதைப் பரிசாக வழங்கினான்?
- குடும்பத் தலைவி தன் கணவனின் பணிக்குச் செய்த உதவி யாது?
- குடும்பத் தலைவியின் தையல் வேலை பற்றிப் பாரதிதாசன் என்ன பாடியுள்ளார்?
- மாமனாருக்கும், மாமியாருக்கும் தலைவி செய்த உதவிகள் யாவை?

2.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்

- முனைவர் கமலா முருகன் (உரை.), குடும்ப விளக்கு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 8ம் பதிப்பு 2018.

சுறு 3.

நா. காமராசன் - கருப்பு மலர்கள்

மற்றும்

அப்துல் ரகுமான் - இரு பக்கங்கள்

3.0. பாட அமைப்பு

3.1. முன்னுரை

3.2. குறிக்கோள்கள்

3.3. புதுக்கவிதை

3.3.1. புதுக்கவிதைப் பொருண்மை

3.3.2. புதுக்கவிதை உத்தி முறைகள்

3.3.3. புதுக்கவிதைத் தோற்றும்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

- 3.4. நா. காரராசன்
- 3.5. கறுப்பு மலர்கள் - நூல்
 - 3.5.1. கறுப்பு மலர்கள் உணர்த்துவன
 - 3.5.1.1. கறுப்பு மலர்
 - 3.5.1.2. கறுப்பு மலர் பூக்கும் நேரம்
 - 3.5.1.3. கறுப்பு மலர் உதிரும் காலம்
 - 3.5.1.4. கறுப்பு மலர் உதிர்ந்தது
 - 3.5.1.5. நினைவில் நின்ற கறுப்பு மலர்
- 3.6. அப்துல் ரகுமான்
- 3.7. இருபக்கங்கள்
- 3.8. தொகுத்துக் காண்போம்
- 3.9. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 3.10. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
- 3.11. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

3.1. முன்னுரை

சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொற் புதிது, சோதி மிக்க நவகவி எனப் பாரதி அறுசீர் விருத்தத்தில் விடுத்த அழைப்புதான், புதுக்கவிதை வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் தூண்டு கோலாய் அமைந்தது. சீர், தனை, அடி, தொடை என்னும் கட்டுப்பாடுகளை உடையது மரபுக்கவிதை. அக்கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தது புதுக்கவிதை. நா. காமராசன் அவர்களின் கருப்பு மலர்கள் மற்றும் அப்துல் ரகுமானின் இரு பக்கங்கள் ஆகிய இரண்டு கவிதைகள் இங்குப் பாடப் பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது.

3.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ புதுக்கவிதையின் தோற்றும் உத்தி முறைகள் மற்றும் பொருண்மை பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ நா. காமராசன் பற்றியும் அவரது படைப்புகள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ நா. காமராசனின் கருப்பு மலர்கள் உணர்த்தும் செய்திகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

- ⇒ அப்துல் ரகுமானைப் பற்றியும் அவரது படைப்புகள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ அப்துல் ரகுமானின் இரு பக்கங்கள் உணர்த்தும் செய்திகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

3.3. புதுக்கவிதை

புதுக்கவிதை என்பது சொற்கள் கொண்டாடும் சுதந்திரத்தின் விழா எனவும், புதுக்கவிதை எனும் போர்வாள் இலக்கண உறையிலிருந்து கவனமாகவே கழற்றப்பட்டிருக்கிறது எனவும் குறிப்பிடுகிறார் கவிஞர் வைரமுத்து. எனவே, மரபு இலக்கணம் இல்லாமைதான் புதுக்கவிதைக்கான இலக்கணம் ஆகிறது. புதுக்கவிதை தோன்றியதற்கான நோக்கம் என்னவோ இதுதான். ஆனால் புதுக்கவிதைக்கு என்று சொற்செட்டு, உருவ அமைப்பு என்ற ஒன்று வேண்டுமல்லவா? புதுக்கவிதையின் உருவம் எவ்வாறு இருக்கிறது என, இதுவரையில் வந்துள்ள கவிதைகளைக் கொண்டு அடையாளம் கண்டுணர வேண்டியுள்ளது. புதுக்கவிதையின் உருவம் குறித்து, அடிவரையறை, அடியமைப்பு, சொற்களுக்கம், ஓலிநயம், சொல்லாட்சி, தொடை நயம், யாப்புச் சாயல், நாட்டுப்புறச் சாயல், வசன நடை, உரையாடல் பாங்கு ஆகிய வகைகளில் காணலாம்.

- ⇒ எத்தனை அடிகளில் புதுக்கவிதை எழுதப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் வரையறை இல்லை.
- ⇒ இரண்டடி முதல் எத்தனை அடிகளில் வேண்டுமானாலும் எழுதப் பெறலாம்.
- ⇒ ஓவ்வொரடியிலும் குறிப்பிட்ட சீர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று மரபுக் கவிதையில் வரையறை உண்டு. ஆனால் புதுக்கவிதையில் அந்நிலை இல்லை. ஓரடியில் ஒரு சீரும் வரலாம், இரு சீரும் வரலாம். இங்குச் சீர் என்று கூறுமால் சொல் என்றே சுட்டலாம். ஓரடியில் ஒரு சீர் மட்டுமன்றி, ஓரசையோ, ஒரெழுத்தோகூட அமையலாம்.
- ⇒ மரபுக்கவிதையில் இலக்கியச் சொற்களிடையே ஓலிநயம் பயின்று வரும். புதுக்கவிதையில் பேச்சு வழக்குச் சொற்களிடையே ஓலிநயம் இடம்பெறும்.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

- ⇒ சிறந்த சொல்லாட்சிகளுக்குப் புதுக்கவிதையில் இன்றியமையாத இடம் உண்டு.
- ⇒ எதுகை, மோனை, இயைபு என்னும் தொடை நயங்களைல்லாம் புதுக்கவிதையில் வரவேண்டும் என்ற விதியில்லை. ஆனால், வரக்கூடாது என்ற விதியும் இல்லை. எனவே, இவை தற்செயலாக அமைவன எனலாம்.
- ⇒ அடிவரையறை செய்து எழுதினால் மரபுக்கவிதையே என எண்ணைத்தக்க யாப்பமைதி மிக்க பாடல்கள், புதுக்கவிதை வடிவில் எழுதப் பெறுவதுண்டு. திருக்குறையைக் கூட நான்கைந்து வரிகளாக்கிப் புதுக்கவிதை எனலாம்.
- ⇒ அகராதி தேடாத சொல்லாட்சி அமைவதே புதுக்கவிதையின் நோக்கமாகும். பொதுமக்களுக்குச் சென்று சேர வேண்டும் என்பதே குறிக்கோளாக அமைதலின், நாட்டுப்புறச் சாயலில் புதுக்கவிதைகள் பல உருவாகியுள்ளன.
- ⇒ உரையாடல் பாங்குடைய கவிதைகள் படிப்போரை எளிதில் சென்றடையும் ஆற்றல் உடையவை.

3.3.1. புதுக்கவிதைப் பொருண்மை

கவிதைக்குக் குண்டுசி முதல் இமயமலை வரை எப்பொருளும் பாடுபொருளாகலாம். புதுக்கவிதையும் இவ்வாறே எப்பொருளைக் குறித்தும் பாடபெறுவதாய் அமைகின்றது. தன்னம்பிக்கை, பாசம், நட்பு, காதல், இயற்கை, உழைப்பாளி, வறுமை, விலைவாசி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பெண்மை, கட்சி, அரசியல், விலைமகளிர், மரநல்லினக்கம், உயிரிரக்கம் என்னும் பொருண்மைகளில் பெரும்பான்மையான புதுக்கவிதைகள் அமைகின்றன.

3.3.2. புதுக்கவிதை உத்தி முறைகள்

புதுக்கவிதை உத்திகள் உணர்த்தும் முறையை உத்தி என்று குறிப்பிடுவார்கள். கருத்தைப் புலப்படுத்த மொழியைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டது ஓர் உத்திமுறை. மொழியில் இலக்கியத்தைத் தேர்ந்து கொண்டதும் உத்தி முறையே. இலக்கியத்துள் கவிதையைத் தேர்வு செய்ததும் உத்தி முறையே. அக்கவிதையுள்ளும் புதுக்கவிதையை எடுத்துக் கொண்டமையும்

ஓர் உத்தி முறையே யாகும். அதனுள்ளும் கருத்துக்களைப் படிப்போர் நெஞ்சில் விரைவாகவும் ஆழமாகவும் பதியுமாறு எடுத்துரைக்கும் பல்வேறு உத்தி முறைகள் அமைகின்றன. மரபுக்கவிதைக்கான உத்தி முறைகளைத் தண்டிலங்காரம் போன்ற அணியிலக்கண நூல்களின் வழி அறிந்து கொள்கிறோம். புதுக்கவிதைக்கு அவ்வாறான தனி நூல்கள் இல்லாவிடினும் பல்வேறு திறனாய்வு நூல்களின் வழி நம்மால் ஒருசில உத்திமுறைகளை உணர்ந்து படிக்கவும், படைக்கவும் முடிகின்றது. உவமை, உருவகம், படிமம், குறியீடு, அங்கதம், முரண், சிலேடை, இருண்மை ஆகிய உத்தி முறைகள் புதுக்கவிதைகளில் பயன்படுத்தப் பெறுகிறது.

3.3.3. புதுக்கவிதைத் தோற்றும்

அச்சு நூல்கள் பெருகியதால், மனப்பாடம் செய்வதன் தேவை குறைந்தது. மேனாட்டு இலக்கியத் தொடர்பால் தமிழில் உரைநடை வளர்ந்தது. கதை இலக்கியம், புதினம், சிறுகதை எனப் புதுவடிவம் கொள்ள, கவிதையும் உரைநடைத் தாக்கம் பெற்றுப் புதுக்கவிதையாகத் தோன்றியது.

தொடக்க காலத்தில் உரைப்பா, விடுநிலைப்பா, பேச்சு நிலைப்பா, உரைவீச்சு, சொற்கோலம், கட்டற்ற கவிதை, சுயேச்சைக் கவிதை, வசன கவிதை எனப் பல பெயர்களால் வழங்கப்பெற்றது. பாரதியார் தம் கவிதைகளை நவகவிதை எனக் குறிக்கின்றார். வசன கவிதைகளாகப் பலவற்றை ஆக்கியளித்துப் புதுக்கவிதைக்கு முன்னோடியானார். அடுத்து வந்த ந. பிச்சமூர்த்தி மரபுக்கவிதை சார்ந்தும், கு.ப. இராசகோபாலன் கிராமிய நடை சார்ந்தும், புதுமைப்பித்தன் தனிப் பாடல் களின் நடை சார்ந்தும் புதுக்கவிதைகளைப் படைத்தனர்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

1. புதுக்கவிதை குறித்து கவிஞர் வைரமுத்துவின் கருத்து யாது?
2. புதுக்கவிதையின் பொருண்மை எவ்வாறு அமைதல் வேண்டும்?
3. புதுக்கவிதையின் உத்திகள் யாவை?
4. ‘உரைப்பா’ என்பது எதனைக் குறிக்கும்?

3.4. நா. காமராசன்

தேனி மாவட்டம் போ. மீனாட்சிபுரத்தில் நாச்சிமுத்துவுக்கும் இலட்சமி அம்பானுக்கும் 1942ஆம் ஆண்டு மகனாகப் பிறந்தார். தேனி மாவட்டம் உ.அம்மாப்படியில் வசிக்கும் தா. பொம்மையன் மகள் லோகமணியை வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக் கொண்டார். இவருக்கு தைப்பாவை என்ற மகளும், திலீபன் என்ற மகனும் உள்ளனர்.

*Self -Instructional
Material*

1964ஆம் ஆண்டில் மதுரை தியாகராசர் கலைக்கல்லூரியில் மாணவராக இருந்த பொழுது நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டு போலீசாரால் விலங்கிடப் பட்டறையில் அடைக்கப்பட்டவர். முதுகலைப்பட்டம்

பெற்ற இவர் உத்தமபாளையம் ஹாஜி கருத்த ராவுத்தர் கல்லூரியில் தமிழ் விரைவுரையாளராகவும், தமிழ்நாடு அரசு தலைமைச் செயலகத்தில் மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் அதிகாரியாகவும் பணியாற்றியவர்.

புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி. இராமச்சந்திரனால் திரைத்துறையில் பாடலாசிரியராக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவர். அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் தமிழகத்தின் கதர் வாரிய துணைத்தலைவராகவும் நியமிக்கப்பட்டவர். இவர் அ.தி.மு.க.வில் பல்வேறு பதவியில் இருந்துள்ளார். 1990இல் மாநில மாணவர் அணி மற்றும் மாநில இலக்கிய அணி செயலாளர் பதவியில் இருந்துள்ளார். கலைஞர் மு. கருணாநிதி கையில் பல விருதுகள் பெற்றுள்ளார். 1991இல் தமிழ் நாட்டு இயல் இசை நாட மன்றத்தன் உறுப்பினராக புரட்சித்தலைவி ஜெ. ஜெயலலிதாவால் நியமிக்கப்பட்டவர்.

இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள் சில தமிழகத்தில் உள்ள அரசு பல்கலைக்கழகங்களில் இளங்கலை முதலாம் ஆண்டு தமிழ்ப் புத்தகத்தில் பாடமாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது கறுப்புமலர் புத்தகத்தில் திருநங்கைகள் பற்றி இவர் எழுதிய கவிதை பலரால் பாராட்டப்பெற்றது. இலக்கியத்துறை, திரைப்படத்துறை, அரசியல்துறை ஆகியவற்றில் கால்பதித்து முத்திரை பதித்தவர். இவர் சிறந்த பேச்சாளர் ஆவார்.

கறுப்பு மலர்கள், சூரியகாந்தி, தாஜ்மகாலும் ரோட்டுத் துண்டும், சகாராவைத் தாண்டாத ஓட்டகங்கள், மலையும் ஜீவநதிகளும், கவியரசு நா. காமராசன் கவிதைகள், மகாகாவியம், கிறுக்கல், சுதந்திர தினத்தில் ஒரு கைதியின் டெரி, ஆப்பில் கனவு, அந்த வேப்பமரங்கள், பெரியார் காவியம், பட்டத் துயானை, காட்டுக் குறத்தி, சிகரத்தில் உறங்கும் நதிகள், பொம்மைப்பாட்கி, ஞானத்தேர் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளையும், நரகத்திலே ஒரு தேவதைகள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பும், நாவல்பழும் என்ற திறனாய்வு நாலும் வெளியிட்டுள்ளார்.

கலைமாமணி, சிறந்த பாடலாசிரியர், பாரதிதாசன் விருதுகளைப் பெற்றவர். பஞ்சவர்ணம் என்ற படத்திற்கு வசனம் எழுதியுள்ளார். பல்லாண்டு வாழ்க, நீதிக்குத் தலைவணங்கு, இதயக்கணி, இன்றுபோல் என்றும் வாழ்க,

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

நவரத்தினம், ஊருக்கு உழைப்பவன், வெள்ளோரோஜா, கோழிகூவது, நல்லவனுக்கு நல்லவன், இதயகோவில், உதயகீதம், நான் பாடும் பாடல், பாடும் வானம்பாடி, தங்கமகன், அன்புள்ள ரஜினிகாந்த், கை கொடுக்கும் கை, காக்கிச்சட்டை, காதல்பரிசு, முந்தானை முடிச்சு, வாழ்க வளர்க, பெரியவீட்டு பண்ணக்காரம், எங்க ஊரு காவக்காரன், அன்புக்கட்டளை, ஒசை, ஆனந்த கண்ணீர், அந்த ஒரு நிமிடம், மந்திர புன்னகை, உன்னை வாழ்த்தி பாடுகிறேன், மலிதனின் மறுபக்கம், ஒரு நல்லவன் ஒரு வஸ்லவன், கந்பகம் வந்தாச்சு, ஊர்க்குருவி, சொல்ல தூடிக்குது மனசு, நாளை உனது நாள் ஆகிய திரைப்படங்களுக்குப் பாடல்கள் எழுதியவர்.

இவர் தமிழ்ப் புதுக்கவிதை இயக்க முன்னோடியும் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் ஆவார். தொடக்கத்தில் மரபுக் கவிதைகள் எழுதி வந்த இவர் காலப் போக்கில் வசன கவிதை, புதுக்கவிதை ஆகிய துறைகளுக்கு மாறி அவற்றிலே தன் சிறப்பை வெளிப்படுத்தினார். கிராமியசு சந்தங்களுடன் புதுப்பார்வை திகழப் படிமக் கவிதைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். இவர் ஒரு உருவகக் கவிஞர் ஆவார். “அழகான கவிதைகளால் பொருத்தமற்ற கொள்கைகளைச் சாடும் காமராசன், கவியரசு, சோலிசக் கவிஞர், புதுக்கவிதையின் முன்னோடி, புதுக்கவிதை ஆசான்” என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டவர். கலைஞர் மு. கருணாநிதியால் அரசியலுக்கும், புரட்சித்தலைவர் எம்.ஐ. இராமச்சந்திரனால் திரைத்துறைக்கும் வந்தவர்.

“தன் கால்களில் இரத்தம் கசியக் கசிய பழைய முட்பாதைகளில் முன்னேறி முதலில் புதுக்கவிதை உலகுக்கு ஒரு புதுப்பாதை அமைத்தவன் நா. காமராசன் தான் என்பதை மூர்ச்சை அடைந்தவன் கூட மறந்து விடக் கூடாது” என்று கவிஞர் வைரமுத்துவால் புகழப்பட்டவர். உடல்நலக் குறைவால் நா. காமராசன் 2017ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 24ஆம் நாள் சென்னையில் காலமானார்.

3.5. கறுப்பு மலர்கள்

நா. காமராசனின் கறுப்பு மலர்கள் என்ற கவிதைத் தொகுப்பு 2015இல் வெளிவந்துள்ளது. இத்தொகுப்பில் சுவடுகள், ஞானக் குளியல், காகிதப் பூக்கள், நிலாச்சோறு, அஞ்சலி, கறுத்தம்மா, சபதம், அனாதைகள், நடைப்

பிணங்கள், ரத்த புல்பங்கள், செம்மண், அவர்கள் நீதிமன்றத்தை விசாரணை செய்கிறார்கள் (பிச்சைக்காரி, குடிகாரன்), புல், நடைபாதை, தளிர், புழுதி, ரோஜாத் தோட்டங்களும் ‘புல்புல்’ பறவையும், ஒரு சேரிக்கிராமமும் தபால்காரனின் மரணமும், ஊமை, பகல் மேகங்கள், வானவில், கடல், கண், வானம்பாடி, கல்லறைத் தொட்டில்கள், அடிநாளின் வசந்தங்கள், நாம் வானத்திற்குக் கீழே வாழ்கிறோம், என்னுடைய கனவு பூமியில், மலர்கள், நான் மரணத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறேன், ‘முல்லை நதிக்கரை வயல்களுடன் ஒரு மறு விவாதம்’, ஓ! நானும் அந்த ஹிப்பிக்கோடு!, விலை மகளிர், நீங்கள் என்னை சோசலிஸ்ட் ஆக்கினீர்கள், கறுப்பு மலர்கள், முதல் கவிதை ஆகிய தலைப்புகளில் அமைந்த கவிதைகள் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இக்கவிதைகளில் ஒன்றே கறுப்பு மலர்கள் ஆகும்.

3.5.1. கறுப்பு மலர்கள் உணர்த்துவன

ஒரு நாள் பின்மாலைப் பொழுதில் வானவெளியில் பிறை ஓடமான மேகங்கள் நிகழ்ந்த வேளையில் சிறுவீதியில் ஓர் வியாபாரி வந்தான். அந்த வியாபாரியின் கையில் ஒரு கறுப்பு மலர் இருந்தது. அதனை விற்பதற்காக அச்சிறு வீதியில் வந்தான். இளம் பெண்கள் அக்கறுப்பு மலருக்கு விலை நிர்ணயித்து அப்பெண்களிடம் விற்பனை செய்து, இம்மலரினைப் பெளர்ன்மையில் சூடாதீர்கள், என்னுடைய வெண்பறவை பறந்து வந்து இப்பூக்களைப் பறித்துவிடும் என்று சொல்லி அக்கறுப்பு மலரினைக் கொடுத்துச் செல்கின்றார். சிறுவீதியில் இருந்த இளம் பெண்கள் அவற்றை வாங்கி தங்களுடைய தோட்டத்தில் விதைத்தனார். இருளிரவில் அக்கறுப்பு மலர்கள் பூத்தன. ஒருநாள் பெளர்ன்மை யன்று வெண்பறவை மீது அந்த வியாபாரி வருகின்றான். பூத்த கறுப்பு மலர்கள் எல்லாம் உதிர்ந்து விடுகின்றன. மீண்டும் பூக்கும் என்று எதிர்பார்த்த இளம் பெண்களுக்கு ஏழாற்றுமே மிஞ்சியது. இருப்பினும் அன்று ஒரு முறை பூத்த கறுப்பு மலர் பூக்கவில்லை என்றாலும் என்றும் நினைவில் பூத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன என்பதாக இக்கவிதையினை நா. காமராச் அவர்கள் படைத்திருக்கின்றார்.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

3.5.1.1. கறுப்பு மலர்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

கறுப்பு மலர் எப்படி இருக்கும்? இருட்டின் ஆத்மாவாகவும், கட்டை ஏரிந்த பின் கிடைக்கும் கரியாகவும், இதழ் கறுத்த புன்னகை போன்றும் இருப்பது தான் கறுப்பு மலர். இதனை நா. காமராசன்,

“இருட்டினுடைய ஆத்மாவா?

எரிகரியின் சொப்பனமா?

இதழ்கறுத்த புன்னகையா?

என்ன அது?

கறுப்பு மலர்”

என்கிள்ளார்.

3.5.1.2. கறுப்பு மலர் பூக்கும் நேரம்

இந்தக் கறுப்பு மலரை இருட்டில் மட்டும் பார்க்கவும் குடவும் வேண்டும். பெளர்ணமி வேளையில் குடக் கூடாது என்பதனை,

“கலைச் சிருஷ்டிக்

சவனத்தில்

காலவழி வசந்தத்தில்

கண் திறந்த

கறுப்பு மலர்

பூர்ணிமையில் சூடாதீர்-இது

பொன்காசின் அடிமைமலர்”

யாத்ரீகன் கைத்தலத்தில்

ஏந்திலிலை கூறுகிறான்.

“உங்களது புந்தோட்ட

உள்ளில் மணமண்ணில்

இந்த விதை தாவுங்கள்

இருளிரவின் துறைப்புதலில்

ஏகாந்த ராத்தியில்

பூக்கும் இக்கறுப்பு மலர்”

*Self -Instructional
Material*

என்கின்றார்.

3.5.1.3. கறுப்பு மலர் உதிரும் காலம்

பெளர்ணமி வெளியில் இக்கறுப்பு மலர் உதிர்ந்து விடும். குறிப்பாக, வெண்பறவையாகிய பெளர்ணமி நாளில் இக்கறுப்பு மலர் உதிர்ந்து விடும். அந்நாளில் இதனை இளம்பெண்கள் சூட வேண்டாம் என்பதனை,

“இதைப்பூர்ணிமையில் சூடாதீர்.
எல்லையில்லா வான்வெளியில்
இறகசைத்து விளையாடும்
எழுமடைய வெண்பறவை
இங்கே பறந்துவரும்
பூத்கொய்து ஒடிவிடும்-இதைப்
பூர்ணிமையில் சூடாதீர்”

என்கின்றார்.

3.5.1.4. கறுப்பு மலர் உதிர்ந்தது

ஒரு நாள் வியாபாரி சொன்னது போல் வெண்பறவை மீதேறி வெண்ணிலவில் கால் பதிக்கும் பெளர்ணமி வேளை, தோட்டத்தில் பூத்திருந்த கறுப்பு மலர்கள் எல்லாம் உதிர்ந்துவிட்டன என்பதை,

“யாத்ரீகன் தன்னுடைய
வெண்பறவை மீதேறி
வெண்ணிலவில் கால்பதித்தான்
எனச் சொன்னார்.
எங்கிருந்தோ சூயில்பாடும்
மரணக்கீதம்
எங்களுடைய தோட்டத்தில்
இருள் தவத்தின் பர்ணசாலை
இதழ் இதழாய் உதிர்கிறது.
உலகத்தின் திசையெங்கும்
உதிர்கிறது கறுப்புமலர்
மீண்டுமொரு காலகதி

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

Self-Instructional
Material

<p>இக்கால இலக்கியம்</p> <p>குறிப்புகள்</p>	<p>மீண்டுமொரு பூர்ணிமைநாள்.</p> <p>“<u>தீர்ந்தவிட்ட கறுப்புமலர்</u> <u>ஓரிடத்தும் பூக்கவில்லை</u> <u>பூக்கா தாம்”</u> <u>தோழியர்கள் குரலோசை</u> <u>மீண்டுமொரு காலகதி</u> <u>மீண்டுமொரு பூர்ணிமைநாள்</u> <u>அதே தோழியர்</u> <u>அதே பேச்சு”</u></p> <p>என்கின்றார்.</p> <hr/> <p>3.5.1.5. நினைவில் நின்ற கறுப்பு மலர்</p> <hr/> <p>உதீர்ந்தவிட்ட கறுப்பு மலர் தோட்டத்தில் மீண்டும் பூக்கவில்லை. இருப்பினும் இளம் பெண் களின் நினைவில் என்றும் நீங் காமல் பூத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை,</p> <p>“<u>எங்களுடைய நினைவுகளில்</u> <u>காலகதி உள்ளவரை</u> <u>கறுப்புமலர் உதிராது.</u> <u>மீண்டுமொரு காலகதி</u> <u>மீண்டுமொரு பூர்ணிமைநாள்</u> <u>எங்களுடையச் சிறுவீதி</u> <u>இளம்பெண்டிர்</u> <u>அதே பேச்சு.</u></p> <p>என்னுடைய கல்லறையின் காதுகளில் காலகதி பூர்ணிமைநாள் கறுப்பு மலர்”</p> <p>என்கின்றார்.</p> <p>முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.</p> <p>குறிப்பு:</p>
--	---

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 5. எரிகரியின் சொப்பனம் எது?
-

6. கறுப்பு மலர் பூக்கும் நேரம் எது?
-

7. கறுப்பு மலர் உதிரும் நாள் எது?
-

8. பொன்காசின் அடிமை மலர் எது?
-

3.6. அப்துல் ரகுமான்

மதுரையில் வைகை ஆற்றின் தென்கரையில் 1937ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2ஆம் நாள் உருதுக் கவிஞர் மஹி என்னும் சையத் அஹமத்துக்கும் ஜஜனத் பேகத்திற்கும் மகனாக அப்துல் ரகுமான் பிறந்தார். அப்துல் ரகுமான் தனது தொடக்கக் கல்வியையும் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியையும் மதுரையில் உள்ள பள்ளிகளில் பயின்றார். பின்னர் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் சேர்ந்து இடைநிலை வகுப்பில் தேறினார். தொடர்ந்து அக்கல்லூரியிலேயே பயின்று இளங்கலை, முதுகலை பட்டங்களைப் பெற்றார். அப்போது முனைவர் மா. இராசமாணிக்கனார், ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை, அ.கி. பரந்தாமனார், அவ்வை நடராசன், அ.மு. பரமசிவானந்தம் ஆகிய தமிழ்நிஞர்களிடம் பயின்றார். சென்னை தரமணியில் அமைந்துள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் அதன் இயக்குநராகப் பணியாற்றிய ச.வே. சுப்பிரமணியத்தை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு புதுக்கவிதையில் குறியீடு என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றதும் தியாகராசர் நடத்திய தமிழ்நாடு என்னும் நாளிதழில் மெய்ப்பு திருத்துநராகச் சிலகாலம் பணியாற்றினார். அப்பொழுது தமிழகத்தில் இருந்த ஜந்து இசுலாமியக் கல்லூரிகளுக்கு விரிவுரையாளர் பதவிக்காக விண்ணப்பித்தார். அவற்றுள் வாணியம்பாடு இசுலாமியர் கல்லூரியில் பணியாற்ற அவருக்கு 1961ஆம் ஆண்டில் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கே சிற்றுரையாளர், விரைவுரையாளர், பேருரையாளர், பேராசிரியர் எனப் படிப்படியாக உயர்ந்து 1991ஆம் ஆண்டில் விருப்ப ஓய்வு பெற்றார். இதில் 20 ஆண்டுகள் தமிழ்த்துறையில் தலைவராகப் பணியாற்றினார். தமிழ்நாடு வக்கு வாரியத் தலைவராக 2009 மே மாதம் முதல் 2011 வரை பணியாற்றினார்.

பால்வீதி, நேயர் விருப்பம், சொந்தச் சிறைகள், ஆலாபனை, பித்தன், விதைபோல் விழுந்தவன், முத்தமிழின் முகவரி, சுட்டுவிரல், மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம், ரகசிய பூ, பறவையின் பாதை, இறந்ததால் பிறந்தவன், தேவகானம், கண்ணீர் துளிகளுக்கு முகவரி இல்லை, பாலை நிலா ஆகிய கவிதைகளையும்; கரைகளே நதியாவதில்லை, அவருக்கு நிலா என்று பெயர், முட்டை வாசிகள், மரணம் முற்றுப்புள்ளி அல்ல, விலங்குகள் இல்லாத கவிதை, பூப்படைந்த சபதம், தொலைபேசிக் கண்ணீர், காற்று என் மனவி, உறங்கும் அழகி, நெருப்பை அணைக்கும் நெருப்பு, பசி எந்தச் சாதி, நிலவிலிருந்து வந்தவன், கடவுளின் முகவரி, முத்தங்கள் ஓய்வுதில்லை, காக்கைச் சோறு, சோதிமிகு நவகவிதை, சிலந்தியின் வீடு, இது சிறுகுகளின் நேரம், இல்லையிலும் இருக்கிறான், தட்டாதே திறந்திருக்கிறது, எம்மொழி செம்மொழி, பூக்காலம் ஆகிய கட்டுரைகளையும்; புதுக்கவிதையில் குறியீடு, கம்பனின் அரசியல் கோட்பாடு ஆகிய ஆய்வேடுகளையும்; தாக்கின் ‘சித்ரா’ என்ற மொழிபெயர்ப்பு நாலையும் படைத்தவர் அப்துல் ரகுமான்.

இவர் படைப்பாளர் மட்டும் அல்ல பதிப்பாளராகவும் விளங்கியிருக்கின்றார். இவரால் குணங்குடியார் பாடற்கோவை, ஜந்து சிறுகவிதைத் தொகுப்புகள் என்ற இரண்டு நூல்களைப் பதிப்பித்திருக்கின்றார்.

கவிக்கோ என அழைக்கப்படும் அப்துல் ரகுமானுக்குப் பல்வேறு விருதுகள் பல்வேறு அமைப்புகளால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

1986இல் கவியரசர் பாரிவிழா விருதினை குன்றக்குடி அடிகளாரும், 1989இல் தமிழன்னை விருதினைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும், 1989இல் பாரதிதாசன் விருதினைத் தமிழக அரசும், 1989இல் கலைமாமணி விருதினைத் தமிழக அரசும், 1992இல் அக்ஷர விருதினை அக்னியும், 1996இல் சிற்பி அறக்கட்டளை விருதினை கவிஞர் சிற்பி அறக்கட்டளையும், 1997இல் கலைஞர் விருதினை தி.மு.கழகமும், 1998இல் ராணா இலக்கிய விருதும், 1999இல் சாகித்ய அகாடமி விருதினை புதுதில்லி சாகித்ய அகாடமியும் (ஆலாபனை கவிதைத் தொகுதிக்காக வழங்கப்பட்டது), 2006இல் கம்ப காவலர் விருதினை கொழும்பு கம்பன் கழகமும், 2007இல் பொதிகை விருதினை சென்னை, பொதிகை தொலைக்காட்சியும், 2007இல் கம்பர் விருதினை சென்னை கம்பன் கழகமும், 2007இல் சி.பா. ஆதித்தனார் இலக்கிய விருதினை தினந்தந்தி நாளிதழும், 2008இல் உமறுப் புலவர் விருதினை தமிழ்நாடு அரசின் தமிழ் வளர்ச்சித் துறையும் வழங்கியுள்ளது. இவ்விருதுகளைப் பெற்ற இவர் விருது வேந்தராகத் திகழ்கின்றார்.

இவ்வாறு பல்வேறு முகங்களாகக் காணப்பட்ட அப்துல் ரகுமான் கவிக்கோ என்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். ‘வானம்பாடு’ இயக்கக் கவிஞர்களோடு இணைந்தியங்கியவர். எழுதுபவர்களின் தலைவாயிலில் தம் கவிதை வெளியீடுகளின் வாயிலாகப் புதுக்கவிதைத் துறையில் நிலைநிற்த்திக் கொண்டவர்களுள் அப்துல் ரகுமான் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். அவர் பால்வீதி என்ற கவிதைத் தொகுதி மூலம் தம்மை ஒரு சோதனைப் படைப்பாளியாக இனங்காட்டிக் கொண்டவர். அத்தொகுதி வெளிவந்தபோது கவிதையை நேரடியாகத் தராமல் உவமைகள், உருவகங்கள், படிமங்கள், குறியீடுகள் ஆகியவற்றின் வழி வெளியீட்டு முறையை அமைத்துக் கொண்டவர். தமிழில் கவிதைக் குறியீடுகள் குறித்து ஆராய்ந்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். தமிழில் ஷைக்க, கஜல் ஆகிய பிறமொழி இலக்கியங்களை முனைத்திலும் பரப்பியதிலும் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார். இவர் படைத்த இரு பக்கங்கள் என்னும் கவிதை இங்குப் பாடப் பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

3.7. இரு பக்கங்கள்

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

உலகில் தோன்றியுள்ள அனைத்துக்கும் இரண்டு முகங்கள் உண்டு என்பதை அப்துல் ரகுமான் அவர்கள் தமிழ்மையை இரு பக்கங்கள் என்னும் கவிதையில் அழகுபட எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். காலை ஒளியில் தாமரையும் இரவு ஒளியில் குழுதமும், சமாதியில் ஏரியும் ஒளியும் வெளிச்சம் தேடும் விழியும், சிறகில் தூடிக்கும் விட்டில் கூண்டில் தூடிக்கும் பறவை, புத்த போதி ஏசு சிலுவை என்று உலகில் தோன்றிய அனைத்துக்கும் நல்லன ஒன்றும் தீயன ஒன்றும் விளங்கும் என்பதை இக்கவிதை எடுத்துரைக்கிறது. அவரின் இரு பக்கங்கள் கவிதை பின்வருமாறு:

காலையின் ஒளியில்
கண்கள் திறக்கும்
கமலங்கள் ஒரு பக்கம்
மாலையில் இருளில்
சேலையை அவிழ்க்கும்
குழுதங்கள் ஒரு பக்கம்.

தண்ணீர் தேழித்
தவிக்கும் வேர்களின்
தாகங்கள் ஒரு பக்கம்
புண்ணீர் நாறும்
பூமியில் பெய்யும்
மேகங்கள் ஒரு பக்கம்.

விழிகள் அணைந்தவர்
சமாதியில் ஏரியும்
விளக்குகள் ஒரு பக்கம்
வழியினில் இருளில்
ஒளியினுக் கேங்கும்
விழிகள் ஒரு பக்கம்.

கரிந்த சிறகுடன்

சுட்ரில் தூஷக்கும்
விட்டில்கள் ஒரு பக்கம்
விரிந்த சிறகுடன்
கூண்டில் தூஷக்கும்
பறவைகள் ஒரு பக்கம்.

புத்தனுக் காகப்
பொன்னிமல் விரிக்கும்
போதிகள் ஒரு பக்கம்
சித்தன் ஏசவின்
செம்புனல் குடிக்கும்
சிலுவைகள் ஒரு பக்கம்.

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 9. காலை ஓளியில் மலர்வது எது?
-
-

10. மாலை இருளில் மலர்வது எது?
-
-

11. ஓளிக்கு ஏங்குவது எது?
-

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

12. பொன்னிழல் விரிப்பவர் யார்?

3.8. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ கவிஞர் நா. காமராசனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ நா. காமராசனின் கறுப்பு மலர் எத்தன்மைத்து என்பது பற்றியும், அதன் சிறப்புகள் பற்றியும், அம்மலர் நீங்கா நினைவில் நின்றது பற்றியும் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ அப்துல் ரகுமானைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ அப்துல் ரகுமானின் இரு பக்கங்கள் உணர்த்தும் தத்துவப் பின்னணி பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

3.9. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்களுக்கான விடைகள்

1.	3.3.	2.	3.3.1.
3.	3.3.2.	4.	3.3.3.
5.	3.5.1.1.	6.	3.5.1.2.
7.	3.5.1.3.	8.	3.5.1.2.
9.	3.7.	10.	3.7.
11.	3.7.	12.	3.7.

*Self -Instructional
Material*

3.10. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. புதுக்கவிதையின் தோற்றும், அமைப்பு பற்றிக் கட்டுரை வரைக.

2. புதுக்கவிதையின் உத்திகள் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
3. கறுப்பு மலர்களில் நா. காமராசன் உணர்த்துவன யாவை?
4. இரு பக்கங்களில் அப்துல் ரகுமான் உணர்த்துவன யாவை?

3.11. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. நா. காமராசன், கறுப்பு மலர்கள், கவிதா பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு 2018.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

கூறு 4. அறிவுமதி - இதயம் மற்றும் ஈரோடு தமிழன்பன் - பச்சை நெருப்பு

- 4.0. பாட அமைப்பு
- 4.1. முன்னுரை
- 4.2. குறிக்கோள்கள்
- 4.3. ஜக்கூக் கவிதை
 - 4.3.1. ஜக்கூ - வரையறை
 - 4.3.2. ஜக்கவின் இயல்புகள்
 - 4.3.3. ஜக்கவின் கூறுகள்
 - 4.3.4. தமிழில் ஜக்கூ
- 4.4. அறிவுமதி
- 4.5. அறிவுமதியின் ‘இதயம்’
- 4.6. ஈரோடு தமிழன்பன்
- 4.7. ஈரோடு தமிழன்பனின் ‘பச்சை நெருப்பு’
- 4.8. தொகுத்துக் காண்போம்
- 4.9. முன்னேற்றுத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 4.10. பாடம் பயின்றுபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
- 4.11. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

*Self-Instructional
Material*

4.1. முன்னுரை

படைப்பாளரின் உணர்ச்சி அனுபவமும், படிப்பவரின் உணர்ச்சி அனுபவமும் கிட்டத்தட்ட ஒன்றாகுமாறு செய்யவல்லதே கவிதை ஆகும். கவிஞரின் உணர்ச்சி கவிதையில் சொற்களாகவும் சொற்பொருளாகவும் ஒலிநயமாகவும் வடிவம் கொண்டுள்ளது. இவற்றைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு, படிப்பவர் கவிஞரின் அனுபவத்தைத் தாழம் பெறுபவராகிறார். சொற்கள் ஊடகங்கள் ஆகின்றன. சொற்கள் அனைத்தும் குறியீடுகளே.

ஒரு சொல் குறிப்பிட்ட பொருளை மட்டும் உணர்த்தும் என உரைநடைச் சொல் குறித்துக் கூறுவது எனிது. ஆனால் கவிதையில் இடம்பெறும் சொல், கையாளப்படும் சூழலுக்கேற்ப ஏதிர்பாராத பல பொருள்களையும் தரவல்லதாக அமைகின்றதும் உணர்ச்சியை ஊட்டுவதாகின்றது.

கவிஞரின் உணர்ச்சி அனுபவத்தைப் பெற ஒலிநயம் துணை செய்வதை உணர்ந்து, தளைகள் என ஓர் அமைப்பினையும் ஏற்படுத்திய நிலையில் மரபுக்கவிதை தோன்றியது.

வெண்பாவில் பிற தளைகள் வரலாகாது முதலான கட்டுப்பாடுகளைக் காணும் நாம், ஆசிரியப்பாவில் உநைடை போன்ற நடையழகும் சற்றுச் சுதந்திரமும் இருப்பதை உணர்கிறோம். அதிலும், இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா இடையிடையே சீர்கள் குறைந்து வரவும் அனுமதிக்கின்றது. அடுத்து வந்த தாழிசை, துறை, விருத்தங்களில் தளை என்னும் கட்டுப்பாடு கடந்து, ஒலியொழுங்கிறகே முதன்மை தரப்படுவதை அறிகிறோம்.

புதுக் கவிதையைத் தொடர்ந்து பாரதியாரால் தமிழுக் கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட வடிவம் ‘ஜக்கு’.

இவ்விரு கவிதை வடிவங்களும் மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. அறிவுமதியின் ‘இதயம்’, ஈரோடு தமிழன்பனின் ‘பச்சை நெருப்பு’ ஆகிய கவிதைகள் முறையே ஜக்குவிற்கு ஒன்றும் புதுக்கவிதைக்கு ஒன்றுமாக இங்குப் பாடமாக அமைந்திருக்கின்றது.

4.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ ஜக்கவின் தோற்றும் வளர்ச்சி பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஜக்குக் கவிதை தமிழகத்தில் பெற்ற பரிமாணங்கள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ அறிவுமதியைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ அறிவுமதியின் ‘இதயம்’ உணர்த்தும் செய்தி பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஈரோடு தமிழன்பனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஈரோடு தமிழன்பனின் ‘பச்சை நெருப்பு’ உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

4.3. ஜக்குக் கவிதை

இந்தியாவில் தோன்றிய பெளத்தமதம் சீனாவில் வடவியீ (கி.பி.386-636) வமிச காலத்தில் பரவத் தொடங்கியது. பெளத்த மதம் சீனாவில் பரவிய பின் தான் சிற்பம், ஓவியம், கட்டிடம், இலக்கியம் போன்றவை வெகுவாக வளரத் தொடங்கின. சீனாவில் தோன்றிய அனைத்துக் கலைகளும் பின்னாளில் கி.பி. ஆறுாம் நூற்றாண்டில் ஜப்பானிலும் செழித்தோங்கச் செய்தன. சீனக் கலைகளே ஜப்பானியக் கலைகளாயின. கலைகள் மட்டுமன்று சீனர்களின் வாழ்க்கை முறைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் ஜப்பானியர்களின் பழக்க வழக்கங்களாகவும் வாழ்க்கை முறைகளாகவுமாயின.

ஜென்(பெளத்த) துறவிகள் சிறந்த கவிஞர்களாக, கலைஞர்களாக, ஓவியர்களாக, கட்டிடக்கலை தோட்டக்கலை வல்லுநர்களாகப் பயிற்சியும் அனுபவமும் பெற்று சீன, ஜப்பானியக் கலாச்சார வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவியிருக்கிறார்கள்.

ஜாடோ, கராத்தே, கெண்டோ, கத்திவீச்சு, வில்வித்தை இவற்றிற்கெல்லாம் ஜென் தான் அடிப்படை. தேநீர் அருந்தும் சடங்கும் சீனாவில் இருந்தே ஜப்பானுக்குப் பரவியது. மொழி அமைப்பிலும் ஜப்பானியர்கள் சீனாவையே பின்பற்றுகிறார்கள்.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

கி.பி. முன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஜப்பானியர்கள் தங்கள் மொழியைச் சீன லிபியிலேயே எழுதி வருகிறார்கள். சீன மொழிகளில் பெரும்பாலும் ஈரசைச் சொற்களே உள்ளன. இக்காலச் சீன மொழியில் கூட்டுச் சொற்கள் கையாளப்படுகின்றன. சீன அகராதிகள் வேறுபட்ட 40,000 சித்திர எழுத்துக்களை வெளியிட்டாலும் நடைமுறையில் 10,000 சித்திர எழுத்துக்கள் தெரிந்தாலே போதுமானதாக உள்ளது. தமிழ் மொழியில் பலபொருட் சொற்கள் இருப்பதைப்போல், உச்சரிப்பு முறையில் பொருள் வேறுபாட்டை உணர்த்துவது போல் சீன மொழியிலும் உள்ளது.

காமாக்கராக் (கி.பி.1192-1332) காலத்தில் “ஜென்” என்னும் பெளத்த மதம் ஜப்பானில் தலைமை வகித்தது. தியானத்திலேயே ஞானமும் முத்தியும் சித்திப்பதாக ஜென்மதம் போதித்தது. இது மக்களிடையே பரவி இரத்தத்தோடு இரத்தமாகக் கலந்து இலக்கியம், ஓவியம், சிற்பம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் ஜப்பானியப் பண்பாட்டை வளர்த்து வருவதாயிற்று. இந்தக் காலத்தில் தான் பண்டைய ஜப்பானிய மொழியானது சீன மொழியுடன் சேர்ந்து புதிய உருவம் பெற்றுத் தேசிய மொழியானது. இம்மொழியே இன்றும் ஜப்பானில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

எனவே, கலையிலும் மொழியமைப்பிலும் சீனர்களை ஒட்டியே ஜப்பானியர்கள் வாழ்ந்து வந்தார்கள் எனலாம். அவ்வப்போது கருத்துவேறுபாடுகள் தத்துவத்துறையில் நிகழ்ந்தாலும் கலை, பண்பாடு, மொழியமைப்பில் வேறுபாடு கொள்ளாதிருந்தது அவர்களின் கலையுணர்வையும் மொழிப்பற்றையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

இந்நிலையில் கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டில் ஜப்பானில் தோண்றிய இலக்கிய வடிவமே ஜக்கூ. இவ்வடிவம் ஜென் பெளத்தத் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். ஜென் பெளத்தம் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக சீனா சென்ற ஜப்பானிய பெளத்த குருமார்கள், அளவில் சிறியதான் சீனக் கதைகளை ஜப்பானிய மொழியில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டார்கள். இதுதான் ஜக்கூவின் தொடக்கம்.

பதினேழு அசைகளைக் கொண்ட (5-7-5) ஜக்க ஒரு குறிப்பிட்ட மனநிலையைத் தோற்றுவிக்கிறது. வாசகன் அல்லது கேட்பவனின் கற்பனையைத் தூண்டிவிடுகிறது. நல்ல ஓவியம் ஏற்படுத்துகிற பாதிப்பு இந்தக் கவிதை வடிவில் சாத்தியமாகிறது. கவிஞர் விட்ட இடத்தில் வாசகன் தொடர வழிசெய்கிறது. இலக்கணப்பாடு அமையும் வாக்கியத்திற்குத் தேவையான எல்லாச் சொற்களும் ஜக்கவில் இருக்காது. இருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. சொற்சிக்கணம் அதனுடைய சிறப்பியல்பு ஆகும்.

ஜக்கவில் குறியீடு இல்லை; படிமம், அணி, அலங்காரம் இல்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட மனநிலையைத் தோற்றுவிக்கக் கவிஞர் ஒரு செய்தியைச் சொல்வான். அதோடு கவிஞரின் வேலை முடிந்துவிடும். அதன்பிறகு அதிலுள்ள கருத்தாழப் பொருள்களை வாசகனோ கேட்போனோ தோண்டி இறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வகைப்பட்ட ஜக்கக் கவிதைகள் 17ஆம் நூற்றாண்டு முதல் ஜப்பானில் வளம் சிறந்த இலக்கிய வடிவமாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது.

இத்தகைய மாற்றங்கள் தமிழ் இலக்கியத்திலும் ஏற்பட்டு இருக்கின்றது என்பதைத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைக் காணுகின்ற போது தெரிகின்றது, காலந்தோறும் தமிழிலக்கியம் தம் வடிவங்களையும், உள்ளடக்கங்களையும் மாற்றிக்கொண்டு வாழ்ந்து வளர்ந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது. சமனமும் பெளத்தமும் பிற சமயங்களுடன் தன்னை அறிமுகம் செய்துகொண்டபோது தங்களின் புராண-இதிகாச செய்திகளையும், தத்துவக் கருத்துகளையும் பரிமாற்றம் செய்திருக்கின்றன.

இவ்வாறே தமிழ் இலக்கியத்தில் சமணர்களின் வருகையாலும் பெளத்தர்களின் வருகையாலும் பல துறைகளில் பலப்பல புதிய மாற்றங்கள் உண்டாயின. அவ்வத்துறைகளுக்கான வடிவங்களையும் உள்ளடக்கக் கருத்துக்களையும் வளர்த்துக்கொள்ள வழிவகுத்தன. கி.பி.19ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதி வரை தமிழ் இலக்கியங்கள் செய்யுள் வடிவாகவே செய்யும் முயற்சி இருந்தது. இந்நூற்றாண்டின் பிறப்பகுதியில் வருகை தந்த ஜரோப்பியர்களின் மூலமாகத்தான் தமிழ் இலக்கியத்தில் பல புதிய வடிவங்களும் வகைகளும் தோன்றலாயின. இதற்கெல்லாம் காரணம், அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய அச்சுப் பொறியும், மேலை இலக்கிய மோகமுமே யாகும்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

இதனை மனதில் நிறுத்தியே, தமிழர்களின் மனங்களை ஒன்றுகூட்டி இலக்கணமாக வகுத்த தொல்காப்பியர், காலத்திற்கு ஏற்ப புதுப்புது கலை வடிவங்கள் வந்திணையும் என்பதை, ”விருந்தேதானும், புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே” என்கின்றார். இதற்கு உரை கூற வந்த இளம்பூரணர், ”விருந்தாவது முன்புள்ளோர் சொன்ன நெறிபோய்ப் புதிதாகச் சொன்ன யாப்பின் மேலது என்றவாறு” என்கின்றார். இவ்வழியில் இன்றைய காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வகைக்குப் புதிய வடிவமாக “ஜக்கு” என்னும் ஜப்பானியக் கவிதை புகுந்து இருக்கின்றது.

4.3.1. ஜக்கு - வரையறை

ஜக்கு “பொருளாழம் மிக்கது” என்னும் பொருள் கொண்டது. முன்றுடிகளே இதன் கவிதை எல்லை. முன்றுடிக்குள்ளே பதினேழு அசைகள் கொண்டிருக்கும். முதல் அடியில் ஜந்து அசையும் இரண்டாமடியில் ஏழு அசையும் முன்றாமடியில் ஜந்து அசையும் என அமைந்திருக்கும்.

4.3.2. ஜக்குவின் இயல்புகள்

இக்கவிதை வகைக்கு முன்றுடிகளே வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. இதைத் திரிவிக்கிரமன் மாதிரி “ஜக்கு”வுக்கும் முன்றுடிதான். இந்த முன்றுடிக் கவிதைக்குள்ளும் இரண்டு கூறுகள் இருக்கின்றன. முதல் இரண்டு அடிகள் ஓர் கூறாகவும், ஈற்றுடி ஓர் கூறாகவும் இருக்கும். ஈற்றுடியில்தான் அழகும் ஆற்றலும் இருக்கின்றன. அது ஒரு திடீர் வெளிப்பாட்டை, உணர்வை, அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தி முழுக் கவிதையையும் வெளிப்படுத்தும் என்கிறார் அப்துல்ரகுமான். மேலும் அவர், ”ஒரு காட்சியைக் காட்டுவதோடு “ஜக்கு”வின் வேலை முடிந்துவிடும். அதன் பின்னர், அதிலுள்ள அர்த்தங்களைத் தோண்டி இறைத்துக்கொள்வது வாசகன் பொறுப்பு. இந்த வகையில், வாசகனும் கவிதையில் ஒரு கூட்டுப்படைப்பாளி” என்கிறார்.

”வாசகனைக் கவிதை எழுதச் சொல்லித் தரப்படுகிற தலைப்புத்தான் ஜக்கு” என்ற கருத்தை நோக்கும் போது, ஒரு காட்சியின் மூலம் விளக்கம் பெறச் செய்வதே ஜக்கு. ஒவ்வொரு ஜக்குவிலும் வேனில், இலையுதிர் முதலிய பருவ காலங்களில் ஏதாவதொன்றைப் பற்றிய செய்தி இடம்பெறும். பருவ

காலங்களின் பெயர்கள் நேரடியாக இடம்பெறவில்லை என்றால், அவற்றை மறைவாகவாவது சுட்டும் குறிப்பைக் கொண்டதாகவே ஜக்கு அமையும்.

"இயற்கைப் படிமங்கள் கருத்துக்களின் பதுக்கல் அறைகளாக இருக்கும். இலக்கிய மரபையும், பெளத்தம், தாவோயிஸம், ஜப்பானுக்கே உரிய ஆன்மவாதம் ஆகியவற்றின் விளைவான கலப்புக் கலாச்சாரத்தையும் இயற்கைப் படிமங்கள் தமது குறியீட்டுச் சக்திக்கு அடிப்படைகளாகக் கொண்டுள்ளன" என்பார் தமிழன்பன்.

தாவோயிஸம் உலக ஆசைகளைக் கைவிட்டால் நீண்டநாள் நிலைத்து வாழலாம் எனவும், பெளத்தமோ ஆசைகளைக் கைவிட்டால் உன்னதமான ஞானநிலையையும் விழிப்புணர்வையும் பெறலாம் எனவும் கூறுகின்றன. ஒரு மனமும் இன்னொரு மனமும் தொடர்புகொள்ள வாரத்தைகள், எழுத்துகள் அவசியமில்லை. கருத்துப் பரிமாற்றம் சைகைகள் மூலமும் குறிப்புணர்த்துவதன் மூலமும் நிகழ இயலும். இதனைக் கொதம புத்தர், தாம் உணர்த்த விரும்பும் கருத்துகளை உபதேசங்க் செய்யாமல் சைகைகளின் மூலமாகவும் குறிப்புணர்த்துவதன் மூலமாகவும் உணரச் செய்து வந்தார்.

அதனடிப்படையில் ஜக்குக் கவிதையானது, "உணர்ச்சிகளைத் தூண்டி ஒரு காட்சியில் திடீரென்று திரைவிலகித் தெரியும் சத்தியத்தின் சௌந்தரியத்தைத் தரிசித்து பிரமிக்கும் குறியீட்டுப் பார்வையை நாம் விட்டுவிடக்கூடாது. ஏனென்றால், இங்கேதான் "ஜக்கு"வின் உயிர்நாடு இருக்கிறது" என்பார் அப்துல்ரகுமான்.

ஜப்பானியப் புலவர்கள் கூறும் மூன்று கருத்துகள் "ஜக்கு"வின் இயல்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. முதலாவது, கவிஞர்கள் எண்ணத்தை நேராக வெளியிட வேண்டும்; இரண்டாவது வீண் சேர்க்கையாக கவிதைகளின் சொற்கள் இருக்கக் கூடாது; மூன்றாவது எதுகை, சந்தம் கருதி கவிதையின் பொருளம்சத்திற்குப் புறம்பான சொற்களைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்னும் இம்முன்று இயல்புகள், கவிஞரின் எண்ண உணர்ச்சியோடு தொடர்புடையன. கவிஞரின் எண்ண உணர்ச்சியோடு வெளிப்படும் கவிதை, நுகர்வோனின் எண்ண உணர்ச்சியைத் தூண்டி அதிலிருந்து பலப்பல விளக்கங்களைப்

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

பெறுவதே இதன் சிறப்பியல்பு. “ஜக்கு”ப் பாட்டைப் படித்துவிட்டுத் திரும்பத் திரும்ப மனம் செய்ய வேண்டும். படிப்பவனுடைய அனுபவத்திற்குத் தக்கபடி அதிலிருந்து நாறு வகையான மறைபொருள் தோன்றும்.

4.3.3. ஜக்குவின் கூறுகள்

“தன்கா” (Tanka) என்னும் குறும்பாட்டிலிருந்து மேலும் குறுகியும், இறுகியும் வாமனப்பட்ட வடிவம்தான் ஜக்கு. ஜக்குக் கவிதை வடிவம் முன்னொடியாக பல வடிவங்களில் இருந்து திரிந்து பிரிந்து வந்துள்ளமை புலப்படுகிறது. அதாவது, ஜந்து அசை முதலடியும் ஏழசை அடுத்த அடியுமாக, முறைப்படி அமைந்த ஜந்து ஏழு அசைச் செய்யுட்களைக் கொண்டது “வாகா” (Waka) கவிதை வடிவம். இக்கவிதை வடிவம் இரண்டு கூறுகளைக் கொண்டது. ஒன்று, “தன்கா” (Tanka). இது குறுகிய அடியளவைக்கொண்டது. முதலடியில் ஜந்து அசையும், அதைத் தொடர்ந்த அடி ஏழு அசையும் அதையும் தொடர்ந்து ஜந்து, ஏழு, ஏழு (5, 7, 5, 7, 7) என ஜந்து அடிகளால் அமைவது. இரண்டாவது, “சோக்கா” (Choka). இது நெடிய அடியளவைக் கொண்டது. முதலடியில் ஜந்து அசையும் அதைத் தொடர்ந்த அடியில் ஏழு அசையுமாகக் கொண்டு அமையும். இவ்விதம் இரண்டிரண்டிகளாகத் தொடர்ந்து வரும். இறுதியில் இரண்டு அடிகளும் ஏழு அசைகளாக (5, 7, 5, 7, 5, 7, 7, 7) என அமைவது.

தன்கா வகைக் கவிதைக்குள் தொடக்கப்பகுதி எனவும் முடிவுப்பகுதி எனவும் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. முதல் மூன்று அடிகள் (5, 7, 5) தொடக்கப்பகுதி எனவும், இறுதி இரண்டு அடிகள் (7, 7) முடிவுப்பகுதி எனவும் கொண்டு இருபொருள்பட கவிதை அமைந்து பொருளமைதி பெற்றுள்ளன. தன்கா கவிதையின் தொடக்கப் பகுதியை (5, 7, 5)மட்டும் தனியாகப் பிரித்து, பிரிதொருவகைக் கவிதை வடிவமாக உருவாக்கினர். இக்கவிதை வடிவத்திற்குத் “தொடங்கும் பகுதி” என்பொருள் கொண்ட “ஹைக்கு” எனப் பெயரிட்டனர்.

“வேடிக்கைச் சார்பினது” என்னும் பொருள்கொண்ட “ஹைக்கை” (Haikai), “ஹோக்கு” (Hokku)வின் அடியளவையையும் அசையமைப்புகளையும் (5,

7, 5) அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவானது. “ஹூநாக்கு” (Hokku)வின் இலக்கண மரபுகள் “ஹூந்தைகை”யின் இலக்கண மரபாக மாற்றம் பெற்றன.

ஹூநாக்கு மற்றும் ஹூந்தைகை என்னும் பா வடிவங்களில் அமைந்த மேலோங்கிய நகைவிளைக்கும் வேடிக்கைக் கூறு மாறிப் பொருளாழும் சிறந்து, பல்பொருள் உணர்த்துவதாக “ஹூந்தைகை” என்னும் பா வடிவம் திரிபாக்கம் பெற்றது. பொருளாழும் மிக்கது என்னும் பொருள்பட அமைந்த “ஹூந்தைகை” (Haiku) தமிழில் மொழிபெயர்க்கும் போது அவர்வர்களின் வசதிக்கேற்ப ஹூநாக்கு, ஹூந்தைகை, ஜூக்கை, ஜூக்கு எனப் பலவாறாகக் குறிப்பிட்டு இருக்கின்றனர்.

இக்கவிதை வகைக்கு மூன்றாமிக்களே வரையறுக்கப்பட்டு உள்ளது. அடிவரையறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்க்கும் போது தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் ஓரடி சிற்றெல்லையாக இருக்கின்றதைக் காணகிறோம். இதை,

”ஓரடி யானும் பலவடி யானும்
ஓரோவழி இயலும் உரைத்தவச் செய்யுன்”

என இலக்கண விளக்கம் பதினேழாம் நூற்பாவும், சுவாமிநாதம் அகவந்பாவின் சிற்றெல்லையை மூன்றாமிக்கியில் இருந்து ஓரடியாகவும் குறைத்திருக்கின்றதைக் காணலாம். மேலும், சங்க அகப்பாடல்களின் தனித் தன்மையினை ஜூக்கைக் கவிதை பெற்றிருக்கின்றது எனலாம்.

” அகண்ணந் திணையும்
சுட்டி ஒருவர் பெயர்கொளப் பெறார்”

என்னும் தொல் காப் பியரின் சூற்றுப் படி ஜூக்கைக் கவிதைகளும் அமைந்திருக்கின்றன.

வடிவக் குறுக்கத்தில் பொருட்பெருக்கத்தைக் காட்டும் போக்கு தமிழ் இலக்கியத்தில் தொன்றுதொட்டே இருந்து வந்துள்ளது. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே சிலர் ஜங்குறுநூற்றுப் பாடல்களும், திருக்குறளும், ஆத்திருடியும், கொன்றைவேந்தனும் ஜூக்கைக் கவிதைகளே எனகின்றனர்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

ஜக்கவின் உள்ளடக்கமே அதன் தனிச்சிறப்பிற்குக் காரணம். அதாவது, மகாயான பெளத்தத்தின் உட்பிரிவுகளில் ஒன்றுதான் ஜென். அது சீனாவில் தோன்றி, ஜப்பானுக்குப் பரவி, ஜப்பானிய கலாச்சாரத்துடன் இரண்டறக் கலந்த ஒன்றாகும். அங்குப் பல்வேறு துறைகளில் ஜென் தன் ஆழமான முத்திரையைப் பதித்துள்ளது. இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஜென் மதத் தத்துவத்தினால் ஜப்பானிய இலக்கியங்களிலும் அதன் பாதிப்பைக் காணமுடிகிறது. ஜென் புத்த மதத் தத்துவப் பார்வையே ஜக்கவின் அடிப்படைப் பண்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

இந்த உலகத்தின் ஒவ்வொரு படைப்பும் எல்லையற்ற வாழ்க்கை மாக்கடலில் எழுந்து மறையும் அலைகள்; மூல சத்தியத்தின் முகச்சாயல் காட்டும் வெளிப்பாடுகள். சிகரம் உயர்த்திய மலையோ, சின்னஞ்சிறு பூவோ எதுவாயினும் அகண்டத்தின் அங்கங்கள்; ஒரே வயிற்றின் உடன்பிறப்புகள். இந்த ஜென் தத்துவப் பார்வையில் ஜப்பானியர்கள் உலகத்தைப் பார்க்கிறார்கள். அதனால் ஓர் எனிய காட்சி, ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி கூட குறியீடாகிவிடுகிறது. குறியீடுகளே ஜக்கைக் கவிதையாக உருவெடுக்கிறது எனலாம்.

4.3.4. தமிழில் ஜக்கை

தமிழ்க் கவிதை உலகில் ஒரு மாபெரும் மாற்றத்தை உருவாக்கியவர் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார். அவரின் இலக்கிய ஆர்வம் தமிழக்குப் பல இலக்கிய வடிவங்களைத் தேடித் தந்திருக்கின்றன. அவரின் முயற்சியின் விளைவே வசன கவிதை என்னும் புதுக்கவிதை. ஜக்கைவைப் பற்றிய சிந்தனையையும் முதன் முதலில் அறிமுகம் செய்தவரும் பாரதியார் தான். 1916ஆம் ஆண்டு உயோநே நோகுச்சி என்னும் ஜப்பானியக் கவிஞர் எழுதிய கட்டுரையை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுதேசமித்திரன் இதழில் அதே ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 18ஆம் நாளில் ஜக்கைக் கவிதையைப் பற்றிய கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையில் ஜக்கைக் கவிதை பற்றிய அவரது கருத்துகளையும் எண்ணங்களையும் காணமுடிகிறது.

”சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்” ஜப்பானியக் கவிதையின் சிறப்புத் தன்மை என்று நோக்குச்சிப் புலவர் சொல்வதாக பாரதியார்

குறிப்பிட்டதுடன் ஜக்குப் பாட்டைப் படித்துவிட்டுத் திரும்பத் திரும்ப மனம் செய்யவேண்டும்; படிப்பவனுடைய அனுபவத்திற்குத் தக்கபடி அதிலிருந்து நூறு வகையான மறைபொருள் தோன்றும் என்கிறார். சில கவிதைகளை மொழிபெயர்த்தும் தந்துள்ளார். பூஸோன் யோஸாவேஞா என்ற ஜப்பானியக் கவிராயரின் கவிதையையும், ஹெந்ராகூலி என்ற ஜப்பானியக் கவிராயரின் கவிதையையும் முறையே,

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

”பருவ மழையின் புழையோலி கேட்பீர்
இங்கென்
கிழச் செவிகளே” (சுதேசமித்திரன், 18.10.1916)

என்றும்,

”தீப்பாட் டெறிந்தது;
வீழ மலரின்
அமைதி யென்னே” (குதோசமித்திரன், 18.10.1916)

என்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணமுடிகிறது. அதன் பிறகு தமிழில் ஏராள பேர்கள் ஜக்ஷுக் கவிதைகளை எழுதியும் எழுதிக்கொண்டும் இருக்கின்றனர். இந்நிலையில்தான் அறிவுமதியின் இதயம் என்ற ஜக்ஷுக் கவிதை இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

കുന്നിപ്പ്:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 1. ஜக்காவின் உயிர்நாடு எது?

2. தன்கா - சிறகுறிப்பு வரைக?

3. ജക്കുക് കവിതയിൽ ഇലക്കന്നമുാകു?

Self-Instructional Material

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

4. ஜெக்கை கவிதையைத் தமிழக்கு முதன் முதலில்
அறிமுகப்படுத்தியவர் யார்?

4.4. அறிவுமதி

விருத்தாசலம் நகருக்கு அருகில் உள்ள சு. கீரணாரில் கேசவன்சின்னப்பிள்ளை இணையருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் மதியழகன் ஆகும். தனது நண்பர் அறிவுழகன் பெயரில் உள்ள பகுதியையும் தனது பெயரில் உள்ள விகுதியையும் சேர்த்து அறிவுமதி என்று வைத்துக் கொண்டவர். சிதம்பரம் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை பட்டம் பெற்றவர்.

இவரின் தமிழ் இலக்கியத்தின் மீது இருந்த விருப்பத்தைக் கண்டு கவிஞர் மீரா கவிஞர் அப்துல் ரகுமானிடம் அறிமுகப்படுத்தினார். புகழ்பெற்ற தமிழ்க் கவிஞருள் இவரும் ஒருவராகப் போற்றப்படுவார்.

திரைப்பட இயக்குநர் பாலுமகேந்திராவிடம் உதவி இயக்குநராக ஏழு திரைப்படங்களுக்குப் பணியாற்றியவர். சிறந்த திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் ஆவார்.

அவிழரும்பு, என் பிரிய வசந்தமே, நிரந்தர மனிதர்கள், அன்பான இராட்சசி, புல்லின் நுனியில் பனித்துளி, அனுத்திமிர் அடக்கு, ஆழுளின் அந்திவரை, கடைசி மழைத்துளி, நட்புக்காலம், மணிமுத்த ஆற்றங்கரையில், பாட்டறங்கக் கவிதைகள், அறிவுமதி கவிதைகள், வலி ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புக்களையும், வெள்ளைத் தீ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டவர்.

இவ்வாறான இவர் புதுக்கவிதை, சிறுக்கதை, குழும்படம் செய்வதில் மட்டும் இல்லாமல் ஹெக்கூக் கவிதை எழுதுவதிலும் வல்லவர். இவரின் ‘இதயம்’ என்னும் ஜெக்கூக் கவிதை இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது.

4.5. அறிவுமதியின் ‘இதயம்’

ஒரு கவிதைக்குப் பல்ப்பல பொருள்களை உணர்த்தும் வகையில் அமைந்த ஜெக்கூக் கவிதையை அறிவுமதி படைத்துதிருக்கின்றார். அவர் படைத்த ‘இதயம்’ என்ற தலைப்பில்,

விற்பனையில் வண்ணத்துப் பூச்சி

துடிக்கிறது

பூச்செடி

என்ற கவிதை இடம்பெற்றிருக்கிறது. அங்காடியில் வண்ணத்துப் பூச்சியை விற்குக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனைக் கண்ட பூச்செடி துடிக்கிறது என்பதே இக்கவிதையின் நேரடி பொருள். இதற்குப் பல்வேறு நிலைகளில் விளக்கங்களை எடுத்துரைக்கலாம். பொதுவாக ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து இருந்த ஒன்று விதி வசத்தால் பிரிந்தாலோ பிரிக்கப்பட்டாலோ அவைகளின் இதயம் துடிக்கும் என்பதை குறியீடாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டதே இக்கவிதை.

- ⇒ சுதந்திரமாக சுற்றிக்கொண்டு இருக்கும் வண்ணத்துப்பூச்சியை ஒருவன் தனக்கென உரிமையாக்கிக் கொண்டால் பூச்செடி தன்னுடைய இனவிருத்தியை, மகரந்தச்சேர்க்கையை எவ்வாறு நிகழ்த்தும். இதனால் ஒரு இன வளர்ச்சி முடக்கப்படுமே என்று நினைத்த பூச்செடியின் இதயம் துடிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.
- ⇒ ஏழ்மையிலும் சுதந்திரமாக வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்த ஒரு தலைவன் தலைவி பொருளாதார தாழ்வு காரணமாக தலைவன் அடிமையாக்கப்பட, தலைவி தனித்துவிட, தலைவி தன்னுடைய எதிர்கால வாழ்க்கையை நினைத்து அவளது இதயம் வாடித் துடிப்பதாகக் கொள்ளலாம்.
- ⇒ மகளின் திருமணத்தின் போது பெற்றோரின் இதயம் படும் பாட்டையும் இதற்குக் காட்டலாம்.
- ⇒ வறுமையின் காரணமாக பெற்றெடுத்த பிள்ளையை தத்துக் கொடுக்கும்போது பெற்ற இதயம் படும் பாட்டையும் இதற்குக் காட்டலாம்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

⇒ கட்டிய வீடு ஏலத்திலோ, வழுமைமையின் காரணமாக விற்பதாகவோ இருந்தால் வீட்டைக் கட்டியவரின் இதயம் படும் பாட்டையும் இதற்குக் காட்டலாம்.

இப்படியாக ஒரு கவிதைக்குப் பல பொருள் தருவதாக அமைந்த இக்கவிதை சிறந்த ஒரு ஜக்கூக் கவிதையாக அமைந்திருக்கிறது.

4.6. ஈரோடு தமிழன்பன்

�ரோடு தமிழன்பன் ஒரு தமிழகக் கவிஞர் ஆவார். ஆசிரியர், மரபுக்கவிஞர், கவியரங்கக் கவிஞர், புதுக்கவிதைக் கவிஞர், சிறுகதை ஆசிரியர், புதின ஆசிரியர், நாடக ஆசிரியர், சிறார் இலக்கியப் படைப்பாளி, வாழ்க்கை வரலாற்றாசிரியர், திறனாய்வாளர், கட்டுரையாளர், ஓவியர், சொங்பொழிவாளர், திரைப்பட இயக்குநர், திரைப்படப் பாடலாசிரியர் எனப் பன்முகப்பட்ட ஆளுமைகளைக் கொண்டவர். சென்னை தொலைக்காட்சி நிலையத்தில் செய்தி வாசிப்பாளராகப் பணியாற்றியவர். தமிழ்நாடு அரசின் இயல் இசை நாடக மன்றத்தின் நிர்வாகக்குழு உறுப்பினராகவும், தமிழ்நாடு அரசின் அறிவியல் தமிழ் மன்றத்தின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியவர்.

வணக்கம் வள்ளுவ என்னும் கவிதைத் தொகுப்பிற்காக சாகித்திய அகாதமி விருதினை 2004ஆம் ஆண்டில் பெற்றவர். தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருதினையும் பெற்ற சிறப்புக்குரியவர்.

தமிழன்பன் கவிதைகள், சிலிர்ப்புகள், தீவுகள் கரையேறுகின்றன, தோணிகள் வருகின்றன, அந்த நந்தனை ஏரித்த நெருப்பின் மிச்சம், காலத்திற்கு ஒருநாள் முந்தி, தமிழ்த்தாய், ஊமைவெயில், குடைராட்டினம், சூரியப் பிறைகள், கண்ணுக்கு வெளியே சில கணா, என் வீட்டுக்கு எதிரே ஓர் ஏருக்கஞ்செடி, நடை மறந்த நதியும் திசை மாறிய ஒடையும், அணைக்கவா என்ற அமெரிக்கா, உன் வீட்டிற்கு நான் வந்திருந்தேன்.. வால்ட் விட்மன், வணக்கம் வள்ளுவ!, சென்னிமலைக் கிளியோப்பாத்ராக்கள், வார்த்தைகள் கேட்ட வரம், இவர்களோடும் இவற்றோடும், கணாக்கானும் வினாக்கள், மின்னல் உறங்கும்போது, கதவைத் தட்டிய பழைய காதலி, விடியல் விழுதுகள், கவின்குறுநாறு, பாப்லோநெருதா பார்வையில் இந்தியா, ஒலைச்சுவடியும் குறுந்தகடும், சொல்ல வந்தது போன்ற

கவிதைத் தொகுப்புக்களையும்; நெஞ்சின் நிழல் என்ற புதினத்தையும், பாரதிதாசனோடு பத்து ஆண்டுகள் என்ற கட்டுரையையும், மதிப்பீடுகள் என்ற திறனாய்வையும் வெளியிட்டு தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தன்னுடைய பங்களிப்பைச் செய்தவர்.

மேலும், என்னைக் கவர்ந்த பெருமானார் என்ற தலைப்பில் மிலாதுநபி உரையையும்; இடுகுறிப்பெயரில்லை இஸ்லாம் என்ற தலைப்பில் ரஹ்மத் அறக்கட்டளைச் சொந்பொழிவும் நிகழ்த்தியிருக்கின்றார். இவரிக் கவிதைகளில் ‘பச்சை நெருப்பு’ இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

4.7. ஈரோடு தமிழன்பன் - பச்சை நெருப்பு

�ரோடு தமிழன்பனின் பச்சை நெருப்பு என்னும் கவிதை சிறந்த ஒரு பொருண்மையை வெளிப்படுத்தக் காணலாம். தீப்பற்றி ஏரியும் மரத்திற்கும் காற்றுக்கும் உள்ள தொடர்பை இக்கவிதையில் எடுத்துரைத்துள்ளார். உச்சி முதல் அடிவரை மரம் தீப்பற்றி பச்சை நிறத்தில் நெருப்பாக ஏரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அம்மரத்தில் உள்ள இலைகள், பூக்கள் எல்லாம் உதிர்ந்துவிட்டன. கிளைகள் பட்டமரமாய் நிற்கின்றன. பச்சை நெருப்பாய் சுடர்விட்டெரிந்து கொண்டிருக்கும் மரத்தை அணைப்பதற்கு மழை வரவேண்டும். ஆனால், காற்றுதான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. மரத்திடம் இக்காற்று என்ன உறவு கொண்டிருக்கிறதோ தெரியவில்லை. ஓடி வந்த காற்று ஏரிந்து கொண்டிருக்கும் தீயிற்குள் புகுந்து தீச்சவாலையை அலைக்கும் போது மரக்கிளைகள் அங்கங்குத் தெரிவதை மரத்தின் ரேகையாகக் காண்கிறார் ஆசிரியர். அந்தக் கவிதை இங்குச் சுவை மாறாமல் அப்படியே பின்வருமாறு காட்டப்படுகிறது.

மரத்திடமிருந்து

என்ன இரகசியங்களைக்

காற்று கைப்பற்றியது

இந்த அதிரடிச் சோதனையால்?

வேர்கள்

வெளியிட்டிருக்கும்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

அவசர அறிக்கை
தெரிவிப்பதென்ன?
உச்சி வரையில்
பற்றி ஏரிகிறது
பச்சை நெருப்பு! அதை
உச்சரிக்கும்
எனது ஒசை மீதும்
பற்றிவிட்டது.

புக்களே இல்லை
எல்லாம் உதிர்ந்துவிட்டன
என் கவிதை மடியில்

சந்தேகம் இருந்தால்
இந்த வாக்கியங்கள் பக்கம்
உங்கள்
முக்கை அனுப்பலாம்!

வரம் கேட்டு
நீஞும் கிளைக்கரங்களில்
இயற்கை,
என்னையே சில
மழுத்துளிகளாய்
மாற்றிக் கொடுக்கட்டும்
எனக்குச் சம்மதம்!

ஓடி வந்த காற்று
மரத்தின்
உள்ளங்கையை நீவிவிட்டு
ரேகை பார்க்கிறதோ?

மரத்தின் படம் அல்ல
இது

மரத்தின் மழயில் உட்கார்ந்து
காற்று
எடுத்துக் கொண்டபடம்!

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 5. அறிவுமதியின் இதயம் உணர்த்தும் செய்தி யாது?
-
-
-

6. ஈரோடு தமிழன்பன் - சிறு குறிப்பு வரைக?
-
-
-

7. பச்சை நெருப்பை அணைக்க ஈரோடு தமிழன்பன் தான் எவ்வாறு ஆகவேண்டும் என்கிறார்?
-
-
-

8. மரத்தின் உள்ளங்கையில் காற்று என்ன பார்க்கிறது?
-
-
-

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

4.8. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ ஜக்கூக் கவிதையின் தோற்றும் வளர்ச்சி பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
 - ⇒ ஜப்பானிய ஜக்கூவிற்கும் தமிழ் ஜக்கூவிற்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
 - ⇒ அறிவுமதியின் ஜக்கூக் கவிதை ‘இதயம்’ உணர்த்தும் செய்திகளைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
 - ⇒ ஈரோடு தமிழன்பனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
 - ⇒ ஈரோடு தமிழன்பனின் ‘பச்சை நெருப்பு’ உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
-

4.9. முன்னேற்றுத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1.	4.3.2.	2.	4.3.3.
3.	4.3.3.	4.	4.3.4.
5.	4.5.	6.	4.6
7.	4.7.	8.	4.7.
-

4.10. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. ஜக்கூக் கவிதையின் தோற்றும் வளர்ச்சி பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
 2. ஜப்பானிய ஜக்கூவிற்கும் தமிழ் ஜக்கூவிற்கும் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை வரிசைப்படுத்துக.
 3. அறிவுமதி - சிறு குறிப்பு வரைக.
 4. அறிவுமதியின் ‘இதயம்’ உணர்த்தும் சமுதாயக் கருத்துக்கள் யாவை?
 5. ஈரோடு தமிழன்பன் - சிறு குறிப்பு வரைக.
 6. ஈரோடு தமிழன்பனின் ‘பச்சை நெருப்பு’ உணர்த்தும் செய்திகள் யாவை?
-

4.11. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. மோ.கோ. கோவைமணி, அமுதபாரதியின் கவிதைகள் (ஜக்கூக் கவிதைகள்) - ஓர் ஆய்வு, ஆய்வியல் நிறைஞர் பட்ட ஆய்வேடு, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை, 1988.
2. முனைவர் மோ.கோ. கோவைமணி, செம்புலப் பெயல்நீர், பாமொழி பதிப்பகம், தஞ்சாவூர், 2013.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

கணு 5.

நா. முத்துக்குமார் - தூர் மற்றும் தாமரை - ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்

- 5.0. பாட அமைப்பு
- 5.1. முன்னுரை
- 5.2. குறிக்கோள்கள்
- 5.3. நா. முத்துக்குமார்
- 5.4. நா.முத்துக்குமாரின் ‘தூர்’ உணர்த்துவன்
 - 5.4.1. நா. முத்துக்குமாரின் ‘தூர்’
- 5.5. தாமரை
- 5.6. தாமரையின் ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’
உணர்த்துவன்
 - 5.6.1. தாமரையின் ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’
- 5.7. தொகுத்துக் காண்போம்
- 5.8. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 5.9. பாடம் பயின்றுபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
- 5.10. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

*Self-Instructional
Material*

5.1. முன்னுரை

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

எதுகை மோனெகளின் பொருட்டு வேண்டாத சொற்களை அடைமொழிகளாக்கியும் அசைநிலை என்ற பெயரில் வெற்றெனத் தொடுத்தும் தவிக்க நேரிடுவதை உணர்ந்தவர்கள், சொற்சுருக்கம் கருதிப் புதுக்கவிதை என்ற ஒன்றைத் தோற்றுவிக்கலாயினர். ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளின் வரவும், அவற்றின் தாக்கத்தால் நேர்ந்த உரைநடை வளர்ச்சியும், அச்சுவாகன வசதி வந்துவிட்டதால், மனப்பாடம் செய்யும் அவசியம் இல்லாமையும் புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்கு ஒரு விதத்தில் காரணமாயின எனலாம். இந்நிலையில் புதுக்கவிதை உலகில் நா. முத்துக்குமாரின் ‘தூர்’ கவிதையும், தாமரையின் ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பதை இங்குக் காணலாம்.

5.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ கவிஞர் நா. முத்துக்குமார் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ கவிஞர் நா. முத்துக்குமாரின் ‘தூர்’ உணர்த்துவன பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ தாமரையைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ கவிஞர் தாமரையின் ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ உணர்த்துவன பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

5.3. நா. முத்துக்குமார்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள கண்ணிகாபுரத்தில் 1975ஆம் ஆண்டு குலை மாதம் 12ந் தேதி பிறந்தவர். தன்னுடைய நான்கு வயதில் தாயை இழந்தவர். சிறு வயதில் இருந்தே புத்தகங்களை உலகமாகக் கொண்டவர். தொடக் கத்தில் இயக் குநராகப் பணியாற்ற விரும்பி இயக் குநர் பாலுமகேந்திராவிடம் நான்கு ஆண்டுகள் பணி செய்தவர். இயக்குநர் சீமானின் வீரநடை என்ற படத்தில் முதன் முதலாக திரைப்பாடல் எழுதினார். 2007இல் கிரீடம் மற்றும் 2008இல் வாரணம் ஆயிரம் போன்ற சில படங்களுக்கு வசனம் எழுதியவர். இதுவரை கிட்டத்தட்ட 1500 பாடல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ள இவர் 2016 வரை தமிழ்த் திரையுலகின் முன்னணி பாடலாசிரியராக விளங்கினார்.

பட்டாம்பூச்சி பதிப்பகம் என்ற பெயரில் பதிப்பகம் தொடங்கி நடத்தியவர். 2006ஆம் ஆண்டு ஆணி மாதம் 14ஆம் நாள் வடபழனியிலுள்ள தீபலக்ஞமி என்பவரைத் திருமணம் செய்தவர். இவர்களுக்கு ஆதவன் என்ற மகனும், யோகலக்ஞமி என்ற மகனும் உள்ளனர். தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் கவிஞருமான நா. முத்துக்குமார் தங்க மீன்கள், சைவம் திரைப்படப் பாடல்களுக்கான தேசிய விருதினைப் பெற்றவர்.

மாற்றான், 7ஜி ரெயின்போ காலனி, நந்தா, வெயில் (சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான விருது), புதுப்பேட்டை, சந்திரமுகி, சிவாஜி த பாஸ் (சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான விருது), கற்றது தமிழ், கஜினி (சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான விருது), அழகாய் இருக்கிறாய் பயமாய் இருக்கிறது, தம்பி, காதல் கொண்டேன், காதல், மன்மதன், சண்டைக்கோழி, தீபாவளி, போக்கிரி, பீமா, வாழ்த்துகள், அழகிய தமிழ்மகன், சத்தம் போடாதே, கல்லூரி, வேல், சக்கரக்கட்டி, சந்தோஷ் சுப்பிரமணியம், ஆறு, வாரணம் ஆயிரம், சிவா மனசல சக்தி (சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான விருது), அயன் (சிறந்த பாடலாசிரியருக்கான விருது), நாடோடிகள், வாமனன், ஆதவன், சுறா, யாரடி நீ மோகினி, பையா, அங்காடித் தெரு, சிங்கம், களவாணி, மதராசப்பட்டினம், நான் மகான் அல்ல, வானம், ரத்த சரித்திரம், போராளி, ஏத்தன், வேட்டை, எங்கேயும் காதல், பொய் சொல்லப் போன்றோம், நர்த்தகி, தெய்வத் திருமகள், வந்தான் வென்றான், நண்பன், அரவான், மன்னா, வழக்கு எண் 18.9, பில்லா 2, நீதானே எந்தன் பொன்வசந்தம், முருகா போன்ற படங்களுக்குத் திரைப்பாடல்கள் எழுதியவர்.

நியுட்டனின் முன்றாம் விதி, பட்டாம்பூச்சி விற்பவன், கிராமம் நகரம் மாநகரம், என்னை சந்திக்க கனவில் வராதே, தூசிகள் ஆகிய புதுக்கவிதைத் தொகுதிகளையும்; குழந்தைகள் நிறைந்த வீடு என்ற ஜக்கூத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டவர்.

ஆணா ஆவண்ணா, பாலகாண்டம், வேடிக்கை பார்ப்பவன் போன்ற கட்டுரைகளையும்; சில்க் சிட்டி என்ற நாவலையும்; அணிலாடும் முன்றில் என்ற தலைப்பில் ஆனந்த விகடனில் தொடரையும் எழுதியவர்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

2005இல் கஜினி திரைப்படத்திற்காகத் தமிழக அரசின் சிறந்த பாடலாசிரியர் விருதும், 2006இல் வெயில் திரைப்படத்திற்காகப் பிலிம்பேர் சிறந்த பாடலாசிரியர் விருதும், 2009இல் அயன் திரைப்படத்திற்காக பிலிம்பேர் சிறந்த பாடலாசிரியர் விருதும், 2013இல் தங்க மீன்கள் படத்தில் “ஆனந்த யாழை மீட்டுகிறாய்” என்ற பாடலுக்குச் சிறந்த பாடலுக்கான தேசிய விருதும், 2014இல் சைவம் திரைப்படத்தில் “அழகே அழகே” என்ற பாடலுக்குச் சிறந்த பாடலுக்கான தேசிய விருதும் பெற்றவர்.

மஞ்சள் காமாலையால் பாதிக்கப்பட்டு காய்ச்சல் முற்றிய நிலையில் 2016ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 14ஆம் நாள் காலமானார்.

கணையாழி இதழ் விழா ஒன்றில் எழுத்தாளர் சுஜாதா பேசியபோது, “கணையாழி இதழில் வர்ற கவிதைகளை, கடந்த 10 வருடங்கள் நான்தான் தேர்ந்தெடுத்துட்டு வர்றேன். இந்தக் கணையாழி இதழ்லகைட ஒரு கவிதை வந்திருக்கு. தமிழில் வெளிவந்த சிறந்த 25 கவிதைகளை பட்டியலிடச் சொன்னால் “தூர்” கவிதையை அதில் நான் சேர்ப்பேன்” என்கிறார். இக்கவிதைதான் இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

5.4. நா. முத்துக்குமாரின் ‘தூர்’ உணர்த்துவன்

ஒரு வீட்டில் கிணறு இருகிறது. அக்கிணற்றியில் வேப்பமரம் இருக்கிறது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை கிணற்றினைத் தூர் வாருவது வழக்கம். தூர் வாரும்முன் கிணற்றில் சித்திரை மாதத்தில் பூத்த வேப்பம்பூ உதிர்ந்து மிதந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆழ் நீருக்குள் அவ்வவ்போது விழுந்த துருப்பிடித்த கட்டையோடு, ராட்டினம், கொட்டாங்கச்சி, கோலி, கரண்டி, வேலைக்காரி திருடியதாகச் சந்தேகப்பட்ட வெள்ளி டம்ளர் போன்ற பொருள்கள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாய் வெளியே முளைத்துவர, காப்பிலும் மழையிலும் அடித்துச் செல்லப்பட்ட தூக்கள் சகதிகள் ஆழ்கிணற்றில் சேநாக மண்டியிட, உள்ளே முழுகிய அப்பா அச்சேந்றில் மாட்டிக் கொள்ளப் போகிறார் என்ற எண்ணத்தில் அம்மா சேநுடா சேநுடா என்று என்னிடம் கூக்குரலிட ஒருவாராக கிணறு தூர் வாரப்பெற்று சுத்தமாக்கப்படுகிறது.

ஆனால், திருமணமான நாளிலிருந்து என் தாய் அப்பாவோடு ஏதிர் நின்று பேசியதே இல்லை. கதவு மறைவிலிருந்துதான் இதுநாள் வரை பேசியிருக்கின்றார். கிணற்றினைத் தூர் எடுத்த அப்பா அம்மாவின் மனசினைத் தூர் எடுக்க மறந்து விட்டார் என்ற ஏக்கத்தோடு இக்கவிதையை கவிஞர் நா. முத்துக்குமார் எடுத்துரைக்கின்றார். அதாவது, தன் வீட்டுக் கிணற்றில் உள்ள அசுத்தங்களையெல்லாம் களையும் ஒரு குடும்பத் தலைவன், குடும்பத் தலைவியின் மனதில் உள்ள எண்ணங்களை நேரிடையாக கேட்டமுடியாமல் கதவிடுக்கிலிருந்து கேட்கும் அளவிற்குத்தான் அவனுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்திருக்கிறார்.

ஒரு குடும்பத்தில் குடும்பத் தலைவியின் அன்பினை முழுமையாக வெளிக்காட்டாமல் மறைத்து வைத்தே செல்லக்கூடிய நிலையிலும், தன் கணவன் கிணற்றில் இறங்கி தூர் வாரிக் கொண்டிருக்கும்போது ஆழ்கிணற்றில் சேறு இருக்குமே, அவற்றில் அவர் சிக்கிக் கொள்ளக் கூடாதே என்ற தவிப்பு அவனுடைய மனதிலிருந்து வெளிப்படுவதையும், அதை நேரிடையாகச் சொல்லாமல் கதவு மறைவிலிருந்து தன் மகனிடம் எடுத்துரைப்பதையும் பார்க்கும்போது அவள் அன்பின் ஆழம் வெளிப்படுகிறது. மனைவியை கணவன் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதை இக்கவிதை எடுத்துரைக்கிறது. புறத்தில் உள்ள கிணற்றைத் தூர் வாரத் தெரிந்துவனுக்குத் தன் மனைவியின் ஆழ்மனத்தில் தேக்கிக் கிடப்பவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறானே. புறக்கிணற்றைத் தூர் வாரத் தெரிந்துவனுக்கு அகக்கிணற்றைத் தூர் வார மறந்துவிட்டதை இக்கவிதை வெள்ளிடையாக எடுத்துரைக்கிறது.

5.4.1. நா. முத்துக்குமாரின் ‘தூர்’

வேப்பம் பூ மிதக்கும்
எங்கள் வீட்டு கிணற்றில்
தூர் வாரும் உற்சவம்
வருடத்துக்கு ஒரு முறை
விழேசமாக நடக்கும்.

ஆழ் நீருக்குள்

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

அப்பா முங்க முங்க
அதிசயங்கள் மேலே வரும்.
கொட்டாங்குச்சி, கோலி, கரண்டி,
துருப்பிடித்தக் கட்டையோடு
உள் விழுந்த ராட்டினம்,
வேலைக்காரி திருடியதாய்
சந்தேகப்பட்ட வெள்ளி டம்ளர்
எடும்போம் நிறையவே!

'சேறுடா சேறுடா'வென
அம்மா அதட்டுவாள்
என்றாலும்
சந்தோஷம் கலைக்க
யாருக்கு மனம் வரும்?

படை வென்ற வீரனாய்
தலைநீர் சொட்டச் சொட்ட
அப்பா மேலே வருவார்.

இன்று வரை அம்மா
கதவுக்குப் பின்னிருந்துதான்
அப்பாவோடு பேசுகிறாள்.
கடைசி வரை அப்பாவும்
மறந்தேப் போனோர்
மனசுக்குள் தூர் எடுக்க!

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.

2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.

1. கிணற்றுக்குள்ளிருந்து தூர் எடுத்த பொருள்கள் யாவை?

.....

2. பட்டாம்பூச்சி பதிப்பகம் நடத்தியவர் யார்?

.....

3. ‘படைவென்ற வீரனாய் தலைநீர் சொட்டச் சொட்ட’ வந்தவர் யார்?

.....

4. அப்பா எடுக்க மறந்த ‘தூர்’ எது?

.....

5.5. தாமரை

கோவை அரசினர் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் உற்பத்திப் பொறியியலில் பட்டம் பெற்று ஆறு ஆண்டுகள் கோவையில் பணி புரிந்தவர். கவிதையில் ஏற்பட்ட நாட்டத்தால் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்தார். அங்குக் கட்டற்ற எழுத்தாளராகக் கட்டுரைகள், கவிதைகள், கதைகள் எழுதி வந்தார்.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

அவரது இலக்கிய ஆக்கங்களால் திரைப்படத் துறையில் அறிமுகமானார். இயக்குநர் சீமானின் ‘இனியவளே’ திரைப்படத்திற்காக தென்றல் எந்தன் நடையைக் கேட்டது என்ற பாடல் மூலம் தமிழ்த் திரையுலகில் முதல் பெண் பாடலாசிரியராக தாமரை அறிமுகமானார். தொடர்ந்து உண்ணிடத்தில் என்னை கொடுத்தேன், தெனாலி, மின்னலே போன்ற திரைப்படங்களுக்குப் புகழ்பெற்ற பாடல்களை எழுதியவர்.

இதன் பிறகு இவர் இயக்குநர் கௌதம் மேனன், இசையமைப்பாளர் ஹாரிஸ் ஜெயராஜ் கூட்டணியில் காக்க காக்க, வேட்டையாடு விளையாடு, பச்சைக்கிளி முத்துச்சரம், வாரணம் ஆயிரம் போன்ற வெற்றிப் பாடல்களுக்குத் திரைப்பாடல்கள் எழுதியவர். அதன்பிறகு இசையமைப்பாளர் ரகுமானுடன் கூட்டு சேர்ந்து பல பாடல்களை எழுதினார். அதன் பிறகு என்னை அறிந்தால், நந்தா, புதுக்கோட்டையிலிருந்து சரவணன், போஸ், பேரழகன், கண்ட நாள் முதல், கண்ணாழுச்சி ஏன்டா?, சுப்பிரமணியபுரம், பசங்க, ஆண்டான் அடிமை, மாயன், பைவ் எட்டார், ஜெயா, ஏப்ரல் மாதத்தில், முத்தம், ஆஸ்பம், குத்து, சண்டைக்கோழி, ஏபிசிடி, கஜினி, கண்ட நாள் முதல், வேட்டையாடு விளையாடு, பீமா, காதலில் விழுந்தேன், ஆதவன், யாவரும் நலம், நாணயம், அய்யனார், விண்ணைத்தாண்டி வருவாயா?, தூங்கா நகரம், சென்னையில் ஒரு மழைக்காலம், ஹேய் நீ ரொம்ப அழகா இருக்கே, கண்ணோடு காண்பதெல்லாம், கார்த்திக் அனிதா, வை மேரேஜ், மாசி, மஞ்சு நெல்லு, நெஞ்சில் ஜில் ஜில், புதுமைப்பித்தன், ராகவன், சா பூ திரி, உத்தரவு, வேலூர் மாவட்டம், விசுவாசம் போன்ற படங்களுக்கும் திரைப்பாடல்கள் எழுதியுள்ளார்.

ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும் என்ற கவிதைத் தொகுப்பை அளித்துள்ள தாமரை, சிறுகதைகளும் எழுதக் கூடியவர். “சந்திரக் கற்கள்”, “என் நாட்குறிப்பின் நடுவிலிருந்து சில பக்கங்கள்” ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளைப் படைத்துள்ளார். இலக்கியப் படைப்புகளுக்காகத் திருப்பூர் தமிழ்ச்சங்க விருதும், சிற்பி விருதும் பல்வேறு பரிசுகளையும் பெற்றவர். இவரின் ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும் என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் பல இதழ்களில் அவ்வப்போது வெளியான கவிதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இவற்றில் ஒன்றே ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும் என்ற கவிதை. இக்கவிதை இங்குப் பாடப் பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

5.6. தாமரையின் ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ உணர்த்துவன்

தாமரையின் ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ என்னும் கவிதை கண்ணயாழி தீபாவளிச் சிறப்பிதழில் அக்டோபர் 1998இல் வெளியானது. இக்கவிதைத் தலைப்பே 1999இல் வெளியான தாமரையின் கவிதைத் தொகுப்புக்கும் தலைப்பாக அமைந்தது.

ஒரு பெண் தன்னுடைய அப்பாவையும் அம்மாவையும் வீட்டு நூறு மைல் தூரத்தில் உள்ள கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கின்றாள். அங்குள்ள விடுதியில் தங்குகிறாள். அவளுக்கு விடுதி விரோதியாயிற்று. என்றாலும், விடுதியில் இருக்கக் கூடிய ஜன்னல்கள் மட்டும் தோழியாயிற்று. ஏனெனில், தொட்டில்மண் காற்றை அந்த ஜன்னல் வழியாகக் கொடுப்பதால். இருப்பினும் வாரத்திற்கு இரண்டு நாள் நானும், வாரத்திற்கு முன்று நாள் பெற்றோர்களும் என்னை வந்து பார்த்துத்தான் செல்கின்றனர். இடையிடையே கடிதங்கள் வேறு. இருப்பினும் எனக்கு என்னுடைய வீட்டு நினைவுகள் அழியாமல் நிலைத்துவிட்டன போலும்.

திடீரன்று ஒருநாள் தன்னுடைய நிலையை முற்றிலும் மாற்றியவளாய்க் காணப்படுகிறாள். அதற்குக் காரணம் அவளுடைய அறைக்கு இவளைவிட வயதில் குறைந்த தோழியின் வருகை. அவள் யாழ்ப்பானத்து அகதி. தாயையும் தந்தையும் உறவையும் இழந்த அவள் அகதியாய் இங்குப் படிக்க வந்திருக்கிறாள். அவளை நினைத்தவள் தன்னுடைய ஏக்கங்களையும் எண்ணங்களையும் மாற்றிக் கொண்டவளாய்க் காணப்படுகிறாள். அவளின் வருகைக்குப் பிறகு தன்னுடைய பெற்றோருக்கு எழுதும் கடிதத்தில், நீங்கள் அடிக்கடி வரவேண்டாம், நான் நலமாக இருக்கிறேன். இப்பொழுது எனக்கு ஒரு தோழி கிடைத்திருக்கிறாள். அடுத்த முறை வீட்டுக்கு வரும்போது அவளையும் அழைத்து வருகிறேன். அவளை நீங்கள் மகளே! என்றழைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றாள்.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

*Self -Instructional
Material*

இக்கவிதையில் தாமரை யாழ்ப்பாணத்து அகதியைத் தமிழக மக்கள் தங்கள் மக்களாகக் கொண்டதை எடுத்துரைத்திருக்கின்றார்.

5.6. தாமரையின் ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’

கசப்பாக இருந்தது
அம்மா அப்பாவையும்
ஆற்றோர் கிராமத்தையும்
நாறுமைல் தூரத்தில்
விட்டுவந்து
அப்படியென்ன படிப்பு?
விடுதி
சென்ம விரோதியாயிற்று
காற்றுடித்து என்
பிறந்த மண்ணை அள்ளி
வந்து போட்டதால்
சன்னல் மட்டும்
சிநேகிதியாயிற்று
வாரம் இருமுறை நானும்
மும்முறை பெற்றோரும்
வந்து போனோம்
ஆனாலும்
இதென்ன படிப்பு
இதென்ன வாழ்க்கை?
குறைந்தது நாறுமுறை
என் கடிதம்
சுமந்து போனது
கண்ணீரையும், கடந்த
காலத்தையும், வந்து
அழைத்துப் போங்களையும்

திடீரென்று எனக்குள் ஒரு கதவு
 அறைந்து திறந்தது
 என் அறைக்கதவு
 திறந்தது போலவே
 அறைத் தோழியாய் வந்தவள்
 என்னைவிடச் சின்னவள்
 அகதிகள் ஒதுக்கீட்டில்
 இடம் கிடைத்திருக்கிறது
 யாழ்ப்பாணத்துக்காரியாம்!

 இறுக்கி முடிய உதட்டுக்குள்ளிருந்து
 கள்ளிப்பால் போல் ஓவ்வொன்றாய்
 சொட்டிய கதைகள்
 என் நேற்றைய கடிதம் கண்டு
 அம்மா வியந்திருக்க வேண்டும்.

 அம்மா நான் மிக நலம்
 அடிக்கடி வரவேண்டாம்
 அழுவதை நான் நிறுத்திவிட்டேன்.

 அடுத்தமுறை அங்கே
 வரும்போது
 ஒரு சிநேக்தியை அழைத்து
 வருவேன்!

 முடிந்தால் அவனையும்
 மகளே என்று விளி!”

**இக் கால
இலக்கியம்**
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
5. கவிஞர் தாமரை - சிறு குறிப்பு வரைக?

.....
.....
.....

6. ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ வெளிவந்த இதழ் எது?

.....
.....
.....

7. கல்லூரி விடுதியில் தொழியாளவள் யார்?

.....
.....
.....

8. தாய்க்கு மகள் விடுக்கும் வேண்டுகோள் யாது?

.....
.....
.....

5.7. தொகுத்துக் காண்போம்

*Self -Instructional
Material*

- ⇒ கவிஞர் நா. முத்துக்குமாரைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ கவிஞர் நா. முத்துக்குமார் எழுதிய “தூர்” கவிதையில் ஒரு குடும்பத் தலைவன் எண்ணத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ கவிஞர் தாமரையைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

⇒ கவிஞர் தாமரை எழுதிய ‘ஓரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ என்னும் கவிதையில் தமிழ்ப் பெண் ணின் மனநிலையையும் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழச்சியின் அவை நிலையையும் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

5.8. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1.	5.4.	2.	5.3.
3.	5.4.1.	4.	5.4.1.
5.	5.5.	6.	5.6.
7.	5.6.1.	8.	5.6.1.

5.9. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. கவிஞர் நா. முத்துக்குமார் பற்றிச் சிறுகுறிப்பு வரைக.
2. ‘தூர்’ கவிதையில் நா. முத்துக்குமார் உணர்த்துவன் யாவை?
3. கவிஞர் தாமரை பற்றிச் சிறுகுறிப்பு வரைக.
4. ‘ஓரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ கவிதையில் கவிஞர் எடுத்துரைப்பன யாவை?

*Self-Instructional
Material*

பிரிவு 2. நாடகம்

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

கூறு 6. அண்ணாவின் வேலைக்காரி

- 6.0. பாட அமைப்பு
- 6.1. முன்னுரை
- 6.2. குறிக்கோள்கள்
- 6.3. நாடகம்
 - 6.3.1. நாடகம் - சொல் விளக்கம்
 - 6.3.2. உலக நாடகத் தோற்றும்
 - 6.3.2.1. கிரேக்க நாடகங்கள்
 - 6.3.2.2. இங்கிலாந்து நாடகங்கள்
 - 6.3.2.3. இரஷ்ய நாடகங்கள்
 - 6.3.2.4. சீன நாடகங்கள்
 - 6.3.2.5. ஜப்பானிய நாடகங்கள்
 - 6.3.2.6. தமிழ் நாடகங்கள்
 - 6.3.2.6.1. பல்லவர் கால நாடகங்கள்
 - 6.3.2.6.2. சோழர் கால நாடகங்கள்
 - 6.3.2.7. தமிழ் நாடகத்தின் எழுச்சி
 - 6.3.2.8. தமிழ் நாடக முன்னோடிகள்
 - 6.3.2.8.1. பம்மல் சம்பந்த முதலியார்
 - 6.3.2.8.2. பரிதிமாற் கலைஞர்
 - 6.3.2.8.3. சங்கரதாசு சுவாமிகள்
 - 6.3.2.9. தமிழ் நாடகங்களின் வகை
 - 6.3.2.10. தற்கால நாடகங்கள்

*Self -Instructional
Material*

- 6.4. அண்ணா
- 6.5. அண்ணாவின் வேலைக்காரி - கதைச்சுருக்கம்
 - 6.5.1. வேலைக்காரி - கதைமாந்தர்கள்
 - 6.5.1.1. வேலாயுத முதலியார்

6.5.1.2. சரசா 6.5.1.3. ஆனந்தன் 6.5.1.4. அமிர்தம் 6.6. தொகுத்துக் காண்போம் 6.7. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள் 6.8. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள் 6.9. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்	இக் கால இலக்கியம் குறிப்புகள்
---	--

6.1. முன்னுரை

மனிதன் என்று அறிவு பெற்றுத் தோன்றினானோ, அன்றே நாடகமும் ஏதோ ஒரு முறையில் தோற்றும் பெற்றிருக்கக் கூடும். மனிதனின் விளையாட்டு உணர்வும், பிழரின் செயல்களை நடித்துக் காட்ட விரும்பும் இயல்பும், நாடகம் தோன்றுக் காரணங்களாக அமையலாம். பொதுவாக நாடகத்தின் தோற்றும் பற்றிய தெளிவான கருத்து அறிய முடியாத ஒன்றாகவே உள்ளது. நடனத்திலிருந்துதான் நாடகம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பார் சிலர். சமயச் சடங்குகளிந்து நாடகம் தோன்றியிருக்கலாம் என்பாரும் உளர். பொதுவாகச் சடங்கிலிருந்தே நாடகம் உருவாகியிருக்கலாம் என்பது ஆய்வாளர்கள் கருத்தாகும்.

பழங்கால மனிதன், பருவ கால மாற்றங்களையும், இயற்கையோடு நிகழும் பல மாற்றங்களையும் கண்டு, இவை தனக்கு மேலான சக்திகளின் செயற்பாடே என்று நம்பினான். அதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே சடங்குகள் உருவாகின. இதுவே நாடகமாக வளாந்தது. மனிதனின் இயல்பான குணமாக இருக்கின்ற நாடகத் தன்மை, ஓன்றைப் போலச் செய்து காட்டுதல் என்பதாகும். வேட்டையாடிய மனிதன் தான் வேட்டையாடிய நிகழ்வுகளை மீண்டும் செய்து காட்டினான். தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களைச் சொல்லிக் காட்டினான். பின்பு அதனைச் செய்தும் காட்டினான். இவையே நாடகமாக மாறின. இப்பிரிவில் தமிழில் தோன்றிய முத்தான முன்று நாடகங்கள் பற்றிக் காணலாம்.

6.2. குறிக்கோள்கள்

⇒ அறிஞர் அண்ணாவைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

- ⇒ அறிஞர் அண்ணா எழுதிய ‘வேலைக்காரி’ நாடகம் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ வேலைக்காரி நாடகத்தில் வரும் பாத்திரப்படைப்புகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ வேலைக்காரி நாடகத்தில் அண்ணா உணர்த்தும் சமுதாயச் சீர்த்திருத்தம் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

6.3. நாடகம்

கலைகளின் அரசி என்று அழைக்கப்படுவது நாடகம் ஆகும். தமிழ்மொழி இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டது. இவற்றுள் நாடகம் தொன்மையும், தனிச்சிறப்பும் வாய்ந்ததாகும். இயலும், இசையும் கலந்து கைத்தயைத் தழுவி நடித்துக் காட்டப்படுவது நாடகம் ஆகும். எட்டு வகையான உணர்ச்சிகளை ஒருவர் தம் மெய்ப்பாடு தோன்ற நடிப்பது நாடகத்தின் தனிச்சிறப்பாகும். தெருக்கூத்துகளாக இருந்து, மேடை நாடகங்களாக மாறி, இலக்கிய நாடகங்களாக மலர்ச்சி பெற்றன.

6.3.1. நாடகம் - சொல் விளக்கம்

நாடகம் என்தனைக் குறிக்கும் னுசயஅய என்ற சொல், கிரேக்கச் சொல்லின் அடியாகப் பிறந்தது. ட்ரமோனியன் என்ற கிரேக்கச் சொல்லே இதன் மூலமாகும். இதன் பொருள் ‘ஒன்றைச் செய் அல்லது ஒன்றைப்போல நடித்துக் காட்டு’ என்பதாகும்.

‘நாடகம்’ என்று வழங்குகின்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கு அறிஞர்கள் பலவாறு பொருள் விளக்கம் தருகின்றனர். ‘நாட்டின் சென்ற காலத்தையும், நிகழ்காலத்தையும், வருங்காலத்தையும் தன் அகத்தே காட்டுவதால் நாடு + அகம் = நாடகம் என்று ஆயிற்று’ என்று ஒளவை சண்முகம் கூறுகின்றார். ஆனாலும் நாடகம் என்ற சொல் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், காப்பியங்கள் ஆகியவற்றில் வரும் இடங்களை நோக்கினால் இன்று நாம் நாடகம் என்பதற்குக் கொள்ளும் பொருளில், அன்று கூறப்படவில்லை என்று அறியலாம். நாட்டியம்

என்ற கருத்திலேயே காணப்படுகிறது. ‘நாடகம்’ என்ற சொல்லுக்கு வேர்ச்சொல் ‘நட்’ என்று பாவானர் கூறுகிறார். ‘நட்’ என்னும் வேர்ச்சொல்லில் இருந்து நடனம், நாட்டியம், நாடகம் என்பன ஆட்டத்தை அறிவிக்கும் மறுபெயர்களாக வந்தன என்பார். நடம், நட்டம் என்ற சொற்களும் ஆடலைக் குறிப்பன.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

6.3.2. உலக நாடகத் தோற்றும்

உலக நாடகத்தின் தோற்றும் எகிப்திலிருந்து தொடங்குவதாக நாடக ஆய்வாளர்கள் கருதுவார்கள். கிறித்து பிறப்பதற்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே எகிப்தில் நாடகம் தோன்றிவிட்டது. ஜந்து விதமான எகிப்திய நாடகங்கள் இருந்தன. அவையாவும் கல்லறைகளின் முன்னோ, கோயில்களின் முன்னோ நடிக்கப்பட்டன. எகிப்தின் பிரமிட் நாடகங்கள் என்பன கல்லறைகளின் சுவர்களில் எழுதப்பட்டன. இவை மதகுருக்களாலேயே நடிக்கப்பட்டன. இந்நாடகங்கள் தொடர்ந்து நடிக்கப்பட்டன.

6.3.2.1. கிரேக்க நாடகங்கள்

எகிப்தில் நாடகங்கள் தோற்றும் பெற்றாலும், திட்டவட்டமான தகவல்களுடன் வரலாறு தொடங்குவது கிரேக்க நாடகத்திலிருந்தே எனலாம். பல நூற்றாண்டுகளாகக் கிரேக்க நாடகம் டயோனிஸஸ் தெய்வத்துக்குச் செய்யும் சடங்குடனேயே தொடர்புற்று இருந்தது. அரிஸ்டாட்டிலின் குறிப்புகளின்படி டயோனிஸஸ் தெய்வத்துக்குப் பாடப்படும் டத்தரம்ஸ் பாடல்களிலிருந்தே கிரேக்க நாடகம் வளர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. கிரேக்க நாடகத்தின் முதல்வர்களாக ஜந்து பேரரக் குறிப்பிடலாம். அவர்கள் அஸ்கிலஸ் (கி.மு.524-456), சோபோகிலிஸ், ஈரிபிடிஸ், அரிஸ்டோபனஸ், மென்டர் என்பவர்கள் ஆவர்.

6.3.2.2. இங்கிலாந்து நாடகங்கள்

கிரேக்க நாடகத் தாக்கத்துடனேயே இங்கிலாந்து நாடகங்களும் படைக்கப்பட்டன. பதினாறாம் நூற்றாண்டில்தான் இங்கிலாந்து நாடகங்களில் பல மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பள்ளி, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகங்களில் நாடகத்திற்குப் புத்துயிர் தரப்பட்டது. துன்பத்தை மையமாகக் கொண்ட பல ‘துன்பியல்’ நாடகங்கள் உருவாயின. தாமஸ் கைட், கிறிஸ்டோபர் மார்லோ,

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

ஜான் லில்லி, வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் முதலியோர் ஆங்கில நாடக இலக்கியத்தை வளர்ச்சி பெறச் செய்தனர் எனலாம்.

6.3.2.3. இரவ்ய நாடகங்கள்

கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில்தான் இரவ்ய நாட்டில் நாடகங்கள் தோன்றின. இதற்கு முன் பொம்மலாட்டங்கள், மரபு வழி நடனங்கள் போன்றவை நடைபெற்று வந்தன. முதன்முதல் எழுந்த இரவ்ய நாடகம் பாலட்ஸ்கி என்பவரால் எழுதப்பட்ட ஊதாரி மகன் என்பதாகும். கி.பி.18ஆம் நூற்றாண்டில் சுமாராக்கால் என்பவர், தேசியத்தைப் பொருளாக வைத்து இன்பியல், துண்பியல் நாடங்களை எழுதினர்.

6.3.2.4. சீன நாடகங்கள்

சீன நாடகங்கள் கிறித்து பிறப்பதற்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்கிவிட்டன. கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் நடிப்புக் கலைக்கெனத் தனியாக ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. மின்-குவாங், சீன நாடகத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படுகிறார். கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டில் இலக்கியச் செழுமையிக்க நாடகங்கள் உருவாயின. சீன நாடகத்தில் அக்காலத்தில் ஆண் நடிகர்களே பெண் பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தனர்.

6.3.2.5. ஜப்பானிய நாடகங்கள்

ஜப்பானிய நாடகங்கள் பற்றிக் கி.மு.350இல் இருந்து குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து நோ நாடக அரங்க என்னும் நடன நாடக வடிவம் ஜப்பானில் ஆடப்படுகிறது. இது பெளத்த ஆலயங்களிலேயே நிகழ்த்தப்படுகிறது.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
1. நாடகம் - சொல் விளக்கம் தருக?

.....
.....
.....

2. உலக நாடகத் தோற்றும் எங்கிருந்து தொடங்குகிறது?

.....
.....
.....

3. இங்கிலாந்து நாடகங்கள் - சிறுகுறிப்பு வரைக?

.....
.....
.....

4. ஜப்பானிய நாடகங்கள் - சிறுகுறிப்பு வரைக?

.....
.....
.....

6.3.2.6. தமிழ் நாடகங்கள்

தொல்காப்பியர் ‘நாடக வழக்கினும்’ என்று நாடகத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். சிலப்பதிகாரம் நாடகக் கூறுகளுடன் நாடகக் காப்பியமாகவே திகழ்கிறது.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

‘கூத்தாட் டவைக்குல்லாத் தற்றே’ என்ற திருக்குறள் வழி நாடக அரங்கம் இருந்த செய்தியினை அறியலாம். அகத்தியம், குணனூல், கூத்தநூல், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் போன்ற நாடக நூல்கள் பழந்தமிழர் வழக்கில் இருந்தன என்பதனைச் சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரை எழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார். குறவைக் கூத்து, துணங்கைக் கூத்து, ஆழப்பாவை போன்ற கூத்து வகைகளைச் சங்க காலத்தில் காணமுடிகிறது.

வேத்தியல், பொதுவியல் என நாடகங்களை அக்காலத்தில் இருவகையாகப் பகுத்திருந்தனர். வேத்தியல் என்பது வேந்தனுக்காக நடித்துக் காட்டப்படுவதாகும். பொதுவியல் என்பது மக்களுக்காக நடித்துக் காட்டப்படுவதாகும்.

6.3.2.6.1. பல்லவர் கால நாடகங்கள்

சமண, பெளத்த சமயங்கள் கலைகளுக்கு எதிராக செயல்பட்டதால் இருண்ட காலத்தில் நாடகத்தமிழ் ஒளியிழந்தது. நாயன்மார்களும், ஆழ்வார்களும் இசைக் கலைக்கு உயிரிருட்டனர். எனினும் நாடகத்துக்கு பெரிய செல்வாக்கு ஏற்படவில்லை. எனினும் இக்காலத்தில் மகேந்திரவர்ம பல்லவனின் ‘மத்தவிலாச பிரகசனம்’ என்ற நாடக நூல் புகழ்பெற்றிருந்தது. இன்னிசைக் கூத்து, வரலாற்றுக் கூத்து என இருவகை நாடக மரபுகளும் இக்காலத்தில் இருந்தன.

6.3.2.6.2. சோழர் கால நாடகங்கள்

சோழர் காலத்தில் இராஜராஜனின் வெற்றிச் சிறப்பைப் பாராட்டும் ‘இராஜராஜ விஜயம்’ நிகழ்த்தப்பட்டது. இதில் நடித்தவர்களுக்கு ‘ராசராச நாடகப் பிரியன்’ என்ற பட்டம் வழங்கினர் என்பதைக் கல்வெட்டுகள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

Self -Instructional
Material

6.3.2.7. தமிழ் நாடகத்தின் எழுச்சி

இசுலாமியர் படையெடுப்புக்குப் பிறகு கலைகளுக்குப் பின்னடைவு ஏற்பட்டது. கி.பி.17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நாடகங்கள் மீண்டும் புத்துயிர்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

பெற்று வளர் ஆரம்பித்தன. குற்றாலக்குறவஞ்சி, முக்கூட்டுப்பள்ளு, இராமநாடகக் கீர்த்தனை, நந்தனார் சரிதக் கீர்த்தனை ஆகிய நாடகங்கள் மக்கள் மத்தியில் பெரிதும் வரவேற்பைப் பெற்றன. காசி விசுவநாத முதலியார் அவர்களின் டம்பாச்சாரி நாடகம் தான் முதன் முதலில் மேடையில் நடிக்கப்பட்ட சமூக நாடகமாகும்.

6.3.2.8. தமிழ் நாடக முன்னோடிகள்

பம்மல் சம்பந்த முதலியார், சங்கரதாச சுவாமிகள், பரிதிமாற் கலைஞர் ஆகிய மூவரையும் தமிழ் நாடக மூவர் என்று அழைப்பது வழக்கம்.

6.3.2.8.1. பம்மல் சம்பந்த முதலியார்

இவர் எழுதிய மொத்த நாடகங்கள் 93 ஆகும். இவரே தமிழ் நாடகத்தின் தந்தை என அழைக்கப்படுகிறார். மேலும் இவரைத் தமிழ் ஷேக்ஸ்பியர் என்றும் அழைப்பார். இவர்தம் நாடகங்கள் இன்பியல், துன்பியல், கேளிக்கை, அங்கதம், நையாண்டி, புராணிகம், வரலாறு, மொழிபெயர்ப்பு எனப் பலதரப்பட்டவையாகும். இவர் சுகுண விலாச சபை என்ற நாடகக் குழுவினை நடத்தி வந்தார். இக்குழுவினரால் நடத்தப்படும் நாடகத்தில் கற்றவர்களையும் அறிஞர்களையும் நடிக்கச் செய்தார். நாடகக் கலைக்குத் தம் 81ஆவது வயது வரை பெரும்பணி ஆற்றினார். கண் பார்வை மங்கிய நிலையிலும் தாம் சொல்லியே பிறரை எழுத வைத்தார். பத்ம பூஷண் உள்ளிட்ட பல விருக்களைப் பெற்றவர். ஷேக்ஸ்பியரின் ஹேம்லெட், ஆஸ்யூ லைக் இட் உள்ளிட்ட நாடகங்களை அமலாதித்யன், நீ விரும்பியபடியே என்ற பெயர்களில் தமிழ் நாடகங்களாக மொழிபெயர்த்தார். சதி சுலோச்சனா, யயாதி, சந்திர ஹரி, தாசிப்பெண், சபாபதி போன்ற இவரது நாடகங்களில் சில திரைப்படமாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

6.3.2.8.2. பரிதிமாற் கலைஞர்

நாடகம் படித்தல், நடித்தல், இலக்கணம் வகுத்தல் என மூன்று பெரும் பணிகளை ஆற்றினார் பரிதிமாற் கலைஞர். நாடகவியல் என்ற தமிழ்நாடக இலக்கண நூலை இயற்றினார். இவர் படைத்த நாடகங்களுள் ரூபாவதி, கலாவதி, மானவிஜயம், சூரப்பனகை ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

*Self-Instructional
Material*

6.3.2.8.3. சங்கரதாசு சுவாமிகள்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

முறைப்படுத்தப்பட்ட தமிழ் நாடக வரலாறு இவரிலிருந்தே தொடங்குகிறது. இருபதாம் நூற்றாண்டு நாடகத் துறையை நசிவடையாமல் காத்தால் இவரைத் தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர் எனப் போற்றுவார். ஆரம்ப காலத்தில் என்ன, இராவணன் போன்ற எதிர்மறைக் கதாபாத்திரங்களில் நடித்து பின்னர் நாடக ஆசிரியரானார். இவர் சமரச சன்மார்க்க சபை என்ற நாடகக் குழுவினை நடத்தி வந்தார். இக்குழு சிறுவர்களை மட்டுமே நடிகர்களாகக் கொண்டு நடத்தப்பெற்ற முதல் பாலர் நாடக சபையாகும். அதன் பிறகு தத்துவ மீன்லோசனி வித்துவ பால சபை என்ற நாடகக் குழுவினை உருவாக்கி அதன் ஆசிரியராகத் தனது இறுதிநாள் வரை இருந்தார். அபிமன்பு சுந்தரி, இலங்காதிலகம், கோவலன், நல்லதங்காள், பிரகலாதன் உள்ளிட்ட நாற்பது நாடகங்கள் இவர் படைத்தவையாகும்.

6.3.2.9. தமிழ் நாடகங்களின் வகை

தமிழ் நாடகங்களை அதன் கருப்பொருளைக் கொண்டு புராண நாடகம், இலக்கிய நாடகம், துப்பறியும் நாடகம், வரலாற்று நாடகம், நகைச்சுவை நாடகம், மொழிபெயர்ப்பு நாடகம், தமுவல் நாடகம் என வகைப்படுத்தலாம். சான்றாக புராண நாடகங்கள், இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடங்கத்தில் நிறைய தோன்றின. பிரகலாதன், ஜயப்பன், தசாவதாரம், சிறுதொண்டர் ஆகிய நாடகங்கள் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இலக்கிய நாடகங்களைப் படித்து முடித்தவுடன் ஒரு நாடகம் பார்த்த நிறைவு கிடைக்கும். அவ்வகையில், சுந்தரம்பிள்ளையின் மனோன்மனீயம், பாரதிதாசனின் பிசிராந்தையார், மறைமலையடிகளின் அம்பிகாபதி அமராவதி, அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் தெள்ளாறு எறிந்த நந்தி முதலிய நாடகங் கள் இலக்கிய நாடகங் களுள் குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

6.3.2.10. தற்கால நாடகங்கள்

*Self -Instructional
Material*

காலங்கள் மாற நாடக வளர்ச்சியும் மாற்றத்தினைக் கண்டது. விடுதலைப் போராட்டத்தில் எழுச்சியூட்டும் நாடகங்கள் தம் பங்கினைச் சிறப்பாகவே செய்தன. காந்தி குல்லாய், சர்க்கா, முவர்ணம் போன்ற நாடகங்கள்

அக்காலத்தில் விடுதலை உணர்வினைத் தூண்டின. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி திரையிலக்கியத்திற்குத் துணை புரிந்தனவே அன்றி நாடகத் துறை நலிவடைய காரணமாயின. என்றாலும் ஓய்.ஐ. மகேந்திரன், எஸ்.வி. சேகர், கிரேஸி மோகன் போன்றோர் நகைச்சுவை நாடகங்களை நடத்தி வந்தனர். இன்று பெரும்பாலான நாடகங்கள் மேடைகளில் நடிப்பதை விட தொலைக்காட்சிகளில் காட்டப்படுவதாகவே உள்ளன.

6.4. அண்ணா

செப்டம்பர் மாதம் 15ந் தேதி 1909ஆம் ஆண்டு காஞ்சிபுரத்தில் நடராஜனுக்கும் பங்காரு அம்மாளுக்கும் மகனாக அண்ணாதுரை பிறந்தார். இவர் செங்குந்த முதலியார் வகுப்பைச் சார்ந்த ஒரு நடுத்தர நெசவாளர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் தனது பள்ளிப் படிப்பைச் சென்னையிலுள்ள பச்சையப்பா உயர்நிலைப் பள்ளியில் தொடங்கினார். ஆனால் தன்னுடைய குடும்பப் பொருளாதார சூழ்நிலை காரணமாகத் தனது பள்ளிப் படிப்பைப் பாதியில் நிறுத்திவிட்டு, காஞ்சிபுரம் நகராட்சி அலுவலகத்தில் கிளார்க்காக வேலை புரிந்தார். பிறகு அவர் தன்னுடைய பட்டப் படிப்பைப் பச்சையப்பா கல்லூரியில் தொடர்ந்தார். 1903இல் தனது 21ஆவது வயதில் ராணியை மணம் முடித்தார். பின்னர் 1934இல் பி.ஏ. (ஹானர்ஸ்) பட்டமும், பிறகு எம்.ஏ. பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியலும் பெற்றார். தன்னுடைய கல்லூரி வாழ்க்கைக்குப் பிறகு ஆங்கில ஆசிரியராகப் பல்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தனது ஆசிரியர் பணியைத் தொடர்ந்தார். ஆனால் குறுகிய காலத்திலேயே ஆசிரியர் தொழிலை விட்டு பத்திரிகை மற்றும் அரசியலில் ஈடுபாடு கொண்டவர் தன்னை முழு அரசியல்வாதியாகத் தன்னுடைய வாழ்க்கைப் பயணத்தைத் தொடங்கியவர்.

கோமகளத்தின் கோபம், கலிங்கராணி, பார்வதி பி.ஏ., சந்ரோதயம், சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம், வேலைக்காரி, குமரிக்கோட்டம், நல்லதம்பி, ஓர் இரவு, சொர்க்கவாசல், சூர்யகுமாரி, தழும்புகள், இன்பானி போன்ற படைப்புகளைப் படைத்துள்ளார். மேலும், நல்லதம்பி, வேலைக்காரி, ஓர் இரவு, ரங்கனராதா, பணத்தோட்டம், வாலிபவிருந்து, குமரிகோட்டம், ராஜபாட்ட ரங்கதுரை, நீதிதேவன் மயக்கம் போன்ற திரைப்படங்களுக்குக் கதைவசனம்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self -Instructional
Material*

எழுதியிருக்கின்றார். இவர் எழுதிய நாடகங்களுள் தலைசிறந்ததாகக் கருதப்படும் வேலைக்காரி இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

அண்ணாதுரைக்கு ஈ.வெ.ரா. பெரியாருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டவுடன் குடியரசு இதழில் துணையாசிரியராகப் பணியாற்றினார். பின்னர் விடுதலை இதழின் ஆசிரியரானார். 1942ஆம் ஆண்டில் திராவிடநாடு தொடங்கி அதற்கு ஆசிரியராகவும் அச்சிட்டு வெளியிடுவராகவும் இருந்தார். பெரியாரோடு பின்கு ஏற்பட்ட பொழுது தமது தரப்பு வாதங்களைக் கூறுவதற்காக டி.எம். பார்த்தசாரதி தொடங்கிய மாஸெமணி இதழில் ஆசிரியராக இருந்தார். 1956ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 15ஆம் தேதி தி.மு.க.விற்கென நம்நாடு என்னும் நாளிதழைத் தொடங்கிய பொழுது அதன் ஆசிரியராக இருந்தார். 1963ஆம் ஆண்டில் காஞ்சி என்னும் வார இதழைத் தொடங்கி அதன் ஆசிரியராக இருந்தார். **Home Land** என்ற ஆங்கில வார இதழை 1957ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 2ஆம் நாள் தொடங்கி அதன் ஆசிரியராகவும் இருந்தார். இப்படியாக இதழாசிரியராகவும், நாடக ஆசிரியராகவும், கதாசிரியராகவும், கதை-வசன ஆசிரியராகவும், அரசியல் வாதியாகவும், பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்தவர் அண்ணா. இவரது வாழ்க்கையில் நடந்த சில சிறப்பான நிகழ்ச்சிகள் கால வரிசைப்படி பின்வருமாறு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

- ⇒ 1935இல் ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் சேர்ந்தார்.
- ⇒ 1938இல் காஞ்சிபுரத்தில் நடைபெற்ற முதல் ஹிந்தி எதிர்ப்பு மாநாட்டில் கலந்து கொண்டார்.
- ⇒ 1944இல் நீதிக்கட்சி திராவிடர் கழகம் எனப் பெயர்மாற்றம் செய்யப்பட்டது.
- ⇒ 1948இல் அண்ணாவின் முதல் படமான ‘நல்லதம்பி’ திரையிடப்பட்டது.
- ⇒ 1949இல் திராவிட முன்னேற்றக்கழகம் (தி.மு.க.) நிறுவப்பட்டது.
- ⇒ 1962இல் ராஜ்யசபாவுக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்டார்.
- ⇒ 1967இல் சென்னை மாகாண முதலமைச்சராகத் தேர்வு செய்யப்பட்டார்.
- ⇒ 1968இல் யேல் பல்கலைக்கழகத்தில் சுப்பு.பெல்லோவிப் பட்டம் பெற்றார்.

- ⇒ 1969இல் சென்னை அரசு தமிழ்நாடு எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.
- ⇒ 1969 பிப்ரவரி 3ம் தேதி தன்னுடைய 59ஆவது வயதில் சென்னையில் காலமானார்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

முன்னோற்றுத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 5. வேத்தியல் என்றால் என்ன?
-
-
-

6. தமிழ் நாடகத் தந்தை யார்?
-
-
-

7. நாடகங்களின் வகைகள் எத்தனை? அவையாவை?
-
-
-

8. ‘காஞ்சி’ வார இதழின் ஆசிரியர் யார்?
-
-
-

*Self-Instructional
Material*

6.5. வேலைக்காரி - கதைச்சுருக்கம்

சரசா ஒரு நாட்டியக்காரி. அவனுக்கு நாட்டிய உடைகள் கடையிலிருந்து தைத்து வருகிறது. அதற்கான பணத்தை சொக்கன் கொடுத்ததை அறிந்த வேதாசல முதலியார் அப்பணத்தை நிகழ்ச்சி நடத்துபவர்களிடம் பெற்றுவிடவேண்டும் என்கிறார்.

சரசா, வேலைக்காரி அமிர்தத்தை மிரட்டி வேலை வாங்குகிறாள். மூர்த்தி, வேலைக்காரி அமிர்தத்தை விரும்புகிறான். வேதாசலம், கடன் கொடுத்தவர்களிடம் கண்டிப்பாக நடந்துகொள்பவர். அப்படித்தான், சுந்தரம் பிள்ளை பெற்ற கடனைக் கேட்கப்போய், கொஞ்சம் மிரட்டலாக போலீசுக்குப் போவேன் என்றெல்லாம் சொன்னதால் சுந்தரம்பிள்ளை தூக்கிட்டுக் கொள்கிறான்.

பிழைப்புக்காக வெளியூர் சென்றிருந்த சுந்தரம் பிள்ளையின் மகன் ஆனந்தன் ஊருக்குத் திரும்புகிறான். ஊருக்கு வரும் வழியில் காளி கோயில் அருகே அவனுடைய பழைய நண்பன் மணியைப் பார்க்கிறான். ஊருக்கு வந்ததும் தந்தையின் நிலை கண்டு ஆனந்தன் கொதிக்கின்றான். வேதாசல முதலியாரைப் பழி வாங்க நினைக்கின்றான். இதற்கு நண்பன் மணியும் உடன்படுகின்றான். இருவரும் திட்டம் தீட்டுகின்றனர்.

அமிர்தத்தை வயதான ஒரு மாப்பிள்ளை பெண் பார்க்க வருகின்றார். முருகேசனுக்கு இந்த வரனை எப்படியாகிலும் முடித்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணை. ஆனால், அந்த மாப்பிள்ளையை அமிர்தத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை. மூர்த்தியின் ஆலோசனைப்படி அமிர்தம் பெண் பார்க்கும் அன்று நடந்து கொள்கிறாள். வந்தவர்கள் அவனுடைய கோணங்கிக் கண்ணையும் முகத்தையும் பார்த்துவிட்டுப் பயந்து ஓடிவிடுகின்றனர்.

மணிக்குக் கடன் கொடுத்தவர் கேட்க, அவனைத் தந்திரமாக ஏமாற்றுகிறான் மணி. அதுபோல் ஆனந்தனுக்குக் கடன் கொடுத்தவர் கேட்க, தந்திரம் தெரியாத ஆனந்தன் அடி வாங்குகின்றான். தூக்கிட்டு உயிர் விடத் துணிகின்றான் ஆனந்தன். மணி அவனைத் தடுக்கின்றான். கடன் கொடுத்தவர்கள் ஆனந்தனை விரட்ட, ஆனந்தன் ஓடுகின்றான். இடையில்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

மணி அவனைக் காணுகின்றான். விரட்டி வருபவர்களை திசை மாற்றி அனுப்புகின்றான். இருவரும் ஒரு பாழுங் கிணற்றருகே செல்கின்றனர். அங்கே ஒரு முட்டையில் ஒரு பிணம் இருக்கிறது. அது யாரென்று தெரியவில்லை. ஆனால் அவன் உன்னைப்போலவே இருக்கின்றான். அவனிடம் கத்தை கத்தையாக எழுதிய காகிதங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் அவனைப் பற்றிய விவரங்கள் உள்ளன. பத்து வருடத்திற்கு முன் வீட்டை விட்டுப் போன நிறைய வைரங்களைச் சம்பாதித்து ஊருக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தவனை, அவனிடம் இருந்ததை உணர்ந்த களவாணிகள் அவற்றைக் களவாடி அவனைக் கொன்று இருக்கிறார்கள். அவனிடம் பொருள் இல்லாததற்கு இதுவே காரணம்.

ஆனந்தா, நீ அதிர்ஷ்டசாலி. அவன் விலாசத்தைக் காணும்போது அவனொரு பணக்காரனாகத் தோன்றுகிறது. அந்தக் காகிதத்தில் உள்ளவற்றையெல்லாம் படித்துப் பார்க்கின்றனர். அவற்றிலிருந்து அவனைப் பற்றியும் அவனுடைய தாயைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்கின்றனர். அவன் பெயர் பரமானந்தம் என்றும், அவனுக்குக் கண் தெரியாத தாய் ஒருத்தி ஊரில் இருப்பதாகவும் அதில் உள்ள குறிப்புகள் மூலம் உணர்ந்து கொண்டனர்.

உடல் ஓற்றுமையில் ஒன்றாக உள்ள பரமானந்தமாக ஆனந்தனும், அவனுக்குத் துணையாளாக மணியும் கண் தெரியாத அந்தத் தாயிடம் செல்கின்றனர். அவள் இவர்களை வரவேற்கிறாள் பரந்தாமனின் தாயார்.

பரந்தாமனின் வருகையை விழாவாகக் கொண்டாட எண்ணி, சரசாவின் ஆடலுக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றனர். விழாவிற்கு வேலாயுத முதலியாரையும் அழைக்கின்றனர். அவ்விழாவில் ஆனந்தனுக்கும் சரசாவுக்கும் திருமணம் செய்வதாக முடிவாகிறது. சரசாவின் கணவராக இருந்துக் கொண்டு தன்னுடைய தந்தையைக் கொண்ற வேலாயுத முதலியாரைத் துன்புறுத்த ஆனந்தனும் மணியும் திட்டமிடுகின்றனர். அதுபோல் வேலாயுத முதலியாரின் பெயரைக் கெடுக்கும் செயல்களில் இவ்விருவரும் ஈடுபடுகின்றனர்.

ஒருமுறை வேலைக்காரி அமிர்தத்தின் கையைப் பிடித்திமுக்கிறான் ஆனந்தன். இச்சம்பவத்தால் ஆனந்தனுக்கும் மூர்த்திக்கும் சண்டை வருகிறது. மூர்த்தி அமிர்தத்தை விரும்பும் செய்தியை வேலாயுத முதலியாருக்குத் தெரியவருகிறது. வேலாயுத முதலியார் அமிர்தத்தின் தகப்பன் முருகேசனை

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

அழைத்துக் கண்டிக்கிறான். முருகேசன் அமிர்தத்தைக் கண்டிக்கிறான். ஆத்திரத்தில் தான் பிடித்துக்கொண்டு இருந்த சுருட்டை கூரையின் மீது வீசுகிறான். வீடு தீப்பற்றி ஏரிகிறது. அதனுள் இருந்து அமிர்தமும் எரிந்துவிட்டதாக முருகேசன் நினைக்கின்றான். இந்நிலையில் அமிர்தம் நன்றாக தீப்பிடிப்பதற்குள் வீட்டை விட்டு வெளியே வருகிறான். கால்போன போக்கில் நடக்கின்றாள்.

அமிர்தத்தை உயிரோடு கொனுத்திவிட்ட செய்தி அறிந்த மூர்த்தி வீட்டைவிட்டு ஹரிஹரதாஸ் ஆசிரமம் சென்று சன்னியாசம் கேட்கிறான். உன்னுடைய சொத்தையெல்லாம் ஆசிரமத்திற்கு எழுதிக் கொடுத்தால் ஆசிரம விதிப்படி மூர்த்திக்கு சன்னியாசம் கொடுப்பதாகக் கூறுகின்றனர். அதன்படி மூர்த்தியும் தன்னுடைய சொத்துக்களை ஆசிரமத்திற்கு எழுதிக் கொடுக்கின்றான்.

பரமானந்தன் வேலாயுத முதலியாரிடம் சண்டையிட்டு சரசாவைத் தனியாக அழைத்து வந்து தனிக்குடுத்தனம் செய்கின்றான். அச்சமயத்தில் சரசாவைப் பல கொடுமைகள் செய்கின்றான் ஆனந்தன்.

கால்போன போக்கில் போய்க்கொண்டிருந்த அமிர்தத்திற்கு ஒரு பழக்கடையில் பழம் கூவி விற்கும் வேலை கிடைக்கிறது. அமிர்தம் பழத்தை விற்கக் கூடையில் எடுத்துச் செல்கிறாள். அப்போது வழியில் பித்தபிரமை பிடித்த பாலு முதலியார் அமிர்தத்தைப் பார்த்து இவள் தன்னுடைய மகள் என்று எண்ணுகின்றார். மருத்துவரின் ஆலோசனைப்படி அமிர்தம் பாலு முதலியாரின் மகளாகின்றாள். பாலு முதலியாருக்கு நோய் குணமாகி, அமிர்தத்தைத் தன்னுடைய மகளாகவே தன்னுடைய வீட்டில் வைத்துக் கொள்கிறார்.

ஹரிஹரதாஸ் ஆசிரமத்தில் ஹரிஹரதாஸ் மற்றும் ஆண் வேடத்தில் இருக்கும் சுந்தரகோட்சி என்கிற பெண் ஆகியோர் இரவு நேரத்தில் நடத்தும் காம ஸீலகளை மூர்த்தி காணுகின்றான். அதனைத் தட்டிக்கேட்கும்போது ஹரிஹரதாஸை மூர்த்தி கொலை செய்துவிடுகிறான். மூர்த்தி கொலைகாரனாக நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தப்படுகிறான்.

அதற்கு முன் பரமானந்தமாகிய ஆனந்தன் ஆசிரமத்தில் நடைபெற்ற செய்திகளைத் துப்பறிகிறான். மணி சென்னை சென்று அங்கு பர்மா பாலு

முதலியார் வீட்டில் அமிர்தம் வசதியோடு வாழ்ந்து வருதை கண்டுபிடித்து வருகின்றான்.

வடநாட்டு வக்கீலாக பரமானந்தம் வேடமிட்டு மூர்த்திக்காக வாதிடுகின்றான். சுந்தரகோஷ் ஆணல்ல பெண் என்பதை நிருபிக்கின்றான். மூர்த்தி குருவைக் கொல்லவில்லை. தற்காப்புக்காக குருவைக் கொல்ல வேண்டியதாயிற்று. எனவே, ஒரு குற்றத்தைக் கண்டுபிடித்த மூர்த்திக்கு அரசாங்கம் பாராட்ட வேண்டும் என்று வழக்கின் போக்கை திசை திருப்புகின்றான்.

நன்றி சொல்ல மூர்த்தி வடநாட்டு வக்கீலைப் பார்க்கின்றான். வடநாட்டு வக்கீலோ அவனது திருமணத்தினை நடத்தி வைக்க விரும்புகின்றார். பாலு முதலியார் வீட்டில் சுகிர்தமாக வளரும் அமிர்தத்தை மூர்த்திக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர்.

வேதாசல முதலியாரைப் பழி வாங்க வேண்டும் என்று ஆரம்பித்த இக்கதை ஏழை வீட்டு மாப்பிள்ளை பணக்கார சரசாவையும், வேலைக்காரர் பெண் அமிர்தத்தை பணக்கார மாப்பிள்ளை மூர்த்தியும் திருமணம் செய்து கொண்டு, வேதாசல முதலியார் மனதைத் திருத்துவதாக இக்கதையை அறிஞர் அண்ணா நிறைவு செய்திருக்கின்றார்.

6.5.1. அண்ணாவின் வேலைக்காரி - கதைமாந்தர்கள்

வேதாசல முதலியார்	- வட்டியூர் ஜீமீன்தார்
சரசா	- வேதாசல முதலியாரின் மகன்
மூர்த்தி	- வேதாசல முதலியாரின் மகன்
அமிர்தம் (சுகிர்தா)	- வேலைக்காரி
சொக்கன்	- வேலைக்காரன்
முருகேசன்	- அமிர்தத்தின் தந்தை
சுந்தரம் பிள்ளை	- அவ்வூரில் வாழ்பவர்
ஆனந்தன்(பரமானந்தன்)-	சுந்தரம் பிள்ளையின் மகன்
மணி	- ஆனந்தனின் நண்பன்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

6.5.1.1. வேதாசல முதலியார்

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

ஊர்ப் பண்ணையார் வேதாசல முதலியார். அந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் பலருக்கும் கடன் கொடுத்தவர். கடனில் முதலைப் பெறுவதைவிட வட்டியைப் பெறுவதிலேயே நோக்கமாகக் கொண்டவர். தன்னுடைய குடும்பத்தில் செய்யும் செலவுகளுக்கும் கணக்குப் பார்ப்பவர். தன் மகள் சரசாவின் நாட்டிய ஆடைகளுக்கும் நாட்டியம் நடத்துபவர்களிடம் அதற்கான பணத்தை பெறுவதில் கவனமாக இருப்பவர். ஒரு சமயம் கொடுத்த கடனை திருப்பிக் கேட்டதற்காகக் கடன்பெற்ற சுந்தரம் பிள்ளை கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத சூழலில் தூக்கிட்டுக்கொள்கிறான். அந்த அளவிற்குக் கடனைப் பேர்வழி.

பரமானந்தனாக இருக்கும் சுந்தரம் பிள்ளை மகன் ஆனந்தனுக்குத் தன்னுடைய ஏரே மகள் சரசாவைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கிறான். சரசாவைத் திருமணம் செய்துக்கொண்டு வேலாயுத முதலியாருக்குத் தொல்லைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதே ஆனந்தனின் நோக்கமாக இருந்தது. அந்த நோக்கத்திற்கு ஏற்ப தான் ஒரு குடிகாரன், பொம்பள பொறுக்கி, ஊருக்கு அடங்காதவன் என்றெல்லாம் ஆனந்தன் பெயர் எடுத்து, வேலாயுத முதலியாரின் மருமகன் இப்படிப்பட்டவன் என்று சொல்ல வேலாதயுத முதலியார் வேதனைப்படுகிறார்.

மேலும் அவருடைய பணத்தை பல வகைகளில் செலவழிக்கின்றான் ஆனந்தன். சரசாவை தனிமைப்படுத்தி தந்தையிடமிருந்து பிரிந்து கொடுமைப்படுத்துகிறான். இதனாலெல்லாம் மனம் வேதனைப்படுகிறார் வேதாலாச முதலியார். மகனும் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து கொலைப்பழி சுமத்தப்பட்டு காவல் நிலையத்தில் இருக்கின்றான், மகனும் மருமகன் ஆனந்தனால் பல கொடுமைகளுக்கு ஆளாகி அவதிப்படுகிறான் என்பதையெல்லாம் கண்கூடாகப் பார்த்து வேதனை அடைந்து ஒரு கட்டத்தில் தூக்கிட்டு இறந்துவிடலாமா என்று கூட எண்ணமிடுகின்றான். இறுதியாக தன்னைத் திருத்துவதற்காகவே மருமகன் ஆனந்தன் இவ்வாறெல்லாம் செய்திருக்கின்றான் என்பதை உணர்ந்து திருந்துவதாக இப்பாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

**இக் கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

6.5.1.2. சரசா

வேலாயுத முதலியாரின் ஒரே செல்ல மகள் சரசா. பணக்காரத்தனம் அவளிடம் அதிகமாகவே இருக்கும். இவள் ஒரு நாட்டியக்காரி. பல இடங்களில் நாட்டியம் நடத்தியிருக்கின்றாள். வேலைக்காரி அமிர்தத்தை இவள் பல முறை கண்டிக்கின்றாள். அதனை மூர்த்தி எதிர்க்கின்றான். எல்லோரையும் மனிதர்களாகப் பார்க்க வேண்டும் என்பது அவனது எண்ணம். சரசாவிற்கு அந்த எண்ணம் சற்றும் இல்லை. ஒருநாள் பரமானந்தம் வருகையை ஒட்டி வைக்கும் விருந்தில் சரசா நாட்டியமாடுகின்றாள். அவ்விருந்துக்கு வந்தவர்கள் சரசாவுக்கும் பரமானந்தத்திற்கும் திருமணம் நடக்கும் என்கின்றனர். அதன்படியே சரசா பரமானந்தத்தைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள். வேலாயுத முதலியாரைப் பழி வாங்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக சரசாவைத் திருமணம் செய்து கொண்ட பரமானந்தம் சரசாவைப் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாக்குகின்றான். ஒரு கட்டத்தில் வேலைக்காரி அமிர்தத்தின் கையைப் பிடித்து இழுக்கும் அளவுக்கு காமவெறி கொண்டவளாக நடந்து கொள்கிறான். மிக்க குடிகாரனாகக் காணப்படுகின்றான். இவற்றையெல்லாம் கண்ட சரசா வேதனைப்படுகிறாள். இதற்கெல்லாம் மேலாக, தந்தையிடமிருந்து பிரித்து சரசாவை தனிக்குடுத்தனம் வைத்து அங்கும் கொடுமைகள் செய்கின்றான் ஆனந்தன்.

பணக்காரக் குடும்பத்தில் பிறந்து பணக்காரத்தனத்தோடு வாழ்ந்த சரசா திருமணத்திற்குப் பிறகு ஆனந்தனின் கட்டுப்பாட்டுக்கு ஏற்ப தந்தையிடமிருந்து பணம் பெற் றுத் தருவதும், அவனுடைய அட்டுழியங்களைச் சகித்துக்கொள்வதுமாக இருந்தவள், இவையெல்லாம் தன்னுடைய தந்தை மனம் மாறுவதற்கு என்று தெரியும்போது ஆனந்தனின் மீது அளவுகடந்த அன்பு கொண்டவளாக விளங்குகிறாள் சரசா.

6.5.1.3. ஆனந்தன்

தன்னுடைய தந்தை சுந்தரம் பிள்ளையின் சாவிற்குக் காரணமான வேலாயுத முதலியாரைக் கொலை செய்யப் புறப்பட்டவன் ஆனந்தன். நன்பன்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

மணியின் ஆலோசனையின் பேரில் பழி வாங்கும் எண்ணத்தைக் கைவிடுகின்றான்.

அதாவது,

“என்ன சொல்கிறேனோ? பழி வாங்கும் திட்டத்தை விட்டுவிடு. இதைக் கொண்டு அவனைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வாட்டி வாட்டி வதைக்க வேண்டும். ஊரார் இப்பொழுது அவனைப் பற்றி எவ்வளவு மதிப்பாகப் பேசுகிறார்களோ, அதே ஊரார் அவன் யோக்கியதை வெளிப்பட்டு அவனை ஏச வேண்டும். அதற்கான வழிகள் நாம் செய்ய வேண்டும்” என்று மணியின் திட்டத்தை ஆனந்தன் ஏற்றுக்கொள்கின்றான்.

குறுக்கு வழியில் ஆனந்தன் பரமானந்தனாக மாற, விதி வசத்தால் சரசாவைத் திருமணம் செய்துகொள்கிறான். இதுதான் சரியான வழி என்று வேலாயுத முதலியாரின் பெயரைக் கெடுக்கும் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றான். முதலில் தானொரு குடிகாரன், பொம்பள பொறிக்கி என்றெல்லாம் பெயரெடுக்குமாறு நடிக்கின்றான். ஊரார் கூறும் இவ்வவச்சொல்லால் வேலாயுத முதலியாரை அவமானப்படுத்துகிறான்.

வேலைக்காரி அமிர்தத்தின் கையைப்பிடித்து இழுத்து மேலும் அவமானத்தைத் தேடித் தருகிறான். வேலாயுத முதலியார் கஞ்சத்தனமாக சேர்த்து வைத்த சொத்துக்களையெல்லாம் ஊதாரித்தனமாக நன்பன் மணியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து வீணாடிக்கின்றான்.

மூர்த்தி - அமிர்தம் காதலை வெளிச்சமாக்கி வேலாயுத முதலியாரைக் கொண்டே மூர்த்தியை வீட்டை விட்டனுப்புகின்றான். வேலாயுத முதலியாரின் சொல்படி அமிர்தத்தை அவளது தந்தை வீட்டிற்குள் வைத்து ஏரித்துவிடத் தாண்டுகின்றான். இப்படியாக எல்லோருடைய மனதிலும் வெறுப்பையே சம்பாதித்தவன் தான் ஆனந்தன்.

தந்தையிடமிருந்து சரசாவைப் பிரித்து தனிக்குடுத்தனம் வைத்து அவளை வீட்டு வேலைகளையும், பொருளீட்டும் வேலைகளையும் செய்யச்சொல்லி கஷ்டப்படுத்துகிறான்.

வீட்டைவிட்டு வெளியேறிய மூர்த்தி ஹரிஹரதாஸ் ஆசிரமத்தில் சேர, அங்குக் குருவைக் கொண்ற கொலைப்பழி அவன் மீது விழ, அவனுக்காக

ஆனந்தன் வடநாட்டு வக்கீலாக ஆஜராகி, கொலைப்பழியில் இருந்து மூர்த்தியைக் காப்பாற்றுகின்றான்.

மூர்த்திக்கும் சுகிர்தாவாகிய அமிர்தத்துக்கும் திருமணத்தை நடத்தி வைக்கின்றான்.

இறுதியாக வேலாயுத முதலியார் திருந்தி நல்லவனாக வாழ்வதற்கு வித்திட்டவனாக ஆனந்தனை அறிஞர் அண்ணா படைத்திருக்கின்றார்.

6.5.1.4. அமிர்தம்

வேலாயுத முதலியார் வீட்டு வேலைக்காரி அமிர்தம். சரசாவு எப்போதுமே அமிர்தத்தைத் திட்டிக்கொண்டே இருப்பாள். ஆனால் மூர்த்திக்கு அவள் மீது எப்போதுமே இரக்கம் இருக்கும். இந்த இரக்கமே அவள் மீது காதல் கொள்ளாச் செய்திருக்கிறது. அமிர்தத்தின் தந்தை முருகேசன் வயதான ஒருவரை அமிர்தத்திற்கு மணம் முடிக்க எண்ணுகின்றார். இதற்கு வேலாயுத முதலியாரும் சரசாவும் ஆதரவு தர, மூர்த்தி மட்டும் அமிர்தத்தின் எண்ணத்துக்கு ஆதரவு தருகின்றான். மாப்பிள்ளை வீட்டார் பெண் பார்க்க வந்தபோது அவர்களுக்கு இவருடைய கோணங்கி கண்ணையும் முகத்தையும் காட்ட அவர்கள் விழுந்தோடிச் செல்கின்றனர். திருமணம் நின்றுவிடுகிறது.

மூர்த்தி - அமிர்தம் காதல் விவகாரத்தில் ஆனந்தன் நுழைகின்றான். இக்காதலை வேலாயுத முதலியாருக்குத் தெரிவித்து அவர்களுடைய காதலுக்குத் தடை ஏற்படுத்த, அமிர்தத்தின் தந்தை வேலாயுத முதலியாரின் கோபத்தால் மகளைத் திட்டுகிறார். இறுதியில் தான் பிடித்திருக்கும் சுருட்டை வீட்டின் கூரையில் போட்டு விட்டு அமிர்தத்தை உள்ளே வைத்துப் பூட்ட, அமிர்தம் தப்பித்து ஓடுகின்றாள்.

வழியில் பர்மா பாலு முதலியார் பார்வையில் பட, அவருடைய மகள் சுகிர்தாவைப் போல் இவளை நினைத்து அமிர்தத்தை தன்னுடைய வீட்டுக்கு அழைக்கின்றார். பர்மா பாலு முதலியாருக்கு உள்ள பிரமையை டாக்டரின் உதவியுடன் சரிசெய்து, பின்னர் சுகிர்தாவாக சென்னையில் அவருடைய வீட்டில் பணக்காரப் பெண்ணாக வாழ்கின்றாள்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

கொலைப்பழியில் இருந்து மீண்ட மூர்த்தியைச் சுகிர்தாவாகிய அமிர்தம் ஆனந்தன் உதவியால் திருமணம் செய்துகொள்கிறான்.

வேலைக்காரி அமிர்தம் பணக்காரப் பையனை விரும்பி, பெற்றோர்களால் விரட்டப்பெற்று, மற்றொரு பணக்காரனால் மறு ஜென்மம் எடுத்து, அவரால் ஆதரிக்கப்பெற்று, அவருடைய மகளாக தன்னுடைய பழைய காதலன் மூர்த்தியை ஆனந்தன் உதவியால் மணம் முடித்து வாழ்வதாக அமிர்தம் கதைமாந்தரை அறிஞர் அண்ணா படைத்திருக்கின்றார்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 9. வேதாசல முதலியாரின் மகன்-மகள் பெயர் என்ன?
-
-
-

10. வேதாசல முதலியாரால் தூக்கிட்டுக் கொண்டவர் யார்?
-
-
-

11. பரமானந்தனாக மாற்றுரு தரித்தவன் யார்?
-
-
-

12. அமிர்தத்தின் தத்துத் தந்தை யார்?
-
-
-

6.6. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ அறிஞர் அண்ணாவைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ வேலைக்காரி நாடகத்தின் மூலம் அறிஞர் அண்ணா உணர்த்தும் சமுதாயச் சிந்தனைகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ வேதாசல முதலியார், சரசா மற்றும் ஆனந்தனின் வாழ்க்கை பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ ஆனந்தனின் பழிவாங்கும் எண்ணம் எவ்வாறு முடிந்தது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.

**இக் கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

6.7. முனைற்றத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்களுக்கான விடைகள்

1.	6.3.1.	2.	6.3.2.
3.	6.3.2.2.	4.	6.3.2.5.
5.	6.3.2.6.	6.	6.3.2.8.1.
7.	6.3.2.9.	8.	6.4.
9.	6.5.1.	10.	6.5.1.1.
11.	6.5.1.3.	12.	6.5.1.4.

6.8. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. நாடகத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் குறித்து கட்டுரை வரைக.
2. அயலக நாடகங்களைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
3. அறிஞர் அண்ணா பற்றிக் குறிப்பு வரைக.
4. அறிஞர் அண்ணாவின் வேலைக்காரி- நாடகம் உணர்த்துவன யாவை?
5. வேலைக்காரியின் ஆனந்தனின் பங்கு என்ன?

6.9. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. பழனி அரங்கசாமி, தமிழ் நாடகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1989.
2. அறிஞர் அண்ணா, வேலைக்காரி, சீதை பதிப்பகம், சென்னை, 7ஆம் பதிப்பு 2018.

*Self-Instructional
Material*

கூறு 7. பிரபஞ்சனின் முட்டை மற்றும் ஜெயந்தனின் நினைக்கப்படும்

- 7.0. பாட அமைப்பு
- 7.1. முன்னுரை
- 7.2. குறிக்கோள்கள்
- 7.3. பிரபஞ்சன்
- 7.4. பிரபஞ்சனின் ‘முட்டை’ - கதைச்சுருக்கம்
 - 7.4.1. கதைமாந்தர்கள்
 - 7.4.1.1. முனுசாமி
 - 7.4.1.2. பூவம்மாள்
 - 7.4.1.3. வழிப்போக்கர்கள்
 - 7.4.1.4. சேவகர்கள்
 - 7.4.1.5. கோட்டைத்துரை
 - 7.4.2. கதைச் சிறப்புகள்
 - 7.4.2.1. கோழிச்சண்டை
 - 7.4.2.2. கோட்டையில் முட்டை விசாரணை
- 7.5. ஜெயந்தன்
- 7.6. ஜெயந்தனின் ‘நினைக்கப்படும்’
 - 7.6.1. ஜெயந்தனின் ‘நினைக்கப்படும்’ - கதைச்சுருக்கம்
 - 7.6.2. கதைமாந்தர்கள்
 - 7.6.2.1. மருதநாயகம்
 - 7.6.2.2. மரகதம்
 - 7.6.2.3. பரஞ்சோதி
 - 7.6.2.4. பரமேஸ்வரன்
- 7.7. தொகுத்துக் காண்போம்
- 7.8. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்களுக்கான விடைகள்
- 7.9. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
- 7.10. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

7.1. முன்னாரை

தமிழில் நாடகங்கள் எவ்வளவோ தோண்றினாலும் காலத்தை வென்றுவை சிலவே. சில நாடகங்கள் படிப்பதற்காக எழுதப்பட்டவை. சில நாடகங்கள் நடிப்பதற்காக எழுதப்பட்டவை. சில நாடகங்கள் நடிப்பதற்காகவும் படிப்பதற்காகவும் எழுதப்பட்டவை. மனிதனின் உணர்ச்சிகளை மெய்ப்பாடுகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தி அவற்றை மற்றுவர் உணரும் விதத்தில் செயலாலும் சொல்லாலும் விளங்க வைக்கும் நாடகங்கள் காலத்தை வென்று வாழக் கூடியவை. அந்த வகையில் பிரபஞ்சனின் ‘முட்டை’, ஜெயந்தனின் ‘நினைக்கப்படும்’ ஆகிய நாடகங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

7.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ பிரபஞ்சனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ பிரபஞ்சன் எழுதிய முட்டை உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஜெயந்தனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஜெயந்தனின் நினைக்கப்படும் உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

7.3. பிரபஞ்சன்

புதுச்சேரியில் 1945ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 27ஆம் நாள் பிரபஞ்சன் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் சாரங்கபாணி வைத்தியங்கம். புதுச்சேரியில் பள்ளிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு கரந்தைக் கல்லூரியில் புலவர் பட்டம் பெற்றார். தஞ்சாவூரில் ஆசிரியராகத் தனது வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார். குழுதம், ஆனந்தவிகடன் மற்றும் குங்குமம் ஆகிய வார இதழ்களில் பணிபுரிந்தார். 1961இல் இவரது முதல் சிறுகதை “என்ன உலகமடா” பரணி என்ற இதழில் வெளியானது. இவர் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இதுவரை 46 புத்தகங்களுக்கும் கூடுதலாக எழுதியுள்ளார். 1995இல் இவரது வரலாற்றுப் புதினம் “வானம் வசப்படும்” தமிழுக்கான சாகித்திய அகாதமி விருதினைப் பெற்றது. இப்புதினம் ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையின் காலத்தைக் களமாகக் கொண்டுள்ளது. இவரது படைப்புகள் இந்தி, தெலுங்கு, கன்னடம்,

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

ஜீர்மன், பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் மற்றும் சவீடிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இவரது நாடகமான ‘முட்டை’ தில்லி பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தில் உள்ளது. இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பான ‘நேற்று மனிதர்கள்’ பல கல்லூரிகளில் பாடப் புத்தகமாக உள்ளது. இவரது மனைவியின் பெயர் பிரமிளாராணி. மூன்று மகன்கள் உள்ளனர். இவர் சென்னையிலும் புதுச்சேரியிலும் வசிந்து வந்தார்.

வானம் வசப்படும், மகாநதி, மானுடம் வெல்லும், சந்தியா, காகித மனிதர்கள், கண்ணீரால் காப்போம், பெண்மை வெல்க, பதவி, ஏரோடு தமிழர் உயிரோடு, அப்பாவின் வேஷ்டி, முதல் மழைத் துளி போன்ற நாவல்களையும், ஆண்களும் பெண்களும் என்ற குறுநாவலையும், நேற்று மனிதர்கள், விட்டு விடுதலையாகி, இருட்டு வாசல், ஒரு ஊரில் இரண்டு மனிதர்கள் போன்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்களையும், முட்டை, அகல்யா போன்ற நாடகங்களையும், மயிலிறகு குட்டி போட்டது, அப்பாவின் வேஷ்டி போன்ற கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார்.

1995ஆம் ஆண்டு வானம் வசப்படும் என்னும் நாவலுக்குச் சாகித்திய அகாதமியின் விருதும், பாரதிய பாஷா பரிசீத் விருதும், மகாநதி புதினத்திற்காக கோயம்புத்தூர் கல்தூரி ரங்கம்மாள் விருதும், மானுடம் வெல்லும் என்ற புதினத்திற்காக இலக்கியச் சிந்தனை விருதும், சந்தியா என்ற புதினத்திற்காக சிபா. ஆதித்தனார் விருதும், நேற்று மனிதர்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்காக தமிழக அரிசின் விருதும், ஒரு ஊரில் ரெண்டு மனிதர்கள் என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிற்காகத் தமிழகச் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கான பரிசும் பெற்றவர். பிரபஞ்சன் 2018ஆம் ஆண்டு திசம்பர் மாதம் 21ஆம் நாள் காலமானார். இவரின் முட்டை நாடகம் இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

7.4. பிரபஞ்சனின் ‘முட்டை’ - கதைச்சுருக்கம்

*Self -Instructional
Material*

கீழ் ஜாதி இனத்தைச் சார்ந்த முட்டை வியாபாரி முட்டைகளைத் தலையில் சமந்துகொண்டு வருகிறார். எதிரில் சைக்கிளில் வந்த மேல் ஜாதி இளைஞர் முதியவர் மீது மோத முட்டைகளெல்லாம் கீழே விழுந்து உடைந்து போகின்றன.

முதியவருக்கும் இளைஞனுக்கும் வாக்கு வாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்போது அவ்வழியாக நான்கு முரடர்கள் வருகின்றனர்.

முதியருக்கும் இளைஞருக்கும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சண்டையில் உள்ளே புகுந்து மேலும் பிரச்சனையாக்குகின்றனர். நால்வரும் இவ்விருவருடைய பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காணவிடாமல் ஆளாஞக்கு ஒன்று சொல்லி இளைஞனை வம்புக்கு இழுப்பதாகவே இருக்கின்றனர். முதியவர் எவ்வளவு கெஞ்சியும் பிரச்சனை தீர்த்தபாடில்லை. முதியவரும் இளைஞனும் சமாதானமாகப் போக எத்தனித்தும் அந்த நால்வரும் அதற்கு உடன்படாதவர்களாக பெரிதுபடுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

அவ்வழியாக வந்த சேவகர் இதனைக் கண்டு, நால்வரை அடையாளப்படுத்தி அவர்களை விரட்டி விடுகின்றான். பிரச்சனை சேவகனிடம் வருகிறது. இருவரும் சமாதானம் போவதாகக் கூறுகின்றனர். நீங்கள் சமாதானம் போவதற்கா நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று சொல்லி அவர்கள் இருவரையும் கோட்டைக்கு அழைத்துச் செல்கின்றான்.

அங்குத் தலைமைச் சேவகனிடம் நடந்தவற்றைத் தெரிவிக்கின்றான் சேவகன். தலைமைச் சேவகனின் விசாரணை நடைபெறுகிறது. குற்றவாளிகளை அழைத்து வந்த சேவகன் ஓருவன், வேறு இரண்டு சேவகர்கள், இவர்களோடு தலைமைச் சேவகன் ஆகிய நால்வரும் இவ்விருவரிடம் மாறிமாறி குதர்க்கமாகக் கேள்விகளைக் கேட்டு மேலும் பிரச்சனையைப் பெரிதாக்குகின்றனர்.

இதற்கிடையில் சேவகன் ஒருவனிடம் கையிலிருந்த பணத்தைக் கொடுத்து இளைஞன் விடுதலை பெறுகின்றான்.

துரை வருகின்றான். துரையிடம் தலைமைச் சேவகன் நடந்தவற்றையெல்லாம் கூறுகின்றான். துரையும் முதியவரிடம் குதர்க்கமாகக் கேள்விகள் பல கேட்டு முதியவர் குற்றவாளி என்று சொல்லி ஜெயிலில் அடைக்கின்றான்.

இதனைக் கேள்விப்பட்ட பதினெட்டு வயது நிறைந்த முதியவனுடைய மனைவி கோட்டையை நோக்கி ஒடி வருகின்றாள். சேவகர்கள் அவளை துரையிடம் அழைத்துச் செல்கின்றனர். முதியவர் அந்த அறையில் இருப்பதாகச்

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

சொல்லி அவளை அந்த அறைக்குள் சேவகர்கள் அனுப்புகின்றனர். சேவகர்களை அறைக்கு வெளியே இருக்கவிட்டு துரை மட்டும் அறைக்குள் செல்கின்றான். அவளுடைய கற்பு துரையால் பறிக்கப்படுகிறது.

மறுநாள் காலையில் கற்பிழந்தவள் கோட்டை மரத்தில் தூக்கில் தொங்கி உயிர் விடுகின்றாள்.

இந்த நிகழ்ச்சி செய்தித்தாளில் வருகிறது. இதனை அவ்வூரில் உள்ள மக்கடையில் மீண்டும் இருவர் பேசிக்கொள்கின்றனர். அங்கு வரும் துரை அவர்களின் சம்பாசனையைக் கேட்டும் கேட்காதவர்போல் செய்தித்தாளில் உள்ள செய்தியைப் பற்றிக் கேட்டுகிறார். தனக்கு வம்பு எதற்கு என்று இருவரும் விலகுகின்றனர்.

நடந்த சம்பவத்தை நினைவுட்டிப் பார்க்கும் வகையில் ஆசிரியர் இக்கதையைப் படைத்திருக்கின்றார்.

7.4.1. கதைமாந்தர்கள்

பிரபஞ்சனின் ‘முட்டை’ எனும் நாடகத்தில் முட்டை விற்கும் வியாபாரி முனுசாமி, இளைஞன், முரட்டு வழிப்போக்கர்கள் நால்வர், சேவகர்கள் மூவர், தலைமைச்சேவகர், கோட்டைத் துரை, மக்கடைக்காரன், மீண்டும் குடிக்க வந்தவன், மீண்டும் ஆகிய இருவர், முட்டை வியாபாரியின் மனைவி பூவும்மா ஆகியோர் கதைமாந்தர்களாக வலம் வருகின்றனர். இதில் முட்டை வியாபாரி மற்றும் அவருடைய மனைவி ஆகியோருக்கு மட்டுமே பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனையோருக்கு அவர்களின் தொழிற்பெயரும் என்னுப்பெயரும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

7.4.1.1. முனுசாமி

பூவும்மாவின் கணவன் முனுசாமி. இவன் ஒரு முட்டை வியாபாரி. வியாபாரத்திற்குச் சென்றபோது வழியில் வந்த ஒரு இளைஞன் சைக்கிள் மோதி முட்டைகள் கீழே விழுந்து உடைந்துவிடுகின்றன. இவ்விருவரும் சமாதானம் ஆவதற்குள் வழிப்போக்கர் நால்வர் இவர்களின் சமாதானத்தைத் தடுத்து அவர்கள் அதில் ஆதாயம் காணப் பார்க்கின்றனர். அடுத்து, கோட்டைச்

சேவகர் இவர்களை விரட்டி கோட்டைக்கு அழைத்துப்போகிறான். அங்கு விசாரணை என்ற பெயரில் தாழுமாறாக கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு சிறையில் அடைபடுகின்றான்.

7.4.1.2. பூவும்மாள்

முனுசாமியின் இளம் வயது மனைவி. முனுசாமி சிறையில் அடைபட்டதைக் கேள்விப்பட்டு, கோட்டைக்கு வந்து சேவகர்களால் அசிங்கப்பட்டு, கோட்டைத் துரையால் கற்பழிக்கப்பட்டு, மறுநாள் கோட்டை ஆலமரத்தில் தூக்கிட்டுக் கொள்கிறாள்.

7.4.1.3. வழிப்போக்கர்கள்

முனுசாமிக் கும் இளைஞுக் கும் வாக் குவாதம் நடந் து கொண்டிருந்தபோது அவ்வழியே வந்தவர்கள் நால்வர். அவர்கள் முனுசாமி-இளைஞுன் பிரச்சனையைத் தீர்க்காமல் இளைஞனை வஞ்சகம் செய்து அவன் துன்பப்படுவதைக் காண ஆசைப்பட்டு பலவாறு கூக்குரலிட்டவர்கள். கோட்டை சேவகரைக் கண்டவுடன் ஒட்டம் பிடித்தவர்கள்.

7.4.1.4. சேவகர்கள்

கோட்டையில் பணிபுரியும் சேவகர்களாக நால் வரை அறிமுகப்படுத்துகிறார் ஆசிரியர். முனுசாமியையும் இளைஞனையும் கோட்டைக்கு வெளியில் நடந்த சம்பவத்தைக் கோட்டைக்குள் எடுத்துச் சென்றவன் ஒரு சேவகன். தலைமைச் சேவகன் மற்றும் தலைமைச் சேவகனுக்கு எடுபிடியாக இருவர் ஆக நால்வர். இவர்கள் இளைஞனைக் குற்றவாளியாகப் பார்க்காமல் முனுசாமியைக் குற்றவாளியாக்குகின்றனர். ஏராளமான குதர்க்கமான கேள்விகளைக் கேட்டுக் குழப்புகின்றனர்.

7.4.1.5. கோட்டைத் துரை

சேவகர்கள் சொன்ன செய்தியைக் கொண்டு முட்டை வியாபாரி முனுசாமியைக் குறுக்கு விசாரணை செய்து குற்றவாளியாக்கிச் சிறையில் தள்ளுகின்றார். மறுநாள் முனுசாமியைத் தேடி வரும் அவனுடைய இளவயது மனைவி பூவும்மாளைக் கற்பழிக்கின்றான்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

7.4.2. கதைச்சிறப்புகள்

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

பிரபஞ்சனின் முட்டை நாடகத்தில் பல சிறப்பம்சங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, வழிப்போக்கர் நால்வர்களில் ஒருவன் கூறிய கோழிச்சண்டை, தலைமைச் சேவகர் மற்றும் துரையின் பேச்சுக்கள் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

7.4.2.1. கோழிச்சண்டை

பழங்காலத்தில் கோழிச்சண்டை எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை ஆசிரியர் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார். வழிப்போக்கர் நால்வரும் உரையாடுவதில் கோழிச்சண்டை எப்படி நடந்தது என்பது பற்றிய உரையாடல் இடம்பெற்றிருக்கிறது. அவ்வுரையாடல் பின்வருமாறு:

“நான் : நம் தொப்புளான் நாய்க்கரு தெரியுமாம்பா உனக்கு - தொப்புளான் நாய்க்கருன்னா எட்டு கண்ணும் விட்டெறியுமே - அழுத புள்ள வாய் முடுமே - அவரு பேர சொன்னா நழுவி வந்த புள்ள கூட திரும்ப ஆத்தா வயித்துக் குள்ளாறுப் போயிடுமே - இப்ப இன்னா அவருக்கு தொன்னாறு தொட்டுக்கிட்டு இருக்குமே வயசு- அவரு கிட்ட இருந்த கோழி மாதிரி வேறு யாருகிட்ட இருந்தது கோழி - இந்த சில்லாவிலேயே கெடையாதுன்னா பார்த்துக்கோயேன் - ஒருவாட்டி, வீராம்பட்டினம் திருவிழாவுக்கு கொண்னாந்தாரு கோழி. சண்ணாம்பு காளாவில் கும்பா அடா-கோழியா அது... சே.

முன்.: அந்தக்கோழிக்கு ஜதை யாருங்கறியா? நம்ம இஸ்மாயிலு ராவுத்தரு கோழிதான். சிவகங்கை ராசாகிட்டேந்து வாங்கியாந்த பணயக் கோழியாம்பா அது. ஜதை நல்ல வாகு. சண்டையைப் பார்க்க ஊரே திரண்டு வந்து நிக்குது. பந்தயம் எவ்வளவோங்கறே ஆயிரம் ரூவாப்பா- ஆயிரம் ரூவா.

நான்.: அந்தக் காலத்து ஆயிரம்பா-இப்ப லச்சம். சண்டை இன்னா சண்டைங்கறே-சும்மா முள்ளம் பன்னிங்க மாதிரி சிலுக்துகிட்டு அதுங்க போட்ட நடையும், சண்டையும் சவாப்பும் ஊடு கட்டி நடந்த நடை இருக்கே-பாரை சுத்தநானே பக்கிரி அவன் பிச்சை வாங்கனும்பா-அம்மா-சவுக்கம் போட்டு சால்போட்டு, நேரம் பார்த்து நிகா பார்த்து

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

அதுங்க அடிச்சுக்கிட்ட அடிப்பத்து முழும் எகிரி பாஞ்சு அடிச்சதுப்பா-
ரூ பய கிட்டக்க வரனுமே. எவன் கண்ணு காணாமப் போகுமோ-
எவன் கழுத்து சீவிக்கிட்டு போகுமோ.

முத, : ராவுத்தர் என்ன சொன்னாரு தெரியுமா? ராசா. என் மானத்தைக்
காப்பாத்துடாராசா வம்சம்டா நீ விடாதேன்னாரு. கடைசியா நாய்க்கரு
கோழி ஒரு ஜகா வாங்கி அடிச்சது பாரு - ராவுத்தர் கோழியோட
கண் காலி. முகமெல்லாம் கொண்டை மாதிரி சிவந்து போயி
ராவுத்தர் கோழி, அவரை திரும்பி திரும்பி பார்த்துட்டு சண்டை போட்டுதே
தவிர நிறுத்துச் சீங்கறியா-னாகும்.

முன்.: கடைசியா ராவுத்தர்கோயி மயங்கி விழுந்துடுச்சி. ராவுத்தர் கிட்டக்க
வந்து கோழிய தூக்கி எடுத்து மார்ல அணைக்குக்கிட்டாரு, ‘ராசா நீ
வீரன்தாண்டா’ அப்பமென்னாரு தட்டிக்கொடுத்தாரு.

நான். :அப்புறம் இன்னா பண்ணாரு தெரியுமா-இப்போ நெனச்சா கூட என்
உடம்பு சிலிர்க்குதுப்பா. தோ பாரு, மயிரெல்லாம் குத்திகிட்டு நிக்குது.
ராவுத்தரு, தன்னோட ஆள் காட்டி விரலையும் நடு விரலையும் வச்சி
கத்திரிக்கோல் மாதிரி ஒரு நசுக்கு நசுக்கினாரு பாரு கோழி கழுத்து
துவண்டு போச்சுப்பா. நாய்க்கரு பக்கம் திரும்பி ‘நாய்க்கரே-நான்
தோல்வியை ஒப்புத்துக்கணேன்னு சொல்லி நடந்து போனாரு’. கோழியை
தன் வீட்டுத் தோட்டத்துல புதைச்சு பால் தெளிச்சாருப்பா பாலு.”

என்றவாறு அந்தக் காலத்துக் கோழிச் சண்டை நடந்ததை நடந்தவாறே
எடுத்துரைத்திருக்கின்றார் ஆசிரியர்.

7.4.2.2. கோட்டையில் முட்டை விசாரணை

கோட்டையில் அதிசேவகனும் அதன்பிறகு கோட்டை துரையும் முட்டை
குறித்து செய்த விசாரணை விசித்திரமாக அமைந்திருப்பதைக் காணமுடிகிறது.
அவ்விசாரணை பின்வருமாறு:

“அ.சே.: பொட்டை மாதிரி அழாத்டா. முட்டை ஏது உனக்கு?

முதி.: நம்ம கோழி விட்ட முட்டைங்க.

அ.சே.: இல்லே! திருட்டு முட்டைங்கன்னு நான் சொல்லேன்.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self -Instructional
Material*

முதி.: ஜெயோ-சாமி-சாமி சத்யமா. எங்க ஆத்தா சத்தியமா என்கோழி விட்டதுதாங்க.

அ.சே.: அதான் கேக்கறேன்-உன் கோழிங்க இட்டதுன்னு நீ சொல்லே. நான் எப்படி நம்பறது. உன் கோழிங்கள்ளாம் இங்கு வந்து என் முன்னால், இப்ப உடைஞ்ச முட்டைங்கள்ளாம் நாங்கபோட்டது, இது நான்விட்ட முட்டை, அதுநான் போட்ட முட்டைன்னு உன் கோழிங்க சொல்லுமா?

முதி.: கோழிங்க வாயில்லா சீவனுங்க-அதுங்க எப்படி சாமி சாட்சி சொல்லும்.

அ.சே.: ஆக-நீ என்னை கிராஸ் பண்றே. ஒரு அதிசேவகனைப் பார்த்து ஒரு பட்டிக் காட்டான் நீ கிராஸ் பண்றே ஊம்-காலம் கேட்டுப் போச்சுப்பாகாலம் கெட்டுப்போச்ச - சரி. சட்டம்னு வந்துட்டா நான் ரொம்ப நேர்மையானவன் - சட்டத்துக்கு முன்னால் எல்லாரும் சமம். கோழிங்க வாயில்லாத ஜீவன்கிறது உன் ஆர்கியுமென்ட். வாயில்லாத ஜீவன் எப்பிடி கத்துது. வாயில்லாத ஜீவன் எப்படி சாப்பிடுது? வாயில்லாத ஜீவன் எப்படி கொக்கரோக்கோன்னு கூப்பிடுது? இப்ப சொல்லு கோழிக்கு வாய் இருக்கா?

முதி.: வாய் இருக்கு சாமி-ஆனா...

அ.சே.: இந்த ஆனா ஆவன்னாவுக்கெல்லாம் சட்டத்துல இடம் இல்லேப்பா-நீயே ஒத்துக்கறே கோழிக்கு வாய் இருக்குன்னு. ஆனா நீயே சொல்லே கோழிங்க சாட்சி சொல்ல வராதுன்னு. ஏன்? கோழிங்க இங்க வந்தா இதெல்லாம் உன் முட்டை இல்லேன்னு சொல்லிடுமொங்கிற பயம். ஆக, முட்டைக்கு நீ சொந்தக்காரன் இல்லே. எப்படிக் கூட்டனாலும் ஒன்னும் ஒன்னும் ரெண்டுதான் முனுசாமி! - சாட்சியம் இருக்கே - அது ரொம்ப பெரிய விஷயம்பா. சேவகர் - இத குறிச்சுக்கப்பா - உடைந்து போன முட்டைகள் தன் கோழி போட்ட முட்டைகளே என்பதை முனுசாமியால் நிருபிக்க முடியவில்லை. மேற்படி முட்டைகளை மேற்படி முனுசாமியே போட்டதற்கும் எந்தவித ருஜைவும் இல்லாதபடியால்- முட்டைக்கும் முனிசாமிக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. இதாம்பா சட்டம் - சாட்சியம் அற்றது. சொந்தக்காரர்கள் அற்றது. எனவே முட்டைக்கும் முனுசாமிக்கும் பாத்தியதை கிடையாது.”

என்று ஒருவாறு முனுசாமிதான் குற்றவாளி முடிவெடுத்த அதிசேவகன், அடுத்து சபைக்கு வரும் துரையிடம் மேலது விசாரணையைக் குறிப்பிடுகின்றான். அதன் பிறகு விசாரணையை துரை தொடங்குகின்றான்.

“துரை: இவன்தான் அந்த முட்டைக்காரரா?

அ.சே.: ஆமாங்க தொரை-ஏலே! ஜயாவை சேவிச்சக்கடா.

முதி.: கும்பிடத்ரேன் துரையே- (சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து கும்பிடுகிறான்) சாமி.“நான் கிராமத்தானுங்க- தப்பா சொன்னா என்னை மன்னிச்சுடுங்க ஜயா. உங்க வீட்டு நாய்க்குக் கூட சமானம் இல்லதவங்க நானு. ஏதோ நாலு கோழிகள் வளர்த்து முட்டையை வித்து ஜீவனம் பண்றவனுங்க நானு. இன்னிய தேதி வரைக்கும் ஒரு தப்பு தண்டாவுக்கும் போனவன் இல்லீங்க, நானு. ஏதோ தெய்வ குத்தம் ஒரு படுபாவி என்மேல சைக்கிள மோதி என் பொழைப்பை கெடுத்துட்டான். ஜயாவே-முட்டை போனா போவது. நாங்க ராஜியா போன்றாம்னு சொன்னேன். இவங்க கேக்கலே. என்னை இங்க கொண்டாந்து வச்சுட்டாங்க ஜயாவே. என்னை விட்டுடுங்க உங்க புள்ளை குட்டிக்கல்லாம் புண்ணியமா போவும். (மீண்டும் காலி விழுந்து அழுகிறான்)

துரை.:அட்டா எழுந்திருப்பா. அழப்படாது. இங்கு வந்த யாரும் வருத்தத்தோடு போவப்படாது. அது இந்த இடத்தோட விசேஷம்பா. இது சாதாரணமான இடமா? நீதி ஸ்தலம். நீதி ஸ்தலம் நீ விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், நீதியை நாங்க கொடுத்தே தீருவோம்பா. அதுதான் எங்க கடமை. அதுதான் எங்க தொண்டு. புரிஞ்சுதா? சரி. உடைஞ்சுபோன முட்டைகளை நீ விடல. எனவே அது உன்னோடது இல்லே. அல்லது உன்னோட கோழிங்கதான் அந்த முட்டைகளை இட்டதுன்னு உன்னால நிருபிக்க முடியல்லே. இல்லியா?

முதி.: அது எப்பாங்க ஜயா முடியும்? என்னை என் ஊருல வந்து விசாரிச்சுப் பாருங்க. நான் யோக்யனா இல்லியாங்கறது தெரியும்.

துரை.: தோபாருப்பா-நான் உன்னை நம்பறேன். ஆனா நான் உன்னை நம்பறதும் நம்பாததும் ஒரு விசேஷம் இல்லே. சட்டம் உன்னை நம்பனும். சட்டத்தை சாமானியமாவா நினைக்கறே நீ? நீ

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

சாமானியமானவன். சட்டம் சாமானியமானதா? நான் நியாயத்தை வழங்க வேண்டியவம்பா- ஹா.. எவ்னோ பெரிய பொறுப்பு தெரியுமா எனக்கு? உம்-ஹர்க்காரங்களை வந்து விசாரிக்க சொல்லேயாரவன் ஹர்க்காரன்தின்னை தாங்கி சோதா, கேப்மாரி, ராப்பட்டினி, கூலிக்காரப்பசங்க-இவனுங்கதானே- இவனுவளை என்னை மாதிரி ஒரு அதிகாரி போய்க் கேட்கனும்-

முதி.: அப்படிச் சொன்னா எப்பாங்க-ளங்க ஊரு நாட்டாமையைக் கேட்டுப் பாருங்க ஜயா.. அவரு ரொம்ப பெரிய மனுஷன்க.

துரை: எவன்டா அவன் பெரிய மனுஷன்? உங்க ஊரு நாட்டாமை உ_னக்கு. பெரிய மனுஷன் எனக்கென்னா?

அ.சே.: (முதியவனின் கழுத்தில் அறைந்து) அது யாருடா அவன் பெரிய மனுஷன்? ஜயாவை காட்டிலும் பெரிய மனுஷனா? பெரிய மனுஷனுக்கெல்லாம் பெரிய மனுஷன் எங்க தொரை தெரியுமா? போமானி.

துரை: சரி, முனுசாமி, கோழி எப்பிடி முட்டை இடுது?

முதி.: ஆங்..

துரை: கோழி-எப்பிடி-முட்டை-இடுது-

முதி.:அதுங்க-வந்து-நான் படிக்காதவங்க, முட்டுக்கட்டைங்க-ஜயாவே-தோட்டத்துல, கூரையில இப்படி கண்ட கண்ட இடத்துல எல்லாம் கோழிங்க முட்டையை போட்டு வச்சிடுங்க-நான் பொறுக்கிக்குவேன்.

துரை: சபாஷ்! இதுதான் எனக்கு தேவை. நீ கூடையை திறந்தா முட்டை இருக்கு. தோட்டத்துக்கு போனா முட்டை இருக்கு. கூரைமேல ஏறினா அங்க முட்டை இருக்கு. ஆக இந்த முட்டைகளை நீ செய்யலே. அதாவது முட்டைகளை நீ உருவாக்கலே- நீ மூலையிலே உட்கார்ந்து அடைகாக்கலே. உன்னோட கோழிகள் உருவாக்கிற முட்டை அது. உனக்கு சம்பந்தமில்லாத, கோழிகளுக்கு மட்டுமே சம்பந்தம் உள்ள முட்டைகளைக் கொண்டாந்து நீ விக்கிழே. அதாவது கோழிகளை ஏமாத்தி, அதுங்களோட முட்டைகளை எடுத்தாந்து நீ விக்கிழே முனுசாமி - உனக்கு சம்பந்தமில்லாத, உரிமை இல்லாத பொருளை, சம்பந்தமுடையவர் அல்லது உரிமையாளர் சம்மதம் இல்லாம் விற்று

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

காச ஆக்கும் காரியத்துக்கு என்ன பேரு தெரியுமா? திருட்டு, எனவே நீ திருடன். இந்த ஒரு குற்றத்துக்காகவே உனக்கு ஒரு வருடம் ஜெயில் தண்டனை தரலாம் தெரியுமா?

முதி.: நான் கோழிக்குத் தீனி போட்டேங்க.

துரை: ரைட். நீ கோழிக்குத்தானே தீனி போட்டே. அப்போ கோழியை வில்லு. முட்டைக்கு தீனி போடலையே. அப்போ முட்டையை எப்படி விக்கலாம். எனவே உன் முட்டைங்க திருட்டு முட்டைங்கதான்” என்று தீர்ப்பு கூறுவதாக ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
.....
.....
.....
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
.....
.....
.....
3. பிரபஞ்சன் எந்த நாலுக்காக சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றார்?
.....
.....
.....
4. ‘முட்டை’யில் முனுசாமியின் மனைவி பெயர் என்ன?
.....
.....
.....

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

7.5. ஜெயந்தன்

தமிழ்ப் படைப்பிலக்கிய வளர்ச்சியில் தீவிர இலக்கிய வெகுஜன இலக்கியத்திற்கும் மிக முக்கிய இடம் உண்டு. வாசகர்களின் கொள்கைகளைக் கேட்கவும் அவற்றில் இலக்கியத்திற்குச் சற்றேனும் குறையாத காத்திரமான படைப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வெளியாகி இருக்கின்றன. படைப்புக்கம் பெற்ற எழுத்தாளர்களின் முக்கியமானவர் ஜெயந்தன்.

ஜெயந்தன் என்ற புனைபெயர் கொண்ட பெ. கிருஷ்ணன், திருச்சி மாவட்டம் மணப்பாறையில் ஜூன் 15ஆம் தேதி 1937ஆம் வருடம் பிறந்தார். பெற்றோர் பெருமாள்-ராஜம்மாள் ஆவார். மணப்பாறை நகராட்சிப் பள்ளியில் பள்ளிப் பருவம் முடித்தவுடன் சிறிது காலம் வருவாய்த்துறை அலுவலராகப் பணியாற்றினார். கால்நடை ஆய்வாளர் பயிற்சி முடித்ததும் அத்துறை மருத்துவராகப் பணியில் சேர்ந்தார்.

இலக்கிய ஆர்வம் தூண்ட மணப்பாறையில் நன்பர் மணவை முஸ்தபாவுடன் இணைந்து 1956ஆம் ஆண்டில் மணவைத் தமிழ் மன்றத்தைத் துவக்கினார். சில நாடகங்களை எழுதி இயக்கி அவற்றில் நடிக்கவும் செய்தார். பல இடங்களுக்குச் சென்று சமூகத்தின் பலதரப்பட்ட மக்களுடன் பழகும் வாய்ப்பு ஜெயந்தனுக்கு ஏற்பட்டது. தாம் பழகிய மனிதர்களையும் தமக்கும் தம்மைச் சுற்றியுள்ளோருக்கும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களையும் எழுத்தில் வடிக்க ஆரம்பித்தார். சுபமங்களா, கணையாழி, குமுதம், விகடன் போன்ற இதழ்களில் வெளியாகி வாசக மனங்களில் நீங்கா இடம்பிடித்தன. படைப்புக்கள் பலவும் வெகுஜன இதழ்களிலேயே வெளியான போதும் இதழின் போக்குக்காக படைப்பின் தரத்தை ஜெயந்தன் ஒருபோதும் மாற்றிக் கொண்டதில்லை.

*Self -Instructional
Material*

மொட்டை, பிடிமானம், பைத்தியம், ஊழை ஜனங்கள், ஆயுதங்கள் போன்ற இவரது கதைகள் வெளியான போதே பரவலாக விவாதிக்கப்பட்டன. இலக்கியப் பரிசு பெற்ற சாய்வு சாதியம் பற்றிப் பேசும் சிறுகதையாகும்.

ஜெயந்தனின் ஒரு ஆசை தலைமுறை தாண்டுகிறது மிகவும் அப்புதமான சிறுகதை. இதைப் படித்துவிட்டு எனது மற்ற நண்பர்களும் இதை அவசியம் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அவர்களுக்கு அது பற்றிக் கடிதங்கள் மூலம் தெரிவித்தேன் என்கிறார் கரிசல் எழுத்தாளர் கி. இராஜநாராயணன். இவர் தமது அன்னப்பறவை என்னும் விமர்சன நூலில் எனிய நீரோட்டம் போன்ற நடையைக் கொண்ட ஜெயந்தனின் கதைகளில் அனாவசிய வர்ணனைகளோ, வாசகங்களோ குழப்பும் உத்திகளோ, தேவையற்ற சிடுக்குகளோ இருக்காது. பாத்திரப்படைப்பு சம்பவங்கள் மூலம் முன் வைக்கும் கேள்விகளால் வாசக மனத்தில் சிந்தனையையும் சமுகம் பற்றிய தாக்கத்தையும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதாக இவரது படைப்புகள் அமைந்திருக்கின்றன.

இவரது எழுத்தில் தெரியும் ஒரு வித அறச்சீற்றும் வாசகர் மனதிலும் அதனை உருவாக்க வல்லது. சமுகத்தின் போலி வேஷங்கள் பாசாங்குகளை, நடிப்பை, துரோகத்தை மிகைப்படுத்துதல் இல்லாது பதிவு செய்திருக்கிறார் ஜெயந்தன். நம்முன் இருக்கும் நாம் நம்மை வெளிக்கொணர்வதாகவே இவரது பெரும்பான்மையான சிறுகதைகள் அமைந்திருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு எழுத்தாளர் முந்போக்குச் சங்கத்துடன் இணைந்து கவிதை, நாடகம், இதழியல் போன்ற பிற துறைகளிலும் முக்கிய பங்காற்றியிருக்கின்றார். கணையாழி இதழில் வெளியான நினைக்கப்படும் என்னும் இவரது நாடகம் இலக்கியச் சிந்தனை பரிசு பெற்றது. வானம் உனது என்னும் வானொலி நாடகம் அகில இந்திய வானொலியில் முதல் பரிசு பெற்றது. காட்டுப்பூக்கள் என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு மிக முக்கியமானது. இவரது பாசம் என்னும் சிறுகதை பாலுமகேந்திராவால் தொலைக்காட்சி குறும்படமாக்கப்பட்டது. பல சிறுகதைகள் ஆங்கிலம், இந்தி, தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பாவப்பட்ட ஜீவன்கள், இந்தச் சக்கரங்கள், முறிவு ஆகிய குறுநாவல்கள் முழுமையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நிராயுதபாணியின் ஆயுதங்கள், பகல் உறவு, நாலாவது பிரயாணம், இந்தச் சக்கரங்கள், ஞானக்கிறுக்கள், மீண்டும் கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் ஆகிய இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள் முக்கியமானவை.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

Self-Instructional
Material

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

கால்நடை மருத்துவப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றுபின் சிலகாலம் சென்னையில் வசித்த ஜெயந்தன் கம்ப்யூட்டர் பார்க் என்னும் கணிப்பொறி மையத்தை நடத்தி வந்தார். அவர் நடத்திய கோடு சிற்றிதழ் தரமான பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்தது. தான் பிறந்த மண்ணில் கழிக்க விரும்பிய ஜெயந்தன் மண்பாறைக்குக் குடிபெயர்ந்தார். தான் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவாக்கிய மண்பாறை முஸ்தபா தமிழ் மன்றத்தில் மீண்டும் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டார். சிந்தனைக் கூடல் என்னும் அமைப்பைத் தோற்றுவித்து இளைஞர்களுக்கு எழுத்து மற்றும் பேச்சுப் பயிற்சியை அளித்தார்.

சமரசம் செய்து கொள்ளாதவராகவும் கொள்கை வழுவாதவராகவும் வாழ்ந்த ஜெயந்தன் ஆயிரம் பக்கங்களுக்கும் அதிகமான நித்யா என்னும் அறிவியல் புனைக்கதை ஒன்றை எழுதி வந்தார். அந்த நிலையில் திடீரென உடல்நலக்குறைவு ஏற்பட்டு 2010ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 7ஆம் நாள் காலமானார்.

இவ்வகைப்பட்ட ஜெயந்தன் படைப்புகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக நினைக்கப்படும் என்னும் நாடகம் இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

7.6. ஜெயந்தனின் ‘நினைக்கப்படும்’

ஜெயந்தனின் ‘நினைக்கப்படும்’ என்னும் நாடகம் மூன்று அங்கங்களை (கதைகளை)க் கொண்டுள்ளது. முதல் அங்கம், லஞ்சம் வாங்கி மாட்டிக் கொண்டவனின் நிலையை எடுத்துரைக்கிறது; இரண்டாம் அங்கம், ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியரின் நியதியை எடுத்துரைக்கிறது; மூன்றாவது அங்கம், கொலை செய்தவனுடைய மனசாட்சி படும் அல்லல்களை ஜந்து உருவங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன.

7.6.1. ஜெயந்தனின் ‘நினைக்கப்படும்’ - கதைச்சுருக்கம்

முதலாவது அங்கத்தில், மருதநாயகம் ஒரு அரசாங்க அலுவலகத்தில் வேலை பார்த்தவர். எந்த வேலைக்கும் லஞ்சம் வாங்கிப் பழக்கப்பட்டவர். ஒருநாள் வசமாக மாட்டிக் கொள்கிறார். அதனால், பணியிடைநீக்கம் செய்யப்பட்டு வேலையில்லாமலும் வேறு வருமானம் இல்லாமலும் இருக்கின்றார். வீட்டில் கடும் பஞ்சம் நிலவுகிறது. ஒருநாள் உண்ண உணவும் இல்லை,

மகனின் கல்லூரிக் கட்டணம் கட்டவும் பணம் இல்லை. மனைவி மரகதத்தின் கழுத்தில் உள்ள தங்கச் சங்கிலியை அடகு வைத்து கல்லூரிக் கட்டணம் கட்டலாம் என்றபோது, அதற்கு அவள் உடன்படவில்லை. மாறாக, அக்கா வீட்டுக் கல்யாணத்திற்கு நான் நகை இல்லாமல் எப்படி போவது என்கிறாள். குழந்தைகள் அடுத்தவர் வீட்டில் உணவுக்காக இடர்ப்பட்டு வந்ததை உணர்கிறார் மருதநாயகம்.

குடும்பத்தில் இந்த நிலைகள் ஏற்பட்டபோது, தன்மீது லஞ்ச வழக்குத் தொடுத்த செல்வத்திடம் சென்று மன்றாடி காலில் விழுந்து வழக்கு வாபஸ் கடிதம் பெற்று வருகின்றார். இதனை அறிந்த அவரது மகன் ராஜா கோபம் கொள்கிறான். தான் லஞ்சம் வாங்கியதற்கு வருத்தப்படாத குடும்பத்தார் இதற்கு வருத்தப்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்த மருதநாயகம், ஏற்கெனவே லஞ்சப்பணம் வீட்டிற்கு வரவர் சந்தோஷப்பட்டார்களே! அப்போதெல்லாம் எங்கே போனது உங்கள் மானம். எப்பவோ மானம் போய்விட்டது, இப்போது மட்டும் போகவில்லை. இதனால் உங்கள் மானம் போகிறது என்று நினைத்தால் வழக்கு வாபஸ் கடிதத்தைக் கிழித்துவிடுங்கள். அதற்கப்புறம் என்னிடம் பைசா கேட்கக் கூடாது என்று சொல்லிச் செல்கின்றார் மருதநாயகம் என்பதாக இவ்வங்கம் அமைந்திருக்கிறது.

இரண்டாவது அங்கத்தில், பரஞ்சோதி ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர். அவருடைய நண்பர்கள் ரமணி மற்றும் முத்து ஆகிய முவரும் ஒரு கிளப்பில் மது அருந்துகின்றனர். அப்போது பரஞ்சோதியினுடைய பத்திரிகையில் வரும் செய்தியை ஒருவர் கிண்டல் செய்கிறார். அதற்கு பரஞ்சோதி நான் பத்திரிகைக்காரன், பத்திரிகை முதலாளி சந்தோஷமாக இருக்க வேண்டும் என்றால் நிறைய பத்திரிகைகள் விற்பனையாக வேண்டும். அதற்காக பலவிதமான செய்திகள் அதில் இடம்பெறத்தான் செய்யும். அதற்காக அச்செய்திகளுக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பதில்லை. தொழில் வேறு; குடும்பம் வேறு என்ற போக்கினை எடுத்துக் காட்டுவதாக இவ்வங்கம் அமைந்திருக்கிறது.

முன்றாவது அங்கத்தில், மனசாட்சி பேசுவதாக இந்நாடகப் பகுதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவன் தன்னுடைய மருமகனைக் துப்பாக்கியால் சுட்டுவிடுகிறான். இந்த நிகழ்ச்சி, மனசாட்சிகள் ஜந்து உருவங்களாக வந்து

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

திரையில் முடிந்த நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக்காட்டுவதுபோல காட்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வருமான வரித்துறைக்குப் பயந்து கணக்கில் இல்லாத பத்திரங்கள் மற்றும் பணங்களை மகனிடமும் தெரிந்தவரிடமும் மருமகனிடம் கொடுத்து மறைத்து வைக்கச் சொல்கிறான். ரெய்டு முடிந்ததும் அவற்றையெல்லாம் அவரவர்களிடம் கேட்க, மருமகன் மட்டும் என்ன என்னிடம் கொடுத்தீர்கள் மாமா? என்று வினாவெழுப்ப, மாமனாருக்குக் கோபம் வர, இரண்டு ஸ்த்ரை பணத்திற்காக மருமகன் என்றும் நினைக்காமல் அவனைத் துப்பாக்கியால் சுட்டு விடுகிறார். இந்நிகழ்ச்சியை அவரது மனசாட்சிகள் ஜனது அவரைச் சுற்றி வட்டமிடுகிறது. மனசாட்சிகள் இவருடைய முந்தைய செயற்பாடுகளை நடித்துக் காட்டுவதாக இக்கதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தன்வினை தன்னைச் சுடும் என்பதுபோல, ஏற்கெனவே தன்னை நம்பி தன்னுடைய நன்பன் வெளிநாட்டில் சம்பாதித்த பணத்தில் வாங்கிய நிலத்தை ஏமாற்றியது போல, மருமகன் தன்னை ஏமாற்றினான். தன்னைப்போல் மருமகன் இருக்கிறான் என்பதை உணராமல் கோபம் கொண்டு அவனைக் கொல்லுகின்றான் என்பதை உணர்த்துவதாக இக்கதையை அமைத்துள்ளார் ஆசிரியர் ஜெயந்தன். இதுபோன்ற மூன்று தனித்தனி கதைகளை ‘நினைக்கப்படும்’ என்ற தலைப்பில் ஆசிரியர் ஜெயந்தன் ஒருங்கிணைத்துள்ளார்.

7.6.2. கதைமாந்தர்கள்

முதல் அங் கத் தில் மருதநாயகம் மற்றும் மரகதம் மாள் கதாபாத்திரங்களும், இரண்டாம் அங்கத்தில் பரஞ்சோதி கதாபாத்திரமும், மூன்றாம் அங்கத்தில் பரமேஸ்வரன் மற்றும் அவனது மனசாட்சியாக ஜனது ஆண் உருவங்கள் மற்றும் ஒரு பெண் ஆகியோர்களும் ஜெயந்தனின் ‘நினைக்கப்படும்’ என்னும் நாடகத்தில் குறிப்பிடத்தக்க கதைமாந்தர்கள் ஆவர்.

7.6.2.1. மருதநாயகம்

*Self -Instructional
Material*

மருதநாயகம் ஓர் அரசாங்க அதிகாரி. ஒரு காரியத்திற்காக செல்வம் என்கிறவனிடம் இலஞ்சம் கேட்கப்போய் சரியாக மாட்டிக்கொள்ள, பணியிடைநீக்கம் செய்யப்பெறுகின்றான். குடும்பத்தில் வருமானம் இல்லாததால் வறுமை

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

தலைவிரித்தாடுகிறது. மகன் ராஜாக்குக் காலேஜ் பீஸ் கட்டுவதற்கு பணம் கேட்கிறாள் மனைவி மரகதம்மாள். பணம் இல்லாததைத் தெரிந்தும் என்னிடம் கேட்கிறாயே! இது என்ன நியாயம். என்னிடம் இருந்தால் கொடுத்துவிட மாட்டேனா? இருக்கிறப்பவெல்லாம் கொடுத்தேனே! என்னுடைய வருமானம் குடும்பத்திற்குப் போதவில்லை என்று தெரிந்தும் என்னை வாங்கச் சொன்னது நீ தானே! என்று மனைவி மீது பழிச்சுமத்த,

“மர. : எங்களுக்குக் கட்டலேன்னு நாங்க ஹங்கள் லஞ்சம் வாங்கச் சொன்னமா?

மருது.: சொல்லலியா?

மர. : எப்பச் சொன்னோம்?

மருது.: வாயத் தொற்று லஞ்சம் வாங்குன்னு சொன்னாத்தான் சொன்னதா?

நான் ஒருங்கா இருந்த நாளையிலயெல்லாம் இவரு பொளைக்கத் தெரியாத மனுஷன், பொளைக்கத் தெரியாத மனுஷன்னு ஊரெல்லாம் சொல்லிக்கிட்டு தீரிஞ்சியே, அதுக்கு என்ன அர்த்தம்? மொத மொதல்ல நாறு ருவாயக் கொண்ணாந்து போட்டதும் முப்பத்திரண்டு பல்லும் தெரியச் சிரிச்சியே, அதுக்கு என்ன அர்த்தம். அப்புறம் தெனம் தெனம் ஆயீஸ் விட்டு வந்ததும் சட்டைப்பையைப் பாத்து ஓடுவியே, அதுக்கு என்ன அர்த்தம்? நம்ம புருஷன் லஞ்சம் வாங்கக் கூடாதுன்னு நெனச்சவதானா காண்வெண்டல் சேத்தே? மாசம் ரெண்டு சேல எடுத்து லாத்துன. பையன என்ஜினியரிங் காலேஜாக்கு அனுப்புனே?”

மர. :நீங்க ஆம்பள. கொண்டாற வேண்டியவரு. கொண்டாந்து போட்டிங்க.
நான் அதுக்குத் தக்கன செலவு செஞ்சிருப்பேன்.

மருது.: அப்பிடியா? ஒரு பத்து நாள்க்கி ஒண்ணும் கொண்டார லேன்னா மொகத் தச் சுண்டிச் சுருச்சு செலவுக் குத் தகராறு பண்ண ஆரம்பிச்சுருவியே. அத மறந்துடியா?

மர. : பொம்பளக்கி ஆயிரம் ஆச இருக்கும். அதுக்காவ நீங்க ஆள் தெரியாம தரம் தெரியாம வாங்கி மாட்டிக்கணுமா?

மருது.: (பொங்கி வரும் ஆத்திரத்தை அடக்கிக்கொண்டு) ஒகோ, வாங்குனது குத்தமில்லே. மாட்றமாதிரி வாங்குனதுதான் குத்தமாக்கும். சரிதான். இதுல ஒன் பங்கு ஒண்ணுமில்ல பாரு. சரிதான். ஒன்னச்சொல்லி

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

*Self -Instructional
Material*

என்ன பிரயோஜனம். எம் மாதிரி ஆளுகளுக்கு புத்தி சொல்லத்தான் வால்மீது வேடன் க(அ)த இருக்கு. ஆனா படாம் எவனுக்குப் புத்தி வருது. உண்டான சம்பளத்தைக் கொண்டாந்து ஏறிஞ்சுட்டு. பொஞ்சாதி பட்டுப் பொடவ கட்டுனா என்னா கந்தலக் கட்டுனா என்னா பிள்ளைங்க கான்வெண்டல் படிச்சா என்னா படிக்காம் போனதான் என்னான்று நான் பாட்டுக்கு போயிருந்தா இன்னிக்கி சஸ்பெண்ட ஆகியிருக்க மாட்டேன். நீங்களும் என்னப் போட்டுப் பிழிய மாட்டங்க.”

என்கின்றார். பெண் குழந்தைகள் மூவர் மகன் ஒருத்தன் காலேஜ் படிக்கின்றான். அன்று அடுப்பெரிக்க வழி இல்லாத கோபத்தில் மரகதம்மாள் மருதநாயகத்திடம் கோபப்படுகிறாள். குடும்பச் சூழலுக்கு எப்படியாவது மீண்டும் வேலைக்குச் சேரவேண்டும் என்று எண்ணமிட்டவன் திடீரென ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாய், சாட்சிக்காரன் காலில் விழுவதை விட சண்டைக்காரன் காலில் விழுவதே மேல் என்பதை உணர்ந்து வீட்டை விட்டுப் புறப்படுகிறான்.

தன்னை ஸஞ்ச வழக்கில் சிக்க வைத்த செல்வம் வீட்டிற்குப் போகின்றான். அங்குச் செல்வத்திடம் மன்றாடி வழக்கை வாபஸ் வாங்கச் சொல்லிக் கேட்கின்றான். தகப்பன் வயதொத்த மருதநாயகம் செல்வத்தின் காலில் விழுந்து மன்னித்து வழக்கு விலகல் கடிதத்தைக் கேட்க, வேறு வழியின்றி செல்வமும் கடிதம் கொடுத்து விடுகிறான். இக்கடிதத்தினைக் கொண்டு வந்து மனைவி மரகதத்திடம் கொடுத்துவிட்டு இனி சீக்கிரம் வேலை கிடைத்துவிடும் என்கின்றான். இத்தனை நாளா இந்தக் கடிதத்தை ஏன் வாங்க முடியலே! என்கின்றாள். அதற்குள் மகன் ராஜ் வந்து நடந்தவற்றையெல்லாம் அப்பாவிடம் கேள்வி கேட்டு மானமே போனதாகக் குற்றம் சாட்டுகிறான்.

“ராஜ்: ஆமாம்மா. அவன் எழுதித் தரமாட்டன்னானாம். இவரு அவன் கால்ல விழுந்தாராம். குடும்ப மானத்தையே ஏலம் போட்டுட்டு வந்திருக்காரும்மா. இதவிடப் பேசாம் தூக்குப் போட்டுகிட்டு தொங்கியிருக்கலாம்.

மருத: (ஆவேசம் வந்தவராக எழுந்து) என்னடா சொன்னே? தூக்குப் போட்டுக்கிட்டு தொங்கியிருக்கலாமா? சரிடா. அதுக்குப் பிராயச்சித்தம் இருக்கு. நான் செய்துடேன். நீங்க மானரோசம் உள்ளவங்க

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

என்ன செய்வீங்கன்னு பாக்குறேன். (மேஜைக்கு விரைந்து எழுந்து அதன் டிராயரை இழுத்து தான் கொண்டுவந்த தாளை எடுக்கிறார்) இத வாங்கத்தானே கால்ல விழுந்தேன். இதக் கிழிச்ச எறிஞ்சுறேன், சரியாப் போயிடுமில்ல (அதை அவர் கிழிக்கப் போகிறார். மரகதம் எட்டித் தடுத்து அவர் கையைப் பிடித்துக்கொள்கிறான்).

மர. : இன்னம் ஒரு பைத்தியக்காரத்தனத்த செய்யாதீங்க.

மருத.: பாருடா. எழுந்த மானத்த மானசீகமா சரிக்கட்டுறதுகூட இவளுக்குப் பைத்தியக் காரத்தனமா தெரியது. மானம், ரோசம், நீதி, நேர்மை சின்னப்பய ஒனக்கென்னடா தெரியும். வாழ்க்க நீ படிச்ச ரெண்டு முனு நீதிநால் புஸ்தகம் இல்லடா. என் மானம் இப்பத்தானாடா போச்சு. என்னிக்கு வேலையில் சேந்தேனோ அன்னியில் இருந்து போய்க்கிட்டேதாண்டா இருக்கு. ஒரு பொடிப்பய மேலதிகாரியா வந்துட்டோமனு பதினஞ்சு வயது முத்த என்ன, செறைக்கப் போறது தானேன்னு கேட்டு வருசம் பத்து ஆச்சுடா. அதயெல்லாம் இந்தக் குடும்பத்துக்காகத் தாண்டா பொறுத்துக்கிட்டேன். இன்னின்கும், இதயும் இந்தக் குடும்பத்துக்காத்தாண்டா செய்தேன். இந்தக் கொழுந்தைங்க பிச்ச சோத்துக்குப் போன மாதிரி அவங்க பெரியம்மா வீட்டுக்குப் போயிட்டு அதுவும் கெடைக்காமத் திரும்பி வந்து அந்த வெயில்ல நின்னதுகளே, அதுப் பார்க்கச் சகிக்காம தாண்டா செஞ்சேன். லஞ்சம் வாங்குறாரு லஞ்சம் வாங்குறாருன்னு முனு முனுப்பியே, அதே நேரத்திலே இவரு சம்பளத்துல நம்மால் எப்படி இன்ஜினியரிங் காலேஜ்ல படிக்க முடியதுன்னு எப்பவாச்சும் யோசித்துப் பாத்துருக்கியா? இப்பவும் ஒண்ணும் மோசமில்ல. இந்தா (தாளை மேஜையில் ஏறிகிறார்) நீங்க அவ்வளவு மானரோசம் பாக்குறவங்களா இருந்தா இதக் கொளுத்திப் போட்டுடுங்க. ஆனா எங்கிட்ட ஒரு பைசா கேக்காதீங்க. ஆமா, ஒரு பைசா கேக்காதீங்க.”

என்றவாறு தான்செய்த குற்றத்துக்கான நியாயத்தையும் அவமானத்திற்கான நியாயத்தையும் எடுத்துக் கூறுவதாக இக்கதைப் பாத்திரம் அமைந்திருக்கிறது

*Self-Instructional
Material*

7.6.2.2. மரகதம்

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

மருதநாயகத்தின் மனைவி. எல்லாப் பெண்களுக்கும் உள்ள ஆசை. கணவனின் வருமானத்திற்கு மீறி செலவு செய்ய ஆசை. இவனின் ஆசையை நிறைவேற்றவே மருதநாயகம் லஞ்சம் வாங்கி மாட்டிக் கொள்கிறான். வீட்டில் வறுமை, அந்த வறுமைக்கும் மகனின் காலேஜ் கட்டணத்துக்கும் தன் கழுத்தில் உள்ள சங்கிலியை அடகு வைக்கச் சொல்ல அடுத்த வாரம் என் அக்கா வீட்டுக் கல்யாணம் இருக்கு, அதற்கு நான் மூலியாகவா போவேன் என்று அடகு வைக்க மறுக்கிறாள் மரகதம். இதனை,

“மருத: ஒண்ணு வேண்ணா செய்யி. எனக்கு எப்பிடியும் ரெண்டு மாசத்துல வேல கெடச்சுடும்னு நம்பிக்கையிருக்கு. நீ ஒங்க அம்மா சங்கிலியை அடகு வைச்சுப் பணம் வாங்கிட்டுப்போ. பணம் வந்ததும்..

மர. : (கணவன் சொன்னதைக் கேட்டு கொண்டே வந்தபடி) அதெல்லாம் முடியாது. கொடுத்ததெல்லாம் போதும். இருக்கிறது இது ஒண்ணுதான். இதியும் குடுத்தாட்டு நான் மூளிக் கழுத்தா திரிய முடியாது. இன்னும் பத்து நாளையில் எங்க அக்கா மக்க கல்யாணம் இருக்கு. அங்கப் போயி வெறுங்கழுத்தோட என்னையப் பாருங்கன்னு நிக்க முடியாது. மொதல்லயே என்னய எல்லாரும் ரொம்பப் பெருமையா பாக்குறாங்க.

ராஜை: என்னமா இது? என்னா பேசுற? எல்லாத்தையும்விட நீதாம்மா நம்மள ரொம்பக் கேவலப்படுத்துற. ஒரு ஆபத்துக்கில்லாத நக எதுக்குமா இருக்கு. அப்பிடி நென்பாங்கன்னா அந்தக் கல்யாணத்துக்குப் போகாம இருந்துட்டுப் போயேன்.

மர. : நான் ஏன் எங்க அக்கா வீட்டுக் கல்யாணத்துக்குப் போகாம இருக்கணும். வேண்ணா பணங் கேட்டு இவரு தம் பிக்கி எழுதச்சொல்லேன்? இவரு அவருக்கு எவ்வளவோ செய்யலியா? இல்ல அவருகிட்டதான் ஒண்ணுமில்லையா? இந்த ஒரு வருஷத்துல அவருக்கு ஒரு நூறு ரூபா கேட்டு எழுதியிருக்காரா?

மருத: அவன் தர்ரதா இருந்தா எழுத மாட்டேனா? அவன்தான் நான் சஸ்பெண்ட் ஆயிருக்கறதாப் போட்ட மொதல் லெட்டரப் பாத்ததுமே

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

அவங்ககிட்ட ஒண்ணும் எதிர்பார்க்க வேணாம்னு ரொம்ப நாகுக்காகவும் கண்டிப்பாகவும் எழுதி விட்டானே.

மர. :ம.. எங்கிட்டே நீங்க சொல்லவே யில்லையே. நான் அப்பவே சொல்லுவேன் அவரப் பத்தி. நீங்கதான் தம்பி தம்பின்னு தூக்கி வச்சு ஆடுவீங்க. இப்பத்தான் ஒங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கு. ஒங்களுக்கு எப்பவுமே பட்டாதான் புத்தி வருது.

மருத: அவன் மட்டுமா தூக்கி வச்சிக்கிட்டு ஆடுனேன். ஒன்றையும்தான். இப்ப அவன் ஒதுங்கிற நெலையில் இருக்கிறதுனால் ஒதுங்கிட்டான். நீ ஒதுங்க முடியாததுனாலே இங்கேயே இருக்கே. இருந்தே கொல்ற... மர. : அப்படி என்னா நான் சோத்துக்குப் பதிலா மண்ணையா ஆக்கிப்போடுகிறேன்.

மருத.: பெத்த புள்ள படிப்புக்குக் குடுக்க முடியாதுன்னு அக்கா வீட்டுக் கல்யாணத்துக்குக் கழுத்தத் தயார் பண்றியே. இதைவிட என்னா செய்யனும்?"

என்பதிலிருந்து மரகதத்தைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

7.6.2.3. பரஞ்சோதி

பரஞ்சோதி ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியர். ஒருநாள் பரஞ்சோதியும் அவனுடைய நண்பர்கள் முத்துசாமி, ரமணி ஆகியோருடன் மது அருந்துகின்றனர். பத்திரிகையில் ஆபாசமான செய்திகளை வெளியிட்டு விளம்பரமும் வியாபாரமும் தான் நடத்துகிறார் பரஞ்சோதி என்று ஒருவர் சொல்ல, மற்றவர் அதை ஆமோதிக்க பரஞ்சோதியின் தொழிலை மட்டப்படுத்திப் பேசுகின்றனர். ஒரு கட்டத்தில் பத்திரிகையில் இலக்கியம் வளர்க்கிறதைப் பற்றி பேச்சு வரவே பரஞ்சோதிக்குக் கோபம் வருகிறது. அப்போது பரஞ்சோதி,

"நான் எப்பவாவது இலக்கியம் வளக்குறதா யார் கிட்டடியும் சொல்லியிருக்கனா? என் மனச்சாட்சியையும், இலக்கியத்தையும் நான் செய்த வேலையையும் போட்டுக் குழப்பாதே. நான் உன்னதமான ஒரு குடும்பத்தலைவன். ஒரு விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரன். இதுல் பழுது இருந்தா சொல்லு. என் குடும்பத்த நான் நல்ல முறையில் போதிக்க வேண்டியிருக்கு. அதுக்காக வேல பாக்குகிறேன். என் முதலாளி ஒரு வியாபாரம் நடத்துறாரு. பிரிண்டங்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

இன்டஸ்டிரி. அது நான் நிர்வாகம் பண்ணேன். அவ்வளவுதான். இந்த ஹோட்டலும் எங்க முதலாளியோடதுதான். இது எந்த நோக்கத்துக்காக நடத்துப்பாரோ அதே நோக்கத்திற்காகத்தான் இந்தப் பத்திரிகையையும் நடத்துப்பாரு. லாபம். லாபம் மட்டும்தான் அவரோடு குறிக்கோள். நான் அதுக்கு கியாரண்டி சொல்லிட்டுத்தான் இந்த வேலைக்கி வந்திருக்கேன். சம்பளம் வாங்குகிறேன். இந்த ஹோட்டலுக்குச் சூதாடு வரலாம், குடிகாரன் வரலாம், சோரம் போரவ வரலாம், ஸ்திரி லோஸ் வரலாம், யார் வந்தாலும் அவுங்க கேக்குறதுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியதுதான் இந்த ஹோட்டல் மாணேஜர் கடமை. அதுபோல என் பத்திரிகையிலையும் எந்த ரசிகன் எது எதிர்ப்பார்க்குறானோ, எதக் கேக்குறானோ அது சப்ளை செய்ய வேண்டியது என் கடமை. இதுலப் போயி இலக்கியம் அது இதுன்னு எல்லாம் இழுத்துப் போட்டுப் பேசக்கூடாது. இலக்கியம் எல்லாம் பெரிய சங்கதி. சுதந்திரம், சுபிட்சம், தன்மானம் இதுக மாதிரி. இதுகளுக்கு உள்ள விலையைக் கொடுக்காம் இதெல்லாம் கெட்டுக்காது. அதுமாதிரிதான் இலக்கியமும். அதுக்குண்டான வெலையைக் கொடுக்காம் அது வளர்க்க முடியாது. அப்பிடி வளக்குகிறேன்னு முன்வர்த்தகூட எல்லாராலையும் முடியாது. அதுக்குன்னு சிலபேரு பொறந்திருக்கான். அதச் செய்யாம் அவனால் இருக்க முடியாது. இல்லாம் போனா நாப்பது வருஷத்துக்கு முன்னால் கையில் ஜவேஜ் பூஜ்யமான ஒரு கோஷ்டி நவீனத் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு விதை போட்டிருக்க முடியுமா? ஒரு தனிப்பட்ட ஆளு மாசம் நூத்தி அம்பது ரூபா நஷ்டத்தோட எட்டு வருஷம் ஒரு இலக்கிய பத்திரிகையை நடத்தியிருக்க முடியுமா? முந்நூறு பிரதி போட்டு பன்னெண்டு வருஷம் ஒருத்தரால் எப்பிடி தாக்குபிடிக்க முடிஞ்சது? இன்னிக்கும் தன் நாவல்ல வர்ற பணத்தையெல்லாம் தன்னோட பத்திரிகையில் விட்டுக்கிட்டு இருக்க ஒரு மனுஷனால் எப்பிடி முடியுது? நாளொல்லாம் பேயா சுத்தறதுக்கலா ஒரு கம்பெனி தர்ற பணத்துல பத்திரிகையை நடத்திக்கிட்டு தன் பிள்ளைங்க காலேஜ் பீஸ் கேக்குறப்ப மட்டும் தலையைச் சொறிஞ்சுகிட்டு நிக்க ஒரு மனுஷனால் எப்பிடி முடியுது? சொந்தத் தேவைக்கே நீயிழு நான் இழுன்னு இருக்கப்ப பத்துப் பன்னெண்டு யங்ஸ்டர்ஸா சேந்துகிட்டு ஆளுக்கு அஞ்ச பத்துன்னு போட்டு பிட்நோட்டஸ் மாதிரி கவிமடல் கதமடல்ன்னு

எப்படி நடத்த முடியுது? அது வேறு, வியாபாரம் வேறு. ரொண்டயும் போட்டுக் குழப்பாதீங்க.”

என்ற பரஞ்சோதியின் கூற்று அவனின் உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்தக் காணலாம்.

7.6.2.4. பரமேஸ்வரன்

பரமேஸ்வரன், ஊரில் பெரிய பணக்காரன். உழைப்பில் சேர்த்த பணத்தை விட மற்றவன் பணத்தைச் சுரண்டிச் சேர்த்த பணமே அதிகம். ஒருநாள் வருமான வரி அதிகாரி சோதனைக்கு வர இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு. கணக்கில் இல்லாத பத்திரம் பணம் முதலியவற்றை அப்புறப்படுத்துகிறான். அந்த வகையில் தன்னுடைய மருமகனிடம் இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் கொடுத்து அப்புறப்படுத்துகிறான். சோதனை முடிந்த பிறகு அப்புறப்படுத்தியதை யெல்லாம் ஒன்று சேர்க்கும் முகமாக மருமகனிடம் கொடுத்த ரூபாய் இரண்டு இலட்சத்தைக் கேட்கிறான். மருமகன் எந்த பணம் என்று கேட்டு, பணம் வாங்க வில்லை என்று மறுக்கிறான். இந்த உரையாடல் கோபமாக மாற, துப்பாக்கியால் பரமேஸ்வரன் மருமகனைச் சுட்டுவிடுகின்றான். மருமகன் இறந்துவிடுகின்றான். பரமேஸ்வரனின் மனசாட்சி இக்குற்றத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இந்நாடகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜந்து உருவங்கள் தோன்றி இக்கதைக் காட்சிகளை நாடக அரங்கில் நடித்துக் காட்டுவதுபோல் பரமேஸ்வரனின் செயல்களை நடித்துக் காட்டுகின்றனர். கொலை செய்த பரமேஸ்வரன் கொலை நடந்த இடத்தில் இல்லாமல் வேதனைப்பட்ட மனத்தோடு நண்பனின் வீட்டுக்கு காரோட்டிக் கொண்டு வந்துவிடுகின்றான். அதன் பிறகு அவனுக்கு அமைதி இல்லை. அவனுடைய மனக்கு இதம் தர்ந் மாதிரி நாம ஏதாவது செய்யணும் என்கிறது பெண் உருவம். அதுவும் சரிதான் என்கிறது ஆன் உருவம். உருவங்கள் எல்லாம் சேர்த்து அவனுக்காக தாலாட்டுப் பாடல் பாடுகின்றனர்.

“தாயப்போல பிள்ளை, நாலைப்போல சேலை. மாமனாரப் போல மருமகன். பையன் மாமனாரப் போல, மாமனார் வழியிலேயே மேல வரப் பாத்துட்டான் போல இருக்கு. எல்லா உருவங்களும் ஒன்றுக்கொன்று பார்த்துக்கொண்டு ரகசியக் குரலில் உட்ச.. இங்கதான் எங்கயோ விடை

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

இருக்கு. நாம கண்டு பிடிக்கணும்” என்ற உருவம் ஜந்தின் கூற்றால் பரமேஸ்வரனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளமுடிகிறது.

7.7. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ பிரபஞ்சனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பிரபஞ்சனின் முட்டையில் முனுசாமி-பூவும் மாள் ஆகியோரின் நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ வழிப்போக்கர்கள் செய்யும் வன்மங்கள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ முட்டையில் ஒரு சிறு தவறு எவ்வளவு பெரிய தீர்ப்புக்கு வழிகாட்டியது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ சுந்தியளவர்களால் ஒரு சிறு குந்றம் எவ்வாறு விரிவாக்கப்படுகிறது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ முனுசாமிக்கு ஏற்பட்ட அவல தீர்ப்புப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ ஜெயந்தனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ இலஞ்சம் பெற்ற மருதநாயகத்தின் குடும்பச் சூழல் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பத்திரிகை நடத்துவதின் தர்மம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பணத்தாசையால் மருமகனையே கொண்ட பரமேஸ்வரனின் மனசாட்சி பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
5. இலஞ்சம் வாங்கியதால் பணியிடை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர் யார்?

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

6. மரகத்தின் ஆசை என்ன?
7. பத்திரிகை தர்மம் குறித்த பரஞ்சோதி குறிப்பிடுவன யாவை?
8. பரமேஸ்வரன் யாரைத் துப்பாக்கியால் சுட்டான்?

7.8. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. 7.3. 2. 7.4.
3. 7.4.1.3. 4. 7.4.1.5.
5. 7.6.2.1. 6. 7.6.2.2.
7. 7.6.2.3. 8. 7.6.2.4.
-

7.9. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. பிரபஞ்சன் பற்றிக் குறிப்பு வரைக.
2. முட்டையில் இடம்பெற்ற கோழிச்சண்டை நிகழ்ச்சியில் நீவிர் உணந்தவற்றைக் கட்டுரையாக வரைக.
3. முட்டையில் சேவகர் மற்றும் துரையின் விசாரணையை காட்சியோடு விளக்குக.
4. ஜெயந்தன் பற்றிக் குறிப்பு வரைக.

*Self-Instructional
Material*

7.10. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. பிரபஞ்சன், முட்டை, ருத்ரன் வெளியீடு, கும்பகோணம், இரண்டாம் பதிப்பு 1997.
2. ஜெயந்தன் நாடகங்கள், ஜெயந்தன், வம்சி புக்ஸ், திருவண்ணாமலை, 2010.

பிரிவு 3. சிறுகதை
சுறு 8.
புதுமைப்பித்தன்
- கடவுளும் கந்தசாமி பிள்ளையும்
மற்றும்
ஜெயகாந்தன் - தனி மனிதன்

- 8.0. பாட அமைப்பு
- 8.1. முன்னுரை
- 8.2. குறிக்கோள்
- 8.3. சிறுகதை
- 8.4. புதுமைப்பித்தன்
 - 8.4.1. எழுத்துலக நுழைவு
 - 8.4.2. பல வகைப் படைப்புகள்
 - 8.4.3. புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள்
 - 8.4.4. கதைக்கரு
 - 8.4.5. இறுதிக் காலம்
- 8.5. புதுமைப்பித்தனின் ‘கடவுளும் கந்தசாமி பிள்ளையும்’
 - 8.5.1. பாத்திர அறிமுகம்
 - 8.5.2. கடவுள் பூலோகத்தில் அறிந்து கொண்டவை
 - 8.5.3. கந்தசாமிப் பிள்ளையின் தொழில்

	8.5.4. கடவுளின் காட்சியும் கந்தசாமிப் பிள்ளையின் வேண்டுகோளும்	இக்கால இலக்கியம்
	8.5.5. புராணக்கதையை நினைவூட்டல்	
	8.5.6. பூமியில் கடவுள் பெற்ற அறிவு	
8.6.	ஜெயகாந்தன்	குறிப்புகள்
	8.6.1. எழுத்துலக நுழைவு	
	8.6.2. எழுத்து வளர்ச்சி	
	8.6.3. இலக்கிய வகைகள்	
	8.6.4. எழுதிய நூல்கள்	
	8.6.5. பரிசுகளும் விருதுகளும்	
	8.6.6. ஞானப்பீடு விருது	
	8.6.7. ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகள்	
8.7.	ஜெயகாந்தனின் ‘தனி மனிதன்’ - கதைச்சுருக்கம்	
	8.7.1. தனிமனிதன் - சிறப்புகள்	
	8.7.1.1. மொழியின் தோற்றுவாய்	
	8.7.1.2. போரின் தோற்றுவாய்	
	8.7.1.3. மனிதாபிமானம்	
	8.7.1.4. காதல் உணர்வு	
8.8.	தொகுத்துக் காண்போம்	
8.9.	முன்னேற்றுத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்	
8.10.	பாடம் பயின்றுபின் செய்யும் பயிற்சிகள்	
8.11.	மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்	

8.1. முன்னுரை

இக்காலத் தமிழ் இலக்கிய வகைகளுள் சிறுகதையும் ஒன்று. தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் புதுமைப்பித்தன். தமிழ்ச் சிறுகதை உலகம் அவர் காலத்திற்கு முன்பு கண்டிராத கதைப்பாத்திரங்களைப் படைத்ததன் மூலம் பாரதியாருக்குப் பின் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பெரும் மாற்றுத்தைக் கொண்டு வந்தவர் புதுமைப்பித்தன். அவர் கதைகளின்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

கதைப்பொருள்கள் விரிவானவை விறுவிறுப்பு கொண்டவை, நூட்பமும் ஆழமும் கொண்டவை. வாழ்வியல் முரண்களைக் கதைகளாகப் படைப்பது புதுமைப்பித்தனின் பாணி. புதுமைப்பித்தன் படைத்த பல்வேறு சிறுக்கைளில் ‘கடவுளும் கந்தசாமி பிள்ளையும்’ இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கிய வரலாற்றில் தமக்கென ஒரு தனியிடம் பெற்றவர் ஜெயகாந்தன். சிறுகதை மன்னன் என்று பாராட்டப்பெற்றவர். அவரது படைப்புகளில் ‘தனிமனிதன்’ என்று சிறுகதையும் இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

8.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ மிகச் சிறந்த தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடியான புதுமைப்பித்தனைப் பற்றியும் ஜெயகாந்தனைப் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகளின் கதைப்போக்குகளை உணர்ந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ புதுமைப்பித்தனின் சமுதாயப் பார்வை எந்த அளவுக்குத் தீவிரத் தன்மையும் நூட்பமும் கொண்டது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ புதுமைப்பித்தனின் நடையில் காணப்படும் எள்ளல், சொற்கட்டு, வட்டார வழக்குகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ புதுமைப்பித்தனின் கடவுளும் கந்தசாமி பிள்ளையும் என்னும் சிறுகதை வாயிலாக அவரின் கதைத்த தன்மைகள், போக்குகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ சிறுகதை மன்னன் என்று போற்றப்படும் ஜெயகாந்தனைப் சிறுகதைகள் பற்றியும் அதன்வழி வெளிப்படும் கதைக்கரு பற்றியும் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஜெயகாந்தனின் தனி மனிதன் என்னும் சிறுகதை வாயிலாக அவர் உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

⇒ தொடக்க கால மனிதர்களின் வாழ்வாதாரப் போர், அவர்களின் இடப்பெயர்வு, அவர்களுக்குள் ஏற்படும் உணர்வுகள், சமூக புலப்பாடு ஆகியன பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

8.3. சிறுகதை

காலம் காலமாகக் கதை சொல்வதும், கதை கேட்பதும் எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா மக்களிடையேயும் வாய்மொழி மரபாக இருந்து வந்திருக்கிறது. நாகரிகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே, மக்கள் இனக்குமுக்களாக இயங்கி வந்த போது, ஒய்வு நேரங்களில் சக மனிதர்களிடம் தொடர்பு கொள்வதற்கும், குடும்ப உறவினர்களுடன் பொழுதைக் கழிக்கவும் கதை கூறும் மரபைக் கையாண்டு வந்துள்ளனர். கதை கூறுபவர் தன்னுடைய கற்பனை வளத்தாலும், அனுபவத்தின் பயனாலும், தான் கண்டதையும் கேட்டதையும் விரித்துச் சொல்லி, கேட்போரின் பொழுது போக்கிற்குத் துணை நின்றனர். பொய்ம்மொழி, பொய்க்கதை, புனைகதை, கட்டுக்கதை, பழங்கதை என்றெல்லாம் கதைகள் அக்காலத்தில் சுட்டப்பெற்றுள்ளன. குடும்பங்களில் சிறு குழந்தைகளுக்குப் ‘பாட்டி கதை’ சொல்லும் மரபும் உண்டு. அம்மரபு போன தலைமுறை வரை தமிழ் மண்ணில் இருந்து வந்துள்ளது.

பின்பு, ‘எழுத்து மரபு’ ஏற்பட்ட போது, கதைகள் பெரிய எழுத்துக்கதைகளாக எழுதப்பட்டன. அச்சு இயந்திர வருகைக்குப் பின்னர் அக்கதைகள் நூல்களாகவும் வெளிவந்தன. இன்றும் அவை பெரிய எழுத்துக்கதைகள் என்ற பெயரில் விற்பனையில் உள்ளன. அல்லி அரசாணி மாலை, புலந்திரன்கதை, வீர அபிமன்யு, மயில் இராவணன் கதை, சதகண்ட கதை, நல்லதங்காள் கதை, அரிச்சந்திரன் கதை போன்றவை அவை.

மேலை நாடுகளில் குறிப்பாக அமெரிக்கா, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளிலும், கீழை நாடான ரஷ்யாவிலும் சிறுகதை என்ற பெயரில் ஒரு நிகழ்ச்சி, ஓர் உணர்ச்சி, ஒரிரு பாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அரைமணி நேரத்தில் ஒரே அமர்வில் படித்து முடித்துவிடக் கூடிய கதைகள் தோற்றும் பெற்று அச்சேறின. ஆங்கிலக் கல்வியின் காரணமாக, நம்மவர்களும் அதேபோன்ற கதை மரபை நம்மிடையே உருவாக்கத் தொடங்கினர். இப்படித் தொடங்கியதுதான் தமிழ்ச் சிறுகதை.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

சிறுகதை இப்படி அமைய வேண்டும் என்று திட்ட வட்டமாக வரையறுக்க இயலாது. எனினும், அளவில் சிறியதாக இருக்க வேண்டும். அது ஒருமுறை உட்கார்ந்து படித்து முடித்துவிடக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். அதே சமயத்தில் நாவலின் சுருக்கம் சிறுகதை ஆகிவிடாது. நாவலின் ஓர் அத்தியாயமாகவோ அல்லது நீண்ட கதையிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட கிளைக்கதையாகவோ இருக்க முடியாது. சிறுகதை என்ற வடிவம் தன்னளவில் முழுமை பெற்ற ஒரு தனிப் பிண்டம். எந்த உணர்ச்சியை அல்லது கருத்தை அது தன்னகத்தே கொண்டிருக்கிறதோ, அதைப் படிப்பவரின் நெஞ்சில் மின்வெட்டைப் போல் பாய்ச்சும் ஆற்றல் சிறுகதைக்கு வேண்டும். கதைக்குப் பின்னேயுள்ள கதாசிரியரின் கலையாற்றல், கற்பனைத் திறன், சொல்லாட்சி, அவர் சொல்ல விரும்பும் செய்தி இவ்வளவும் இலக்கண வரம்புகளை விடவும் மிகமிக முக்கியமானவை. சிறந்த சிறுகதை ஆசிரியர்கள் எந்த இலக்கணத்தையும் மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டு எழுதுவதில்லை. அவர்கள் எழுத்துகள் தாமாகவே சிறுகதை வடிவம் பெற்றுவிடுகின்றன.

சிறுகதை என்பது வாழ்க்கையின் சாளரம். சிறுகதை ஒரு தொடக்கம், மையச் சம்பவம், அதன் வளர்ச்சி அல்லது வீழ்ச்சி என்ற மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. சிறுகதை, வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியை, கவலையை மறந்து விட்டுக் கவனிப்பதாக உள்ளது. சிறுகதையின் வடிவம் கதை எழுதுபவரின் மனோதர்மத்தைப் பொறுத்தது என்று புதுமைப்பித்தன் சிறுகதையின் போக்கை விளக்கியுள்ளார்.

மனித உணர்ச்சிகளில் ஏதாவது ஒன்றைத் தொட்டு உலக்குவதுதான் சிறுகதை என்று விந்தன் அதன் இலக்கணம் கூறுகிறார். பழங்காலத்தில் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் பெற்றிருந்த இடத்தைத் தற்காலத்தில் சிறுகதை என்ற இலக்கிய வகை பெற்றுள்ளது என்று கூறுகிறார் மு.வ.

கதை ஆசிரியர்களின் சிந்தனையில் பிறந்து, வாசகர்களின் சிந்தனையில் நிறைவு பெறுவது சிறுகதை. சிறுகதைக்கு, அது பேசக்கூடிய பொருளும் கால எல்லையும், ஒருமைப்பாடும் மிக முக்கியம். சிறுகதையின் பொருள் காலத்திற்குக் காலம், எழுத்தாளருக்கு எழுத்தாளர் மாறுபடலாம். ஆனாலும்

அவை சமுதாயத் தை நுவல் பொருளாகக் கொண்டவை என்று பொதுமைப்படுத்திவிட முடியும்.

8.4. புதுமைப்பித்தன்

1906ஆம் ஆண்டு ஏப்லர் 25ஆம் நாள் சொக்கலிங்கம் பிள்ளைக்கும் பர்வதம் அம்மையாருக்கும் திருநெல்வேலியில் மகனாகப் பிறந்தார். பெற்றோர் அவருக்கு இட்டபெயர் விருத்தாசலம். எட்டு வயதிலேயே தாயை இழந்த விருத்தாசலம் மாற்றாந்தாயின் கொடுமையை அனுபவித்துள்ளார். படிப்பில் ஆர்வம் இல்லாத அவர் மிகுந்த சிரமத்துடன் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றார்.

திருநெல்வேலியில் உள்ள இந்துக் கல்லூரியில் பயின்று 1931இல் தம் இருபத்தைந்தாவது வயதில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார். கல்லூரியில் படிக்கும் பொழுது ஆங்கில நாவல்கள் படிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருந்தார். நாள்தோறும் புதிது புதிதான துப்பறியும் நாவல்களை விரும்பிப் படித்தார். இரவு நெடுநேரம் வரை கண் விழித்துப் படிக்கும் பழக்கம் உள்ள அவர், தாழும் கதை எழுத வேண்டும் என்ற உந்துதலைப் பெற்றார்.

விருத்தாசலத்திற்கு அரசுப் பணி கிடைக்கவில்லை. அக்கால வழக்கப்படி கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்தவுடன் அவரது தந்தை அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். மனைவியின் பெயர் கமலாம்பாள். திருமணத்திற்குப் பின்னரும் புதுமைப்பித்தன் பொறுப்பில்லாமல் இருந்து வந்தார். ஆனால் நூல்களைத் தேடிப் படிப்பதில் இருந்த ஆர்வம் அவருக்குச் சந்றும் குறையவில்லை. வேலை இல்லாததாலும் அதற்கான முயற்சி இல்லாததாலும் தம் தந்தையின் கோபத்திற்கும் மாற்றாந்தாயின் ஏச்சக்கும் பேச்சக்கும் ஆட்பட்டார். அதனால் மனைவியைப் பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டுத் தான் மட்டும் சென்னை வந்தார்.

8.4.1. எழுத்துலக நுழைவு

சென்னையில் டி.எஸ். சொக்கலிங்கமும், வ. ராமசாமி என்னும் வ.ரா.வும் மணிக்கொடி என்ற இதழை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர். அப்பத்திரிகைக்குப் புதுமைப்பித்தன் கதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். பின்பு அறிஞர் ராய் சொக்கலிங்கம் காரைக்குடியில் நடத்திய ஊழியன் பத்திரிகையில் உதவி

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

ஆசிரியராகப் பணி ஏற்றுக் கொண்டார். அந்த அலுவலகச் சூழல் ஒத்துக் கொள்ளாததால் அந்தப் பணியை விட்டு விட்டு மீண்டும் சென்னை வந்தார்.

அந்தச் சமயத்தில் வார இதழாக வந்து கொண்டிருந்த மணிக்கொடி பொருளாதார நெருக்கடியால், மாதமிருமுறை வரும் கதை இதழாக வெளிவரத் தொடங்கியது. பி.எஸ். ராமையா மணிக்கொடியின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பு ஏற்றிருந்தார். அப்பொழுது மணிக்கொடி இதழின் வளர்ச்சிக்குப் புதுமைப்பித்தனும் துணைநின்றார்.

1936இல் மணிக்கொடி இதழ் நின்ற பிறகு, புதுமைப்பித்தன் தினமணி நாளிதழின் ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவராகச் சேர்ந்தார். தினமணியில் செய்திகளை மொழிபெயர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். தினமணி ஆண்டு மலர்களில் கதைகள் எழுதித் தம் எழுத்துத் தாகத்தைத் தீர்த்துக் கொண்டார். ஏழரை ஆண்டுகள் பணிபுரிந்த பிறகு அங்கிருந்து விலகி, 1944இல் சொக்கலிங்கம் ஆசிரியராக இருந்த தினசரி நாளிதழின் ஆசிரியர் குழுவில் இணைந்தார்.

8.4.2. பல வகைப் படைப்புகள்

புதுமைப்பித்தன் சிறுகதை எழுத்தாளர் மட்டும் அல்ல. புதினங்கள், அரசியல் கட்டுரைகள், விமரிசனக் கட்டுரைகள், கதைகள், நாடகங்கள், திரை உரையாடல்கள், கவிதைகள், மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள், வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் என்று பல வகைப் படைப்புகளையும் தந்தவர் ஆவார். தினமணி ஆசிரியராக இருந்தபோது அவர் நூல் மதிப்புரைகளையும் எழுதியுள்ளார். அன்னையிட்ட தீ அவரது மற்றுப் பெறாத நாவல் ஆகும். புதுமைப்பித்தன் உலகச் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவை உலகத்துச் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் வெளிவந்தன.

இத்தாலியச் சர்வாதிகாரி பெனிட்டோ முசோலினியின் வாழ்க்கை வரலாற்றை பாசிஸ்ட் ஜடாமுனி என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். ஜேர்மானியச் சர்வாதிகாரி அடாஸ்ப் ஹிட்லர் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கப்சிப் தர்பார் என்ற பெயரில் எழுதியுள்ளார். ஆனால் அதன் இறுதிப் பகுதி டி. இராமரத்தினம் என்பவரால் முடிக்கப்பெற்றது. புதுமைப்பித்தன் பக்த குசேலர், வாக்கும் வக்கும் என்ற

நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். மேலும் அவர் தம் மனைவிக்கு எழுதிய கடிதங்களும் அண்மையில் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இப்படி, புதுமைப்பித்தன் பல்வேறு இலக்கிய வகைகளில் தடம் பதித்துள்ளார் என்றாலும், சிறுகதைப் படைப்புகள் தாம் அவரைப் பாராட்டுக்கு உரியவராக்கின. புதுமைப்பித்தன் சொவி என்னும் புனைபெயரில் அரசியல் கட்டுரைகளையும், புதி என்னும் புனையரில் சிறுகதைகளையும், ரசமட்டம் என்னும் பெயரில் விமரிசனக் கட்டுரைகளையும், வே. கந்தசாமிக் கவிராயர் என்னும் கவிதைகளையும் எழுதியுள்ளார். மேலும், உத்தன், நந்தன், கபாலி, சுகராச்சாரி என்னும் பல பெயர்களில் எழுதியுள்ளார் என்றாலும் புதுமைப்பித்தன் என்ற பெயர்தான் நிலைத்தது.

8.4.3. புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள்

புதுமைப்பித்தன் 1933 முதல் 1946 வரையிலான 12 ஆண்டுகளே எழுத்துப் பணியில் இருந்தார். வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களைப் பற்றி மட்டுமே இலக்கியம் எழுத வேண்டும் என்று அதுவரை இருந்த வந்த நிலைமையை மாற்றித் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களையும் தம் கதைகளில் படைத்துக் காட்டினார். மேலும் அவர் மக்களிடமிருந்து தூர விலகி நின்று கதை சொல்லாமல் மக்களோடு ஓட்டி நின்று தம் கதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

புதுமைப்பித்தன் 98 கதைகளை எழுதியுள்ளார். அவர் மனிக்கொடியில் எழுதிய 29 கதைகளைப் புதுமைப்பித்தன் கதைகள் என்ற பெயரில் நவயுகப் பிரசுராலயம் வெளியிட்டுள்ளது. ஆழுகதைகள், நாசகாரக் கும்பல், பக்த குசலோ என்ற அவரது பிற நூல்களையும் அதே நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது. கலைமகள் பதிப்பகம் காஞ்சனை தொகுதியையும், ஸ்டார் பிரசுரம் ஆண்மை என்ற தொகுதியையும் வெளியிட்டுள்ளன. ஜந்தினைப் பதிப்பகம் புதுமைப்பித்தனின் மொத்தச் சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டுள்ளது. அண்மையில் காலச்சவு பதிப்பகம் புதுமைப்பித்தனின் அனைத்துச் சிறுகதைகளையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

8.4.4. கதைக்கரு

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

புதுமைப்பித்தன் காதல், சாவு, வறுமை, காமம், பசி, பயம், சிறுமை, சீரழிவு, சோகம், குழப்பம், கொந்தளிப்பு, மந்திரம், புராணம் என்று பலவாறான கதைக்கருவை எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். அவர் எடுத்தாண்ட கதைக்கருக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்கதைகள்,

- ⇒ தனிமனித உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகள்
- ⇒ தத்துவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கதைகள்
- ⇒ சமுதாயச் சிக்கலை மையமிட்ட கதைகள்
- ⇒ காதலைக் கருவாகக் கொண்ட கதைகள்
- ⇒ நகர வாழ்க்கையின் போலித் தன்மைகளை வெளிக்காட்டும் கதைகள்
- ⇒ கேலி, கிண்டல் இவற்றைக் கருவாகக் கொண்ட கதைகள்
- ⇒ பேய், பிசாசு, வேதாளம் இவற்றை மையமிட்ட கதைகள்
- ⇒ வறுமையைக் கருவாகக் கொண்ட கதைகள்

என்று வகைப்படுத்தலாம்.

8.4.4. இறுதிக் காலம்

புதுமைப்பித்தன் பத்திரிகைப் பணியில் தொடர்ந்து இருந்து வந்தாலும் அதில் அவருக்குப் போதுமான வருமானம் இல்லை. அதனால் திரைப்படத் துறையில் புகுந்தார். 1946இல் அவ்வையார் படத்திற்கு வசனம் எழுதினார். பின்பு வேறு சில படங்களுக்கு வசனம் எழுதினார். திரைப்படத் தயாரிப்புத் துறையில் இறங்கினார். வசந்தவல்லி என்ற படம் எடுத்து நட்டமடைந்தார். 1947இல் ராஜமுக்தி என்ற திரைப்படத்திற்கு வசனம் எழுதுவதற்காகப் படத் தயாரிப்புக் குழுவினருடன் புனை நகருக்குச் சென்றபோது காசநோயால் பாதிக்கப்பட்டார். 1948இல் திருவனந்தபுரம் வந்தார். மனைவியையும் ஒரே மகள் தினகரியையும் பார்த்தார். 1948ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30ஆம் நாள் நோயின் கடுமையால் காலமானார்.

*Self -Instructional
Material*

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக்.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.

2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.

1. சிறுக்கதை குறித்து மு.வ.வின் கருத்து யாது?

2. புதுமைப்பித்தனின் எழுத்துலக நுழைவு எத்தன்மைத்து என்பது பற்றி விவரிக்க.

3. புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் குறித்து விளக்குக.

4. புதுமைப்பித்தன் கதைகளின் கதைக்கரு எத்தன்மைத்து என்பது பற்றி விளக்குக.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

8.5. புதுமைப்பித்தனின் ‘கடவுளும் கந்தசாமி பிள்ளையும்’

மேலகரம் மே.க. ராமசாமிப் பிள்ளை அவர்களின் ஏகபுத்திரனும் செல்லப்பா என்பவருமான மேலகரம் மே.க.ரா. கந்தசாமிப்பிள்ளையும் கடவுளும் இக்கதையின் முக்கிய மாந்தர்களாவர். கந்தசாமிப் பிள்ளையின் வீடு சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் இருக்கிறது. தற்போது அவர் சென்னை பிராட்வேயும் எஸ்பிளனேடு கூடுகிற சந்தியில் நின்று கொண்டு இருக்கிறார். இங்கிருந்து கதை தொடங்குகிறது.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

பிராட்வேயில் இருந்து திருவல்லிக்கேணிக்கு டிராமில் செல்வதா, பஸ்ஸில் செல்வதா என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கும் வேளையில், திருவல்லிக்கேணிக்கு வழிகேட்கும் விதத்தில் கடவுள் கதையில் அறிமுகமாகிறார்.

கடவுள் பூமியில் வாழும் மனிதர்களோடு வாழ முயற்சிப்பதற்காக பூமியில் இருக்கக் கூடிய கந்தசாமிப் பிள்ளையோடு இணைகிறார். மக்கள் நிலைமைகளை நேரில் காணும் கடவுள் தம்மால் இவர்களுடன் வாழ்தல் கடினம் என்று மீண்டும் மேலோகம் சென்று விடுகின்றார். இதுதான் கதைக்கரு.

8.5.1. பாத்திர அறிமுகம்

புதுமைப்பித்தனின் கதைகளில் பாத்திர அறிமுகம் தத்ருபமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் என்னும் சிறுகதையில் கந்தசாமிப்பிள்ளை, கடவுள் மற்றும் குழந்தை ஆகியோரின் பாத்திர அறிமுகத்தை அவர் பின்வருமாறு சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“மேலகரம் ராமசாமிப் பிள்ளையின் வாரிசுக்கு நாற்பத்தைந்து வயசு; நாற்பத்தைந்து வருஷங்களாக அன்ன ஆகாரமில்லாமல் வளர்ந்தவர் போன்ற தேகக் கட்டு; சில கறுப்பு மயிர்களும் உள்ள நரைத்த தலை; இரண்டு வாரங்களாக க்ஷவரம் செய்யாத முகவெட்டு; எந்த ஜனக் கும்பலிலும், எவ்வளவு தூரத்திலும் போகும் நண்பர்களையும் கொத்திப் பிடிக்கும் அதிதீசண்யமான கண்கள்; காரிக்கம் ஏர்ட், காரிக்கம் வேஷ்டி, காரிக்கம் மேல் அங்கவல்லதிரம்” என்று கந்தசாமிப்பிள்ளையின் பாத்திர அறிமுகத்தையும்,

“வழி கேட்டவரைக் கந்தசாமிப் பிள்ளை கூர்ந்து கவனித்தார். வயசை நிர்ணயமாகச் சொல்ல முடியவில்லை. அறுபது இருக்கலாம்; அறுபதினாயிரமும் இருக்கலாம். ஆனால் அத்தனை வருஷமும் சாப்பாட்டுக் கவலையே இல்லாமல் கொழு கொழு என்று வளர்ந்த மேனி வளப்பம்.

தலையிலே துளிக்கூடக் கறுப்பில்லாமல் நரைத்த சிகை, கோதிக் கட்டாமல் சிங்கத்தின் பிடரிமயிர் மாதிரி கழுத்தில் விழுந்து விழுந்து சிலிர்த்துக்கொண்டு நின்றது. கழுத்திலே நட்ட நடுவிலே பெரிய கறுப்பு மறு. கண்ணும் கண்ணங்கரேலென்று, நாலுதிசையிலும் சுழன்று, சுழன்று வெட்டியது. சில சமயம் வெறியனுடையது போலக் கணிந்தது. சிரிப்பு? அந்தச் சிரிப்பு,

கந்தசாமிப் பிள்ளையைச் சில சமயம் பயமுறுத்தியது. சில சமயம் குழந்தையுடையதைப் போலக் கொஞ்சியது” என்று கடவுளின் பாத்திர அறிமுகத்தையும்,

“ஒரு குழந்தை, அதற்கு நாலு வயது இருக்கும். மனசிலே இன்பம் பாய்ச்சும் அழகு. கண்ணிலே எப்பொழுது பார்த்தாலும் காரணமற்ற சந்தோஷம். பழைய காலத்து ஆசாரப்படி உச்சியில் குறுக்காக வகிடு எடுத்து முன்னும் பின்னுமாகப் பின்னிய எலிவால் சடைவாலை வளைத்துக் கொண்டு நின்றது. முன்புறம் சடையைக் கட்டிய வாழைநார், கடமையில் வழுவித் தொங்கி, குழந்தை குனியும்போதெல்லாம் அதன் கண்ணில் விழுந்து தொந்தரவு கொடுத்தது. குழந்தையின் கையில் ஒரு கரித்துண்டும், ஓர் ஓட்டுத் துண்டும் இருந்தன. இடையில் முழங்காலைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் கிழிசல் சிற்றாடை. குனிந்து நிமிர்ந்து நின்று கொண்டு, இரண்டு கைகளாலும் வாழை நாரைப் பிடித்துப் பலங்கொண்ட மட்டும் இழுந்தது. அதன் முயற்சி பலிக்கவில்லை. வலித்தது. அழுவோமா அல்லது இன்னும் ஒருதடவை இழுத்துப் பார்ப்போமா என்று அது தர்க்கித்துக் கொண்டிருக்கும்” என்று கந்தசாமிப் பிள்ளையின் நான்கு வயது மகளின் பாத்திர அறிமுகத்தையும் புதுமைப்பித்தன் சுட்டிச் செல்வது பாத்திர அறிமுகத்தில் அவர் கையாண்ட நேர்த்தியைக் காட்டுகிறது.

8.5.2. கடவுள் பூலோகத்தில் அறிந்துகொண்டவை

காப்பி சாப்பிடும் எண்ணத்தில் இருந்த கந்தசாமிப்பிள்ளைக்கு கடவுளின் அறிமுகம் கிடைத்தது. காப்பி குடிக்க கடவுள் என்று தெரியாமலே காப்பி கடைக்கு அழைக்கிறார் கந்தசாமிப்பிள்ளை. இருவரும் காப்பி கடைக்குச் செல்கின்றனர். இதனை,

“இருவரும் ஒரு மேஜையருகில் உட்கார்ந்தார்கள். பையனுக்கு மனப்பாடம் ஒப்பிக்க இடங்கொடுக்காமல், “குடா, ஸ்ட்ராங்கா இரண்டு கப் காப்பி!” என்று தலையை உலுக்கினார் கந்தசாமிப்பிள்ளை.

“தமிழ் மறந்துவிடாதே; இரண்டு கப் காப்பிகள் என்று சொல்” என்றார் கடவுள்.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

“அப்படி அல்ல; இரண்டு கப்கள் காப்பி என்று சொல்லவேண்டும்” என்று தமிழ்க்கொடி நாட்டினார் பிள்ளை” என்று கூறுகின்றார் புதுமைப்பித்தன்.

சுகாதாரம் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை காப்பி குடிக்கச் சென்ற ஹோட்டலில் நடைபெறுவதை விளக்குகிறார் கந்தசாமிப் பிள்ளை. இதனை,

“ஓ! அதுவா? மேஜையை லோடின் போட்டுக் கழுவி, உத்தியோகஸ்தர்கள் அபராதம் போடாமல் பார்த்துக் கொள்வது. பள்ளிக்கூடத்திலே, பர்ட்சையில் பையன்கள் தோற்றுப் போவதற்கென்று சொல்லிக்கொடுக்கும் ஒரு பாடம்; அதன்படி இந்த ஈ, கொசு எல்லாம் ராக்ஷசர்களுக்குச் சமானம். அதிலும் இந்த மாதிரி ஹோட்டல்களுக்குள்ளே வந்துவிட்டால் ஆபத்துத்தான். உயிர் தப்பாது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்” என்றார் கந்தசாமிப்பிள்ளை. அவருக்கே அதிசயமாக இருந்தது இந்தப் பேச்சு. நாக்கில் சரஸ்வதி கடாட்சம் ஏற்பட்டுவிட்டதோ என்று சந்தேகித்தார்.

கடவுள் அவரைக் கவனிக்கவில்லை. இவர்கள் வருவதற்கு முன் ஒருவர் சிந்திவிட்டுப்போன காப்பியில் சிக்கிக்கொண்டு தவிக்கும் ஈ ஒன்றைக் கடவுள் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தார். அது முக்கி முனகி ஈர்த்தவிட்டு வெளியேவர் முயன்று கொண்டிருந்தது.

“இதோ இருக்கிறதே!” என்றார் கடவுள். உதவி செய்வதற்காக விரலை நீட்டினார். அது பறந்துவிட்டது. ஆனால் எச்சில் காப்பி அவர் விரலில் பட்டது.

“என்ன ஜயா, எச்சிலைத் தொட்டுவிட்டாரே! இந்த ஜலத்தை எடுத்து மேஜைக்குக் கீழே கழுவும்” என்றார் பிள்ளை.

“ஆயை வரவிடக்கூடாது. ஆனால் மேஜையின் கீழே கழுவ வேண்டும் என்பது சுகாதாரம்” என்று முனகிக்கொண்டார் கடவுள்” என்று கூறுகிறார் புதுமைப்பித்தன்.

ஹோட்டல் முதலாளி காப்பி குடித்தற்குக் கொடுத்த நாறு ரூபாய் பணத்தில் மீதி கொடுத்தவற்றில் கள்ளப்பணம் இருந்ததைக் கடவுள் அறிந்து கொள்கிறார். இதனை,

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

“பெட்டியடியில் பில்லைக் கொடுக்கும் பொழுது கடவுள் புத்தம் புதிய நூறு ரூபாய் நோட்டு ஒன்றை நீட்டினார்; கந்தசாமிப் பிள்ளை திடுக்கிட்டார்.

“சில்லறை கேட்டால் தரமாட்டேனா? அதற்காக மூன்றஞா பில் எதற்கு? கண்ணென்ற துடைக்கவா, மனசைத் துடைக்கவா?” என்றார் ஹோட்டல் சொந்தக்காரர்.

“நாங்கள் காப்பி சாப்பிடத்தான் வந்தோம்” என்றார் கடவுள்.

“அப்படியானால் சில்லறையை வைத்துக்கொண்டு வந்திருப்பீர்களோ?” என்றார் ஹோட்டல் முதலாளி. அதற்குள் சாப்பிட்டு விட்டு வெளியே காத்திருப்போர் கூட்டம் ஜாஸ்தியாக, வீண் கலாட்டா வேண்டாம் என்று சில்லறையை எண்ணிக் கொடுத்தார்.: தொண்ணாற்று ஒன்பது ரூபாய் பதின்மூன்று - சரியா? பார்த்துக் கொள்ளும் சாமியாரே!”

“நீங்கள் சொல்லிவிட்டால் நமக்கும் சரிதான்; எனக்குக் கணக்கு வராது” என்றார் கடவுள்.

ஒரு போலிப் பத்து ரூபாய் நோட்டைத் தள்ளிவிட்டதில் கடைக்காரருக்கு ஒரு திருப்தி.

வெளியே இருவரும் வந்தார்கள் வாசலில் அவ்வளவு கூட்டமில்லை. இருவரும் நின்றார்கள்.

கடவுள், தம் கையில் கற்றையாக அடுக்கியிருந்த நோட்டுகளில் ஐந்தாவதை மட்டும் எடுத்தார். சுக்கு நூறாகக் கிழித்துக் கீழே ஏறிந்தார்.

கந்தசாமிப் பிள்ளைக்கு, பக்கத்தில் நிற்பவர் பைத்தியமே என்ற சந்தேகம். திடுக்கிட்டு வாயைப் பிளந்து கொண்டு நின்றார்.

“கள்ள நோட்டு; என்னை ஏமாற்றப் பார்த்தான்; நான் அவனை ஏமாற்றிவிட்டேன்” என்றார் கடவுள்” என்கின்றார் புதுமைப்பித்தன்.

8.5.3. கந்தசாமிப்பிள்ளையின் தொழில்

கடவுள் கந்தசாமிப்பிள்ளையைப் பார்த்து நீங்கள் யார் என்பதைச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டவுடன், கடவுளிடம் தன்னைப் பற்றியும் தன்னுடைய

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

பத்திரிகை தொழிலைப் பற்றியும் பத்திரிகையின் ஆயுள் உறுப்பினராகக் கடவுள் சேர்ச்சொல்லுவது பற்றியும் சொல்லுகின்றார். இதனை,

“சித்த வைத்திய தீபிகை என்ற வைத்தியப் பத்திரிகையைப் பார்த்ததுண்டா?” என்று கேட்டார் கந்தசாமிப்பிள்ளை.

“இல்லை” என்றார் கடவுள்.

“அப்பொழுது வைத்திய சாஸ்திரத்தில் பரிச்சயமில்லை என்றுதான் கொள்ள வேண்டும்” என்றார் கந்தசாமிப்பிள்ளை.

“பரிச்சயம் உண்டு” என்றார் கடவுள்.

“இதென்னடா சங்கடமாக இருக்கிறது?” என்று யோசித்தார் கந்தசாமிப்பிள்ளை. “உங்களுக்கு வைத்திய சாஸ்திரத்தில் பரிச்சயமுண்டு. ஆனால் சித்த வைத்திய தீபிகையுடன் பரிச்சயமில்லை என்று கொள்வோம்; அப்படியாயின் உங்கள் வைத்திய சாஸ்திர ஞானம் பரிபூர்ணமாகவில்லை. நம்மிடம் பதினேழு வருஷத்து இதழகளும் பைண்டு வால்யூம்களாக இருக்கின்றன. நீங்கள் அவசியம் வீட்டுக்கு ஒருமுறை வந்து அவற்றைப் படிக்க வேண்டும்; அப்பொழுதுதான்”

“பதினேழு வருஷ இதழ்களா! பதினேழு பன்னிரண்டு இருநூற்று நாலு” கடவுளின் மனசு நடுநடுங்கியது. ‘ஒருவேளை கால் வருஷம் ஒருமுறைப் பத்திரிகையாக இருக்கலாம்’ என்ற ஓர் அற்பு நம்பிக்கை தோன்றியது.

“தீபிகை மாதம் ஒருமுறைப் பத்திரிகை. வருஷ சந்தா உள் நாட்டுக்கு ரூபாய் ஒன்று; வெளிநாடு என்றால் இரண்டே முக்கால்; ஜீவிய சந்தா ரூபாய் 25. நீங்கள் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்தால் ரொம்பப் பிரயோஜனம் உண்டு. வேண்டுமானால் ஒரு வருஷம் உங்களுக்கு அனுப்புகிறேன். அப்புறம் ஜீவிய சந்தாவைப் பார்க்கலாம்” என்று கடவுளைச் சந்தாதாரராகச் சேர்க்கவும் முயன்றார்” எனகின்றார் புலமைப்பித்தன்.

8.5.4. கடவுளின் காட்சியும் கந்தசாமிப்பிள்ளையின்

வேண்டுகோளும்

கடவுள் கந்தசாமிப்பிள்ளையின் வீட்டிற்குள் நுழையும் முன் கடவுள் தன்னுடைய உண்மையான உருவத்தைக் காட்டுகின்றார். அதற்குக்

கந்தசாமிப்பிள்ளை இதற்கெல்லாம் நான் ஆட்படமாட்டேன். நீர் வந்த வேலையை மட்டும் பார் என்பதை உணர்த்துகின்றார். இதனை,

“புலித் தோலாடையும், சடாமுடியும், மானும் மழுவும், பிறையுமாகக் கடவுள் காட்சியளித்தார். கண்ணிலே மகிழ்ச்சி வெறி துள்ளியது. உதட்டிலே சிரிப்பு.

“பக்தா! என்றார் மறுபடியும்.

கந்தசாமிப் பிள்ளைக்கு விஷயம் புரிந்துவிட்டது.

“ஓய் கடவுளே, இந்தா பிடி வரத்தை என்கிற வித்தை எல்லாம் எங்கிட்டச் செல்லாது. நீர் வரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு உம் பாட்டுக்குப் போவீர்; இன்னொரு தெய்வம் வரும், தலையைக் கொடு என்று கேட்கும். உம் மிடம் வரத்தை வாங்கிக்கொண்டு பிறகு தலைக்கு ஆபத்தைத் தேடிக்கொள்ளும் ஏமாந்த சோணகிரி நான் அல்ல. ஏதோ பூலோகத்தைப் பார்க்க வந்தீர்; நம்முடைய அதிதியாக இருக்க ஆசைப்பட்டவர்; அதற்கு ஆட்சேபம் எதுவும் இல்லை. என்னுடன் பழக வேண்டுமானால் மனுஷனைப்போல, என்னைப்போல நடந்து கொள்ள வேண்டும்; மனுஷ அத்துக்குக் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டும்; நான் முந்திச் சொன்னதை மறக்காமல் வீட்டுக்கு ஒழுங்காக வாரும்” என்றார் கந்தசாமிப்பிள்ளை” என்கின்றார் புலமைப்பித்தன்.

8.5.5. புராணக் கதையை நினைவுட்டல்

தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடலை வாசகி பாம்பைக் கொண்டு கடைந்தபோது அமிர்தமும் நஞ்சும் கிடைக்க, அமிர்தத்தைத் தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் கொடுக்க, நஞ்சை சிவபெருமான் முழுக, அதைக் கேள்விப்பட்ட பார்வதி நஞ்சை கழுத்தில் நிறுத்த நீலகண்டச் சிவனாக மாறினான். இதனை,

“அதென்ன தாத்தா, கண்ணங்கரேலுன்னு நவ்வாப்பழம் மாதிரி களுத்திலே இருக்கு? அதைக் கடிச்குத் திங்கனும்போலே இருக்கு” என்று கண்களைச் சிமிட்டிச் சிமிட்டிப் பேசிக் கொண்டு மடியில் எழுந்து நின்று, கழுத்தில் பூப்போன்ற உதடுகளை வைத்து அழுத்தியது. இளம் பல் கழுத்தில் கிணகிணுத்தது. கடவுள் உடலே குஞகுஞுத்தது.

“கூச்சமா இருக்கு” என்று உடம்பை நெளித்தார் கடவுள்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

“ஏன் தாத்தா, கணுத்திலே நெருப்பு கிருப்புப் பட்டு பொத்துப் போச்சா? எனக்கும் இந்தா பாரு” என்று தன் விரல் நுனியில் கண்றிக் கறுத்துப் போன கொப்புளத்தைக் காட்டியது.

“பாப்பா, அது நாகப்பளந்தாண்டி யம்மா; முந்தி ஒரு தரம் எல்லாரும் கொடுத்தானேன்னு வாங்கி வாயிலே போட்டுக் கொண்டேன். எனக்குப் பங்கில்லியான்னு களுத்தெப் புடிச்சிப்புட்டாங்க. அதிலே இருந்து அது அங்கியே சிக்கிக்கிச்சு;” என்று புராண நிகழ்ச்சியை நினைவுட்டுகின்றார் புலமைப்பித்தன்.

8.5.6. பூமியில் கடவுள் பெற்ற அறிவு

பூமியில் வாழ வந்த கடவுள், கந்தசாமிப்பிள்ளையிடம் அதிதியாக இருந்து பல அனுபவங்களைப் பெற்றார். கடைசியில்,

“தெரிந்த தொழிலைக் கொண்டு லோகத்தில் பிழைக்க முடியாது போல இருக்கே!” என்றார் கடவுள்.

“நான் சொன்னது உங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை; உங்களுக்குப் பிடித்தது லோகத்துக்குப் பிடிக்கவில்லை; வேணும் என்றால் தேவாரப் பாடசாலை நடத்திப் பார்க்கிறதுதானே!”

கடவுள், “ச்சு” என்று நாக்கைச் சூள் கொட்டினார்.

“அதுக்குள்ளேயே பூலோகம் புளிச்சுப் போச்சோ!”

“உம்மைப் பார்த்தால் உலகத்தைப் பார்த்தது போல்” என்றார் கடவுள்.

“உங்களைப் பார்த்தாலோ?” என்று சிரித்தார் கந்தசாமிப் பிள்ளை.

“உங்களிடமெல்லாம் எட்டி நின்று வரம் கொடுக்கலாம்; உடன் இருந்து வாழ முடியாது” என்றார் கடவுள்.

“உங்கள் வர்க்கமே அதற்குத் தான் லாயக்கு” என்றார் கந்தசாமிப்பிள்ளை” என்று கடவுளின் இறுதித் தீர்மானத்தைப் புலமைப்பித்தன் தன்னுடைய கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும் என்னும் சிறுகதையில் எடுத்தியம்புகின்றார்.

இக்கால இலக்கியம்

குறிப்புகள்

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
5. கடவுள் பூலோகத்தில் அறிந்து கொண்டவை யாவை?

.....
.....
.....

6. கந்தசாமிப்பிள்ளையின் தொழில் யாது?

.....
.....
.....

7. கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் சிறுகதையில் இடம்பெற்ற புராணக் கதை எது?

.....
.....
.....

8. பூலோகத்தில் கடவுள் பெற்ற அறிவு யாது?

.....
.....
.....

8.6. ஜெயகாந்தன்

கடலூர்மாவட்டம் கடலூர் மஞ்சக்குப்பம் என்ற ஊரில் 1933ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 24ஆம் நாள் தண்டாணி பிள்ளைக்கும் மகாலெட்சுமி

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

அம்மாளுக்கும் மகனாக ஜெயகாந்தன் பிறந்தார். பத்து வயதுச் சிறுவனாக இருக்கும் போதே முவர்ணக் கொடி பிடித்து, பாரதியாரின் தேசிய எழுச்சி மிக்க பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு தெருவில் சென்றவர். ஜெயகாந்தன் பள்ளி சென்று கல்வி பயின்றவர் அல்லர். தம்முடைய பதினான்காவது வயதிலேயே சொந்த ஊரை விட்டுச் சென்னைக்கு வந்தார். சௌபாக்கியம் என்ற இதழில் ஆசிரியராக இருந்த பி.சி. லிங்கம் என்ற புலவரிடம் தமிழ் இலக்கியம் கற்றுக்கொண்டார். பின்பு, தமிழ்ப் புலவர் க. சொக்கலிங்கத்திடம் முறையாகப் பாடம் கேட்டுத் தம் மொழியறிவை வளர்த்துக் கொண்டார். கரிச்சான் குஞ்சு என்ற புனைபெயரில் கதைகள் எழுதும் மன்னார்குடி நாராயணசாமி என்ற வைதீக பிராமணிடம் பழகிப் பிராமண மொழியைக் கையாளுவதில் வல்லமை பெற்றார் ஜெயகாந்தன். இவர் சிறுவனாக இருக்கும் போதே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் தொடர்புடையவராக இருந்ததனால் மார்க்சியச் சித்தாந்தக் கருத்தோட்டம் உடையவராக வளர்ந்தார்.

8.6.1. எழுத்துலக நுழைவு

ஜெயகாந்தன் எழுதிய முதல் சிறுகதை சௌபாக்கியம் என்ற இதழில், 1950இல் வெளிவந்தது. அது ‘மாதர் நல இலாக்கா’ நடத்திய பத்திரிகை ஆகும். பின்பு தொடர்ந்து வசந்தம் என்ற இதழிலும், விந்தன் நடத்திய மனிதன் இதழிலும், இஸ்மத் பாஷா ஆசிரியராக இருந்த சமரன் என்ற இதழிலும், மாஜினி நடத்திய தமிழன் இதழிலும், பின்னர் விஜய பாஸ்கரன் நடத்திய சரஸ்வதி இதழிலும் தொடர்ந்து எழுதினார். சரஸ்வதி இதழில் எழுதும் பொழுதுதான் இவர் எழுத்தாற்றல் வெளியுலகிற்குத் தெரிய வந்தது. அதன் பின்னர் வெகுஜன இதழ்களான ஆனந்த விகடன், குழுதம், கல்கி என்பனவற்றில் எழுதத் தொடங்கினார்.

8.6.2. எழுத்து வளர்ச்சி

*Self -Instructional
Material*

தொடக் கத் தில் ஜெயகாந்தன் எழுத்துகள் தத் துவ நோக்குடையனவாகவும் பரிசோதனை முயற்சிகளாகவும் அமைந்தன. சரஸ்வதியில் வெளியான கதைகள் பாலுணர்ச்சி பற்றிப் பேசுவன. கண்ணம்மா,

போர்வை, சாளரம், தாம்பத்தியம், தர்க்கம் போன்ற கதைகள் இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும். இவை தரமானவை என்றாலும் ஜனரஞ்சகமாக அமையவில்லை.

அதற்கு அடுத்து வந்த கால கட்டத்தில், அவர் தம் எழுத்துகளை ஜனரஞ்சகமாக அமைத்துக் கொண்டார். ஜெயகாந்தன் தொடக்கக் காலத்தில் சிறுகதை படைப்பதிலேயே மிகுந்த ஈடுபாடுடையவராக இருந்திருக்கிறார். 1958ஆம் ஆண்டு, ஒருபிடி சோறு என்ற அவருடைய முதல் சிறுகதைத் தொகுதி வெளியானது. விந்தனின் தமிழ்ப்பண்ணை பதிப்பகம் அதை வெளியிட்டது. தி.ஜி.ர. அத்தொகுப்பிற்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். அத்தொகுதிக்குக் கண்ணதாசன் கவிதையில் புகழாரம் சூட்டியுள்ளார். சிறுகதை மன்னன் என்று சுட்டும் அளவிற்குச் சிறுகதைப் படைப்புகளில் தன் திறமையை வெளிக்காட்டிக் கொண்டுள்ளார் ஜெயகாந்தன். ‘தமிழ்நாட்டில் இன்னுவரை தோன்றியுள்ள மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர்கள் சிலருள் ஜெயகாந்தன் ஒருவர்’ என்று கு. அழகிரிசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால், காலம் செல்லச் செல்ல ஜெயகாந்தன் சிறுகதை எழுதுவதைக் குறைத்துக் கொண்டு நாவல் மற்றும் குறுநாவல் படைப்பில் ஆர்வம் காட்டலானார். ஆனாலும் கூட, அவர் படைத்த சிறுகதைகள் இன்றும் அவர் புகழ்பாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

8.6.3. இலக்கிய வகைகள்

ஜெயகாந்தன் சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவங்களைப் படைத்ததுடன் நின்றுவிடாமல், சுவை ததும்பும் கட்டுரைகளையும், ஆழமான அறிவு பூர்வமான கட்டுரைகளையும் படைத்துள்ளார். அவற்றில் சுயதரிசன, சுயவிமரிசனக் கட்டுரைகளும் உண்டு. மேலும் அரசியல், சமூகம், கலை இலக்கியம் மற்றும் பத்திரிகை அனுபவம் என்று கட்டுரைகளின் பொருள் விரிந்து பரந்துள்ளது. ஜெயகாந்தன் சில ஓரங்க நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார் திரைப்படக் கதாசிரியராகவும், பாடலாசிரியராகவும், வசன கர்த்தாவாகவும், இயக்குநராகவும், தயாரிப்பாளராகவும் சிறந்துள்ளார். ஜெயகாந்தன் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளையும் செய்துள்ளார். ராமன் ரோலண்ட் எழுதிய நாலை மகாத்மா என்ற பெயரிலும், புஷ்கின் எழுதிய நாலைக் கேப்டன் மகள் என்ற பெயரிலும் தமிழில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். அவருடைய

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

சிறுகதைகள் மற்றும் நாவல்கள் அனைத்திந்திய மொழிகளிலும், உலக மொழிகள் பலவற்றிலும் குறிப்பாக ஆங்கிலத்திலும், உக்ரைன் மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு உள்ளன. ஜெயகாந்தன் தம் சிறுகதைத் தொகுப்புகளுக்கும் நாவலுக்கும் எழுதிய முன்னுரைகள் விமர்சனப் பார்வையில் அமைந்து சிறந்தன. அவை அனைத்தும் ஜெயகாந்தன் முன்னுரைகள் என்ற பெயரில் நூலாகத் தொகுக்கப்பட்டு 1978இல் வெளிவந்தன. ஜெயபேரிகை என்ற நாளிதழிலும், ஞானரதம், கல்பனா என்ற இலக்கிய இதழ்களிலும் இறுதியாக நவசக்தி நாளிதழிலும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அனுபவமும் இவருக்குண்டு.

8.6.4. எழுதிய நால்கள்

ஜெயகாந்தன் பதின்மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளும், இருபத்தைக்கும் மேற்பட்ட குறுநாவல்களும், பதினேழு நாவல்களும், இருபத்தைந்து கட்டுரை நால்களும் எழுதியுள்ளார். ஒரு பிடி சோநு (1958), இனிப்பும் கரிப்பும் (1960), தேவன் வருவாரா? (1961), மாலை மயக்கம் (1962), சுமை தாங்கி (1962), யுகசந்தி (1963), உண்மை சுடும் (1964), புதிய வார்ப்புகள் (1965), சுய தரிசனம் (1967), இறந்த காலங்கள் (1969), குருபட்டம் (1971), சக்கரம் நிற்பதில்லை (1975), புகை நடுவினிலே (1990), உதயம் (1996) ஆகியன ஜெயகாந்தன் எழுதிய சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் இவருடைய சிறுகதைகள் பதினைந்து அனைத்திந்திய மொழிகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1973இல் வெளியாகின.

வாழ்க்கை அழைக்கிறது ஜெயகாந்தனின் முதல் நாவலாகும். பாரிஸைக்குப் போ, சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள், ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள், ஒரு மனிதன் ஒரு வீடு ஒரு உலகம், சுந்தரகாண்டம், ஜெய ஜெய சங்கர என்பன இவருடைய புகழ்பெற்ற நாவல்களாகும். கைவிலங்கு, விழுதுகள், யாருக்காக அழுதான், ரிஷிமூலம், கோகிலா என்ன செய்துவிட்டாள், சினிமாவுக்குப் போன சித்தாள், பாவம் இவள் ஒரு பாப்பாத்தி, வீட்டிற்குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டி வைத்து போன்றவை இவருடைய குறுநாவல்களுள்

சிலவாரும். ஓர் இலக்கியவாதியின் அரசியல் அனுபவங்கள், ஓர் இலக்கியவாதியின் கலையுலக அனுபவங்கள், ஓர் இலக்கியவாதியின் பத்திரிகை அனுபவங்கள், ஓர் பிரஜெயின் குரல், யோசிக்கும் வேளையில் என்பன இவருடைய கட்டுரை நூல்களுள் சிலவாரும்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

8.6.5. பரிசுகளும் விருதுகளும்

1964ஆம் ஆண்டு ஜெயகாந்தனின் உன்னைப்போல் ஒருவன் திரைப்படம் இந்திய ஜனாதிபதியின் விருதினைப் பெற்றது. 1972ஆம் ஆண்டு சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் நாவல் சாகித்திய அகாதெமி விருதினைப் பெற்றது. 1978இல் அது திரைப்படமாக வெளிவந்தபோது சிறந்த திரைக்கதைக்கான தமிழக அரசின் விருதினைப் பெற்றது. அதே ஆண்டு அவரது இமயத்துக்கு அப்பால் என்ற நாவல் சோவியத் நாடு நேரு விருது பெற்றது. 1979ஆம் ஆண்டு கருணை உள்ளம் என்ற திரைப்படம் சிறந்த திரைப்படம் மற்றும் சிறந்த கதைக்கான தமிழ்நாடு அரசு விருதினைப் பெற்றது. 1986இல் ஜெய ஜெய சங்கர நாவலுக்குத் தமிழ்நாடு அரசின் சிறந்த நாவலுக்கான விருதும், சுந்தரகாண்டம் நாவலுக்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் இராஜராஜ சோழன் விருதும் கிடைத்தன.

8.6.6. ஞானபீட விருது

2005ஆம் ஆண்டில் இந்திய இலக்கியத்திற்கான மிக உயர்ந்த விருதான ஞானபீட விருது பெற்றுள்ளார். தமிழ்நாட்டில் எழுத்தாளர் அகிலனுக்குப் பிறகு இவ்விருதினைப் பெறும் சிறப்பிற்குரியவராய்த் திகழ்கிறார். இவ்வாறு ஜெயகாந்தன் தமிழக அளவிலும், இந்திய அளவிலும், ஆசியக் கண்ட அளவிலும் பல விருதுகளைப் பெற்றுச் சிறந்துள்ளார்.

8.6.7. ஜெயகாந்தனின் சிறுகதைகள்

ஜெயகாந்தன் சிறுகதை எழுதிய காலக்கட்டத்தை இலக்கிய விமர்சகர்கள் முன்றாகப் பகுத்துக் காண்கின்றனர். ஜெயகாந்தனின் முதல்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

காலக் கட்டம் வசந்தம், மனிதன், சமரன், தமிழன் இதழ்களில் எழுதிய பத்தாண்டுக் காலமாகும்.

இரண்டாம் காலக்கட்டம் 1956 முதல் 1960 வரை சரஸ்வதியில் எழுதிய காலமாகும்.

முன்றாவது காலக்கட்டம் ஆனந்த விகடன், குமுதம், கல்கி போன்ற வெகுஜன இதழ்களுக்கு எழுதிய காலமாகும்.

முதலாவது காலக் கட்டத்து எழுத்துக்களில் ஏழை எளிய மக்கள் கதைப் பாத்திரங்களாகத் திகழ்கின்றனர். இரண்டாவது காலக்கட்டத்தில் தத்துவ நோக்கு மிகுந்துள்ள கதைகளையும் பரிசோதனை முயற்சிகளாக அமைந்த கதைகளையும் எழுதியுள்ளார். இக்காலக் கட்டத்தில் பாலுணர்ச்சி அவருடைய கதைகளில் முக்கியமாக இடம்பெற்றிருந்தது. மூன்றாவது காலக்கட்டத்தில் ஜனரஞ்சகக் கதைகள் தோற்றும் பெற்றன. அவை ஜெயகாந்தனின் வாழ்வியல் கண்ணோட்டத்தையும் சித்தாந்ததையும் விளக்கி நிற்கின்றன. இக்காலக் கட்டத்தில் பெரும்பாலும் நடுத்தர மக்களின் வாழ்வியலை அக்கதைகள் கூறியுள்ளன.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
9. ஜெயகாந்தன் பற்றிச் சிறுகுறிப்பு வரைக.?

.....
.....
.....
.....

10. ஜெயகாந்தன் படைத்த இலக்கிய வகைகள் எவையெவை?

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

11. ஜெயகாந்தன் சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்ற நாவல் எது?

12. ஜெயகாந்தனுக்கு ஞானப்பீடு விருது எந்த ஆண்டு கிடைத்தது?

8.7. ஜெயகாந்தனின் ‘தனி மனிதன்’ - கதைச்சுருக்கம்

மனிதனின் தோற்றுவாய்ச் சரித்திரத்தை உணர்த்தும் இரண்டாவது யுகத்தினைத் தனிமனிதன் கதை மூலம் ஜெயகாந்தன் எடுத்துரைத்துள்ளார். மொழி தெரியாது கூட்டங்கூட்டமாக வாழ்ந்த காலம். ஒரு கூட்டம் மறு கூட்டத்தோடு உணவுக்காக எதிர்த்துப் போராடிய காலம். இருக்கும் இடத்தில் இருந்த கூட்டம் மானை வேட்டையாடுகிறது. மான்கள் கொல்லப்படுகின்றன. அம்மான்களை எதிர் வந்த புதிய கூட்டம் உணவுக்குப் பயன்படுத்தத் துணிகிறது. இந்த மான் வேட்டையில் வந்த சண்டை உணவுச் சண்டையாக மாறி, ஒரு கூட்டத்தில் இருந்தவர்களுக்கும் மறு கூட்டத்தில் இருந்தவர்களும் போர் நடக்கிறது. அந்நிலத்தில் காலங்காலமாக இருந்த கூட்டத்தில் இருந்த ஒருவன் தன் நிலையினை இழக்க மற்றவர்கள் அவனை விட்டு விலகி விடுகின்றனர். இவன் அடிப்பட்ட நிலையில் தனிமனிதனாக காடுகளில் புல்லையும் தழையையும்

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

உண்டு குற்றுயிரும் குலை உயிருமாக வாழ்ந்து வருகின்றான். புதியதாக வந்தவர்கள் அந்த இடத்தில் தங்கிவிடுகின்றனர்.

புதிய கூட்டத்தில் இருந்த பெண் ஒருத்தி பழைய கூட்டத்தில் இருந்து போர் புரிந்து தனித்துவிடப்பட்டவனைக் காணுகின்றாள். அவனது நிலையைக் கண்டு இரங்குகிறாள். அவனுக்குப் பலவித வைத்தியம் செய்கிறாள். புதியவர்கள் அவ்வினத்துப் பெண் ஒருத்தியைக் காணாமல் தேடுகின்றனர். ஆனால் அவனோ அவர்கள் கண்ணில் படாமல் மறைந்துக்கொள்கிறாள், இவனையும் அவர்கள் கண்ணில் படாமல் காப்பாற்றுகிறாள். அவளைத் தேடிக்கொண்டு அக்கூட்டம் வேறு இடத்திற்குப் போய்விடுகிறது. இப்போது இருள் சூழ, அவளால் அவள் கூட்டத்தோடு சேரமுடியாமல் போகிறது. தனித்துவிடப்பட்ட இருவரும் அவனுக்கு இவளும் இவளுக்கு அவனுமாக அவ்விடத்தில் இருக்கின்றனர்.

அவனது மொழியை குறிப்பால் உணர்கிறாள். அவனும் அவ்வாறே அவளது மொழியினைக் குறிப்பாள் உணர்கிறான். தனிமைப்பட்டவனின் உடல் நலம் பெறுகிறது. பழைய சக்தி மீண்டும் பெறுகிறான். வேட்டையாடுகின்றான். அவளுடன் அன்பாக வாழ்ந்து வருகின்றான். மொழியும் பழக்க வழக்கங்களும் வேறுபட்டாலும் இருவரும் மனமொத்து வாழ்கின்றனர். அங்கே புதுமொழி உருவாகிறது. இரண்டு பழக்க வழக்கங்களும் கலந்த புதிய சமூகம் உண்டாகிறது. அவள் தாய்மை எய்துகின்றாள்.

இவ்வேளையில் தனிமையில் விட்டுச்சென்ற பழைய கூட்டம் மீண்டும் இவ்விடம் வருகின்றது. இவன் தன்னுடைய கூட்டம் வருவதைக் காணுகின்றான். இவன் அக்கூட்டத்தில் இணைவதற்கு அவள் விரும்பவில்லை. அவனும் அவ்வாறே சொல்லி அவளுடன் பொய்யாக வாழ்கின்றான். பிரிந்து சென்ற கூட்டம், மீண்டும் வந்து, சில நாள்கள் இருந்து மீண்டும் வேறொரு இடம் பெயர்வதைக் காணுகின்றான். தன்னைப் பிரிய மாட்டேன் என்ற உறுதி அளித்தவன் பழைய கூட்டம் கலைவதைக் கண்டு, அவர்களுடன் தான் இணைவதற்காக தன்னைக் காப்பாற்றி, தன் கருவைச் சுமந்துக்கொண்டிருக்கும் அவளைத் தன் கை அம்பாள் குத்திக் கொன்றுவிட்டு இனத்தோடு சேர்ந்துவிடுகின்றான். தனி மனிதனாக அன்று அவன் கிடந்தான். இன்றோ

தனி மனுவியாக இவள் இருக்கிறாள். இதுபோல் உலகில் எத்தனைபோர் இருக்கிறார்கள் என்ற வினாவோடு ஆசிரியர் இக்கதையினை முடித்திருக்கின்றார்.

8.7.1. தனி மனிதன் - சிறப்புகள்

ஜெயகாந்தனின் தனிமனிதன் என்னும் சிறுகதை, பழங்காலத்தில் மனித இனம் உருவாகி பண்பாடு தொடங்கப்பட்ட சமூக நிலையினைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இச்சிறுகதையில் பல சிறப்பம்சங்களைக் காணலாம்.

8.7.1.1. மொழியின் தோற்றுவாய்

தொடக்க காலத்தில் மக்கள் எப்படி வாழ்ந்தார்கள், அவர்களுக்கிடையே போர் எப்படி தோற்றுவாய் பெற்றது என்பதை ஜெயகாந்தன்,

“நிர்வாணக் கோலமாகக் காடுகளிலும் புதர்களிலும் சுஞ்சரித்துக் காய்களிகளைப் புசித்து மதர்த்துத் திரிந்த மனிதன், மிருகங்களின் தோலாலும் இலைச் சருகுகளாலும் தன்னை மறைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்குப் பொய்யில் லயித்து விட்ட காலம்.

தோலில் பறையும், நாணலில் ஊதலும், முங்கிலில் குழலும் செய்து சப்தவிசித்திரங்களைப் பயின்று, நீ வளர்த்துச் சுற்றி நின்று, குதியாட்டம் போட்டுக் களித்து, வர்ஜா வர்ஜமற்றுப் புணர்ந்து, வம்ச விருத்தி செய்து கொண்டிருந்த மனித மந்தைகள் அப்போது பூகாகத்தில் ஆங்காங்கே சுஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தன.

கூடி வாழுக் கற்றுக்கொண்ட மனித மிருகங்களின் தொகை அதிகமாகி விட்டது.

விண்ணை நோக்கிப் பெருமிதத்துடன் நிமிர்ந்து நிற்கும் பூமாதேவியின் முலை முகடுகளிலிருந்து அமிர்தவாரி வர்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதில் திளைத்த மனித சிசுக்கள் அவள் மடியிலே தவழ்கின்றன.

விரிந்து பரந்து இசைபாடி நகரும் நதிக் கரையில் காடுகளும் புதர்களும் மண்டிக் கிடக்கின்றன.

இக் கால
இலக்கியம்

சுறுப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

அந்த நதியின் சமவெளிப் பிரதேசத்தில் ஒரு மனித மந்தை கூடி நிற்கின்றது. மை போன்ற கருத்த மேனியில் தசைகள் உருண்டு திரண்டிருக்கின்றன. கையிலே ஈடுகள், எந்த நேரமும் எதையோ எதிர்பார்க்கும், எதற்கும் தயாராயிருக்கும் துடிப்பு, ஓவ்வொரு நிமிஷமும் மரணம் அவர்களின் மேல் நிழலாடும் பீதி! அதுதான் அன்றைய மனித சமூகம்.

கையிலே வில்லும் அம்பும் தாங்கிய பெண்ணினம் நின்று கொண்டிருக்கிறது. ஆணைன்றும் பெண்ணைன்றும் வித்தியாசம் காட்டக் கூடியவை அகன்று விரிந்த மார்பும் திரண்டு பருத்த கொங்கைகளும்தான். இந்த இயற்கை பேதகங்களைத் தவிர, செயற்கை பேதங்கள் எதுவும் அவர்களிடம் இல்லை!

அவர்களுக்கு நடுவே இரண்டு மான்கள், சில பழவைகள் முதலியவற்றின் உயிரற்ற சடலங்கள் கிடக்கின்றன.

மாயிசப் ‘பிசபிசப்புடைய வல்லையிறுகள் வெளித்தெரிய அட்காசமாகக் கூவிச் சிரிக்கின்றனர் அம்மனிதர்கள்! அந்தக் கூச்சலைக் கொண்டே அவர்கள் தங்கள் உணர்ச்சிகளை ஒருவருக்கொருவர் உணர்த்திக் கொள்கின்றனர். வளமற்ற, ஸயமற்ற குளாறல் - அதுதான் அன்றைய மொழி. அந்த மொழியில் தான் அவர்கள் காதல் புரிந்தனர். வீரம் பேசினர்” என்கின்றார் ஜெயகாந்தன்.

8.7.1.2. போரின் தோற்றுவாய்

தேவை ஏற்படும் போது போட்டி ஏற்படுகிறது. இப்போட்டியே உண்டாவது போர். இப்போரின் தோற்றுவாய் எவ்விதமானது என்பதை,

“திடீரென்று கானகத்தின் நடுவே மான்கூட்டம் ஒன்று தறிகெட்டு ஒடிக் கொண்டிருந்ததை மேற்படி (அவ்விடத்தில் இருந்தவர்கள்) சமூகம் கண்டது. தங்களை நோக்கி வரும் மான்களை வில்லும் அம்பும் தாங்கி, எதிர்கொண்டு தாக்கி, அது வேட்டையாடிற்று.

அதே சமயத்தில் அவற்றைத் துரத்தி வந்த இன்னொரு சமூகம் - அதாவது நிறத்தால் வேறுபட்ட இன்னொரு ‘மனித மந்தை’ அங்கு வந்து நின்றது.

அவ்வளவு தான். கொல்லப்பட்ட மான்களுக்காக இரு சமூகங்களும் ஒன்றை ஒன்று தாக்கிக் கொண்டன. கொன்று கொண்டன. அதுதான் போர்!

முதலில் தற்காப்புப் போர், பிறகு உயிர் வாழ்வதற்கான போர், இப்பொழுது நடப்பதோ உடைமைப்போர்!” என்கின்றார் ஜெயகாந்தன்.

8.7.1.3. மனிதாபிமானம்

கண்டதைத் தின்று பொழுதைக் கழித்தவர்களுக்கும் பிறர் கஷ்டப்படும்போது உதவ வேண்டும் என்ற நிலையில் மனிதாபிமானம் தோற்றும் பெற்றது. இதனை ஜெயகாந்தன், இரு கூட்டங்களுக்கு இடையே நடைபெற்ற உணவுப் போரில் காயம்பட்டு தனிமைப் படுத்தப்பட்ட ஒருவனை ஏதேச்சையாகக் கண்ட புதுக்கூட்டத்துப் பெண் ஒருத்தி, அவனுக்கு உதவி செய்து, அவனைப் பழையபடி வீரனாக்குகின்றாள். இது அவளிடம் தோன்றிய மனிதாபிமானம். இதனை,

“ஓருநாள் அவன் மரணத்தின் தலைவாயில் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தான். பிரக்ஞையில்லை. உயிர் இருந்தது. சக்தி இல்லை. வேதனை இருந்தது. வதைப்பட்டுக் கொண்டிருந்த அந்த மனிதன் கடைசி முறையாகத் தன் பஞ்சடைந்த கண்களை மெள்ளத் திறந்து பார்க்க முயன்றான். அப்போது அந்த விழிகள், மின்னி மின்னிப் புரஞும் வேறு இரு விழிகளைச் சந்தித்தன. அவை தன்னைத் தின்று தீர்க்க வந்திருக்கும் மிருக விழிகளா, மீண்டும் தன்னைக் கொல்ல வந்திருக்கும் மனித விழிகளா என்றெல்லாம் சிந்திக்க இயலாத அசக்தி. அந்த அசக்தியிலும் உயிராசை அவன் நெஞ்சில் துடித்தது. வரட்சியில் கோணி வலித்தது. அதுவரை அவனை வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த ‘மனித மிருகம்’ அவன் விருப்பத்தைப் புரிந்து கொண்டு - விளக்க முடியாத மகிழ்ச்சியில் குதித்துக் கொண்டு ஒழிந்து. ஆற்றிலிருந்து அகன்ற இலையெயான்றில் தண்ணீர் சேர்த்துக் கொணர்ந்து செத்துக் கொண்டிருந்த ‘மிருக’த்தின் வாயில் உற்றிற்று. தண்ணீர் ‘மடக்

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

மடக்கென்று உள்ளே இறங்கியதும் மரண உபாதையிலிருந்து விடுபட்ட அந்த மனிதன் மயக்க முற்றான்.

அவனுக்கு உதவிய அந்தப் பிராணி, ஒரு பெண். தாய்மைக் கோலத்திற்கு இதுவரை ஆளாகாத பருவத்தினள்....

அவனுக்கு அவனை ஏற்கெனவே தெரியும். அன்று தன் இனத்தாரை எதிர்த்துப் போரிட்ட கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் அவன் என்று அவனுக்குத் தெரியும். என்றாலும் பழிவாங்கும் எண்ணமோ, வஞ்சகமோ அவனை ஆட்கொண்டில்லாததால் அவனைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவனுக்கு ஏற்படவில்லை.

அதுவுமல்லாமல் அவன் ஆண். பழகிப் பழகிச் சலித்துப்போன தன்னினத்து ஆணைப்போல் அவன் இல்லை. புதிய உருவமாக இருப்பதால் அவனைக் கண்டதில் ஒரு வியப்பு. தன்னினத்தினர் அவனைக் கண்டால் கொன்று விடுவார்கள் என்று அவனுக்குத் தெரிந்திருந்துங்கூட அவனை அவர்கள் கொல்வதை அவள் ஏனோ விரும்பவில்லை!

அவள் கற்ற பாதையில் ஏதேதோ நயமான ஒலியில் அவனுக்குச் சொல்லிப் பார்த்தாள். பிரக்ஞை இல்லாத அவன் பேசவுமில்லை.

அவள் முகத்தின் சோகத்தின் வெம்மை படர்ந்தது. கண்கள் கலங்கின. ஆயினும் அவன் நாசியில் அப்போது இழைந்த சுவாசமும், உயர்ந்து குழிந்த வயிறும் அவனுக்குச் சிறிதே நம்பிக்கை ஊட்டின.

அருகே இருந்த தழைகளைப் பறித்து அவன் உடலில் இருந்த புண்களைத் துடைத்தாள். ஈக்கள் மொய்க்காமல் ஓட்டினாள். மண்ணும் கல்லும் உறுத்தாமலிருக்கத் தழைகளையும் செடிகளையும் ஒரு பாறைச் சந்தில் இட்டு நிரப்பி அவனைத் தூக்கிச் சென்று கிடத்தினாள். இதெல்லாம் அவனுக்கு ஒரு விளையாட்டாக இருந்ததேயல்லாமல், அவனிடமிருந்து அவள் எதையும் எதிர்பார்த்தோ, சேவையுள்ளது கொண்டோ செய்த சிகிருவைகளாக இல்லை. ஏனெனில் அவள் விளையாட்டாகவே தன் கரத்திலுள்ள ஈட்டியை அவன் மார்பில் பாய்ச்சினாலும் பாய்ச்சி விடலாம்!

ஆனால் அந்தச் சமயத் தில் அவன் சாவதோ, அல் லது கொல்லப்படுவதோ அவளுக்கு விளையாட்டாக இருக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக அவன் எழுந்து நடப்பதையும், பேசுவதையும் பார்க்க வேண்டுமென்றே அவன் நினைத்தாள்” என்று எடுத்துரைக்கிறார் ஜெயகாந்தன்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

8.7.1.4. காதல் உணர்வு

மயக்கமுற்றிருந்தவனை அவன் பச்சிலை மூலிகைகள் கொடுத்துக் காப்பாற்றி பழைய நிலைக்கு ஆளாக்குகின்றாள். மாற்று ஆண்-பெண் இல்லாததால் இவ்விருவருக்கும் இடையே காதல் மலர்கிறது. இதனை ஜெயகாந்தன்,

“ஓருநாள் அவன் எழுந்து நின்றாள். அவன் உடலில் முன்போல் தசைக்கட்டுகள் உருண்டன. அவன் கைகளில் நரம்புகள் புடைத்து விம்மின. நெந்து கிடந்த மேலாடையிலிருந்து புழுதியைத் தட்டிவிட்டுக் கொண்டு நிமிர்ந்து நின்ற அவன் வானை அண்ணாந்து பார்த்தான். சலசலத்து ஓடும் நதியிலே, ஆனந்தமாக விழுந்து புரண்டு கொண்டிருந்த அவன் அவனைப் பார்த்தாள். அவ்வளவுதான்; பொங்கி எழுந்த உணர்ச்சி தொண்டையை அடைக்கக் ‘கிறீச்’சிட்டுக் கொண்டே ஓடி வந்து அவனை அணைத்துக் கொண்டாள்!

அவன் தோலாடை ஆற்றங்கரையில் கவனிப்பாரின்றிக் கிடந்தது. அவனுடைய அகண்ட மார்பில் தன் மார்பகங்கள் அழுந்தி உரச, அவனை அணைத்துக்கொண்டு கூச்சலிட்டாள்; அவன் முகத்தில் முத்தமிட்டாள்; அப்படியே அவனைத் தூக்கிச் சுழுந்தினாள்.

அவனும் மகிழ்ச்சி வெறியில் கூவினான்; குதித்தான். கானகத்தின் தனிமையிலே, சமூகத்தின் கட்டுகளற்ற, மனிதர்களின் போட்டியும் பொறுமையுமற்ற இன்பவெளியிலே அவர்கள் மயங்கிக் கிடந்தனர். அந்தத் தனிமனித வாழுக்கை சத்தியமிக்க சுதந்திரமும், நிம்மதி மிக்க சுயேச்சையும் றிறைந்ததாய், மனித இச்சைகளுக்கு எல்லாம் எல்லையாயிருந்தது”

மேலும், “அவன் வெண்மை நிறமுடையவன். உயரமானவன். அவன் கருப்பன். அவனைவிடக் குட்டையானவன். இதைத் தவிர வேறு எந்தப் பேதங்களும் அவர்களுக்கிடையே குறுக்கிட முடியாது. அவளுக்கு அவன்;

*Self-Instructional
Material*

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

அவனுக்கு அவள். மனித வர்க்கத்தின் பொச்சரிப்பிலிருந்தும், பொறாமையிலிருந்தும், கடமை என்ற தூக்குக் கயிற்றிலிருந்தும், கட்டுப்பாடு என்ற விலங் கிலிருந்தும் விடுபட்ட ‘தனி மனிதர்கள்’ அவர்கள். அவர்களுக்கிடையே காதல் இருந்தது; ஒருவரையொருவர் மகிழ்விக்கும் இன்பம் இருந்தது; அந்த இன்ப வெள்ளத்திலே, தலை கிறங்கிக் கிடக்கும் போதை இருந்தது. வேறு மனித வர்க்கத்தின் எந்த விதமான கிண்ணத்தனமும் அவர்களிடம் அண்டிக்கூட நிற்கவில்லை” என்று மனிதர்கள் தொடக்கக் கால காதல் உணர்வு எப்படிப்பட்டது என்பதை வெளிப்படுத்துகிறார்.

മുൻനേറ്റ്രത്തെச் ചോതിക്കുന്നിക.

കുന്നിപ്പ്:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
13. மொழியின் தோற்றும் குறித்து ஜெயகாந்தன் கருத்து யாது?

14 പ്രാർത്ഥന കോർപ്പറൽ ക്രമിക്ക് മിഡപ്പാർട്ടെൻസ് ക്രമിക്ക് സ്റ്റൂഡീസ്?

15. தனிமனிதனின் மனிதாபிமானம் குறித்து ஜெயகாந்தன் குறிப்பிடுவது யாலும்?

16. தனிமனிதர்களின் காதல் உணர்வு பற்றி ஜெயகாந்தன் குறிப்பிடுவன் யாவை?

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

8.8. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ புதுமைப்பித்தனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ புதுமைப்பித்தன் படைப்புகளின் தன்மைகள் மற்றும் படைப்புகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ புதுமைப்பித்தனின் கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் என்னும் சிறுகதை பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ கடவுள் பூலோகத்தில் வந்து வாழ்ந்தால் அவர் சுந்திக்கும் இன்னல்கள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ ஜெயகாந்தனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ ஜெயகாந்தனின் தனிமனிதன் உணர்த்தும் பழங்காலச் சமுதாயம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ தனிமனிதனின் செயற்பாடுகள் பழங்காலத்தில் எவ்வாறு சமுதாயத்தோடு தொடர்புற்றிருந்தது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ தனிமனித மனிதாபிமானம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

8.9. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்கஞ்கான விடைகள்

1.	8.3.	2.	8.4.1.
3.	8.4.2.	4.	8.4.4.
5.	8.5.2.	6.	8.5.3.
7.	8.5.5.	8.	8.5.6.
9.	8.6.	10.	8.6.3.
11.	8.6.5.	12.	8.6.6.
13.	8.7.1.1.	14.	8.7.1.2.
15.	8.7.1.3.	16.	8.7.1.4.

*Self-Instructional
Material*

8.10. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

1. புதுமைப்பித்தனின் வாழ்வும் படைப்பும் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
2. கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் சிறுக்கதையில் புதுமைப்பித்தன் உணர்த்துவன் யாவை?
3. கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும் சிறுக்கதையில் கடவுளின் அனுபவங்கள் யாவை?
4. கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும் சிறுக்கதையில் பாத்திர அறிமுகத்தைப் புலமைப்பித்தன் எவ்வாறு வர்ணிக்கிறார்?
5. ஜெயகாந்தனின் வாழ்வும் படைப்பும் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
6. ஜெயகாந்தனின் ‘தனிமனிதன்’ உணர்த்தும் சமூகச் சிந்தனைகளைக் கட்டுரையாக வரைக.
7. தனிமனிதர்களின் போரும் காதலும் குறித்து ஜெயகாந்தன் குறிப்பிடுவன பற்றிக் கட்டுரை வரைக.

8.11. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. புதுமைப்பித்தன், புதுமைப்பித்தனின் சிறுக்கதைக் களஞ்சியம், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு 2017.
2. ஜெயகாந்தன், ஒரு பிடி சோஞி, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை, பதினான்காம் பதிப்பு 2015.

கூறு 9.
தி. ஜானகிராமன் - சிலிர்ப்பு
மற்றும்
சூர்யகாந்தன் - ஒரு தொழிலாளியின் டைரி

*Self -Instructional
Material*

- 9.0. பாட அமைப்பு
- 9.1. முன்னுரை
- 9.2. குறிக்கோள்கள்
- 9.3. தி.ஜானகிராமன்
 - 9.3.1. தி. ஜானகிராமனின் படைப்புகள்
 - 9.3.2. தி. ஜானகிராமனின் படைப்புகள் பெற்ற சிறப்பு

- 9.4. தி.ஜானகிராமனின் ‘சிலிர்ப்பு’
- 9.5. சூரியகாந்தன்
- 9.5.1. எழுத்துலகில் சூரியகாந்தன்
- 9.6. சூரியகாந்தனின் ‘ஒரு தொழிலாளியின் டெரி’
- 9.7. தொகுத்துக் காண்போம்
- 9.8. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
- 9.9. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
- 9.10. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

9.1. முன்னுரை

தமிழ்ச் சிறுக்கை உலகிலும் புதின உலகிலும் தமக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவர் தி. ஜானகிராமன் என்று சொல்லலாம். அவருடைய மோகமுள் என்ற புகழ் பெற்ற புதினம் திரைப்படமாகவும் வந்தது. அவ்வகையிலும் அவர் நன்கு அறிமுகமானவர். தஞ்சாவூர் மாவட்ட மண்மகழச் சிறுக்கைகளும், புதினங்களும், நாடகங்களும் படைத்தவர். உரையாடல், பேச்சு வழக்கு, சூழல் ஆகியவற்றால் தஞ்சை மண்ணையும் மக்களையும் கண்முன்னே நிறுத்துபவர். இவர் படைத்த சிறுக்கைகள் எண்பத்திற்கும் மேற்பட்டவை. இவை ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இச்சிறுக்கைகள் சுதேசமித்திரன், கல்கி, தினமணி கத்திர், கலைமகள், அமுதசுரபி, சந்திரோதயம், கலாவல்லி, கணையாழி, உமா, காதல் ஆகிய இதழ்களில் வெளிவந்தன. பின்னரே சிறுக்கைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவரின் ‘சிலிர்ப்பு’ என்னும் சிறுக்கை இங்குப் பாடப் பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

9.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ தி. ஜானகிராமனின் வாழ்வும் படைப்பும் பரப்பும் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ தி. ஜானகிராமனின் சிலிர்ப்பு பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ சூரியகாந்தனின் வாழ்வும் படைப்பும் பரப்பும் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

- ⇒ சூரியகாந்தனின் ஒரு தொழிலாளியின் டைரி பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ மனித மனத்தின் பல்வேறுபட்ட அமைப்பையும் போக்கையும் சூரியகாந்தன் எடுத்துரைப்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

9.3. தி. ஜானகிராமன்

தி. ஜானகிராமன் தஞ்சை மாவட்டத்தில் தேவங்குடி என்ற ஊரில் பிறந்தவர். 28.06.1921இல் பிறந்தவர். நவம்பர் 1983இல் மரணமடைந்தார். இவர் தமிழ்மூர்க்கலை பணியினைத் தொடங்கிவிட்டார். கும்பகோணம் கல்லூரியில் இளங்கலை வரலாறு படித்து, சென்னை சைதாப்பேட்டையில் உள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டம் பெற்றார். 1954 முடிய 11 ஆண்டுகள் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1954இல் அகில இந்திய வாணைலி சென்னைப் பிரிவில் கல்வி ஒலிபரப்பு அமைப்பாளராகப் பணியாற்றினார். 1968ஆம் ஆண்டு முதல் டில்லி வாணைலி நிலையத்தில் பணியாற்றி 1979இல் பணி ஓய்வு பெற்றார். எனினும் ஆகாசவாணி, சிறப்புப் பேராசிரியர் என்ற பதவி கொடுத்து இவரைக் கெளரவித்தது. ‘கணையாழி’ இதழில் கெளரவ ஆசிரியராகவும் பொறுப்பேற்றுப் பணியாற்றியுள்ளார். தந்தையிடமும் பிற ஆசிரியர்களிடமும் இசைப்பயிற்சி பெற்ற இவருக்கு இசையில் ஈடுபாடு உண்டு. ஜப்பான், செக்கோஸ்லோ வேக்கியா, அமெரிக்கா ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று வந்துள்ளார். இலக்கிய உலகம் இவரை, தி.ஜா. என்று அழைக்கிறது.

9.3.1. தி. ஜானகிராமனின் படைப்புகள்

தி. ஜானகிராமன் நாவல்கள், குறுநாவல்கள், சிறுகதைகள், பயணக்கட்டுரைகள், நாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்பு நால் ஆகியவற்றைப் படைப்பதில் வல்லவராக விளங்கியுள்ளார். .

*Self -Instructional
Material*

மோகமுள், அமிர்தம், அம்மா வந்தாள், மரப்பசு, நளபாகம், மலர் மஞ்சம், உயிர்தேன், அன்பே ஆரமுதே, செம்பருத்தி, அடி ஆகிய நாவல்களையும்; கமலம், தோடு, அவலும் உமியும், சிவஞானம், நாலாவது

சார், வீடு ஆகிய குறுநாவல்களையும்; பாயசம், பிழி கருணை, மனிதாபிமானம், யாதும் ஊரே, அக்பர் சாஸ்திரி அடி, சாப்பாடு போட்டு நாற்பது ரூபாய், சிலிர்ப்பு, கடன் தீர்ந்தது, சிவப்பு ரிக்ஷா, சக்தி வைத்தியம், ஏரூமைப் பொங்கல், ஒருதுளி துக்கம், கமலம், கொட்டுமேளம், சிவஞானம் ஆகிய சிறுகதைகளையும் படைத்துள்ளார்.

மேலும், தனது ஜப்பான் பயண அனுபவங்களை ‘உதயகுரியன்’ என்னும் தலைப்பில் சுதேசமித்திரன் வார இதழில் எழுதி 1967இல் நூலாகவும், ரோமானிய செக்கோஸ்லோவோக்கியா சென்ற அனுபவங்களைக் ‘கருங்கடலும் கலைக்கடலும்’ என்னும் தலைப்பில் 1974இல் வெளியிட்டுள்ளார். காவேரி வழியாகப் பயணம் செய்ததை ‘நடந்தாய்வாழி காவேரி’ என்ற பயணக் கட்டுரையையும், ‘அடுத்த வீடு ஜம்பது மைல்’ என்ற பயணக் கட்டுரையையும் எழுதியுள்ளார்.

நாலுவேலி நிலம், வடிவேல் வாத்தியார், டாக்டர் மருந்து ஆகிய நாடகங்களையும்; கிரேசியாடெலடா என்ற நோபல் பரிசு பெற்ற நாவலை அன்னை என்ற தலைப்பில் மொழியாக்கம் செய்திருக்கின்றார். இவ்வாறு பல்திறன் வாய்ந்த தி. ஜானகிராமன் படைப்புகளில் ‘சிலிர்ப்பு’ என்னும் சிறுகதை இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

**இக்கால
இலக்கியம்
சுறுப்புகள்**

9.3.2. தி. ஜானகிராமனின் படைப்புகள் பெற்ற சிறப்பு

தி. ஜானகிராமனுடைய புதினங்களில் மோகமுள், மரப்பசு ஆகியவை ஆங்கில மொழியிலும், மலையாள மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவருடைய சிறுகதைகள் ரண்ய, ஆங்கில, இந்தி, கன்னட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. நாலுவேலி நிலம் என்ற நாடகம் 1959இல் திரைப்படமாக்கப்பட்டுள்ளது. மோகமுள் புதினமும் திரைப்படமாக வெளிவந்தது. சக்தி வைத்தியம் என்ற சிறுகதைத் தொகுதி 1979இல் சாகித்திய அகாதமி பரிசு பெற்றது. இத்தொகுதிக்கு இலக்கியச் சிந்தனைப்பரிசும் 1984இல் கிடைத்துள்ளது.

Self-Instructional
Material

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

മുൻനേറ്റ്രത്തൈச் ചോതിത്തന്റിക.

കൂദിപ്പ്

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 1. தி. ஜானகிராமன் பிறந்த ஊர் எது?

? கி. ஐ. வெ. கி. பாண் எமதிய நாவல்கள் இன்னுடைக் காலத்

3. ‘நடந்தாய் வாழி காவேரி’ என்ற பயணக்கட்டுரையை எழுதியவர் யார்?

4. தி. ஜானகிராமனுக்கு எந்த நூலுக்காக சாகித்ய அகாதமி விருது கிடைத்தது?

9.4. தி.ஜானகிராமனின் ‘சிலிர்ப்பு’

Self -Instructional Material

பெங்களுரிலிருந்து மாயவரம் செல்லும் இரயில் பெங்களுரிலிருந்து கும்பகோணம் செல்லும் ஒரு அப்பாவும் அவருடைய மகனும், திருச்சியிலிருந்து

மாயவரம் செல்லும் ஒரு மாமியும் வேலைக்குச் செல்லும் ஒரு பெண் குழந்தையும் தி. ஜானகிராமனின் ‘சிலிர்ப்பு’ சிறுகதையின் கதைமாந்தர்கள் ஆவர்.

குழந்தைத் தொழிலாளியின் நிலைமையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக இக்கதைக்கரு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கும்பகோணத்தில் இருந்த தன்னுடைய பையனைப் பெங்களுரில் இருக்கும் பிச்சி மாமாவின் சம்சாரம் வீட்டுக்கு வந்தப்போ அனுப்பியவனை, பெங்களூர் சென்று அவனைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு வருகிறார் பையனின் அப்பா. பையன் ஆரஞ்சுப் பழம் கேட்கிறான். பிச்சி மாமா ஒன்றும் கேட்காததுபோல் திரும்பிக்கொள்கிறார். பையனோ ஆரஞ்சுப்பழம் வேண்டும் என்று அடம்பிடிக்கிறான். இரயில் புறப்பட்டுவிட்டது திருச்சி வரும்போது வாங்கித் தருகிறேன் என்கிறார். பிச்சிமாமா பணக்காரர் என்றும் தாங்கள் ஏழை என்றும் கேள்விப்பட்டதை பையன் தன்னுடைய தந்தையிடம்,

“பிச்சி மாமாவுக்கு வந்து, வந்து, தொளாயிர ரூபா சம்பளம். பணக்காரர். இவ்வளவு பணக்காரர்ப்பா! என்று கையை ஒரு கட வாத்திய அளவுக்கு அகற்றி, மோவாயை நீட்டினான்; குறை சொல்லுகிறாற்போல,

“அதுக்கு என்ன இப்ப?”

“வந்து, செத்தே முன்னாடி ஆரஞ்சு கேட்டேனோல்லியோ, வாங்கிக் குடுக்காம எங்கேயோ பாத்துண்டு நின்னார்ப்பா.”

“அவர் காதிலே விழுந்திருக்காது. விழுந்திருந்தா வாங்கியிருப்பார்.”

“நான் இரைஞ்சுதான்பா சொன்னேன்.”

“பின்னே ஏன் வாங்கிக் கொடுக்கலை?” கேள்வியை நானே திருப்பிக் கேட்டுவிட்டேன். பையன் திணறினான். “வந்துப்பா, வந்து, பிச்சி மாமாவை வந்து ஒரு முனு கால் சைக்கிள் வாங்கித் தான்னேன். வந்து, தரேன் தரேன்னு ஏமாத்திருப்பிட்டார்ப்பா...”

“அவர் என்னத்துக்குடா வாங்கணும்? நான் வாங்கித் தரேன்”

“நீ எப்படி வாங்கித் தருவியாம்?”

“ஏன்”

“உனக்கு நூறு ரூபாதானே சம்பளம்?”

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

“உனக்கு யார் சொன்னா”

“வந்து, பிச்சி மாமாதான் சொன்னா.”

“உங்கிட்ட வந்து சொன்னாரா, உங்கப்பாவுக்கு நாறு ரூபாதான் சம்பளம்னு?”

“வந்து எங்கிட்ட இல்லேப்பா. மாமி கிட்டச் சொன்னா. நீ வந்து மெட்ராஸ்லேந்து லெட்டர் எழுதியிருந்தே பாரு. புள்ளையார் பூஜையனிக்கி, அப்பச் சொன்னா மாமிகிட்ட. வெறுமே வெறுமே நீ மெட்ராஸ் போறியாம். உனக்கு அரணாக்கொடி வாங்கிட முடியாதாம்.”

என்று தந்தையின் ஏழ்மையைத் தான் உணர்ந்ததைக் குழந்தை வெளிப்படுத்தும் பாங்கில் இக்கதையில் தி. ஜானகிராமன் எடுத்துரைத்துள்ளார். மேலும், குழந்தையின் இச்செயலைக் கண்ட இரயிலில் இருந்த மற்றொரு பயணி குழந்தையின் சாமர்த்தியத்தைப் புகழ்ந்தார். அப்போது அவன் தன் மகனைப் பற்றியும், பிச்சி மாமா பற்றியும் தனக்குத் தோன்றியதை,

“அதுதான் தலை பெரிசா இருக்கு!” என்று பையனைப் பார்த்தேன். தலை சற்றுப் பெரிதுதான். அவனுக்கு எடுப்பான முகம். மூக்கும் முழியுமான முகம். மொழு மொழுவென்று சரீரம். தளதளவென்று தளிரைப் போன்ற தோல். கன்னத்தில் தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருந்த பூனை மயிர் ரயில் வெளிச்சத்தில் மின்னிற்று. தலைமயிர் வளையம் வளையமாக மண்டி, அடர்ந்து பாதி நெற்றி வரை விழுந்திருந்தது. அழகில் சேர்க்க வேண்டிய குழந்தைதான். நாளை மத்தியான்னம் அம்மாவைப் பார்க்கத்தான் போகிறான். அது வரையில்? யாரோ அநாதையைப் பார்ப்பதுபோல் இருந்தது எனக்கு. தாய் பக்கத்தில் இல்லாவிட்டால் குழந்தைக்குச் சோபை ஏது? குழந்தையை இரண்டு மூன்று முறை தடவிக் கொடுத்தேன். கபடமில்லாத இந்தக் குழந்தையை எப்படி ஏமாற்றத் துணிந்தது பிச்சி மாமாவுக்கு? கிருபணன், கிருபணன் என்று வேலைக்குப்போன நாள் முதல் வாங்கிய பிரக்யாதி போதாதா? குழந்தையிடங் கூடவா வாங்க வேண்டும்? சரிதான். போனால் போகிறது என்று விட்டுவிடக்கூடிய வலுவும் எனக்கு இல்லை. குழந்தையின் முகத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் துன்பம் கிளர்ந்தது. சிறிய அற்பமான நிகழ்ச்சி. ஆனால் எனக்குத் தாங்கவில்லை. பிச்சி மாமா எத்தி எத்திப் பிழைக்கிற

வித்தைகள், பிறந்தது முதல் உள்ளும் புறமும் ஒன்றாமல் அவன் நடத்தி வருகிற வாழ்க்கை, பெண்டாட்டியிடங்கூட உண்மையில்லாமல் அவன் குடும்பம் நடத்துகிற ‘வெற்றி’ - எல்லாம் நினைவில் வந்து, திரண்டு சுழல் வண்டுகளைப் போலச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தன. ராத்திரி முழுவதும் அதே தியானம். தூக்கமே இல்லை” என்கின்றார்.

இரயில் திருச்சியில் வந்து நிற்கிறது. அங்கு ஆரஞ்சப்பழம் வாங்கித் தன்னுடைய மகனுக்குக் கொடுக்கிறார். அவர் வந்த இரயில் பெட்டியில் ஒரு அம்மாவும் ஒரு பெண்ணும் ஏறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தன்னுடைய இருக்கைக்கு எதிர் இருக்கையில் அவர்கள் அமர்ந்திருந்தார்கள். இதனை,

“அம்மாஞ்கு நாற்பது வயது இருக்கும். இரட்டை நாடி. ரூமானி மாம்பழம் மாதிரி பளபளவென்று இருந்தாள். காதில் பழைய கட்டிங்கில் ஒரு பெரிய பள? ஜாக்கர் தோடு. மூக்கில் வைர பேஸரி. கழுத்து நிறைய ஏழைட்டு வடம் சங்கிலி. கையிலும் அப்படியே. மாம்பழ நிறப் பட்டுப் புடவை. நெற்றியில் பளீரன்று ஒரு மஞ்சள் குங்குகும் வட்டம். பார்க்கப் பார்க்கக் கண்ணுக்கு நிறைவான தோற்றும். பக்கத்தில் ஒரு தோல் பெட்டி. ஒரு புதுக் குழுட்டி அடுப்பு.

அந்தப் பெண்ணுக்கு எட்டு ஒன்பது வயசு இருக்கும்; மாநிறம்; ஓட்டி உலந்த தேகம்; குச்சி குச்சியாகக் கையும் காலும்; கண்ணை வெளிச்சம் போட்டுப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது; எண்ணெய் வழிகிற முகம்; தூங்குகிறாற்போல ஒரு பார்வை. கையில் ஒரு கருப்பு ரப்பர் வளை; புதிதாக மொடமொடவென்று ஒரு சீட்டிப் பாவாடை; சிவப்புப் பூப்போட்ட வாயில் சட்டை; அதுவும் புதிதுதான்; கழுத்தில் ஒரு பட்டையடித்த கறுப்புக் கண்ணாடி மணிமாலை. பக்கத்தில் ஒரு சீட்டிப் பாவாடை. கொசுவி முறுக்கிச் சுருட்டிக் கிடந்தது. அதிலேயே ஒரு கட்டையும் திணித்திருந்தது” என்கின்றார் ஆசிரியர்.

அந்தப் பெண் குழந்தையைக் கண்டதும் அவருக்கு அவளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள ஆவல் ஏற்பட்டது. அவளைப் பற்றிக் கேட்கிறார். அவளோ என்னுடைய காமாக்ஷி. என்னைக் குஞ்சு என்றுதான் அழைப்பார்கள் என்கிறாள்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

நான் கடந்த முன்று வருஷமாக திருச்சியில் உள்ள ஒரு ஜட்ஜ் வீட்டில் வேலை பார்க்கிறேன். இப்போது கல்கத்தாவில் ஜட்ஜ்ஜின் ஒன்றுவிட்ட மச்சினர் வீட்டிற்கு வேலைக்குப் போகிறேன் என்கிறாள்.

பார்த்தால் குழந்தை மாதிரி இருக்கே ஏற்கெனவே ஒரு வீட்டில் வேலை பார்த்தியா, அதுவும் முன்று வருடங்கள் என்று அவர் வினவ, ஆம், ஆறு வயதில் நான் வேலைக்குப் போய்விட்டேன் என்கிறாள்.

என்ன வேலையெல்லாம் செய்வாய் என்றதும், “கோலம் போட்டு, அடுப்பு மெழுகி, புடவை தோய்ச்சு, குழந்தையைப் பாத்துண்டு, தோசைக்கு அரைச்சு எல்லாம் செய்வேன்” என்கிறாள்.

இவ்வளவும் செய்த உனக்கு எவ்வளவு சம்பளம் என்கின்றார். சம்பளம் இல்லை சாப்பாடும், தீபாவளிக்கு இரண்டு செட் சட்டையும் வாங்கித் தருவார்கள் என்கின்றார். இவ்வளவு வேலை செய்திருக்கிற உனக்கு ஒரு நல்ல சட்டை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கக் கூடாதா என்றும் கேட்கிறார்.

மேலும், “ஜட்ஜ் வீட்டிலெ சாப்பிட்டிண்டு இருந்தேங்கலே. உன் உடம்பைப் பார்த்தா அப்படித் தெரியவியே! பஞ் சத் திலே அடிப்பட்டாப்பலே, கண்ணுகின்னெல்லாம் உள்ளே போயி, ஓட்டி உலர்ந்து, நாம் விடுங்கினாப் போல இருக்கியே” என்று கேட்கின்றார்.

அதற்கு அப்பெண் குழந்தையுடன் வந்த அம்மா, “பெரிய மனுஷாள்ளாம் தனி ரகம்னு உங்களுக்குத் தெரியாததுபோல் இருக்கு. அவா வத்தல் குழம்பு, சுட்ட அப்பளம், மினகு ரசம் இதைத்தான் பாதிநாள் சாப்பிடுவா. ராத்திரி, பருப்புத் துவையலும் ரசமுந்தான் இருக்கும். ஆனா அவர் உடம்பு என்னவோ நிகுநிகுன்னுதான் இருக்கும். அது தனி உடம்பு. நம்மைப்போல அன்னாடங் காய்ச்சிகளுக்குத்தான் இதெல்லாம் ஒத்துக்காது. ரெண்டு நாளைக்கு இப்படிச் சாப்பிட்டா வாய் வெந்து, கண் குழிஞ்சு, சோர்ந்து சோர்ந்து வரும்” என்கின்றாள்.

*Self -Instructional
Material*

இரயில் தஞ்சாவூர் வந்து நின்றது. பையனுக்குப் பசி. அவனுக்கு சாப்பாடு வாங்கிக் கொடுக்க எழுந்தவர், அந்தப் பெண் குழந்தைக்கும் வாங்கிக் கொடுக்க எண்ணினார். ஆனால், அவளுடன் வந்தவள் அவளுக்கெனப்

பணம் கொடுத்து அனுப்புகிறாள். அவர் பையனையும், அப்பெண்ணையும் அழைத்துக் கொண்டு உணவுகம் செல்கின்றார்.

இருவருக்கும் உணவு வாங்கித் தருகின்றார். பையனுக்கு அப்பெண் உணவு ஊட்டி வாயைத் துடைத்து ஒரு தாயைப் போல் நடந்து கொள்கிறாள். அவருக்குள் ஒரு ஆனந்தம். இந்தக் குழந்தைப் பெண்ணுக்கு எவ்வளவு பொறுப்புகள். சின்ன வயதிலேயே வேலைக்குப் போகவேண்டும், அதுவும் தாயையும் தந்தையையும் சகோதர சகோதரிகளையும் விட்டுவிட்டு மொழி தெரியாத கல்கத்தாவில் சென்று தன்னை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையை நினைத்து வருத்தப்படுகின்றார்.

அடுத்து, “ரொம்ப சமர்த்தும்மா இந்தக் குழந்தை” என்கின்றார்.

தந்தை வாங்கிக் கொடுத்த ஆரஞ்சு பழத்தை பையன் எடுக்கின்றான். உரிச்சுக் கொடுக்கிறேன் என்று அம்மாள் கேட்கிறாள். நான் என் அம்மாவிடம் கொடுத்து உரிச்சுச் சாப்பிடுவேன் என்கின்றான். நானும் உன் அம்மா மாதிரி என்று கூற, பையன் பதில் ஏதும் சொல்லாது பழத்தை வைத்துக் கொள்கிறான்.

வேலைக்குப் போகப் போகிறேன் என்று அந்தப்பெண் சொன்னதைக் காதில் வாங்கிய பையன், உனக்குச் சைக்கிள் ஓட்டத் தெரியுமா? என்கின்றான். ஏனென்னால் தன்னுடைய தந்தை சைக்கிள் ஓட்டித்தான் வேலைக்குப் போகின்றார். இந்த எண்ணத்தில் அவளிடம் இந்தக் கேள்வி கேட்க, அவள் எனக்குச் சைக்கிள் ஓட்டத் தெரியாது, இருப்பினும் நான் நடந்தே போவேன் என்கின்றாள்.

இந்தப் பொண்ணு வேலைக்குப் போற இடம் எப்படிப்பட்டதோ, இந்தப் பொண்ணு அங்கு எப்படி இருக்கப்போகுதோ என்ற கவலை பையனின் அப்பாவுக்குத் தோன்ற, அந்த அம்மாள், “இந்த ஐட்ஜீக்கு ஒன்றுவிட்ட மச்சினராம். அவர், முவாயிர ரூபாய் சம்பளம் வாங்கறாராம். ஏதோ கம்பெனியிலே நம்ம பக்கத்துக் குழந்தைன்னு விசுவாசமாத்தான் இருப்பா. என்னதான் இருக்கட்டுமே, நல்ல சாப்பாடு, துணிமணி யெல்லாம் கொடுக்கட்டும், எத்தனைப் பண்ணினாலும் அது பிறத்தியார் வீட்டுக் குழந்தை, வேலைக்கு வந்திருக்கிற குழந்தைங்கிற நினைவு போயிடுமா அவாளுக்கு? இதுதான் அவாளைத் தாயார் தோப்பனார்ன்னு

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

நெணச்சக்க முடியுமோ? ஆனா இது ஒட்டி ஒட்டின்டு வித்தியாசமில்லாம் பழகுகிறதைப் பாத்தா எங்கேயும் சமாளிச்சுண்டுடும் போல்தான் இருக்கு. இருந்தாலும் பெத்தவா கிட்ட இருக்கிற மாதிரி இருக்க முடியுமா. ஸ்வாமி? “நீங்களே சொல்லுங்கோ” என்று வினவுகின்றாள்.

கும்பகோணம் வந்து விடுகிறது. பையனை அழைத்துக் கொண்டு இரயிலில் இருந்து இறங்குகின்றார். அந்தப் பெண்ணை அவரால் மறக்க முடியவில்லை. “போயிட்டு வரேம்மா. குழந்தே. போயிட்டு வரட்டுமா” என்று ஒரு ரூபாயை அதன் கையில் வைத்தேன். அதற்கு அந்த அம்மாள், “நீங்க எதுக்காகக் கொடுக்கப்பேன்?” என்று தடுகின்றாள். “எனக்கும் பாத்யமுண்டு. நீங்களும் அழுச்சின்டுதானே போயேன்? இது வாத்தியார் குழந்தைதானே? உங்க குழந்தை யில்லையே? நீங்க கொண்டாடற பாத்யம் எனக்கும் உண்டும்மா. நான் என்ன செய்யறது? எனக்கு கொடுக்கணும் போல் இருக்கு. எனக்கு இதுக்கு மேலே வக்கில்லை” என்று சொல்லுகின்றார்.

பெங்களுரில் ஆசைப்பட்ட அருஞ்சுப் பழத்தை அப்பா, திருச்சியில் வாங்கிக் கொடுக்க, அதை கும்பகோணத்தில் அம்மா உரிச்சுக் கொடுக்கச் சாப்பிடலாம் என்று வைத்திருந்த பழத்தை, பையன் அப்பெண்ணிடம் கொடுக்கிறான். அவள் தயங்க, வாங்கிக்கோம்மா என்று அவன் சொல்ல, அவள் அப்பழங்களை வாங்கிக் கொள்கின்றான். இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்ட அம்மாள்,

“ஸ்வாமி! நல்ல உத்தமமான பிள்ளையைப் பெத்திருக்கேள். வாடா கண்ணு. எனக்கு ஒரு முத்தம் கொடுத்துட்டுப் போ” என்று அம்மாள் அழைத்தாள். பையன் கொடுத்துவிட்டு ஓடி வந்தான்.

என் மெய் சிரித்தது. முகத்தைக் கூடியவரையில் யாரும் பார்க்காமல் அப்பால் திருப்பிக்கொண்டு கீழே இறங்கி அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு நடந்தேன். அவனுக்கு நடக்கவா தெரியாது? எனக்கு என்னவோ வாரியணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உடம்பு பறந்தது. தூக்கி எடுத்துத் தழுவிக்கொண்டே போனேன். உள்ளாம் பொங்கி வழிந்தது. அன்பையே, சச்சிதானந்தத்தையே

கட்டித் தமுவகிற ஆனந்தம் அது” என்று இச்சிறுக்கதையைத் தி. ஜானகிராமன் முடித்திருக்கின்றார்.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

மன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு
ஒப்பிட்டு அறிக.
5. ‘சிலிர்ப்பு’ கதைக்கரு என்ன?

-
.....
.....
.....
.....
6. பையன் தந்தையிடம் என்ன வாங்கித்தரக் கேட்டான்?
.....
.....
.....
.....
7. வேலைக்குச் செல்லும் பெண் குழந்தையின் பெயர் என்ன?
.....
.....
.....
.....
.....

8. பெண் குழந்தை எந்த ஊருக்கு வேலைக்குப் போகிறாள்?
.....
.....
.....
.....
.....

*Self-Instructional
Material*

9.4. குரியகாந்தன்

கோவை மாவட்டம் பேரூர் வட்டம் ராமசெட்டி பாளையம் என்னும் கிராமத் தில் விவசாயக் குடும்பத் தில் பிறந்தவர் சூரியகாந்தன். முதுகலைமாமணி, முனைவர் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளார். அரசுக் கலைக்கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

9.5.1. எழுத்துலகில் சூரியகாந்தன்

இவரின் முதல் கவிதை 1973ஆம் ஆண்டு' மனிதன்' என்ற இலக்கிய இதழில் 'உழைக்கும் வர்க்கம் உறங்குமோ' என்னும் தலைப்பில் வெளியானது. 1974ஆம் ஆண்டு 'தாமரை' இலக்கிய இதழில் 'தண்டிக்கப்படாத குற்றவாளிகள்' என்னும் சிறுகதை வெளியானது. இதுவரை மூன்று கவிதைத் தொகுதிகளும், ஆறு கட்டுரைத் தொகுதிகளும், பதினொன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளும், பதினொரு சமூக நாவல்களும் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இவரின் சிறுகதைகளில் ஒன்றான 'ஒரு தொழிலாளியின் டைரி' இங்குப் பாடப்பகுதிய அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

9.6. சூரியகாந்தனின் 'ஒரு தொழிலாளியின் டைரி'

ஆண்டு முழுவதும் முதலாளியின் இலாபத்திற்காக உழைக்கும் ஒரு தொழிலாளியின் எண்ணப் பதிவாக 'ஒரு தொழிலாளியின் டைரி' என்னும் சிறுகதையைச் சூரியகாந்தன் படைத்திருக்கின்றார். தான் உருவாக்கும் டைரியின் பிரதி ஒன்று, அதை உருவாக்கிய தனக்கே கிடைக்கவில்லையே என்னும் ஏக்கத்தால் வருந்தும் ஒரு ஏழைத் தொழிலாளியின் மனக்குமுறையைப் பீச்சிறுகதை பிழிந்து தருகிறது.

“ஓங்கையி... சர்வீஸ் கையி!”

“கச்சிதமா நீட்டா வொர்க் பண்ணேப்பா”

“முனியப்பன் தொழில்லே தேர்ந்த ஆளாச்சே”

“நானுந்தா போன முப்பது வருச காலமாப் பார்த்துகினேதானே கீறே!

அதுலேயும் ஒவ்வொரு ஜாலைலே புடுச்ச நவம்பருக் கடேய்சி வெரைக்கும் ஆளைப் புழிஞ்சு எடுத்துரு வானுக. இந்தத் தொழில்லே!

எதனாலேன்னு கேட்டங்களா... டிசம்பரு மாசத்துல கடைகளுக்கு இந்த டைரிக் யேவாரத்துக்கு வந்தாகணும். அதுக்கொசரம் வெளியூர்ல இருந்தெல்லாம் யேவாரிங்க டிரங்கால் போட்டு... பேஜார் பண்ணிக்கினேதான் இருப்பானுவ. இந்தச் சீசனெ வெச்சு, ரெண்டு தூட்டுப் பொரட்டிக்கிலாம்னு அவனுக புத்தி ஆஸாப்பறக்கும்.

... எனக்கு மண்ணடியாண்டெ இருந்து மாம்பலத்துக்கு ஸ்ரெயிட் பஸ் கெடையாது. ஒண்ணா பிராட்வே வரோணும். இல்லாங்காட்டி பாரிமொனை போய் நின்னாகணும். டிபன் கேரியரை எடுத்துக்கு வூட்டே வூட்டு காலம்பொற பச... பச்சினு... இருக்கறப்பவே கெளம்பினாத்தா முடியும்...

... இன்னாமோப்பா... இந்த டைரி தயாரிக்கிற கம்பெனீல வேலைக்குச் சேர்ந்த நாள்ல தொட்டு மனுசனுக்குப் புடுச்சது சோதனை! வாரக்கலிக்கு இவனுகளிட்டப் படுற சிரமங்க கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. முதுகு மேலை ஒரு குடோனையே கவுத்துனாப்பெல வலி. எலும்புகள்லேயும், மொழுங்கால் முட்டிகள்லேயும், நரம்புப் பின்னல்கள்லேயும்... எமத்தனமா வலி. அத்தெ முழுசா இங்கே சொல்லி மாளாதுப்பா...!

இப்பவே வயிசு அம்பத்தஞ்சைத் தாண்டிக்கு கீது. கல்யாணங்கட்டிக்கின புதுசில அப்பொ வயிசு இன்னா இருபத்தி நாலோ இல்லாங்காட்டி அஞ்சோதா தேறும். அந்த டைம்ல டிட்டிக்கு வந்தவம்பா...! இன்னாமோ அதைச் செய்றோம்... இதைச் செய்றோம்னு இம்மா வருசமா சும்மா டபாய்ச்சுக்கினேதா இந்தக் கம்பெனிக்காரனுக பீத்தரானுக. ஆனா ஒண்ணையுங் காணம்.

... சைதாப் பேட்டைய ஒன் னு. ராயப் பேட்டை ஒன் னு...! கோடம்பாக்கத்துலே ஒண்ணுன்னு இவனுக கம்பெனிகளைத்தான் பிராஞ்சு பிராஞ்சா கூட்டிக்கினேக் கீந்தானுவ...! தொழிலாளிங்க மங்கு மங்குனு ஓழைச்சிக்னே காலத்தை ஓட்டிக்கு இக்கல் படுறானுவ. ஒரு கலி ஓயர்வோ... போன்சோ... எதுவுங் கெடையாது.

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

... இந்த மவண்ட் ரோட்ல் எம்மாம் பெரிய பில்டிங்குக... என்னித் தீராத ஆபீஸ்ங்க... இத்தெனக்குள்ளாறுயிமே நாங்க செஞ்சு, எங்களோட ஒழைப்புல உருவான டைரிகதா பளபளன்னு பயன்படுத்தப்படுதுக. அவுகளுக்கெல்லா எங்களெ நெனச்சுப் பார்க்க முடியுதோ இல்லையோ.. !

... இந்த மாம்பலத்துக் கெம்பென்ஸ் எத்தனையோ விதமான டைரிகளை செஞ்சு குவிச்சிருக்கோம். வர்ற ஆர்டருக் ஏகப்பட்ட மாடல்களையும், டிசைன்களையும் கேட்டு வருதுக. அதுகளுக்கேத்தாப்லெ பிளான் பண்ணி, டம்மிங்க போட்டு... நீட்டா அமைச்சுக் குடுத்து... அதெ உருவாக்கி முடிக்கிறதுக்குள்ளே செமத்தியான வேலைதான்.

எழுத்துக்களை கம்போசிங் பண்ணி, அப்புறம் புருப் பார்த்து, மெதின்ஸெல் ஏத்தி, பிரின்டிங் வேலையை ஒழுங்கா முடிச்சு... கட்டிங் பண்ணி... பைண்டிங்குக்குத் தயார் செஞ்சு வச்சு... யம்மாடி... பொறுந்த நாளுக் கண்டுரும். ஆத்தா வார்த்த வெளக்கெண்ணெய் மொதக் கொண்டு வெளியே வந்துரும். வேலைன்னா அம்புட்டு வேலை.

இம்மா வேலை செஞ்சுதா அதுக்கேத்த துட்டுக் குடுக்குறானுவளா..? அதுதாங் கெடையாது. டைரிகளோடு முதுகுகளை ஓட்டி ஓட்டியே, என்னோட முதுகும், வயிறும் ஓட்டிப் போனதுதா மிச்சம்.

டைரியை முழுசுமா செஞ்சு முடிச்சு, கையில் எடுத்துப் பார்க்கறப்ப, எனக்கு ஒரு ரெண்டு நிமிசத்துக்கு இந்த ஒலகமே அதுக்குள்ளே நின்னு அப்புறம் சுழலுறைப்பு தோன்றும். இந்த டைரி ஒரு டாக்டர் கைக்குப் போகுலாம். ஒரு வக்கீல் கைக்குப் போகுலாம். ஒரு போலீஸ் ஆபீசர்கிட்ட இல்ல ஒரு காலேஜ் புராபஸர்கிட்டெப் போகுலாம்! இல்லை.. மத்த தொழில்காரங்க கிட்டெப் போகுலாம்.

இப்பிடிக் கணக்கத்த ஜனங்ககிட்டெப் போய் இது ஒபயோகப்படுது. ஒவ்வொருத் தருக்கும் ஒவ்வொரு விதமா இது பிரயோஜனப்படுது. அவங்களோடயும், அவங்க வாழ்க்கையோடயும், ஒவ்வொரு நாளும் நடக்குற சம்பவங்களோடயும், ஆத்மார்த்த சிநேகிதனா இது இரண்டறக் கலந்து போகுது. ... தங்களோட நெஞ்சுல சொமந்துக்குனுக்கீற எண்ணங்களையும், சொமக்க முடியாத

பாரமான சொல்லையும்கூட இந்த டெரியோட் பக்கங்கள்லை ஏற்கக் கி வச்சு அமைதியடைவாங்க. என்னோட கைகளும், வெரல்களும் பட்டு உருவான இந்த டெரிக எத்தனையோ பேருத்தோட கைகள்லை சொந்தமாப் பயன்படுறதல என்னோட மனச ஆறுதலும் படுது. அத்தோட சந்தோசமும் படுது.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

... நா ஒழுச்சுச் சிந்துன வேர்வை இந்த டெரிகளோட காகிதங்கள்லை ஜக்கியமாகி, ஜனங்களோட முச்சுக்காத்துக்குப் பரிச்சயப்பட்டு அனுதெனமும் அவங்களுக்குக் கவனத்துல நெலை நிக்குற கைங்கர்யமா ஆகிப் போகுறதுல எம் மனச அப்பப்போ ஒரு சொகத்தையும் அனுபவிக்கத் தாஞ் செய்யது.

... ம்... என்னத்தைச் சொல்லது?

... இதுநா வரைக்கும் எனக்குனு ஒரு டெரி கெட்டையாது. அத்தெ ஒக்காந்து எழுத நேரமுங் கெட்டையாது. நைட்டு வூட்டுக்குப் போய்ச் சேந்து வவுத்துப் பசிக்கு ஆகாரம் பண்ணவே டைம் பத்துப் பத்தரைன்னு ஆகிடுது.

... நா படுற பாட்டையும், மனசல நெறஞ்சுக்கு திக்கு முக்காட வெக்குற அவஸ்தைகளையும் சொமந்துக்கு அனுதெனமும் சோர்வில்லாம நாள்களைப் பொரட்டிக்கினே போயிக்குனுக்கேறே.

ஓவ்வொரு வருசமும் ‘ஓங்க கம்பெனிலெ... டெரி வாங்கிக்கு வந்து குடு நைனா’ன்னு எம் பிள்ளைங்களும் கேட்டுக்கினேதான கீறாங்க.

‘... இந்த வாட்டி எல்லா ஆகிடுச்சாம். அடுத்த வருசம் கண்டிப்பா வாங்கிக்கு வந்து தர்றேன்னு அவகளிட்ட நானும் சொல்லிக்கினேதான கீறே... ! மனசறிய இது பொய்யிங்கிறது எனக்குத் தெரியும்.

... கம்பெனி மேஜேஜரு யாரு யாருக்கெல்லாமோ வலிய வலிய டெரி குடுக்கிறான். அன்பளிப்பு அது இதுன்னு பல்ல இளிச்சிக்கு பேக் பண்ணிக் குடுத்தனுப்புறான்... பேமானி...! நம்ம நெனப்பு அவனுக்குத் துளிகட ஒறைக்கற்றில்லை. அவனுக்குக் கீழே வேலை பாக்குற தொழிலாளினு அத்தென அசால்ட்டும், பலான கெவர் த் தியும் ஏறிக் குது அவனோட மண்டைல. பொறுகு டெரி எப்பிடித் தருவான்... ?

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

...ம.... போகட்டும். நம் சர்வீஸ்ல் இதுநா வரைக்கும் மேனேஜராண்டை போயி நின்னுக்னு ‘ஓரு டைரி குடு சார்’ன்னு கையேந்தி வாங்கிப் பயக்கமில்லே! இனி மேலும் அந்தப் பேமானிப் பயக்கம் வேணாம். அத்தெ வடு. அவனுக்கொரு கெவர்த்தினா நமக்கும் ஒரு கெவர்த்தி வேணாமா...? இன்னா!

தொழிலோட அருமை தெரியாத பயக! அவங்கிட்டக் கீற பீத்தத்துட்டு எதுக்குச் சமானம்...?

... நெனச்சுக்னே இன்னைய வேலையெப் பூர்த்தி பண்ணி ஆச்சு. நவம்பரு முடிஞ்சி.. டிசம்பருத் தொடங்கிருச்சில்லே... ! இப்போ... டைரிக பார்சல் செஞ்சு, மெட்ராஸ் கடைகளுக்கும் மத்த வெளியூர்க் கடைங்க ஏஜன்டுகளுக்கும் போயிக்னுக்கீது... ! ஒவ்வொரு வாட்டியும் இப்பத்தானென ஏவார சீசன், ஆர்டரு மேல ஆர்டருங்க வந்து குவிஞ்சுக்னே கெடக்கும்.

நானும் கையெழுத்துப் போட்டு இந்த வாரத்திய சம்பளத்தை வாங்கிக்னு கொம்பியாச்சு.

இந்த வருசமாச்சும் எதாச்சும் ஞாபகம் வந்து இன்னமோ சொன்னாப்பெல ஞானோதயம் பொத்துக்னு வந்து... தொழலாளிங்க ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒவ்வொரு டைரி குடுப்பானா... ?

“....”

ச்சே! அவனுக்காவது அந்த நெனப்பாவது?

ஜடங்களுக்கு அதுகெல்லாம் ஏது... ?

இல்லை.

‘தொலையட்டும் போ’ன்னு சொல்லிக்னு வேகமா நடக்குறேன்.

... எங்க ஏரியாவுக்குப் போற கடைசி பஸ்ஸையாவது புடிக்க வேணும்..

“... ஏ... நெனா எப்பவுமே நீங்க டைரி எழுத மாட்டங்கிளா... ?”

... மகளோட முந்திய கேள்வி ஒண்ணு இந்நேரத்துக்கு ஏனோ நெனப்புக்கு வந்து குத்தது.

“...அம்மாடி, நா என்னோட கல்டங்களை, குழந்தைகளை கைரியில எழுதி வச்சு, அத்தே நீங்க எடுத்துப் படிச்ச வேதனெப் படுறதெவுட... என்னோட சொமைகளையெல்லா மனசுக்குள்ளேயே எறக்கி வெச்சு, அதை மறுக்காவும் நானே தூக்கிச் சொமந்துக்னு போறதுதா உத்தமம். உங்களுக்கினு நாஞ் செய்யிற உபகாரம்...”

இப்பிடிப் பதில் சொல்லியிருக்க வேணும்னு இப்பத்தானே தோன்றுது! அதையுங்கூடச் சொல்ல வேணாம்.

இம்மாம்பெரிய மனசுல எடமா இல்லை!

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 9. குரியகாந்தன் - சிறுகுறிப்பு வரைக?
-

10. கைரி தொழிலாளியின் ஏக்கம் என்ன?
-

11. கைரி தொழிலாளி ஏன் கைரி எழுதவில்லை?
-

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

12. குர்யகாந்தன் கதையில் வரும் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் நான்கினைக் குறிப்பிடுக?
-
.....
.....

9.7. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ தி. ஜானகிராமனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ தி. ஜானகிராமனின் வாழ்க்கை படைப்பு பரப்பு பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ தி. ஜானகிராமனின் சிலிர்ப்பு உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ குழந்தைத் தொழிலாளியின் நிலைமை பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பையனின் ஆசையும் அவனின் வேட்கையும் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ சூரியகாந்தனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ சூரியகாந்தனின் வாழ்க்கை படைப்பு பரப்பு பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ சூரியகாந்தனின் ஒரு தொழிலாளியின் டைரி என்னும் சிறுகதையில் டைரி தயாரிக்கும் ஒரு தொழிலாளியின் ஏக் கங் களையும் எண்ணங்களையும் பற்றித் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

9.5.1. முன்னேற்றுத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்களுக்கான விடைகள்

*Self -Instructional
Material*

1.	9.3.	2.	9.3.1.
3.	9.3.1.	4.	9.3.2.
5.	9.4.	6.	9.4.
7.	9.4.	8.	9.4.
9.	9.5.	10.	9.6.

11. 9.6.

12. 9.6.

9.9. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. தி. ஜானகிரானின் வாழ்வும் படைப்பும் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
2. ஏழைப்பெண்ணின் குடும்பச் சூழலை தி. ஜானகிராமன் எவ்வாறு விளக்குகின்றார்?
3. குழந்தைத் தொழிலாளியான பெண்ணின் குணநலன்களைத் தி.ஜா. தன்னுடைய சிறுகதை மூலம் குறிப்பிடுவன பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
4. சூரியகாந்தன் வாழ்வும் படைப்பும் பரப்பும் குறித்துக் கட்டுரை வரைக.
5. டைரி தொழிலாளியின் ஏக்கங்கள் என்னென்ன என்பதைத் தொகுத்துக் கட்டுரையாக வரைக.

9.10. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. தி. ஜானகிராமன், சிலிர்ப்பு, காலச்சவடி பதிப்பகம், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு 2017.
2. சூரியகாந்தன் சிறுகதைகள், சூரியகாந்தன், தனலட்சுமி பதிப்பகம், 2004.
3. சூரியகாந்தனின் படைப்பிலக்கியத் திறனாய்வுகள், நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
4. சூரியகாந்தன், ஒரு தொழிலாளியின் டைரி, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2008.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

கூறு 10.
வைரமுத்து சிறுகதைகள்
மற்றும்
ரா.வெங்கடேஷ் - கரைந்தவர்கள்

10.0. பாட அமைப்பு

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்	<ul style="list-style-type: none"> 10.1. முன்னுரை 10.2. குறிக்கோள்கள் 10.3. வைரமுத்து <ul style="list-style-type: none"> 10.3.1. வைரமுத்துவின் படைப்புகள் 10.3.2. விருதுகள் 10.4. வைரமுத்து சிறுகதைகள் <ul style="list-style-type: none"> 10.4.1. அப்பா - கலைச்சுருக்கம் 10.4.2. அப்பாவின் பாசம் 10.4.3. அப்பா-மகள் போராட்டம் 10.4.4. துபாய் வேலை 10.5. ரா. வெங்கடேஷ் <ul style="list-style-type: none"> 10.5.1. ரா. வெங்கடேஷ் படைப்புகள் 10.5.2. ரா. வெங்கடேஷ் எழுத்துக்களில் சில துளிகள் 10.6. ரா. வெங்கடேஷின் கரைந்தவர்கள் 10.7. தொகுத்துக் காண்போம் 10.8. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள் 10.9. பாடம் பயின்றபின்செய்யும் பயிற்சிகள் 10.10. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்
---	---

10.1. முன்னுரை

கவிஞர் வைரமுத்து, கவிஞராகவும் திரைப்படப் பாடலாசிரியராகவும் மட்டுமே தன்னை வெளியுலகிற்குப் பெரும்பான்மை அறிமுகமானவர். ஆனால் அவர் சிறுகதையாசிரியராகவும் பரிணமித்திருக்கிறார் என்பது அவருடைய நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் கண்ணுறும்போது தெரிகின்றது. அவருடைய ஒவ்வொரு சிறுகதையும் சமுதாயத்தில், சமுகத்தில் நிகழ்க்கூடிய ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளையும், மக்களின் மனப் போராட்டங்களையும் அடியொற்றியே செல்வதைக் காணமுடிகிறது. எனினும், இங்குப் பாடப்பகுதியாக அவருடைய ‘அப்பா’ என்னும் சிறுகதை கொள்ளப்படுகிறது. அதுபோல், ஆர்.

வெங்கடேஷ் அவர்களும் சிறந்த வளரும் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். அவரின் ‘கரைந்தவர்கள்’ என்னும் சிறுகதை இங்குப் பாடமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

10.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ வைரமுத்துவைப் பற்றியும் அவரது படைப்புகள் பற்றியும், பரிசுகள் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ அப்பா சிறுகதையில் வெளிநாடு சென்ற ஒரு தந்தையின் உணர்வு எத்தகையது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ பிறந்ததில் இருந்து தந்தையையே காணாத ஒரு குழந்தையில் மனநிலையைப் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ வெளிநாட்டில் பணிக் குச் செல் பவர்கள் எவ் வாறேல் லாம் துன்பப்படுகிறார்கள் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ ஆர். வெங்கடேஷ் பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ ஆர். வெங்கடேஷ் எழுதிய கரைந்தவர்கள் உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.

10.3. வைரமுத்து

தேனி மாவட்டத்திலிருக்கும் வடுகப்பட்டியில் (பெரியகுளம் அருகில்) ஜூலை 13ஆம் தேதி 1953ஆம் ஆண்டு இராமசாமி தேவருக்கும் அங்கம்மாளுக்கும் மகனாக விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தார். தன்னுடைய இளமைப் பருவத்தில் அண்ணாவின் இனிமையான தமிழ் நடையாலும், பெரியாரின் சிந்தனைகளாலும், கருணாநிதியின் இலக்கியத் தமிழாலும் கவரப்பட்டு, பாரதியார், பாரதிதாசன் மற்றும் கண்ணதாசன் அவர்களின் கவிதை நடையால் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டதால், மேலும் தனது கிராமத்தின் சுற்றுப்புறச் சூழலும் அவரைத் தனது பன்னிரண்டாவது வயதிலேயே கவிதை எழுத ஊக்குவித்தது. திருவள்ளுவரின் திருக்குறளால் கவரப்பட்ட அவர், தனது பதினான்காவது வயதிலேயே, தமிழ்ச் செய்யுளின் யாப்பின் சொல் இலக்கண விதிகளைக் கொண்டு கவிதைகள் எழுதத் தொடங்கினார். பள்ளிப் படிப்பிலும் சிறந்து விளங்கிய அவர், தனது உயர்கல்விப் படிப்பில் மதுரை மாவட்டத்திலேயே முதன் மதிப்பெண் பெற்று, அதற்காக வெள்ளிப் பதக்கமும் வென்றார். பள்ளிப் படிப்பை முடித்த

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

பின்னர், தமிழில் இளங்கலைப் பட்டம் பெறுவதற்காக அவர் சென்னையிலுள்ள பச்சையப்பன் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். கல்லூரி நாட்களில் அவர் பல போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு சிறந்த பேச்சாளர் மற்றும் கவிஞருக்காக 20க்கும் மேற்பட்ட பரிசுகளை வென்றார். கல்லூரியின் இரண்டாவது ஆண்டில் அவருக்குப் பத்தொன்பதாவது வயதில் ‘வைகறை மேகங்கள்’ என்ற முதல் கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்டார். முதுகலைத் தமிழ்த் தேர்வில் தங்கப்பதக்கம் பெற்றார். 1978இல் பாரதிராஜா அவர்களின் ‘நிமுல்கள்’ திரைப்படத்தில் பாடலாசிரியராக அறிமுகமானார்.

10.3.1. வைரமுத்துவின் படைப்புகள்

தமிழ் மொழியின் மீது அளவற்ற பற்றுக்கொண்ட வைரமுத்து திரைப்படங்களோடு நிறுத்திக்கொள்ளாமல் பல்வேறு நாவல்கள், கவிதைத் தொகுப்புகள், சிறுகதைத் தொகுப்பு எனப் பலவேறுபட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். வைகறை மேகங்கள், திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், இன்னொரு தேசிய கீதம், எனது பழைய பனையோலைகள், கவிராஜன் கதை, இரத்த தானம், இந்தப் பூக்கள் விழப்பனைக்கல்ல, தமிழுக்கு நிறமுண்டு, பெய்யெனப் பெய்யும் மழை, எல்லா நதிகளிலும் எங்கள் ஓடங்கள், கொடி மரத்தின் வேர்கள் போன்ற கவிதைத் தொகுப்புக்களையும்; இதுவரை நான் என்ற தன்வரலாற்று நூலையும்; கல்வெட்டுக்கள், என் ஜனனலின் வழியே, நேற்று போட்ட கோலம், ஒரு மெளனத்தின் சப்தங்கள், சிற்பியே உன்னைச் செதுக்குகிறேன், வடுகப்பட்டி முதல் வால் கா வரை, இதனால் சகலமானவர்களுக்கும், இந்தக் குளத்தில் கல்லெறிந்தவர்கள், கொஞ்சம் தேனீர் நிறைய வானம் போன்ற கட்டுரைகளையும்; வானம் தொட்டுவிடும் தூரம்தான், மீண்டும் என் தொட்டிலுக்கு, வில்லோடு வா நிலவே!, சிகரங்களை நோக்கி, ஒரு போர் களமும் இரண்டு பூக்களும், காவி நிறத்தில் ஒரு காதல், தண்ணீர் தேசம், கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம், கருவாச்சி காவியம் போன்ற நாவல்களையும் படைத்துள்ளார்.

10.3.2. விருதுகள்

1990இல் கலைமாமணி விருது, 2003இல் கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் நாவலுக்காக சாகித்திய அகாதமி விருது, 2014இல் பத்மபூசன் விருது, சிறந்த தமிழ்த் திரைப்படப் பாடலாசிரியருக்காக ஆறு முறை தேசிய விருதினைப் பெற்றவர் கவிஞர் வைரமுத்து.

ஓவ்வொரு தமிழ் ரசிகனுக்கும் திரைப்பாட்ல்கள் என்றாலோ, கவிதைகள் என்றாலோ, வைரக்கூ என்றாலோ நினைவுக்கு வருபவர் ‘கவியரசு வைரமுத்து’ அவர்கள்தான். தமிழ்த் திரையுலகில் புகழ்பெற்ற பாடலாசிரியராகவும், கவிஞராகவும் திகழும் அவர் சிறந்த இந்தியத் தமிழ்க் கவிஞர்.

இவர் எழுதிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பு ‘வைரமுத்து சிறுகதைகள்’ என்ற பெயரில் வெளிவந்திருக்கிறது. இந்நால் இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

10.4. வைரமுத்து சிறுகதைகள்

கவிஞராகவும், திரைப்படப் பாடலாசிரியராகவும், பேச்சாளராகவும் மினிரும் வைரமுத்து சிறுகதை ஆசிரியராகவும் தன்னுடைய பரிணாமத்தை வளர்த்திருக்கின்றார். இவர் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கின்றார். இவரின் நாற்பது சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக ‘வைரமுத்து சிறுகதைகள்’ என்ற நூல் வெளிவந்திருக்கிறது. இதில், தூரத்து உறவு, வேதங்கள் சொல்லாதது, ஏழையின் தாஜம்கால், யாருக்கும் வாழ்க்கை பக்கமில்லை, நீரில் எழுதிய காதல், புத்தருக்கும் அடிசனுக்கும், இறந்த காலங்கள் இறந்தே போகட்டும், மார்க்கம், பகல் இருட்டு, கொஞ்சனேரம் மனிதனாயிருந்தவன், குணைகுறையீநிறை, அப்பா, எல்லா மழையும் நின்றே தீரும், பெரிய கருப்பு, சிரித்தாலும் கண்ணீர்வரும், ஊழல் வர்மனும் மூன்று மந்திரிகளும், மகாதர்மம், பொய்யெல்லாம் பொய்யல்ல, மனிதர்களால் ஆனது வாழ்வு, காந்தியின் கடைசி வம்சம், மாறும் யுகங்கள் மாறுகின்றன, இப்படியும் ஒருவன் இறந்தான், மனிதர்கள் மீண்டும் குரங்குகள் ஆகிறார்கள், 7.4. ரிக்டர், அன்றைக்கு அவள் பெயர் காஞ்சனா, ஒரு கேள்வியோடு அலையும் காற்று, ஜிலசமாதி, காலடியில் நழுவும் பூமி, கோழிகளும் இந்தியப் பொருளாதாரமும், கண்ணைத் தொடாத இமை, பிராண் நாதா, ஏரிதழல் கொண்டு வா, கோயில் மாடு, மதமா? மனிதமா?, பொல்லார் ஒருவர் உளரேல், கணவன்-மனைவி-

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

மகள், வெள்ளாடு, அர்த்தநாரீஸ்வரி, என்ட மக்களே! எங்கட தலைவரே! ராஜராஜன் ஆகிய சிறுகதைகள் அடங்கியது இத்தொகுப்பு. இங்குப் பாடப்பகுதியாக ‘அப்பா’ என்ற சிறுகதை கொள்ளப்படுகிறது.

10.4.1. அப்பா - கதைச்சுருக்கம்

குடும்பத்தின் வறுமையைப் போக்க திருச்சிக்கு அருகே உள்ள பரவாக்கோட்டையிலிருந்து துபாய்க்குச் செல்கின்றான் சின்னமணி. தன்னுடைய மனைவி சரசுவையும் அப்பொழுதுதான் பிறந்த குழந்தை இன்னிசையையும் தாயையும் தந்தையையும் காப்பாற்ற துபாய்க்கு வேலைக்குப் போகிறான். முப்பத்தாறு மாதங்கள் கழித்து மீண்டும் ஊருக்கு வருகின்றான். ஊருக்குச் சின்னமணி வந்ததிலிருந்து கதை தொடங்குகிறது.

நள்ளிரவு கடந்து துபாயிலிருந்து திருச்சி வழியாக பரவக்கோட்டைக்கு வந்து சேருகின்றான் சின்னமணி. தந்தையும் தாயும் அன்பு பொங்க வரவேற்கின்றனர். மனைவி மூன்றாண்டு கனவுகளை கண்களில் சுமந்தவள் அவனுடைய நெஞ்சில் சுமத்துகிறாள். இன்னிசை பிறந்தபோது சென்றவன் மூன்றாண்டுக் குழந்தையாக பள்ளிக்குச் செல்லும் பருவத்தில் குழந்தையைப் பார்க்கின்றான். குழந்தை நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. குழந்தை தூங்குவதைக் கண்ட கணவனும் மனைவியும் மூன்றாண்டுக் கால ஏக்கத்தை நெஞ்சின் நெருப்பை அணைப்பில் அணைத்துக் கொண்டிருக்க, திடீரென்று குழந்தை அலர, அணைப்பு விலகி மனைவிக்கு கணவன் தூரப்பட்டான், குழந்தைக்குத் தாய்மை அன்மைப்பட்டது.

அப்பாவைப் பார்க்காத குழந்தை திடீரென அம்மாவிடம் இருப்பதைக் கண்டு பயமுறுகிறது. தாய் தந்தையை அடையாளம் காட்டியும் அக்குழந்தை தந்தையாக ஏற்ப மறுக்கிறது.

மறுநாள் காலை குழந்தை பள்ளிக்குச் செல்கிறது. வீட்டில் உள்ள தாய், தந்தை, மனைவி அனைவருக்கும் தான் துபாயில் இருந்து வாங்கி வந்த சேலைகளையும் ஏனைய பொருள்களையும் ஓவ்வொன்றாகக் கொடுத்து அவர்களின் அன்புக்கு அடிமையாளாய் மாறினான் சின்னமணி.

பள்ளிக்குச் சென்ற குழந்தையை அழைத்துவர சின்னமணி செல்கின்றான். சின்னமணியைக் கண்டதும் இன்னிசை வர மறுக்கிறான். ஒடி பிடி விளையாட்டு தந்தைக்கும் மகளுக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் நிகழ்கிறது. பள்ளிக்கூடக் காவல்காரனின் துணையோடு மகளை வீட்டிற்கு அழைத்து வருகிறான்.

வழியில், துபாயில் நூறு பேருக்கு அதிகாரியாக வேலை பார்க்கிறாயாமே என்று ஊரார் கேட்க, பெருமிதத்தோடு அப்படியே நினைத்துக் கொள்ளாட்டும் என்று வருகின்றான். மனைவியிடம் தான் துபாயில் படும் பாட்டை விளாக்குகின்றான். நான் நூறு பேருக்கு அதிகாரி இல்லை. நான் துபாய் சென்றதும் என்னுடைய பாஸ் போட்டை பிடிங்கி வைத்துக் கொண்டு பாலைவனத்தில் ஒட்டகங்களை மேய்க்க விட்டுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு பெட்ரோல் பங்கில் வேலைபார்க்கச் சொன்னார்கள். இப்போது அரபியின் வீட்டில் உள்ள குழந்தைகளைப் பாதுகாத்து வருகின்றேன். அவர்களைக் குளிப்பாட்டுவது, உணவு கொடுப்பது, பள்ளிக் அழைத்துக்கொண்டு போவது-வருவது போன்ற வேலைகள் செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்கின்றான். இந்த வேலையா அங்கு போய் எங்களுக்காகக் கஷ்டப்படுகிறீர்கள் என்கிறாள் சரசு. கணவனின் குடும்பப் பொறுப்பை நினைத்து கண்கலங்கவே செய்ய முடிந்தது சரசவாள்.

சின்னமணிக்குக் கிடைத்த விடுமுறைக் காலம் முடிந்து மீண்டும் துபாய்க்குப் பயணிக்க வேண்டும். தன்னுடைய குழந்தை ஒரு முறையாவது தன்னை அப்பா என்று அழைக்காதா என்று ஏங்குகின்றான் சின்னமணி. ஆனால், குழந்தை அவனை எந்திலையிலும் அப்பா என்று அழைக்க மறுக்கிறது. ஏக்கத்தோடு துபாய் செல்கின்றான். துபாய் சென்றதும் அரபியின் குழந்தைகள் ‘அபோய் அபோய்’ என்று சின்னமணியை அழைக்கின்றனர். ‘அபோய்’ என்ற அரபிச் சொல்லுக்கு ‘அப்பா’ பொருள்.

10.4.2. அப்பாவின் பாசம்

ஆசை ஆசையோடு தன்மகளைப் பார்ப்பதற்காக துபாயிலிருந்து வரும் சின்னமணியின் பாசத்தை, “பாசம்-பரவசம்-காதல் மூன்றையும் ஒன்றாய்க் கூட்டுக்

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

கலக்கி அடுக்கிறது இருதய மிக்சி. உடம்பெல்லாம் உயிர் ஒழுகு ‘வாடா ராசா’ என வரவேற்ற தாயின் காலில் விழுந்து சௌக்கியம் கேட்டு, கண்ணிலே கண்ணையும் காதலையும் கலந்து வழியவிட்ட மனவியைக் கடந்து, பெட்டிகளை நடுவீட்டில் இறக்கிவிட்டு, குழந்தை எங்கே என்று வீடு துழாவி ஓடிப்போய்ப் பார்த்தால் - உள்வீட்டில் கட்டிலில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறது குழந்தை - ஒரு சத்தியத்தைப்போல - உறைந்து கிடக்கும் பாசத்தைப்போல தலையணையைக் கையணையாய்க் கொண்டு தூக்கத்தின் அழுகு காட்டுகிறது குழந்தை.

அது பிறந்தபோது பிரிந்தவன், சுற்று வளர்ந்தபிறகு வந்திருக்கிறான். ‘எவ்வளவு முடி என் தங்கத்திற்கு?’ தளிர்களை இளங்காற்று கோதிக் கொடுப்பதுபோல் தலை தடவினான்; உள்ளங்கைக் கூட்டுக்குள் பாதம் புதைத்தான். தன் ஜாடையா? மனவி ஜாடையா? உற்று உற்று அடையாளம் பார்த்தான். பக்கவாட்டில் தன் ஜாடை; முழு முகத்தில் தாய்ஜாடை..

பெற்றவன் மீது கொண்டதைவிடப் பெற்றதன்மீது ஏன் அதிகப் பாசம் வருகிறது மனிதர்களுக்கு? நான் இன்னொருத்தியின் படைப்பு; அது அவளது பெருமை. இது என் படைப்பு; எனது பெருமை. ஒரு வகையில் இது எனது உயிரின் பிம்பம்; சுயத்தின் நீளம். என் முகத்தை நானே பார்த்துக்கொள்ளும் இன்னோர் உயிர்க் கண்ணாடி. இது மற்றுமொரு நான். அதனால் தான் இந்தப் பாசம்” என்கின்றார் அப்பாவின் பாசத்தை நிலைநிறுத்தும் வைரமுத்து.

10.4.3. அப்பா - மகள் போராட்டம்

குழந்தையோடு கொஞ்சிக் குழந்தையாகி உறவாட வந்த தந்தையை ஏற்றுக் கொள்ளாத குழந்தை. இந்நிலையில் பள்ளிக்குச் சென்ற குழந்தைய அழைக்க தந்தை செல்கின்றான். அங்கு அப்பாவுக்கும் மகளுக்கும் போராட்டம் பற்றி,

“இன்னிசை வா..வா..வா..” என்று கைநீட்டினான்.

பிள்ளை பிடிப்பவன் பேண்ட்போட்டு வந்திருக்கிறான் என்று பயந்து நடுங்கியது குழந்தை.

“அய்யய்யோ பேரமாத்திச் சொல்ந்திங்களோ...’இனிஷா’ன்று கூப்பிடுங்க”

இவன் வைத்த பெயர் ‘இன்னிசை’யாம். பள்ளிக்கூடத்தில் ‘இனிஷா’வாம். பெயர் மட்டுமா மாறியிருக்கிறது?

அவன் கெஞ்ச அது பதுங்க - அவன் அழைக்க அது முறுக்க-அவன் தூத்த அது சிக்கமாட்டேன் என்று சிட்டாய்ப் பறக்க ஒடிப் பிடிக்கும் விளையாட்டு தொடங்கியது.

‘பக் பக் பக்’ என்று பாடிக்கொண்டே குளிந்து கோழி பிடிக்க ஒடுபவனைப் போல, ‘வா வா வா’ என்று கை நட்டிக்கொண்டே பிள்ளையின் பின்னால் ஒடினான் சின்னமணி.

அப்பனுக்கும் மகனுக்குமான போராட்டத்தை மைதானமே வேடிக்கை பார்க்கிறது. சிலர் அனுதாபப்பட்டார்கள்; பலர் சிரித்தார்கள். பாசம் இருந்த இடத்தை அவமானம் ஆக்கியரமித்துக்கொண்டதில் அன்பு காட்டியவன் ஆத்திரப்படலானான். கையிரண்டிலும் பிள்ளையைப் பற்றி மார்போடனைத்தான். அது வீறிட்டலறி மார்பிலிருந்து வழிந்தோடியது. தப்பித்த குழந்தை ஒடிச்சென்று மணியடிக்கும் கிழவனின் காலிடுக்கில் அடைக்கலமாகி ‘வரமாட்டேன்’ என்று அடம்பிடித்தமுத்து. வேறேன் செய்வது? மணியடிக்கும் கிழவன் தோள்களில் தூக்கிவர வீடுவரைக்கும் குழந்தையைத் தொட்டுக்கொண்டே வந்தான் சின்னமணி. தொட்ட கையை உதறிக் கொண்டே வந்தது குழந்தை” என்கின்றார் வைரமுத்து. மேலும், தாய் குழந்தைக்கு அப்பாவை அறிமுகப்படுத்துவதை,

“சொல்லு கண்ணு அ...ப்...பா..அ...ப்...பா”

தன்னை முறுக்கிக்கொண்டு அம்மாவின் முதுகுக்குப் பின்னால் ஒடி ஒளிந்தது குழந்தை.

“உனக்கு என்னென்ன வாங்கிட்டு வந்திருக்கேன் பாரு. நாந்தாண்டா அப்பா.. எங்க சொல்லு“ அ..ப..பா..”

பாசத்தின் புழுக்கம் தாங்காமல் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறிய குழந்தை அம்மியரைத்துக் கொண்டிருந்த பாட்டியின் முந்தானைக்குள் முகம் புதைத்தது” என்கின்றார் வைரமுத்து. கடைசிவரை இன்னிசை சின்னமணியை அப்பாவாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மீண்டும் துபாய் செல்லும் காலம் வந்துவிட்டது, விடைபெறுகிறான் சின்னமணி. அப்போதாவது இன்னிசை

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

அப்பாவென்று அழைக்காதா என்ற கடைசி ஆசை, “விடைபெறும் நேரம் வந்துவிட்டது. குழந்தையை எழுப்பி மாறிமாறி முத்தமிட்டான் தகப்பன். தூக்கக் கலக்கத்திலும் தன் ‘எதிரி’யை அடையாளம் கண்டுகொண்ட குழந்தை திமிறித் திரும்பிப்படுத்தது. ‘அப்பா சொல்லு - அப்பாவுக்கு டாட்டா சொல்லு’ என்று வன்முறையோடு கெஞ்சிய சரசு குழந்தையை மாறிமாறி அடித்து ஆவேசக் காளியானாள். ‘சே சே விடு குழந்தையை’ என்று தடுத்தான் சின்னமணி. அம்மா காலில் விழுந்து ‘போயிட்டு வாரேன்’ என்றான். அழைகையை விழுங்கிக்கொண்டு சரசுவை ஒரு பார்வை பார்த்தான். முகம் திருப்பாத குழந்தையிடம் டாட்டா சொன்னான்; போய்விட்டான்” என்று தந்தையின் பாசக் கனலையும் தந்தையை ஏற்காத குழந்தையின் நிலையையும் படம்பிடித்துக் காட்டியுள்ளார் வைரமுத்து.

10.4.4. துபாய் வேலை

ஊரார் எல்லோரும் சின்னமணி துபாயில் நாறு பேருக்கு அதிகாரியாக வேலைபார்க்கிறான் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் அவன் அப்படியில்லை. இதனைத் தன்னுடைய மனைவி சரசுவிடம் அவன் கூறும் பாங்கு நெகிழி வைக்கிறது.

“கேள் சரசு.. நீங்க நெனச்சக்கிட்டிருக்கிற மாதிரி நான் எண்ணெய் முதலாளி வீட்டுக்கு நிர்வாகி இல்ல. முதலாளி வீட்டுப் பேரன் பேத்திகளத் தூக்கி வளக்குற வேலைக்காரன். அப்பன் பட்ட கடனையும் என் கல்யாணக் கடனையும் தீக்கணும். இந்தப் பெண்கொழந்த பொழுப்புக்கு இப்பயிருந்தே காசு சேக்கணும்னுதான் ஒன் கல்யாண நகையை வித்த காசல துபாய்ல போயி இறங்குனேன். இறங்குன உடனேயே என் பாஸ்போர்ட்டப் பறிச்ச வச்சுக்கிட்டாங்க. உலகமே கெடைக்கும்னுபோன எனக்கு ஒட்டகம்தான் கெடச்சது. அறுபது ஒட்டகங்களக் குடுத்து சுவதி அரேபியா எல்லையில் பாலவனத்துல மேய்க்கச் சொன்னாரு எங்க அரபி. அந்தப் பாலைவனத்துல ஒட்டகமா இருக்கிற மனுசன் மட்டும்தான் உயிர்பொழைக்க முடியும். வெயில்னா 58 டிகிரி வெயில்; பேர்ச்சங்காய் வெந்துபோகும். குளிர்ன்ன மைனஸ் 3 டிகிரி; உள்ள ஒடுற ரத்தம் ஒறைஞ்சுபோகும். ஒட்டகம் மேய்க்கிற பயல்களுக்கெல்லாம் ஒரே கூடாரம். ‘தொப்புஸ்’ ரொட்டியும் குடிக்கிற தண்ணியும்

வாரத்துக்கு ஒருநாள் வந்து சேரும்; வாரமெல்லாம் அதவச்சக்கிட்டுத்தான் உயிர் ஊறவச்சிக்கணும்.

எங்கூட இருந்த ஒரு பாகிஸ்தானி திடீர்ன்னு நூரை நூரையாக்கக்கக்கினான்; பொட்டுன்னு செத்துப்போனான். என்னன்னு விசாரிச்சா பாம்புக்கடியாம். ரெண்டு பாம்பு இருக்குமாம். பாலை வனத்துல. முனுஅடி நீளப்பாம்பு ‘அசா’, அது கண்ணுக்குத் தெரியுமாம். ஒரு அடி நீளப்பாம்பு ‘ஹனிஷ்’, அது கண்ணுக்குத் தெரியாதாம். மண்ணுக்குள்ள பொதஞ்சிருக்குமாம். அது கடிச்சா அடுத்த நிமிசம் ஆள் காலி. இந்த உண்மை தெரிஞ்சபிறகு கூடாரத்துக்குள்ள பாயவிரிச்சு ராவும் பகலும் முழிச்சி கெடந்தோம்.

ரெண்டு வருசம் பாலைவனத்துல ஓட்டகம் மேய்ச்சபிறகு பெட்ரோல் பங்குல வேலைக்கு வச்சாரு அரபி. இப்ப இந்த ஆறு மாசமாத்தான் பேரன் பேத்திகளைத் தூக்கி வளக்க ஆளில்லேன்னு வீட்டுக்குக் கூட்டிட்டுப் போயிட்டாரு. குளிப்பாட்டுறது, சோறுாட்டுறது, பள்ளிக்கூடம் கூட்டிட்டுப்போறது எல்லாமே நாந்தான். யார் பெத்த பிள்ளைகளோ எம்மேல் பாசமா இருக்குதுக. நான் பெத்த பிள்ளைதான் அப்பான்னு கூப்பிட அழிச்சாட்டியம் பண்ணுது. அடுத்த வாரம் லீவு முடியுது. ‘அப்பா’ங்கிற அந்த ஒத்தச்சொல் என்காதுல வாங்கிட்டுப் போயிட்டேன்னா நான் பட்ட பாட்டுக்குப் பலன் இருக்கும். இல்லேன்னா என்னடி சரசு அர்த்தமிருக்கு என் பொழுப்புக்கு? என்று சின்னமணி தன்னுடைய துபாய் வேலை பற்றி எடுத்துரைப்பதைக் காணலாம்.

முன்னேற்றுத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
1. வைரமுத்துவின் எந்த நாவலுக்குச் சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்தது?

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

2. சின்னமணி எங்கு வேலை பார்க்கிறான்?
.....
 3. சின்னமணியின் மகள் பெயர் என்ன?
.....
 4. யார் அப்பா என்பதற்கு வைரமுத்து கூறுவன யாவை?

10.5. ரா. வெங்கடேஷ்

ரா. வெங்கடேஷ் ஒரு தமிழ் எழுத்தாளர் ஆவார். 1996இல் எழுதத் துவங்கிய இவர், எழுத்தாளர் மட்டும் அல்லாது பத்திரிக்கையாளர், பதிப்பாசிரியர் என்று இதழியலில் பல்வேறு துறைகளிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். கணிதத்தில் இளங்கலை பட்டமும், மக்கள் தொடர்பு மற்றும் இதழியலில் முதுகலை பட்டமும் பெற்றவர். தொடக்கத்தில் தினமணி கத்திர், கல்வி, சுபமங்களா, புதிய பார்வை போன்ற இலக்கிய இதழ்களிலும் போட்டிகள், சிறுகதைகள் ஆகியவற்றை எழுதி வந்த இவர், இப்போது ஜானியர் விகடன், நாணயம் விகடன் போன்ற இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதி வருகிறார். துளசி, ராஜன், ஞானம், பரத், நப்பின்னை போன்ற புனைபெயர்களில் இவரது கதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆனந்த விகடனால் வெளியிடப்பட்ட பிரிட்டானிகா தமிழ் தகவல் களஞ்சியம் உருவானதில் இவரும் முக்கிய பங்கு வகித்தார். ‘நேசமுடன்’ என்ற தலைப்பில் மின்மடல் ஒன்றையும் இவர் நடத்தி வருவதால்

இணையத்தில் இவர் ‘நேசமுடன் வெங்கடேஷ்’ என்று அறியப்படுகிறார். இவர் லில்லி தேவசிகாமணி பரிசு, இலக்கியச் சிந்தனை பரிசு, கலைமகள் அமரர் ராமரத்தினம் குழுநாவல் போட்டிப் பரிசு உட்பட பல்வேறு பரிசுகள் பெற்றிருக்கிறார்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

10.5.1. ரா. வெங்கடேஷ் படைப்புகள்

இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக சிறுகதை, நாவல், கட்டுரைகள் எனத் தொடர்ந்து எழுதிவரும் எழுத்தாளர் ஆர். வெங்கடேஷ். துளசி என்கின்ற பெயரில் கவிதைகள் எழுதி வருகின்றார். இதுவரை, பெருங்கூட்டத்தில் ஒருவன், கரைந்தவர்கள், முதல் மழை, முகமற்றவர் நினைவாக ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும்; வேறு முகம் என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும்; இருவர் என்ற நாவலையும் படைத்திருக்கின்றார்.

10.5.2. ரா. வெங்கடேஷ் எழுத்துக்களில் சில துளிகள்

இட்லிவடை, வருத்தமான யதார்த்தம், நேசமுடன் வெங்கடேஷ், கலக்கியில் எஃப்எம்., வாணைலையைப் பற்றி எழுதியுள்ளார். இட்லி வடையைப் பற்றி இவர் எழுதிய கட்டுரை கீழே...

இட்லிவடை வலைப்பதிவுகள் எழுத ஆரம்பித்து ஆறு ஆண்டுகள் முடிந்ததை ஓட்டி, சில செய்திகளை எழுதவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டேன். பல வகைகளில், இட்லிவடை இணையத்தின் முக்கியமான சாதனை. இட்லி வடையில் பேசப்படும் விஷயங்கள், மஞ்சள் கமெண்டுகள், பாடிகாட் முனீஸ்வரன் கட்டுரைகள், கேள்வி பதில் பகுதிகள் போன்றவை தேர்ந்த பத்திரிகையாளர் ஒருவரின் அனுகுமுறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஆரம்பத்தில் இட்லிவடை தொடங்கியபோது, நண்பர்கள் மத்தியில் நிறைய ஏக்கங்கள் இருந்தன. சொல்லப்போனால் சந்திக்கும் இணைய நண்பர்கள் மத்தியில் ‘நீங்கள் தானே இட்லிகடை’என்று கேட்டுக் கொள்ளாதவர்களே இருக்க மாட்டார்கள். என்னை இரண்டு மூன்று பேர் கேட்டிருக்கிறார்கள். என் தலையை ஏன் உருட்டுகிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்வேன்.

Self-Instructional
Material

இக்கால இலக்கியம்

குறிப்புகள்

Self -Instructional
Material

இப்போது ஆறு ஆண்டுகள் முடிந்தபின்னர், இட்லிவடையின் வளர்ச்சி, போக்கு, பார்வை, நோக்கு என்றெல்லாம் யோசிக்கும்போது, தோன்றியவை இவை:

1. இணையம், அனாணிமிட்டி என்று மறைந்து திரியும் வாழ்க்கைக்குப் பாதை சமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது இது ஒரு வகையில் தலைமறைவு வாழ்க்கை. தம் கருத்துக்களைச் சமூகம் முகத்துக்கு நேராக ஏற்காதபோது, நேரடியாக பேச முடியாதபோது, விருப்பு வெறுப்புகளன்று பயமின்றிச் சொல்ல. சொல்ல முடியாதபோது, தலைமறைவு எழுத்து மிகவும் உபயோகமாக இருக்கிறது. இதற்குள் பல உட்பொருள்களை, கேள்விகளை நீங்கள் புரிந்துக்கொள்ளவும் கேட்கவும் முடியும்.

முதலாவது, இந்தியா போன்ற ஜனநாயக நாட்டில், ஏன் இப்படி ஒருவர் தலைமறைவு எழுத்தை எழுத வேண்டும்? இங்கு அவர் தம் கருத்துக்களை பட்டவர்த்தனமாக முன் வைக்க எது அவரைத் தடுக்கிறது? அப்படி தம் கருத்துக்களை முன்வைக்கும் போது ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகளைப் பற்றிய பயம், குழப்பம், பாதுகாப்பின்மை அல்லது ஸ்மரியோடைப்பிங் (உ.தா: அவன் அப்படித்தான் பேசுவான். ... சாதிக்காரன் தானே) இதற்குக் காரணங்களாக இருக்கலாம் அல்லவா? நான் அறிந்து திரைமறைவு வாழ்க்கை என்பது அது தரும் தரவுகளுக்காக எங்கும் மேற்கொள்ளப்படுவதாகத் தெரியவில்லை. உள்ளே நோக்கம் என்று ஒன்று இருக்கிறது.

2. இரண்டாவது பரிமாணம்பயனர்களிடம் ஏற்பட்டிருக்கும் மனமாற்றம். பெரும்பாலும் முகம் இல்லாமல் எழுதப்படும் எதையும் சந்தேகத்தோடு அனுகும் மனப்பாங்கு நம்முடையது. பெயர் இல்லையெனில், அது ‘மொட்டைக் கடுதாசி’ வேறு பெயர்களல் எழுதினால், அது ‘பெட்டை எழுத்து’ (பெண்கள் மன்னிக்க). இதுபோன்ற எழுத்துக்களை யாரும் சீரியஸ் ஸாக எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அதைப் பொருட்படுத்துவதும் இல்லை. ஆனால் பல இதழ்களில் முகமற்று சொல்லப்படும் செய்திகளை எல்லோரும் படிக்கவே செய்கிறார்கள். உ.தா. ஷக்கடை பெஞ்சு (தினமலர்), கழுகார், ஆந்தையார் (ஜானியர் விகடன்), வம்பானந்தா (ரிப்போர்ட்டர்).

இப்படி முகமற்று எழுதப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டாலும் இவை எல்லாம், அந் தந் த இதழ் களின் கருத் துகளாகவே மக் கள் மத் தியில் புரிந்துகொள்ளப்படுகின்றன. பொத்தாம் பொதுவாக, அந்தந்த இதழ்களின் ஆசிரியர்களே, இத்தகு பத்திகளின் சூத்தரதாரிகள் என்று நினைக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு பக்கம், இவர்களை ஏற்க மறுப்பவர்கள் உண்டு (சென்சேஷனிலைம், பொய் நியூஸ், சின்டு முடியறாங்க என்று காரணங்கள்), இன்னொரு புறம், இத்தகு பத்திகளை விருப்பிப் படிக்கிறார்கள்.

இணையத்தில், இட்லிவடை, மிகவும் சுலபமாக புழங்குகிறார். பலர் அவரோடு சாட்டில் பேசினேன் என்று சொல்கிறார்கள்.

இமெயிலுக்குப் பதில் போடுகிறார். இட்லிவடையை யாரும் சந்தேகத்தோடு அணுகுவது மாதிரி தெரியவில்லை. அவர் தன்னை எல்லா சோர்ஸ்களும் வந்து அணுகுமாறு வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்.

இப்போதெல்லாம் இட்லிவடை யார் என்று தேடுவது நின்றுவிட்டது மாதிரி தெரிகிறது. அவரது ஐ.பி.யைக் கண்டுபிடித்து, ஆளைப் பிடிக்கிறேன் பார் என்று சொன்னார்கள் எல்லாம், இட்லிவடையை இயல்பாக எடுத்துக்கொண்டு புழங்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் போலிருக்கிறது.

3. முன்றாவது பரிமாணம், இட்லிவடை என்ற நபருடைய பரிமாணம். இட்லிவடை ஒருவரா, ஒரு குழுவா, என்ன வண்ணம், எந்த ஊர்க்காரர் என்றெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் ஒன்று, நன்றாகத் தெரிகிறது. அவர் மனத்தளவில் மிகவும் அடக்கமானவர். தன் பெயர் பிரபலம் ஆனவுடன், அதற்கு ஒரு முகம் சொந்தம் கொண்டாடுக் கொண்டு ஒடிவந்துவிடும். புகழ், போதை அப்படிப்பட்டது. சமூக அங்கீகாரம் என்ற இச்சை அப்படிப்பட்டது.

ஆறு ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கிறது. இதுவரை ஒருவர் கூட இட்லிவடைக்குச் சொந்தம் கொண்டாடுக் கொண்டு வரவில்லை. இட்லிவடைக்கு அபாரமான மனக்கட்டுப்பாடு. குழுதம் ஆசிரியர் எஸ்.ஏ.பி.யை அப்படிச் சொல்லுவார்கள்.

முந்தைய தலைமுறை பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் பலர் தங்கள் முகத்தை வெளிப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பியதில்லை. அவர்களுடைய முகம் பத்திரிகைதான்.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

இட்லிவடையின் தன்னடக்கம் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது.

4. முகமற்று இருப்பதில் எப்படி சௌகரியம் இருக்கிறதோ, அதேபோல் மிகப்பெரிய அபாயமும் இருக்கிறது. அதன் நம்பகத்தன்மை எப்போதும் கேள்விக் குறியானதே. எவ்வளவு சீரியஸ்ஸான விஷயங்களை எடுத்து எழுதினாலும், கிச்கிச என்று இடக்கையால் புறமொதுக்கிவிடும் அவமானம் எப்போதும் உண்டு. என்ன நோக்கத்துக்காக இப்படிப்பட்ட தலைமறைவு எழுத்து உருவான..., அதற்கு நேர் எதிரான விளைவையே ஏற்படுத்துவது இதன் முரண்நகை.

இதில் இன்னொரு பகுதியும் உண்டு. உப அபாயமும் உண்டு. வாசகர் இதுபோன்ற பத்திகளில் மேன்மேலும் கிச்கிசக்களையே விரும்புவார்களே அன்று, வேறேந்த புதிய அனுகுமுறையையும் எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள். இது தாங்களே தங்கள் காலில் கட்டிக்கொண்ட சங்கிலி. தங்கக் கூண்டு. என்றாலும் கூண்டு கூண்டுதானே! இதெல்லாம் தெரிந்து இட்லிவடை இதை நடத்துகிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

5. என் ஒரே ஆசை: இட்லிவடை என்ற இந்த மனிதரை ரத்தமும் சதையும் உள்ள ஒரு நபராக பார்க்க வேண்டும் என்பதுதான். தன் தலைமறைவு வாழ்க்கையை துறந்துவிட்டு எப்போது, தைரியமாக இதுபோன்ற விஷயங்களைத் தன் சொந்த முகத்துடன், தன் சொந்தப் பெயருடன், தன் சுய விருப்பு வெறுப்புகளுடன் எழுதுகிறாரோ அதுதான் உண்மையில் ஜனநாயகம் தழைக்கும் நாள்.

ஜனநாயகத்தில், தலைமறைவு ஒரு அவமானம். கறை.

அனால், கூடவே இதையும் சொல்லியாக வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு முகமூடி இருப்பதனால்தான், இதுபோன்ற விஷயங்களைச் சுதந்திரமாகப் பேச முடிகிறது. எழுத முடிகிறது என்ற நிலை இருக்கும்வரை. இட்லிவடையால் வெளியே வர முடியாது. இதுதான் யதார்த்தமோ? வருத்தமான யதார்த்தம்.

10.6. ரா. வெங்கடேஷின் கரைந்தவர்கள்

இரண்டு பெண் நண்பர்கள். புதியதாகக் கல்யாணம் தீபா தனிக்குடுத்தனம் போவதற்காகக் கடைக்குச் செல்கின்றாள். துணைக்கு அவளைவிட வயதில்

முத்த காயத்ரி துணைக்கு வருகிறாள். காயத்ரியின் அனுபவங்களும் கடையில் வாங்கப்படும் சாமான்களும் தீபாவின் எண்ணங்களும் இக்கதையில் இழையோடியிருக்கிறது. அக்கதை பின்வருமாறு:

“சட்டெனத் தான் அதிகம் கவனிக்கப்படுகிறோமோ என்று தீபாவுக்குத் தோன்றியது. இது பிரமையா, உண்மையா என்று தெரியாத அவஸ்தை. அப்படித் தோன்றும்போது, ஒரு கணம் சுற்றிப் பார்த்துக்கொள்வாள். உண்மையில் இரண்டொருவர், அவளைப் பார்ப்பார்கள். தெரிந்தவர்கள். தெரியாதவர்கள்.

மனதி ல் சின் நதாய் ஒரு உரையாடல் ஒடும். என்ன நினைத்துக்கொள்வார்கள்?

“சின்னப்பொண்ணா பார்த்தது, கல்யாணம் ஆயிடுச்சா?”

“என்ன கிடுகிடுனு வளர்ந்துட்டா.”

காதுபடவே பலர் சொன்ன வார்த்தைகளிலே. சொல்லாதவர்கள் மனதில் என்ன ஒடும் என்பதை அறியும் கருவி இருந்தால் எவ்வளவு சௌகரியம்? பிரபாகரிடம் சொல்லலாம். இந்தக் கருவி பற்றி, வழக்கம்போல் உஞ்சாகத்துடன் கண்டுபிடித்துவிடுகிறேன் என்பான் குறும்பாக.

பிரபாகர் ஒரு அற்புதம். என்னமாய் கிறங்கடித்து விட்டான். வாழ்க்கையே புதுச் போல் ஆக்கிவிட்டான். நேற்றுவரை பரணில் கிடந்த பழைய பாத்திரத்தை பளபளவென துலக்கி நடுக்கூடத்தில் வைத்தவன் அவன்.

இப்போது, கழுத்திலும் மார்பிலும் குறுகுறுக்கும் புதுத்தாலி. புதுமெட்டி, இயல்பற்றுப் போன நடை. சட்டென தன் உடலில், தான் அறியாத வாசனையும் மர்மமும் பூத்துக் குலுங்குவதை தீபாவால் உணரமுடிந்தது.

சொல்லப்போனால், முன்பெல்லாம் தான் இப்படி யோசித்தது கூட கிடையாது என்றே தோன்றியது. படிப்பு, ஆராய்ச்சி என்று போய்க்கொண்டிருந்தவளை, இப்படி ஆணியடித்து உட்கார வைத்தவன் பிரபாகர்.

“என்ன அவ்வளவு தீவிரமான யோசனை?”

காயத்ரி காதருகே வந்து கேட்டபோதுதான், தீபா விழித்துக்கொண்டாள். தான் பேருந்தில் இருப்பதும், தன்னுடன் அக்கா வருவதும் ஞாபகத்தில்

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

மோதியபோது, தீபாவுக்கு வெட்கமாயிருந்தது. என்ன பைத்தியக்கார யோசனைகள்? தன் நிலையே கூடவா மறந்து போகும்?

“ஓண்ணுமில்லக்கா, சும்மா..”

“என்ன சும்மா? எல்லா சும்மாவும் எனக்குத் தெரியும்?”

“ப்ளீஸ்”

கொஞ்ச நாளாக யாரைப் பார்த்தாலும், தன்னியல்பாய் இந்த ‘ப்ளீஸ்’ வந்து விழுந்துவிடுகிறது. கேவி, கிண்டல், பரிகாசம் என்று சுற்றிச் சுற்றி வரும் வார்த்தைகள், புதுசான கூச்சம் தருகின்றன.

“என்ன இதுவும் பிரபாகர் அருளியதா?” காயத்ரி.

“எது?”

“ப்ளீஸ். இப்பெல்லாம் நிறைய யூஸ் பண்ற, பிரபாகர் தான் எதுக்கெடுத்தாலும் ப்ளீஸ், ப்ளீஸ்ம்பார்..”

அப்படியா? ஜாரம்போல வார்த்தை கூடவா தொற்றிக் கொள்ளும்? இதுவரை இதை நான் உபயோகப்படுத்தியதே இல்லையா? நினைவில் திரை மண்டியது. அது என்னவோ பிரபாகரின் சொற்களாஞ்சியத்தின் சொத்து போலவும், அதில் தானும் இனி உரிமை பாராட்டலாம் எனவும் நினைக்கையில், இந்த யோசனையின் அபத்தமே சிரிப்பைத் தந்தது. ஆனால் அப்படி யோசிப்பதும் பிடித்திருந்தது!

எப்படி யோசித்தாலும் இறுதியில் எல்லாம் பிரபாகரோடு சம்பந்தப்படுவது சமீக காலமாகத்தான். அல்லது அவனை வட்டியே தான் யோசிக்கிறோமோ என்று கூட தீபா நினைத்துப் பார்த்தாள். இருக்கலாம்.

“உன் மாமியார் கிளியரா சொல்லிட்டாங்களா?” காயத்ரி.

“எதுப்பத்தி?”

“தனியா குடித்தனம் போயிடுன்னு?”

“கல்யாணத்துக்கு முன்னாலேயே அவர்கிட்ட சொல்லிட்டாங்களாம். அவர் அண்ணா எல்லாம் தனியாதான் இருக்காங்க. நான் போனவுடனே என்கிட்டியும் சொல்லிட்டாங்க.”

“என்னன்னு?”

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

“நீ இந்தக் காலத்துப் பொண்ணு. உன் இஷ்டப்படி குடும்பம் நடத்துணும்னு ஆசை இருக்கும். இங்க அதுக்கு எவ்வளவு தூரம் சௌகரியப்படும்னு தெரியல். யாருக்கும் மனசுக் கஷ்டம் கூடாது. அதுதான் எனக்கு வேண்டியது. பிரபாகரை வீடு பார்க்கச் சொல்லு. குடித்தனம் போட்டுத் தரேன். அப்பப்போ வந்து பார்த்துண்டு இரு. போதும்னுட்டாங்க.”

“ரொம்பப் பிராக்டிக்கல் இல்ல?”

“பிராக்டிக்கல்தான். ஆனா, கேட்டபோது எனக்குத் தான் மனசு கவிதமா இருந்தது.”

“நான் கூடவே இருக்கேன்னு சொல்ல வேண்டியது தான்.”

“சொல்லலாம்னுதான் இருந்தேன். இவர் வேண்டாம்னுட்டார்.

“ஏன்?”

“நிறைய காரணம் சொன்னார்க்கா. எல்லாம் சரி போலவும் இருக்கு, தப்பு போலவும் இருக்கு. என்னால் முடிவு பண்ண முடியல்.”

காயத்ரி பேசவில்லை. தீபாவும், கடந்து போகும் வாகனங்களும், குறுக்கே ஒடும் சைக்கிள்காரனும் காரணமில்லாமல் கவனம் பெற்றார்கள். இந்த விஷயம் தவிர, பிரபாகரை மிக நல்லவர் என்றே நினைக்க, மனம் பிரயாசைப்பட்டது. அவர் சொன்ன நியாயங்களை சுலபமாய் மறுதலித்துவிடலாம். பின்னால் ஒரு தவறு ஏற்பட்டுவிட்டால், சரி செய்ய முடியுமா? தெரியவில்லை.

“திருப்பியும் வேலைக்கிப் போகப் போறியா?”

ரங்கநாதன் தெருவின் இரைச்சலில், அக்காவின் வார்த்தைகள் சிதறின. முன்பின்னாய் நடை. ஜோடியாய் நடக்க முடியவில்லை. இடித்துத்தள்ளும் ஆவேசம். நடுநடுவே சில்லறைக் கடைகள். பாவாடை, கர்சிப் என்று சகலமும் வலம் வந்தன. ரிப்பானும் அரைஞான்கயிறும் கழுத்தெல்லாம் சுற்றிக்கொண்டவன், நடுநடுவே கையேந்தி யாசிப்பவர்கள்.

“போலாம்னுதான் இருக்கேன்கா..”

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

“அப்படியே போனாலும், இன்னும் எட்டு ஒன்பது மாசம். அப்புறம் எங்க போறது?...ம்...”

“பீஸ்க்கா...விட்டுடேன்...”

“சரி, சரி, நான் உள்ளத்தான் சொன்னேன்.”

“நாங்க பிளான் பண்ணலாம்னு இருக்கோம்.”

“அசட்டுபிசட்டுன்னு பண்ணித் தொலைக்காதீங்க. குழந்தையெல்லாம் கேட்டாலும் திரும்பக் கெடைக்காது. அம்மாவாலயும் முடியல. வயசாயிடுத்து. கொஞ்சம் உடம்புல தெம்பிருக்கும்போதே பெத்துக்கிட்டா ஏதாவது கொஞ்சமாவது செய்வா. முனு வருஷம், அஞ்ச வருஷம் கழிச்சி பெத்திண்டியானா யாரால் வந்து வேல செய்ய முடியும் சொல்லு.”

வாய்வரை வார்த்தை வந்துவிட்டது. கட்டுப்படுத்திக் கொண்டாள் தீபா. அதெப்படி மனது ஒன்றாமல், குழந்தைக்குத் தாயாக முடியும்? அதைவிட மனதளவில், தான் இன்னும் குழந்தைக்குத் தயாரா என்றே தெரியவில்லை. கல்யாணம் ஆனவுடன் குழந்தை என்பது வாய்ப்பாடு போலவா? கேட்டுவிடத் தோன்றியது. ஆனால் எப்படி எடுத்துக்கொள்வாளோ? அக்காதான் என்றாலும், சமீபகாலமாய் எல்லாம் வேறாய்தான் தெரிகிறது.

கல்யாணத்திற்கு முன்பென்றால், எந்தப் பதிலும் பட்டெனத் தெறித்து விழும். இப்போது இனம் புரியாத நிதானம் வந்துவிட்டது. அல்லது பயமா? தெரியவில்லை.

“ரெண்டு பக்கெட் போதாதா?”

“போதுமா”

“எல்லாம் போதும். ஒண்ணுல துணிய ஊறவை. இன்னொண்ணுல அலசு. அப்புறம் பழகலயே பிழிஞ்ச போட்டுக்கோ.”

“சரி.”

அக்கா பேரம் பேசுவதை தீபா பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். எங்கு போனாலும் கடைக்காரன் சொல்லும் விலையில் பாதிக்கும் கீழே ஆரம்பித்து, பாதி விலையிலோ அதற்கு மேலோ முடித்தாள். ஆச்சரியமாக இருந்தது அக்கா அடித்துப் பேசுவதைப் பார்க்க. என்ன சாமர்த்தியம்? புத்தி தெரிந்து

அக்காவை இவ்வளவு சாமர்த்தியமாய்ப் பார்த்ததில்லை. ஜந்தாறு வருடகுடும்ப வாழ்வின் பயிற்சி. தானும் இப்படித்தான் ஆகிப் போவோமோ?

“கொடிக்கயிறு நான் டவுன்லோர்ந்து வாங்கிட்டு வரேன். கிளிப்பும் அங்கயே கிடைக்கும். நல்ல நெலான் கயிறு கெடைக்கும் அங்க. அத வாங்கித்தரேன்.”

“சரி.”

“ஞமுகுள்ள கயிறு கட்டியிருக்கா?”

“நான் பார்க்கலியேக்கா.”

“சரி, மழை கிழ பெஞ்சா வெளிய துணிய ஒலத்த முடியாது. உள்ளேயே ஹால்ல இரண்டு கயிறு கட்டிக்கோ. அப்புறம் என்ன வேணும்?”

இப்போதே தீபாவுக்கு கைகள் வலித்தன. கடந்த ஒன்றை மணி நேரமாய் கடைகடையாய் ஏறி இறங்கி, புதுக்குடித்தனப் பொருள்கள் வாங்க, வாங்க தீபாவுக்கு மலைப்பாய் இருந்தது. நினைத்து நினைத்து ஒவ்வொன்றும் தோன்றியது. தோன்றியதையெல்லாம், அக்கா தன் அனுபவத்தின் தராக கொண்டு அளந்து, அதன் அத்தியாவசயித் தன்மையைக் கணக்கிட்டு, வாங்கினாள்.

புதுக்குடித்தனம் என்ற உற்சாகம், இப்போது பொறுப்பு என்பதுடன் பூதாகரமாய் நின்றது.

“கேஸ் இருக்கா? வாங்கணுமா?”

“ஏற்கனவே புக் பண்ணித்தான் வெச்சிருக்கார். அடுப்பும் இருக்கு. மாமியார் பரண்மேல் அடுப்ப கட்டிப் போட்டிருக்கா, எடுத்துத்தரேன்னார்.”

“பால் கார்டு மட்டும்தான் வாங்கணுமா?”

“ம்....”

“காத்தாலயே ஒரு லிட்டரா வாங்கிக்கோ. ஒரு பாதி யூஸ் பண்ணின்டு, மிச்சத்த பிரிட்ஜ்ல வைச்கிக்கோ. புரோவிஷன்களெல்லாம் பக்கத்துலேயே சொல்லியிருக்கியா?”

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

“தெரு மொனையிலேயே ஒரு டிபார்ட்மெண்டல் ஸ்டோர் இருக்கு. அங்கேயே வாங்கிக்கலாம்னார் இவர்.”

“துணி சோப், உடம்பு சோப்பெல்லாம் வாங்காத. ரொம்ப காஸ்ட்லியா இருக்கும். எங்க வீட்டுண்ட ஒருத்தன் பைல் போட்டுண்டு வந்து விப்பான். நான் ஒரு டஜன் வாங்கித் தரேன். நன்னா எழுக்குப் போகும்.”

வெறுமனே தலையாட்டினாள் தீபா. வீடு என்றவுடன் அம்மாவும் காயத்ரியும் படும் அல்லாட்டம்தான் பெரியதாயிருக்கிறது. அதுவும் எல்லாவற்றையும் சிக்கனமாய் முடித்துக் கூட தரும் முனைப்புதான் இன்னும் விசேஷம்.

“தனியா குடும்பம் நடத்துவாளாடி...”

அப்பா அம்மாவைக் கேட்பது காதில் விழுந்தது. ஒரு நாள் விடிகாலை. கூடத்தில் அவர்கள் பேசுவது, உள்ளே கேட்டது. தீபாவுக்கு விழிப்பு வந்திருந்த நேரம்.

“நடத்தாம என்ன? கத்துக்க வேண்டியதுதான்.”

“திருப்பியும் வேலைக்கு வேற போகிறேன்கநா. வேலைக்கும் போயிட்டு வீட்டையும் பார்த்துக்க முடியுமாடி?”

“முடியாம என்ன? கஷ்டமாத்தான் இருக்கும். பழகிக்க வேண்டியதுதான். மாப்ள கொஞ்சம் ஹெல்ப் பண்ணார்னா, சுலபமாயிருக்கும். அவர் எப்படிப்பட்டவரோ தெரியலயே.”

“தீபாவையே கேளேன்.”

“கேட்டேன். அவளுக்கு ஒண்ணும் தெரியல. புது ஆம்படையான்னு எல்லாத்தையும் தானே இழுத்துப் போட்டுண்டு செய்யறது. கொஞ்சநாள் ஆனாதான் எது முடியும், எது முடியாதுன்னுட்டு தெரியும்.”

அப்புறம் ரொம்ப நேரம் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். தீபாவால் தூங்க முடியவில்லை. பக்கத்தில் சப்தமற்று உறங்கும் பிரபாகரரேயே பார்த்திருந்தாள். நீ எப்படிப்பட்டவன்? உன் இயல்பு என்ன? போக்கு என்ன? நிச்சயமான நாளிலிருந்து தொலைபேசியிலும் நேரிலும் பேசியவைகள் எவ்வளவு?

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

உன்னைப் புரிந்து கொள்ள முயல்வதாய் கண்ட பிரமையெல்லாம், நிஜம் தானா? தெரியவில்லை.

விழிந்தபின் அப்பா, தீபாவோடு மின்விசிறி, விளக்குகள் என வாங்கிவந்து, எலக்ட்ரீஷியனோடு கூட இருந்து நாள் முழுவதும் பொருத்திக் கொடுத்தார். சாயங்காலமாய் அப்பாவை பஸ் ஏற்றிவிடும்வரை அவர் தீபாவின் கையையே பிழித்திருந்தார். அப்பாவையும் அம்மாவையும் கூட்டி வந்து ஒரு நான்கு நாள் உட்கார வைத்து கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றியதும் அப்போதுதான்.

“வேறேதாவது வேணுமாம்மா?” காயத்ரி.

இப்போது காயத்ரி கைகளிலும் பொருள்கள் சேர்ந்திருந்தன. முகத்தில் சோர்வும் எண்ணேயும் வழியத் தொடங்கியிருந்தது.

“எதுவும் வேண்டாங்கா.”

“நீ எதுவும் சொல்லவேயில்லையே. நானே தான் வாங்கிகிட்டு இருக்கேன்.”

“நீ தான் எப்பொலிஸ்ட் ஆச்சே. அப்புறம் நான் சொல்றதுக்கு என்ன இருக்கு.”

“இல்லம்மா. நீ எதுவும் வாங்கணும்னு யோசிக்கவே யில்லையா. ஏதாவது யோசிச்சிருப்ப இல்லையா? அதுக்குத்தான் கேட்டேன்.

“யோசிச்சேன்...”

“என்னன்னு சொல்லு, வாங்கிடுவோம்.”

“அந்தப் போர்ஷன்ல முனு வாசப்படி வருதுக்கா. எல்லாத்துக்கும் அழகான மிதியடி வாங்கணும்னு யோசிச்சேன்.”

“அப்புறம்?”

“ஜன்னலுக்கெல்லாம் கர்ட்டன் துணி வாங்கி தெக்கணும்னு யோசிச்சேன். அது இங்க வாங்கலாமில்ல”

“வாங்கலாம்ம. முதல்ல, வாசலுக்கு மட்டும் ஒரு மிதியடி வாங்கிக்கோ. உள்ளே எல்லாம் கோணிப்பையையே மடிச்ச போட்டுக்கோ. மழக்காலம்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

வேறு வரது. அம்மாகிட்ட கேளு, பரண்மேல் பழைய கோணிப்பை இருக்கும். வாசலுக்கு மட்டும் நல்ல டிசைனா பார்த்து மிதியடி வாங்கிக்கோ.”

“கர்ட்டன்?”

“வேணுமான்னா”

“ஏன்க்கா?”

“இல்ல தீபா, இது வாடகை வீடு. எதுக்கு இதுக்கெல்லாம் போய் கர்ட்டன் போடற? இன்னும் ரெண்டு முனு வருஷத்துல சொந்த வீடு கட்டிக்கோ. அதுல கர்ட்டன், மணியெல்லாம் போட்டுக்கோயேன்.”

“அப்ப வாங்க வேண்டாங்கறியா?”

“வேணும்னா வாங்கித்தரேன். அதப்பத்து ஒண்ணுமில்ல. பின்னால் யூஸ் இல்லாம் போய்டுமேன்னு பாக்கறேன்.”

தீபா பேசவில்லை. அவள் கண்ட கனவு வீட்டுக்கும், காயத்ரி ஏற்படுத்தி தருவதற்கும் நிறைய வித்தியாசமிருந்தது. மீறித் தன் எண்ணங்கள்தான் வேண்டும் என்று சொல்ல முடியவில்லை.

“ஹால்ல போடச் சேர் ஏதாவது வாங்கறியா?”

“அவர் சோபா வாங்கலான்னு சொல்லின்டிருக்கார்.”

“சோபாவெல்லாம் வாங்காத. அனாவசிய வெயிட். சொந்தமா வீடு வாங்கற வரைக்கும் அதிகம் வெயிட் சேர்த்துக்காத. வீடு மாத்தறதுக்குள்ள உயிர் போயிடும். சொந்த வீடுன்னு வெச்சுக்கோயேன். தெரியமா வாங்கிப் போடலாம். அதுபாட்டுக்குக் கெடக்கும். பிரபாகருக்கு ஆபிஸ்ல வீடு கட்ட லோன் உண்டா?”

“நான் கேக்கலக்கா.”

“கேக்க சொல்லு. அப்பறம் கொழுந்த குட்டின்னு ஆகிப் போச்சன்னா, ஒண்ணும் பண்ண முடியாது. ஸ்கூல் பீச, வேன் வாடகையின்னு கையில் காசே தங்காது.”

தீபா ஏதும் சொல்லவில்லை. சமீப காலமாய் மீண்டும் மீண்டும் அறிவுரைகள் வழங்கப்படுகின்றன. முதலில் ஏரிச்சல் தந்தாலும், எதிர்த்துப் பேசி மேலும் ஏரிச்சலை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்றே தீபா நினைத்திருந்தாள்.

இவர்கள் வழிகாட்டும் வீடு எப்படியிருக்கும் என்று தீபா யோசித்தபோது, மீண்டும் அக்கா வீடும், அம்மா வீடும் தான் ஞாபகம் வந்தது. எந்த வகையிலும் எதுவும் மாறா, அதே புழக்க வாசனையும், உழுப்புத் துணிகளுமாய்த்தான் வீடு காட்சி அளித்தது.

இதுதான் உண்மையோ? தன் நினைப்பெல்லாம் தரையிலிருந்து நான்கடி மேலேதான் இருக்கிறதோ? பிரபாகர் ஒன்றும் பெரிய உத்தியோகஸ்தனில்லை. வழக்கம் போல பிடித்தம் போக சம்பளம் வாங்கும் சாதாரணன். அள்ள அள்ளக் குறையாத அட்சயப் பாத்திரம் அவனிடமில்லை. இருப்பதில் உண்டு, உடுத்தி, உயிர் வாழ்வதே எதிர்பார்க்கப்படுவது.

“என்னம்மா தீவிரமான யோசனை?”

காயத்ரிதான். தீபா சட்டென விழித்துக்கொண்டாள். பேருந்து நெருக்கியாடித்தது. நல்ல வேளையாய் இருக்கை இருவருக்கும் கிடைத்திருந்தது.

“ஓண்ணுமில்லக்கா, வாழ்க்கையப் பத்தி யோசிச்சேன். என் எடம் எதுன்னு கணக்குப் போட்டுண்டிருந்தேன்.”

அக்காவுக்கு என்ன தோன்றியதோ? மெல்ல தோளில் கைபோட்டு, அழுத்தினாள். பார்வையில் கணிவு. உள்ளங்கைச் சூடு தோல்பட்டையில் இதமாய் இருந்தது.

“கர்ட்டன் வாங்க வேண்டாம்னாலு சொன்னேன்னு கோபமா?”

“சே, சே. அதெல்லாம் ஓண்ணுமில்ல. சும்மா எப்படி வாழப்போரோம்னு யோசிச்சேன்.”

வெளியே ஒடும் வாகனங்களும், இரவின் நியான் விளக்கு வெளிச்சமும், நகரின் பரபரப்பும் பார்வையில் பட்டது. காயத்ரியும் வெளியே பார்த்திருந்தாள். அவனும் ஏதும் பேசவில்லை. கொஞ்ச நேரம் கழித்து, தீபா தலையைத் திருப்பி, அக்காவைப் பார்த்தாள்.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

“ஓண்ணு சொல்லட்டுமா?”

“ம...”

“வரவர நீயும் அம்மா மாதிரியே ஆயிட்டே. கொஞ்ச நாள்ல நானும் அப்படி ஆயிடுவேன்னு நெனைக்கறேன்.”

சின்ன சோகம் தேக்கி அக்கா புன்னகைத்தாள்.”

என்பதாக ‘கரைந்தவர்கள்’ என்ற சிறுகதையை ஆர். வெங்கடேஷ் படைத்திருக்கின்றார். இக்கதையில் புதுமணப் பெண் தனிகுடித்தனம் வைக்கும்போது அவனுக்குத் தேவையான பொருள்களை எவ்வாறு வாங்குகிறாள், வாடகை வீட்டிற்குப் போகும்போது என்னவெல்லாம் வாங்கிக்கலாம் என்னவெல்லாம் வாங்க வேண்டாம் என்பது பற்றியெல்லாம் இக்கதையில் தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளார் ஆசிரியர்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 5. தீபாவின் கணவர் பெயர் என்ன?
-

6. சோப்பு எங்கு வாங்கித் தருவதாக காயத்ரி சொன்னாள்?
-

7. காயத்ரியும் தீபாவும் கடைக்கு எந்த இடத்திற்குப் போனார்கள்?

.....
.....
.....

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

8. தனிக்குடித்தனம் குறித்து தீபாவின் மாமியார் என்ன சொன்னார்?
-
.....
.....

10.7. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ வைரமுத்துவைப் பற்றியும் அவரது படைப்புகள் மற்றும் அவர் பெற்ற பரிசுகள் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ வைரமுத்துவின் சிறுக்கைகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ வெளிநாட்டில் வேலை செய்யும் தந்தையின் பாசம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ வைரமுத்துவின் ‘அப்பா’ வில் தந்தைக்கும் மகனுக்கும் ஏற்படும் போராட்டங்கள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ வெளிநாட்டில் வேலை பார்ப்பவரின் நிலைமை பற்றித் தெரிந்துகொண்டார்கள்.
- ⇒ ஆர். வெங்கடேஷ் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ ஆர். வெங்கடேஷின் கரைந்தவர்கள் உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

10.8. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1. 10.3.2.	2. 10.4.1.
3. 10.4.1.	4. 10.4.1.
5. 10.6.	6. 10.6.

*Self-Instructional
Material*

7. 10.6 8. 10.6.

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

10.9 பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. வைரமுத்துவைப் பற்றி உமக்குத் தெரிந்தவற்றைக் கட்டுரையாகத் தருக.
 2. வைரமுத்து ‘அப்பா’ சிறுக்கையில் அப்பாவின் பாசத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?
 3. வைரமுத்து ‘அப்பா’ சிறுக்கையில் அப்பா-மகள் போராட்டத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?
 4. ஆர். வெங்கடேஷன் ‘கரைந்தவர்கள்’ உணர்த்தும் செய்திகள் யாவை?
 5. தனிக்குடித்தனம் வைக்கும் போது தேவைப்படுபவை யாவை?
-

10.10. மேலும் பயில்வதங்கான நூல்

1. வைரமுத்து, வைரமுத்து சிறுக்கைகள், சூர்யா லிட்ரேசர் (பி) லிட்., சென்னை, பதின்மூன்றாம் பதிப்பு 2017.

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

பிரிவு 4.
புதினம், உரைநடை
குறு 11.
கி. ராஜநாராயணன் - கோபல்ல கிராமம்

11.0. பாட அமைப்பு

11.1. முன்னுரை

11.2. குறிக்கோள்கள்

11.3. கி. ராஜநாராயணன்

11.3.1. கி. ராஜநாராயணனின் படைப்புகள்

11.3.2. கி. ராஜநாராயணன் பெற்ற பரிசுகள்

11.3.3. கி. ராஜநாராயணன் படைப்புகளின் தனித்தன்மை

11.4. கி. ராஜநாராயணனின் ‘கோபல்ல கிராமம்’

11.4.1. கி. ராஜநாராயணனின் ‘கோபல்ல கிராமம்’ -

கதைச்சுருக்கம்

11.4.2. கோபல்ல கிராமம் - சிறப்பம்சங்கள்

11.4.2.1. கோட்டையார் வீடு

11.4.2.2. ரெட்டைக் கலப்பை

11.4.2.3. அக்கையாவின் குறும்பு

11.4.3.

11.5. தொகுத்துக் காண்போம்

11.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

11.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

11.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

11.1. முன்னுரை

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

கி. ராஜநாராயணன் தன்னுடைய சுற்றுப்புற மக்களின் வாழ்க்கை நிலைகளை அதற்குரிய சூழலில் இயல்பாகவும், கலைத் தன்மையுடனும் பசிவு செய்து ஒரு சிறப்பான பங்களிப்பைத் தமிழ் நாவல் இலக்கியத்திற்கு வழங்கியிருக்கிறார். இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்த கிராம மக்களின் வாழ்க்கையைக் கூறுவது இவரது தனிச்சிறப்பாகும். மக்கள் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கிய வகைகளில் புதினமும் ஒன்று. தமிழ்ப் புதின எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர் கி. ராஜநாராயணன். இவருடைய கோபல்ல கிராம மக்கள் எந்த வகையைச் சார்ந்தவர்கள் என்பது பற்றியும் அந்த நாவலில் கையானும் உத்திகள் பற்றியும் இப்பாடத்தில் எடுத்தியம்பப்படுகிறது.

11.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ தமிழ் நாவல் ஆசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தக் கவரான கி. ராஜநாராயணனைப் பற்றியும் அவருடைய இலக்கியப் படைப்புகள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ கோபல்ல கிராமம் என்னும் புதினத்தின் வழி வெளியிடப்பெறும் அவருடைய சமுதாயப் பார்வை, பாத்திரப்படைப்பு, நடைத்திறன் ஆகியவை பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ கோபல்ல கிராமத்தில் நிலவிய பல்வேறு சமூகப் பிரச்சனைகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ குடும்பம், வாழ்க்கை, சமுதாயம் பற்றிய கி. ராஜநாராயணனின் மதிப்பீட்டைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ கி. ராஜநாராயணன் நாவலில் காணப்படும் எளிமை, உவமை, பழமொழி, வர்ணனை, வட்டார வழக்கு ஆகியவற்றைத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

11.3. கி. ராஜநாராயணன்

கோவில்பட்டிக்கு அருகிலுள்ள இடைச்செவல் கிராமத்தில் 1923ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 16ஆம் நாள் கிருஷ்ண ராமாநுஜனுக்கும் இலட்சமி அம்மாளுக்கும் மகனாகப் பிறந்தார். இவரது மனைவி பெயர் கணபதி அம்மாள். இவருக்குத் திவாகர், பிரபாகர் என்ற இரு மகன்கள் உண்டு.

இவர் தன்னுடைய நாற்பது வயதிற்குப் பிறகு எழுத ஆரம்பித்து சிறுக்கை, நாவல், குறுநாவல், கிராமியக்கதை, அகராதி, கடிதம் என்று தமிழின் பல்வேறு இலக்கியத் தளங்களிலும் தடம் பதித்திருக்கிறார்.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

11.3.1. கி. ராஜநாராயணனின் படைப்புகள்

தமிழில் ஒரு சமூக வரலாற்று நாவலைக் கூற முடியுமானால் அது கோபல்ல கிராமம் தான். கோபல்ல கிராமம் எழுதிய இவர், கோபல்லபுரத்து மக்கள் என்ற நாவலையும் எழுதியுள்ளார். இந்த இரு நாவல்களும் சமூக வரலாற்றை எடுத்துரைப்பனவாகும். ‘ஒரு நாவலாசிரியனே தனது சமூகத்தைப் பற்றி எழுதுவதில் முதன்மை யானவன்’ என காதரின் லிவர் என்பார் கி. ராஜநாராயணனின் இவ்விரு நாவல்கள் பற்றிக் கருத்து தெரிவித்துள்ளார்.

இவர் கரிசல் வட்டார வழக்கு அகராதியையும் நாட்டுப்புறக் கதைக்களஞ்சியத்தையும் தொகுத்துள்ளார். கோமதி, நிலை நிறுத்தல், கதவு, பேதை, ஜீவன், விளைவு, பாரதமாதா, கண்ணீர், வேட்டி, கரிசல் கதைகள், கி.ரா. பக்கங்கள், கிராமிய விளையாட்டுகள், கிராமியக் கதைகள், குழந்தைப் பறுவக் கதைகள், கொத்தை பறுத்தி, புதுவை வட்டார நாட்டுப்புறக் கதைகள், பெண் கதைகள், பெண்மணம், வயது வந்தவர்களுக்கு மட்டும், கதை சொல்லி ஆகிய சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும்; நெருப்பு, கோபல்ல கிராமம், கோபல்லபுரத்து மக்கள், அந்தமான் நாயக்கர் ஆகிய நாவல்களையும்; கிடை, பிஞ்சுகள் ஆகிய குறுநாவல்களையும்; ருஷ்ய மண்ணின் நிறம் என்ன?, புதுமைப் பித்தன், மாமலை ஜீவா, இசைமகா சமுத்திரம், அழிந்துபோன நந்தவனங்கள், கரிசல் காட்டுக் கடுதாசி ஆகிய கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். மேலும், கிடை என்ற குறுநாவலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அம்ஷன்குமார் அவர்கள் ‘ஒருத்தி’ என்ற திரைப்படத்தை எடுத்துள்ளார்.

11.3.2. கி. ராஜநாராயணன் பெற்ற பரிசுகள்

கதவு என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்காக 1965ஆம் ஆண்டு தமிழ் வளர்ச்சி மன்றப் பரிசும், பிஞ்சுகள் என்ற குழந்தைகள் நாவலுக்காக 1979ஆம் ஆண்டு

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

இலக்கியச் சிந்தனைப் பரிசும், கோபல்லபுரத்து மக்கள் என்ற நாவலுக்காக சாகித்ய அகாதெமி விருதும் பெற்றிருக்கின்றார்.

11.3.3. கி.ரா. படைப்புகளின் தனித்தன்மைகள்

நாவலாசிரியர் தனக்குக் கிடைத்த கருவை விளக்கிக் காட்டவே கதைப்பின்னல், பாத்திரங்கள், பின்னணி என்று பலவற்றை அமைத்துக் கொள்கிறார். அந்த வகையில் கி. ராஜநாராயணன் விவசாயிகளின் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டு, விவசாயிகளின் நிலையை நன்கு உணர்ந்து கிராம மக்களின் வாழ்க்கையைப் பொருளாகக் கொண்டு நாவல்களைப் படைத்துள்ளார். மேலும், பறவைகள், விலங்குகள் ஆகியவற்றின் வாழ்க்கையைக் குறியீடாக்கி மனிதர்கள் மனநிலையை விளக்கியுள்ளார். சங்க இலக்கியம் இயற்கையோடு இயைந்த மக்கள் வாழ்க்கையைச் சித்தரிப்பதைப் போல, உரைநடை இலக்கியத்தில் இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்த கிராம மக்களின் வாழ்வைக் கூறுவது இவரது தனிச் சிறப்பாகும்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.

1. கி. ராஜநாராயணன் எந்த ஊரில் பிறந்தார்?

.....

.....

.....

2. கோபல்ல கிராமம் எழுதியவர் யார்?

.....

.....

.....

3. எந்த நாவலுக்காக கி.ராஜநாராயணனுக்குச் சாகித்ய அகாடமி விருது கிடைத்தது?

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

4. கி. ராஜநாராயணன் படைப்பின் தனித்தன்மை யாது?

11.4. கி.ராஜநாராயணனின் கோபல்ல கிராமம்

வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனைத் தூக்கிட்ட கயத்தாறுக்குப் பக்கத்தில் உள்ளது கோபல்ல என்னும் கிராமம். அந்தக் கிராமம் எப்படி உருவானது, அந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் யார் யார்? அவர்களின் குணநலன்கள் என்ன? சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர்களின் சிறப்பு என்ன? அந்தக் கிராமத்தில் நிகழ்ந்த சில குறிப்பிடத்தகுந்த சிறப்பு நிகழ்வுகள் போன்றன பற்றியெல்லாம் இந்நாவலில் கி. ராஜநாராயணன் விளக்கமாகவே எடுத்துரைத்துள்ளார்.

11.4.1. கி.ராஜநாராயணனின் கோபல்ல கிராமம் -

கதைச்சுருக்கம்

கோட்டையார் வீடு தற்போது பொலிவிழந்து இருக்கிறது. அவ்வீடில் இருப்பவர்கள் பொலிவிழந்து, வயிறு ஒட்டி இருந்தாலும் பழைய கம்பீரத்தோடு உலாவுவார்கள். அந்தக் காலத்தில் கோட்டையார் வீடு என்றாலே நல்ல பேர் இருந்தது. அந்த வீடில் கோவிந்தப்ப நாயக்கர், கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர், கோவப்ப நாயக்கர், ராமப்ப நாயக்கர், தாசப்ப நாயக்கர், சுந்தரப்ப நாயக்கர், கண்ணப்ப நாயக்கர் ஆகிய சகோதரர்கள் ஏழு பேரும், மங்கம்மா என்ற சகோதரியும் ஆக எட்டுபேர் வெங்கடப்பா நாயக்கரின் மகன் நாரணப்ப நாயக்கரின் மக்களாவர். வெங்கடப்பா நாயக்கரின் மனைவி மங்கத்தாயாரும்

Self-Instructional
Material

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

அப்போது வீட்டில் இருந்திருக்கிறார். அக்குடும்பத்தாரின் பழைய கதைகளை மங்கத்தாயார்தான் அவ்வப்போது எடுத்துரைப்பாள். இந்தக் குடும்பத்தாரின் கதைகளையும் கோபல்ல கிராம வரலோற்஝ோடு தொடர்புப்படுத்தி அமைக்கப்பட்டதே இந்நாவல்.

ஆந்திர தேசத்தில் இருந்து முஸ்லீம் ராஜாக்களுக்குப் பயந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தவர்கள் பலர். அவர்களில் கம்மவார்களும் உண்டு. இக்கம்மவார்கள் இனத்தைச் சேர்ந்த கோபல்ல கிராம மக்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். ஒரு காலத்தில் ஆந்திர பிரதேசத்தல் முஸ்லீம் ஆட்சி நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த வேளையில் கோட்டை வீட்டார் வீட்டில் இருந்த கெம்புக்கற்களை வாங்குவதற்கு வந்த துலுக்க வியாபாரிகள் சென்னாதேவியைக் காணுகின்றனர். சென்னாதேவி மங்கத்தாயாருவின் பெரியப்பா மகள். மங்கத் தாயாருவைவிட ஆறு வயது முத்தவள். மங்கத்தாயாருக்கு ஒன்பது வயது இருக்கும்போது சென்னாதேவிக்கு வயது பதினெட்டு. இவளால்தான் அந்தக் குடும்பம் ஆந்திர தேசத்தை விட்டு தேசாந்திரம் புறப்பட்டது.

சென்னாதேவியைப் பார்ப்பவர்கள் எல்லாம் அவளைக் கையெடுத்துக் கும்பிடுவார்கள். ஆனால் துலுக்க ராஜா மட்டும் அவளை மனைவியாக ஏற்க முடிவெடுத்துவிட்டான். அரண்மனை ஆட்களை அனுப்பி அவளையும் அவளுடைய குடும்பத்தையும் அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்துவிடுகின்றான். இவ்வளவு அழகு பொருத்திய சென்னாதேவியைத் துலுக்க ராஜாவுக்கு மணம்முடிக்க யாருக்கும் மனம் இல்லை என்றாலும் வேறு வழியில்லாமல் திருமணத்திற்குச் சம்மதிக்கின்றனர்.

திருமணத்திற்கு முதல் நாள் மணப்பெண் உற்றார் உறவினர்கள் அறுபது பேர் அரண்மனை குடில்களில் தங்கியிருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு உணவு தயாரிக்கப்படுகிறது. மாட்டு மாமிச உணவைக் கண்டவர்கள் மிரண்டுபோய் இங்கிருந்து எப்படியாகிலும் தப்பித்தாக வேண்டும் என்று தீட்டமிட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சம் பேர்களாக அவ்விடத்தை விட்டு அகல்கின்றனர். துலுக்க ராஜாவின் கோபத்திற்கு ஆளாகிய இவர்கள் போகும் இடம் தெரியாது காடும் மலையும் கடந்து போக்கிடம் இல்லாமல் போய்க்கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

ஒரு நாள் ஆற்றைக் கடப்பதற்கு அக்கரையில் இருந்த ஆலமரம் வளைந்து உதவி செய்தது. இவர்களின் நிலைமையைக் கண்ட கோவைய்யா என்பவர் இவர்களுக்குச் சில நாள்கள் அடைக்கலம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய பொன்னும் பொருளும் கொடுத்து வழியனுப்புகின்றார்.

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

அடுத்து ஒரு கோயிலை அடைகின்றனர். அக்கோயிலில் தங்கியிருந்தபோது துலுக்கப் படைகள் சென்னாதேவியைத் தேடிக் கொண்டு வருகின்றனர். அக்கோயிலில் உள்ள பெண் சித்திவேலை செய்து இவர்கள் அனைவரையும் அவர்கள் கண்ணில் படாமல் காப்பாற்றுகிறார். துலுக்கப் படைக்கு இவர்கள் இருப்பதை மறைத்து கண்கட்டும் வித்தை செய்து அவர்களை வழி மாற்றி அனுப்புகிறார். அதன் பிறகு அப்பெண் கோயிலுக்குள் சென்று மறைந்து விடுகின்றார். இது இக்கோயில் தெய்வத்தின் செயல் என்று நினைத்து வணங்கிப் புறப்படுகின்றனர். சில நாள்கள் நடந்து ஒரு தோப்பிற்கு வருகின்றனர். அங்கு இவர்களைப்போல் ஒரு குழு அங்கிருப்பதைக் காணுகின்றனர். அவர்களுக்கும் துலுக்க ராஜாவினுடைய தொல்லையால் தேசாந்திரம் வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகின்றனர்.

அக்குழுவில் இருந்து துளசி என்ற பெண்ணை துலுக்க ராஜா திருமணம் செய்து கொள்ள நினைத்து அவளை அழைத்துப்போக அரண்மனை சேவகர்கள் வரும்போது பூமாதேவி அவளை உள்வாங்கிட, அதைக்கண்ட படைகள் நடுங்கி பின்வாங்கியது. அவளே அக்குழுவின் தேவதையாகவும் தெய்வமாகவும் வணங்கத்தக்கவளாக இப்பொழுது இருக்கின்றாள்.

ஒரு நாள் மங்கத்தாயாரின் பாட்டிக்கு அருள் வருகிறது. “என் மக்களே, எங்கேயோ ஒரு தேசத்தில் பிறந்து, எங்கேயோ ஒரு தேசத்தில் வந்து வாழ வேண்டியிருக்கிறதே என்று நீங்க நினைச்சி மனம் கலங்க வேண்டாம். எல்லாம் பூமித்தாயினுடைய ஒரே இடம்தான். அவளுடைய கையிலுள்ள ஒரு விரலிலிருந்து நீங்க இன்னொரு விரலுக்கு வந்திருக்கிறே; அவ்வளவுதான். நீங்க ஒன்னுக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. உங்களோடேயே சதா நா உங்களுக்குத் துணை இருப்பேன்” என்ற பாட்டி, தெற்குத் திசையில் கையை நீட்டிச் சொன்னாள், “இந்தப் பக்கம் உள்ள உடங்காட்டை உங்களுடைய, பின்னால் ஏற்படப்போகும் மாடு ஆடுகளுக்கான மேய்ச்சல் தரையாக

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

“வைத்துக்கொள்ளுங்கள்” என்றவர் கிழக்கத் திசையில் கையை நீட்டி “இந்தக் கள் எக்காட்டை அழித்து உங்களுக்கு வேண்டிய நிலங்களைச் செய்துகொள்ளுங்கள். எனக்கு இதே இந்த இடத்தில், ஒருகோயிலைக் கட்டிக் கொடுங்கள்” என்று சொல்லி மயங்கி விழுந்துவிட்டாள் என்கின்றாள் மங்கத்தாயாரம்மாள்.

பாட்டி அருள் வந்து காட்டிய அந்த இடம்தான் இப்போது நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இவ்விடம். காடுகளை நாடாக்க நாங்கள் பட்ட துன்பங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. காட்டை அழித்து நாடாக்கியதை மங்கத்தாயாரம்மாள்,

“முந்தின நாள் மாலை தீர்மானித்த பிரகாரம் காட்டுக்குள்ளேயே ஒரு தீவுக் காட்டை உண்டாக்க அன்று அதிகாலையிலேயே முனைந்துவிட்டார்கள். நிறை கர்ப்பிணிகள், வயதால் மிகவும் தளர்ந்தவர்கள், நீண்ட நடைப் பயணத்தின் போது கால்கள் வீங்கி வெடித்துப் புண் ஆறாதவர்கள், நோயாளிகள், தூரமான பெண்கள் இவர்களைத் தவிர மற்ற ஆண் பெண் அனைவருமே இந்தக் காட்டை அழித்து நிலம் உண்டாக்கும் வேலையில் மும்முரமாக ஈடுபட்டார்கள்.

சீநிக்கொண்டுவரும் அடைகாக்கும் பாம்புகள், சேடா, நட்டுவக்காலி, தேள், பூரான் முதலிய விஷ ஜந்துக்களை சந்தித்தார்கள். அடையாளம் தெரியாத முன்பின் பார்த்திராத சில வண்டுகள் வந்து தாக்கிக் கடித்தன. இதனால் மேலெல்லாம் சிலருக்கு பொரி பொரியான பொக்களங்கள் ஏற்பட்டு நிராய் வடிந்தது.

ஏராளமான உடும்புகள் அகப்பட்டன. உடும்பைப் பிடிக்கிறது ரொம்பவும் லேசு. ஆட்களைக் கண்டவுடன் அது வளைக்குள் பூராவும் நுழைந்து மறைந்து கொண்டு முகத்தின் நுனியை மட்டும் லேசாகத் தெரியும்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கும். ஒரு குச்சியை எடுத்து அந்த வளைக்குள் விட்டால் போதும்; அந்தக் குச்சியைப் பலமாகக் கடித்துக் கொள்ளும்; விடாது. அப்படியே இழுக்க வேண்டியதுதான். குச்சியைக் கடித்துக்கொண்டே வந்துவிடும். அதுக்கு நினைப்பு, எதிரிவந்து அதனிடம் வகையாக மாட்டிக் கொண்டதாக!

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

சேடாவைக் கொல்லும்போது கோளாறுக் அதன் தலையை மட்டும் நெந்து, அப்படியே ஒரு அடையாளமான இடத்தில் புதைத்துவிடுவார்கள். கொஞ்ச நாள் கழித்து தோண்டி எடுத்தால், அதன் சதைப் பகுதியையெல்லாம் மண்தின்றதுபோக அதன் உடம்பிலுள்ள அழகான கருப்பும் மஞ்சளும் கலந்த சிறிய வளையங்கள் கிடைக்கும். அதைக் குழந்தைகளின் அரைஞான் கயிற்றில் கோர்த்துப் போடுவார்கள். பார்க்க ரொம்ப நன்றாய் இருக்கும் ஒரு ஆபரணம் போல.

கொழுத்த சாரைப்பாம்பின் தோலை உரித்து அதன் கொழுப்பை எடுத்துக் காய்ச்சி ‘பாம்பு நெய்’ தயாரித்து வைத்துக் கொள்வார்கள் மருந்துக்கு.

முன்ஸெலிக்களைப் பிடித்து அதன் சதைகளை எடுத்து வாட்டி உப்பிட்டு குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு அதன் முட்கள் நிறைந்த தோலை நிழலில் காயவைத்து பத்திரிப்படுத்தி வைத்துக்கொள்வார்கள், குழந்தைகளின் குன் இருமலுக்கு மருந்தாகக் கொடுக்க என்று...

முயல்களை அறுக்கும்போது அதன் இரத்தத்தைப் பெண்கள் பழைய துணிகளில் படிய வைத்துக்கொள்வார்கள், அதைத் தலையில் தேய்த்துக் குளித்தால் கூந்தல் அடர்த்தியாகவும் நீளமாகவும் வளரும் என்று.” இதுபோல் மங்கத்தாயாரம்மாள் காட்டில் இருந்தவற்றை மக்கள் எவ்வாறேல்லாம் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றாள். மேலும், “அவர்கள், கீழ்மேலாய்த் தண்ணீர் ஓடி அரித்த ஒரு ஒடையை தீவுக் காட்டின் வடக்கு எல்லையாக நிர்ணயித்துக் கொண்டு முதலில் ஒரு பாதையை அகலமாக்கிக் கொண்டே போனார்கள். அப்படிச் செய்வது தோதாகவும் வசதியாகவும் இருந்தது.

அன்றைய வேலை சுறுவாகவும் உற்சாகம் தருவதாகவும் அமைந்தது. வெட்டிய செடி செத்தைகளையும் வளர்ந்த புல் பூண்டுகளையும் அவர்கள் ஏரிக்க வேண்டுமென்று நினைத்த தீவுக் காட்டுக்குள்ளேயே போட்டும், வீசி எறிந்துகொண்டும் போனார்கள்.”

இப்படியாக நாற்புறமும் தங்களுக்கு வேண்டிய இடங்களைச் சுற்றி பாதை அமைத்து ஒரு நல்ல நாளில் தீவுக் காட்டின் தென்மேற்கு மூலையில்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

வனதேவதைகளை வேண்டி தீப்பந்தங்களை வீசி எறிய, தீவுக்காடு முன்று இரவுகள் முன்று பகல் கள் ஏரிந்து அழிந்தது. இவ்வாறு ஏரியும் உள்பகுதியிலிருந்து காணக்கிட்டாத பல்வகைப் பாம்புகளும் விலங்குகளும் வெளியேறுவதைக் கண்டார்கள். ஒருவழியாக காடு நிலமாகியது.

அவ்விடத்தில் ஓவ்வொரு குடும்பத்தாரின் சக்திக்கு ஏற்ப நிலப் பரப்பைப் பிரித்துக் கொண்டு வியசாயம் செய்யத் தொடங்கினர். அவர்களுக்கு என ஒரு கிராமத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு, வாழத் தொடங்கினர். இதில் அதிகப் பயிரிட்டவர்கள் பெரிய குடும்பத்தார் எனப் போற்றப்பட்டனர். அந்த வகையில் மிகப் பெரிய குடும்பமாக கோட்டையார் குடும்பம் அந்தக் கிராமத்தில் உண்டானது. அவர்களே அந்த ஊரின் நாட்டாமைக்காரர்களாகவும் விளங்கினர்.

தீவட்டிக் கொள்ளையர்கள் அந்தக் கிராமத்தைத் தாக்கும்போதும் இவர்கள் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள்தான் ஊரைக் காப்பாற்றுவர். ஒரு சமயம் விட்டில்கள் கோபல்ல கிராமத்தில் உள்ள வயல்களிலும் வீடுகளிலும் இருந்தவைகளையும் இருந்தவர்களையும் வதைவதையென்று வதைத்துவிட்டது. இதனால் கோபல்ல கிராமமே பஞ்சத்தின் உச்சிக்குத் தள்ளப்பட்டபோது கோட்டையார் வீட்டில் இருந்த தானியங்களில் தங்களுக்கும் விதைக்கும் போக எஞ்சியவற்றை ஊராருக்குக் பகிர்ந்து கொடுத்தார்கள்.

இந்நிலையில் இவர்கள் குடும்பத்து முத்தவரை கிராம மணியமாக கும்பினியாரால் நியமனம் செய்யப்பெற்றனர். இருப்பினும் இவர்களால் அரசாங்கம் நன்மை கண்டதே தவிர உதவி எதுவும் செய்யவில்லை. கி.பி.1858ஆம் ஆண்டு கும்பினி ஆட்சியை விக்டோரியாராணி தானே ஏற்றுக்கொண்டாலும் நாடு அப்படியேதான் இருந்தது.

ஆந்திர தேசத்தில் இருந்து வந்த கம்மவாளர் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குழு தமிழ்நாட்டில் கோபல்ல கிராமத்தை எவ்வாறு உருவாக்கினார்கள். அக்கிராமத்தை உருவாக்குவதற்கு அவர்கள் பட்ட தொல்லைகள் எவ்வளவு? அதற்காக அவர்கள் இழந்த இழப்புகள் எவ்வளவு? தீவட்டித் திருடர்களிடம் இருந்து தங்களைக் காத்துக் கொண்ட விதம், கோட்டையார் குடும்பத்தின்

பஞ்சாயத்து முறைகள் போன்றவற்றை இந்நால்லில் பழைம் மாறாமல் கி. ராஜ்நாராயணன் எடுத்துரைக்கின்றார்.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 5. கோபல்ல கிராமத்துப் பெரிய வீடு எது?
-
-
-

6. சென்னாதேவி பற்றிக் குறிப்பு வரைக.
-
-
-

7. கோவைய்யா யார்?
-
-
-

8. ‘பாம்பு நெய்’ எது?
-
-
-

*Self-Instructional
Material*

11.4.2. கோபல்ல கிராமம் - சிறப்பம்சங்கள்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

கோபல்ல கிராமத்தில் கி. ராஜநாராயணன் அவர்கள் பல சிறப்பம்சங்கள் நிறைந்த நாவலாகப் படைத்திருக்கின்றார். ஒரு கிராமம் எவ்வாறு உருவாகியது என்பது பற்றியும், அந்தக் கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் எவ்வாறு ஸ்தலாம் சிறப்புப் பெயர்களைப் பெறுகிறார்கள் என்பது பற்றியும், அந்தக் கிராமம் தோன்றுவதற்கு உள்ள காரணங்கள் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார். இவற்றில் சிலவற்றை மட்டும் இங்குக் காணலாம்.

11.4.2.1. கோட்டையார் வீடு

கோபல்ல கிராமத்தில் மதிப்புமிக்க குடும்பமாக விளங்கியது. கோட்டையார் வீடு. அந்த ஊரிலேயே வசதி படைத்த குடும்பமாக கோட்டையார் வீடு இருந்தது. இவ்வீட்டில் இருந்தவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சிறப்பு உண்டு. கோட்டையார் வீட்டுச் சகோதரர்கள் ஏழு பேர்கள். இவர்கள் ஏழு பேரும் நாரணப்ப நாயக்கரின் முத்த பாரியாள் கொண்டம்மாவின் புதல்வர்கள். இளைய பாரியாள் ரங்கம்மாவுக்கு ஒரே ஒரு பெண்; மங்கம்மா என்று பேர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவ்வீட்டில் செய்து வரும் வேலைகள் பற்றிக் காண்போம்.

முத்தவர் - கோவிந்தப்ப நாயக்கர், குடும்பமேல் பார்வை, பொது நிர்வாகம்.

இரண்டாவது - கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர், விவசாயம்.

முன்னாவது - கோவப்ப நாயக்கர், பசுமாடுகள்.

நான்காவது - ராமப்ப நாயக்கர், ஆடுகள், கிடை பராமரிப்பு.

ஐந்தாவது - தாசப்ப நாயக்கர், உள்ளுரிலும், சொந்தக்காரர்கள் வசிக்கும் வெளியூர்களிலும் நடக்கும் இழவு, கல்யாணம், சடங்கு, கிரஹப்பிரவேசம், முடிஇறக்கு, காதுகுத்து முதலிய விசேஷங்களுக்குக் குடும்பத்தின் சார்பாக போகவும் வரவுமே அவருக்கு நேரம் சரியாக இருக்கும்.

*Self -Instructional
Material*

ஆறாவது - சுந்தரப்ப நாயக்கர், எருமை மாடுகள்.

ஏழாவது - கண்ணப்ப நாயக்கர், செல்லப்பிள்ளை. இவர் ஒருத்தர்தான் வீட்டில் இருப்பார். இரும்புக் கரண்டியில் கட்டியான தீக்கங்குகளை எடுத்துக்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

கொண்டுவந்து மாடுகளின் மேலுள்ள உண்ணிகளைச் சாமணத்தினால் தேடிப்பிடித்து எடுத்துக் கரண்டியிலுள்ள கங்குகளில் போடவேண்டியது. இடுப்பு உயரம் வளர்ந்துள்ள, வெண்மையும் சாம்பலும் கலந்த இரண்டு ஜாதி நாய்களுக்கு அதுக்கென்றுள்ள சிறிய கல்தொட்டிகளில் சுத்தமான பாலை படிக்கணக்கில் ஊற்றி அவை சளப் சளப் என்று நாக்கை நீட்டி நக்கிக் குடிப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது. வான்கோழியின் குஞ்சுகளுக்கு, பொடுதலை இலைகளைப் பறித்துக் கொண்டுவந்து கோழிமுட்டைகளைப் பொரித்து அதோடு கலந்து தீனியாக வைப்பது. புனுகுப் பூனைகளைக் கூட்டில் அடைத்து வளர்ப்பது; அதிலிருந்து புனுகு எடுப்பது. சேவல் கட்டுக்காக வளர்க்கும் ஜாதிச் சேவல்களுக்கு நனையப்போட்டு ஊறிய கேப்பையை ஊட்டுவது. விடலைப் பனைகளிலிருந்து குருத்தோலையை வெட்டிக் கொண்டுவந்து விதவிதமான விசிறிகளைச் செய்து பிரியமானவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்குவது. இன்னும் இம்மாதிரியான காரியங்கள் அவருடைய ஆனந்தம் மிகு ஆர்மார்த்திகமான பொழுதுபோக்கு. செல்லப்பிள்ளை அழகாகப் பாடுவார். சங்கின் நாதத்தைப்போல சார்ரம். ஏதாவது ஒரு ராகத்தைக் குரலெடுத்து முனகிய வண்ணமாக இருப்பார். கொஞ்சம் ஸ்திரீலோலன். பனம்பால் சாப்பிடுவார். காமரசம் சொட்டும் தெலுங்குப் பதங்களை சொகமாய் பாடுவார். கிராமத்துப் பெண்டுகளுக்கு - முக்கியமாக வெடைகளுக்கு - எப்பவும் அவர் பேரில் ‘ஒருகண்’ உண்டு!

வெங்கடப்பா நாயக்கரின் மனைவி மங்கத்தாயாரும் இப்போது வீட்டில் இருக்கிறார். இவர்தான் அந்தக் குடும்பத்தாரின் பழைய கதைகளைச் சொல்லுபவர்.

அங்கையா நாயக்கர் கோட்டை வீட்டாருக்கு மாமா உறவு முறை. இவரின் வேடிக்கையான செயல்களில் பல உண்மைகள், விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கும். ரெட்டைக் கலப்பையைக் கண்டுபிடித்தவரும் இவரே.

11.4.2.2. ரெட்டைக் கலப்பை

கோடை உழவு முடிந்து, முதல் மழை பெய்ததும் விதைப்புக்குத் தயாராக்க நிலத்தை உழ ஆரம்பிக்கும் உழவுக்கு எழுப்படிப்பு என்று

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம்

குறிப்புகள்

சொல்லுகிறது. இப்படி உழுது வைத்தால்தான் அடுத்துப் பெய்யும் மழை நீர் நிலத்தை நன்றாக நன்னக்கும். அதோடு பெய்த முதல் மழையில் முளைவிட்ட களைகளும் போகும்.

அதற்கு முன்னாலெல்லாம் ஒத்தைக் கலப்பை வைத்துதான் எழுப்படிப்பு செய்து வந்தார்கள். அதனால் வேகமாக நிலத்தை உழுவதற்கு முன் ரெண்டாவது மழை வந்துவிடும். சம்சாரிகள், “அய்யோ அதுக்குள்ளே மழை வந்துட்டதே” என்று முன்று முன்றுப்பார்கள். அக்கையா நினைத்தார், ஒரே ஜோடி மாட்டில் இரண்டு கலப்பைகளைச் சேர்த்து வைத்து உழுதால் என்ன? ஆனா ரெண்டு கலப்பைகளை இழுக்க மாடுகள் சிரமப்படுமே. இப்படியே யோசனை செய்தார்.

தச்சாசாரியைக் கூட்டிக் கொண்டு வந்தார். கலப்பை களிலிருந்த கனம் நிறைந்த நாங்கிள்மர ஏர்க்கால்களைக் கழற்றுச் சொன்னார். லேசான தேக்கு ஏர்க்கால்களைப் போடச் சொன்னார். பாதி தேய்ந்த கலப்பைக் குத்திகளை எடுத்து அதில் பக்கங்களில் இன்னும் கொஞ்சம் செதுக்கி கனத்தைக் குறைக்கச் சொன்னார். பிறகு அதை ஏர்க்காலில் இணைத்து இப்படியாக அழுமும் கனமும் குறைந்த இரண்டு கலப்பைகளைச் செய்து தயாரித்தார். அந்நேரத்தில் அங்கே வந்த சுந்தரப்ப நாயக்கர் அந்தக் கலப்பைகளைப் பார்த்துச் சிரித்தார்! மாமனாரே என்னத்துக்கு இந்தக் கலப்பைகள்; விளையாடவா? என்று கேட்டார்.

அந்த வீட்டில் ஒரு சிறிய கூட்டமே வேடுக்கை பார்க்கக் கூடிவிட்டது. கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் ஒன்றுமே சொல்லாமல் கலப்பைகள் செய்வதைப் பார்த்துக் கொண்டு மட்டும் இருந்தார். கோவிந்தப்ப நாயக்கர் மட்டும் அமைதியாகவும் மெதுவாகவும் சொன்னார், “அவன் ஒன்னு செஞ்சா அதிலே ஏதாவது இருக்கும்.” ஆனால் அவருடைய தம்பிமார்கள் அக்கையாவை வேடுக்கை பண்ணியே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். வீட்டுப் பெண்கள் அதைக் கேட்டு ரசித்துச் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுநாள் அதிகாலையில் அக்கையா கிருஷ்ணப்ப நாயக்கரை மட்டும் எழுப்பிக் கொண்டு கலப்பைகளை வெள்ளோட்டம் பார்க்க கோட்டேர் போட்டுக் கொண்டு மந்தைப் புஞ்சைக்குப் போனார்.

ஏர்வடங்களால் நுகக்காலில் கலப்பைகளைக் கட்டி முடித்து வழக்கம்போல் மேழியைத் தொட்டுக் கும்பிட்டு உழு ஆரம்பித்தார்கள்.

இரண்டு கலப்பைகளை இழுக்க மாடுகள் அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி திணறுவில்லை. கலப்பைகளை ஒன்றோடு ஒன்றை நெருக்கிப்பிடித்து உழுது பார்த்தார்கள்; எட்டப் பிடித்து உழுது பார்த்தார்கள். இருவருடைய, மேழியில் பிடித்த கைகள் ஒன்றோடு ஒன்று உரசி சிரமம் கொடுத்தது. ஏரை நிறுத்தி யோசனை செய்தார்கள். ஒரு கலப்பையை முன்னும், மற்றதைக் கொஞ்சம் பின்னுமாகக் கட்டி உழுது பார்க்கலாம் என்று கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் சொன்னது அக்கையாவுக்கு சரி என்று பட்டது. இடவன் ஏரை முன்னாலும் வலவன் ஏரைப் பின்னாலுமாகக் கட்டி உழுது பார்த்தார்கள். இடைஞ்சல் இல்லை. ஆனால் சால் திரும்பும்போது கலப்பைகள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதி ஒரு நெருக்கடியை உண்டாக்கியது.

என்ன செய்ய? என்று கலப்பையை நிறுத்திவிட்டு யோசனை செய்தார்கள். கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் மென்னகை புரிந்து “யோசனை நல்ல யோசனைதான்...” என்ற தெலுங்கு நாடோடிக் கலையை ஞாபகப்படுத்திவிட்டு, “நம்ம பெரியாட்கள் கலப்பை விஷயத்தில் இதையெல்லாம் யோசிச்சிப் பார்க்காமலா இருப்பார்கள்?” என்று அக்கையாவைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

அவர் சொன்னதை அக்கையா காதில் வாங்கிக் கொண்டவராகவே தெரியவில்லை. தீங்கென்று அக்கையாவின் முகத்தில் பிரகாசம் தெரிந்தது. மோதிர விரலைப் பெருவிலோடு ஒட்ட வைத்து ஒரு சொடக்கு போட்டார். வலது ஏரை முன்னும் இடதைப் பின்னுமாகக் கட்டினார். ஒரு சின்ன திருத்தம்தான்! மளமளவென்று மாடுகள் நடந்தன. ஒரு இடைஞ்சலும் இப்போ இல்லை உழவில்.

ஓவ்வொரு மடக்கிலும் கலப்பைகள் ஒன்றோடு ஒன்று மோதாமல் திரும்பின. அழுத்திப்பிடித்து உழுதார்கள். மண்பொங்கி மலர்ந்து

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

கலப்பைகளின் இருபுறமும் விழுந்தது. அந்த உழவர்களின் கலப்பைக் கொழுவின் ஆழமான ஓட்டத்துக்குப் பூமித்தாய் இணங்கி மகிழ்ந்து கொடுத்தாள்.

இப் படியாக அக் கையாவால் அன் று கண் டுபிடிக் கப் பட் ட ரெட்டைக்கலப்பை, கரிசல் காட்டில் பெருத்த மாறுதலையும் ஒரு பரபரப்பையும் அந்த நேரத்தில் உண்டு பண்ணியது.

11.4.2.3. அக்கையாவின் குறும்பு

கோபல்ல கிராமத்து கோட்டையார் வீட்டில் முக்கிய கதாபாத்திரமாக அக்கையா கருதப்படுகிறார். சின்ன வயசிலிருந்தே வேடிக்கைக்குப் பேர் போனவர். யாரும் அவரைக் கிண்டலோ கேலியோ செய்ய முடியாது. யார் வழிக்கும் போகமாட்டார்; யார் தனது வழிக்கு வந்தாலும் விடமாட்டார். அவரது வேடிக்கைப் பேச்சுக்கும் கிண்டலுக்கும் ஒன்றிரண்டு காணலாம்.

ஒரு சமயம் துணிநெய்பவர்கள் தலைச்சுமையாக விற்பதற்கு சேலைகள் கொண்டு வந்திருந்தார்கள். கோட்டையார் வீட்டில் எல்லாரும் துணிகளை எடுத்துப் பார்த்தார்கள். அக்கையாவும் பார்த்தார். சில துணிகளின் நிறங்கள் மனசைக் கவர்வதாக இருந்தது. அவை நெசவான செய் நேர்த்தி, இவைகளை கவனித்து மனசுக்குள் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அங்கே வந்த சுந்தரப்ப நாயக்கர் இவரிடம் வேடிக்கைக்காக “இந்த சேலை சாயம் போகுமா?” என்று கேட்டார்.

அவ்வளவுதான்!

அவருக்கே உண்டான பார்வையோடு சுந்தரப்ப நாயக்கரைப் பார்த்து அந்தச் சேலையைக் காட்டி, “குளத்துத் தண்ணியிலே அலசனா சாயம் போகாது” என்று சொலி நிறுத்தினார். அவர் அப்படிச் சொன்னது யாருக்கும் புரியலை. நெசவாளிகள் அவரை ஆச்சரியத்தோடு பார்த்தார்கள். அந்தப் பார்வை ‘அதென்ன குளத்துத் தண்ணியிலே அலசனா சாயம் போகாது?’ என்று கேட்பது மாதிரி இருந்தது.

அக்கையா நிறுத்தின இடத்திலிருந்து தொடர்ந்தார். “---ஆத்துத் தண்ணியிலே அலசனா சாயம் போயிடும்! ஏன்ன குளத்துத் தண்ணியேச்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

சுத்தி நாலு பக்கமும் கரை போட்டிருக்கு; சாயம் போகாது!” என்று தன்னுடைய குறும்புப் பேச்சை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். பொழுது போக்கிற்காக பல சவாரஸ்யமான கதைகளைச் சொல்லுவதும் வழக்கம். இந்த வகையில் இந்நாவலில் அக்கையா பல கதைகள் சொல்லியுள்ளார். குறிப்பாக,

“ஓரு ஊர்லே ஒரு ராஜா இருந்தார். அவருக்குக் கல்யாணம் ஆகவேண்டிய வயது. கல்யாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். பொன்னு ரெண்டு. அக்கா தங்கை. அதுகளும் ராஜகுமாரத்திகதான். கல்யாணம் தடபுடலாய் நடந்து முடிஞ்சது.

முதல் நாள் ராத்திரி. மாடியிலை ரெண்டு அறைகள். அந்த அறைகள் எப்பிடி அமைஞ்சிருந்ததுண்ணா... ஒரு அறை மேலே; இன்னொன்னு கீழே. ரெண்டுக்கும் போக ஏனிப்படிகள்.

கீழ் அறையிலே தங்கச்சிக்காரி இருந்தா. மேலே அக்காக்காரி. கல்யாணமான ராஜகுமாரன் வந்தான்.

இந்த நேரத்துலே ஒரு திருடன் அரண்மனையிலே களவாங்க உடும்புலை கயத்தைக்கட்டி மேலேவீசி அந்த கயிறு வழியா மேலே ஏறி அந்த இடத்துக்கே வந்திட்டான். ராஜகுமாரன் அந்த அறையில் ஏதாவது ஒண்ணுக்குள்ளே போயி கதவைப் பூட்டிக்கிட்டதும் இவன் வேலையை இவன் ஆரம்பிக்கலாம்ன்னு காத்துக் கிட்டிருந்தான். இந்த இடத்தில் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் லேசாய் சிரிப்பது இருட்டிலும் தெரியத்தான் செய்தது!

ராஜகுமாரன் ஏனிப்படி வழியாய் ஏறி முதல் அறையைக் கடந்து மேலே உள்ள அறைக்குப் போகப் போனான். வாசலில் காத்திருந்த இளையவள் அவனுடைய காலைப் பிடிச்சிக்கிட்டா.

“எங்கே போறீர் என்னைக் கடந்து; முதல்லை நான் இருக்கிறது தெரியலையா?” என்னு கேட்டா.

சரீண்ணு சொல்லி அவன் ஒருபடி கீழே இறங்கக் கால் வச்சான் அவகிட்டே போறதுக்கு. இதுக்குள்ளே, மேலேயுள்ள அறைவாசல்லை காத்திருந்த முத்தவள் அவன் கழுத்தைச் சேர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு ‘என்ன அர்த்தம்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

இது? முதல்லை தாலிகட்டினது என்னைத்தானே; இங்கெ வந்திட்டுப் பிறகுதான் அங்கே போகனும், நாவிடமாட்டேன் ஆமா'ண்ணு சொல்லிட்டா!

ராஜகுமாரன் சொன்னான் “அவ சின்னவ; குழந்தைக்குச் சமானம். முத்தவள் நீ இளையவருக்குக் கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுக்கலாமே? அதோடு அவ வாய்திறந்து கேட்டுட்டா” என்று சமாதானம் சொல்லிப் பார்த்தான். முத்தவள் அவனை விடுந்தாய் இல்லை.

ராஜகுமாரன், காலைப் பிடித்துக் கொண்ட இளையவளிடம் “உன் அக்கா சொல்லுறதும் நியாயம்தானே. முதல்லை முறைப்படியே நடந்துகொள்ளது தான் முறை. காலை விட்டுரு”ண்ணு கேட்டுப் பார்த்தான்.

“முத்தவர்களுக்குத்தான் பொறுமை வேணும். நானோ வெக்கத்தைவிட்டு வாய்திறந்து கேட்டுட்டேன்; விட்டுக் கொடுத்தாத்தா என்ன? அவ எப்பவும் இப்பிடித்தான்” என்றாள் இளையவள்.

“ஓஹோ, முறை தவறி நடந்துக்கிட்டதுமில்லாமெ வாய் வேற்யா? முடியாது. இங்கெதான் முதல்லை வரணும்” என்று முரண்டு பிடித்தாள் முத்தவள். அவன் கழுத்தில் போட்ட பிடியை விடாதது மட்டுமில்லை, பிடியை இறுக்கினாள்.

இளையவளோ காலைப்பிடித்த பிடியை விடவே இல்லை. கீழ்நோக்கி அவனை இழுத்தாள்.

இப்படி அவனை அவர்கள் பாடாய்ப் படுத்தி, அந்த ரெண்டு உடன்பிறப்புகளும் நீயாச்சி நானாச்சி என்று சண்டை போட்டுக் கொண்டே இருந்தார்கள்.”

திருடனும் இவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தான். விடிந்து விட்டது. திருடன் தன்னுடைய தொழிலைக் கவனிக்க முடியவில்லை. காவலர்களிடம் மாட்டிக் கொண்டான். அரண்மனைக்குள் அவனைக் காவலர்கள் கொண்டு செல்கின்றனர். அவனுக்கு ராஜகுமாரன் வழங்கிய தீர்ப்புதான் இக்கதைக்குப் பொறுத்தமாக இருந்தது. அதாவது, திருடனுக்கு ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்த இரு பெண்களைத் திருமணம் செய்து வைப்பதுதான் அத்தீர்ப்பு என்று அக்கையாவின் சிந்தனைக் கதைகள் கோட்டையார் வீட்டில் அவ்வப்போது

இதுபோல் அரங்கேற்றும் பெறும். ஒரு முறை கூறிய கதை மறுபடியும் அங்கு ஒலிக்காது.

11.4.3. சிறப்புப் பெயர்கள்

இக் கதையில் பலருக் குப் பலவிதமான சிறப்புப் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சிறப்புப் பெயர்களுக்கு ஒவ்வொரு காரணம் உண்டு. குறிப்பாக,

11.4.3.1. மண்ணுதின்னி ரெங்க நாயக்கர்

மண்ணுதின்னி என்றால் உடம்பில் சத்துக்குறைவு காரணமாக சின்னவயசில் மண்ணைத் தின்றவர் என்று அர்த்தமில்லை. அவர், நிலங்களின் தராதரத்தையும் உரத்தன்மையையும் அறிவதில் வல்லவர். ஒரு நிலத்தை வாங்கவேண்டுமென்றால், அது எப்பேர்ப்பட்ட நிலம் என்று அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் காட்டுவார்கள். அவர் அந்த நிலத்திலுள்ள மண்ணைக் கொஞ்சம் அள்ளி வாயில் போட்டுத் தின்றபார்த்து, இந்த நிலத்தில் இன்னென்ன பயிர்கள் நன்றாக வரும்; இன்னென்ன பயிர்கள் சரியாக வராது என்று ரொம்பச் சரியாகச் சொல்லிவிடுவார். இது சத்துள்ள நிலம்; இது பொக்கு நிலம் என்று சொல்லி விடுவார். அவர் சொல்வது தப்பாது. இதனாலேயே ரெங்க நாயக்கர் மண்ணுதின்னி ரெங்க நாயக்கர் ஆனார்.

11.4.3.2. பொடிக்கார கெங்கா நாயக்கர்

பொடிக்கார கெங்கா நாயக்கர் வீட்டில் பொடி கடையப்படுகிறது. நல்ல தரமான புகையிலையை வாங்கிக் கொண்டுவந்து, அதற்கென்றுள்ள அகலமான கல்ச்சட்டியில் போட்டு, வைரம் பாய்ந்த புளியமரத் தடியினால் வேகமாக, நிறுத்தாமல் நீண்ட நேரம் கடைந்து பொடியாக்க வேண்டும். இவர் வீட்டில் தயாராகும் பொடி ஊரிலும் சுத்துப்பட்டிலும் பிரசித்தி பெற்றது. கம்மம்புல் கொண்டு வந்து கொடுத்துவிட்டு, தொன்னைகளில் போட்டுக் கட்டி வைத்திருக்கும் பொடியைப் பிரியமாக வாங்கிக்கொண்டு போவார்கள். இதனால் இவருக்கு பொடிக்கார கெங்கா நாயக்கர் என்று பெயர் வந்தது.

11.4.3.3. புலிக்குத்தி சுப்பன்னா

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

சுப்பன்னாவின் திருமணத்தின்போது இவருக்குக் கையில் கங்கணம் கட்டியிருந்தது. கங்கணம் கட்டியபிறகு அது அவிழக்கிறவரை மணமகன் எந்தவித வேலையும் தொடக்கூடாது. ஆனால் அன்று எதிர்பாராதவிதமாய் அந்த நேரத்தில் ஒரு புலி காட்டிலிருந்து தப்பி ஊருக்குள் வந்துவிட்டது! ஊருக்குள் வந்த புலி கல்யாண வீட்டுக்கும் வந்து விட்டது. இன்னது செய்வதென்று தெரியாமல் ஜனங்கள் அலறிப் புடைத்து சிதறி ஓடியபோது சுப்பன்னா தெரியமாக வேல்க்கம்பை எடுத்துக் கொண்டு வந்து கையில் கங்கணத்தோடு புலியைக் குத்திக் கொன்றதால் இவருக்கு இப்பெயர் நிலைத்துவிட்டது.

11.4.3.4. படுபாவி செங்கண்ணா

கூட்டுக் குடும்பங்கள் உடைந்துபோக ஆரம்பித்தன. தாயாதிகள் பாகப் பிரிவினை செய்துகொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். அப்படி செங்கண்ணாவின் குடும்பத்தில் ஒரு பாகப்பிரிவினை ஏற்பட்டபோது, காய்ந்துபோன உபயோகமில்லாத ஒரு சுண்ணாம்புக் கலயம் மிஞ்சியது. அதை அவர் தனது தாயாதிக்குக் கொடுக்க மனசில்லாமல் அந்த மண்கலயத்தை உடைத்துப் பகிர்ந்து கொடுத்தாராம்! அதிலிருந்து ஜனங்கள் அவரைப் படுபாவி செங்கண்ணா என்று அழைக்கலாயினர்.

11.4.3.5. பச்சை வெண்ணெய் நரசய்யா

இவர், குடிமகணிடம் தலைச்சவரம் செய்து முடித்தவுடன் அந்த இடத்தில் பசு வெண்ணெயைத் தடவி, கொஞ்ச நேரம் கழித்து வெந்நீரில் குளிப்பார். நாளாவட்டத்தில் இந்த வெண்ணெய் எல்நானதில் அவர் ஏதோ ஒரு சொகம் கண்டு தினமும் வெண்ணெய் தேய்த்தே குளிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். அவர் கிட்டே வரும்போதெல்லாம் நெய் மணக்கும்!. இதனாலேயே இவருக்கு பச்சை வெண்ணெய் நரசய்யா என்ற பெயர் நிலைத்துவிட்டது.

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 9. கொண்டம்மாவின் முத்த மகன் பெயர் என்ன?

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

11.5. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ கி. ராஜ்நாராயணனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
 - ⇒ கோபல்ல கிராமம் தோன்றிய வரலாறு பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
 - ⇒ கோட்டையார் வீட்டு உறுப்பினர்கள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
 - ⇒ கோட்டையார் வீட்டு செயற்பாடுகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

Self-Instructional Material

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

- ⇒ காட்டை நாடாக்கிய நிலைகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டுகள்.
- ⇒ அக்கையாவின் குறும்புக் கதைகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டுகள்.
- ⇒ ரெட்டைக்கலப்பை எவ்வாறு உருவானது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டுகள்.
- ⇒ கோபல் கிராமத்து மக்களுக்குச் சிறப்புப் பெயர்கள் எவ்வாறேல்லாம் அமைந்திருந்தது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டுகள்.

11.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1.	11.3.	2.	11.3.1.
3.	11.3.2.	4.	11.3.3.
5.	11.4.1.	6.	11.4.1.
7.	11.4.1.	8.	11.4.1.
9.	11.4.2.1.	10.	11.4.2.2.
11.	11.4.3.1.	12.	11.4.3.3.

11.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. கி. ராஜநாராயணனைப் பற்றி நீவிர் அறிவன யாவை?
2. கோபல் கிராமம் உருவான வரலாறு யாது?
3. அக்கையாவின் குறும்புச் செயல்களில் ஒன்றைக் குறிப்பிடுக.
4. கோபல் கிராம மக்களில் காரணப்பெயர் கொண்ட இருவர் பற்றிக் குறிப்பிடுக.
5. காட்டை நாடாக்கப் பட்டதற்கான சிரமங்களை மங்கத்தாயார் குறிப்பிடுவன யாவை?

*Self -Instructional
Material*

11.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. கி. ராஜநாராயணன், கோபல் கிராமம், காலச்சவடு பதிப்பகம், ஒன்பதாம் பதிப்பு 2017.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

கூறு 12.

அனுராதா ரமணனின் சிறை

12.0. பாட அமைப்பு

- 12.1. முன்னுரை
- 12.2. குறிக்கோள்கள்
- 12.3. அனுராதா ரமணன்
 - 12.3.1. திரையுலகப்பணி
 - 12.3.2. பாராட்டுக்களும் பரிசுகளும்
 - 12.3.3. விருதுகள்
 - 12.3.4. பட்டங்கள்
 - 12.3.5. இதழியல் பணி
- 12.4. அனுராதா ரமணனின் ‘சிறை’ - கதைச்சுருக்கம்
 - 12.4.1. கதைமாந்தர்கள்
 - 12.4.1.1. ரகுபதி குருக்கள்
 - 12.4.1.2. அந்தோணிசாமி
 - 12.4.1.3. பாகீரதி
 - 12.5. தொகுத்துக் காப்போம்
 - 12.6. முன்னேற்றுத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்
 - 12.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்
 - 12.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

12.1. முன்னுரை

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் கவிதை, சிறுகதை, நாவல் எனப் பல துறைகளில் வளர்ந்து நிற்கிறது. நாவல் இலக்கிய வரலாற்றில் பெண் நாவலாசிரியர்களும் தங்களுடைய தனித் திறமைகளை வெளிப்படுத்தி வருகிறார்கள். அத்தகைய பெண் நாவலாசிரியர்கள் வரிசையில் அனுராதா ரமணன் தமக்கென ஒரு தனியிடம் பெற்றவர். கவிதைத் துறையிலும், ஓவியக் கலையிலும் இவர் சிறந்த ஆற்றலைப் பெற்றவர். குடும்பம், வாழ்க்கை, இவற்றில் ஏற்படும் சிக்கல்களில் உழலும் மாந்தர்களையே அனுராதா ரமணன் தம் நாவல்களில் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார். படைப்பாளியின் தனிமனித வாழ்வில் ஏற்படும் தாக்கம் அவர்தம் படைப்புக்களில் பிரதிபலிப்பதைக் காணமுடியும். படைப்பாளியின் வாழ்க்கை, கலைக்கொள்கைகளை ஒட்டியே அவருடைய கதைமாந்தர்கள் உருவாக்கம் பெறுகின்றனர். நாவலாசிரியர் பெண்ணாக இருப்பதால் அவருடைய வாழ்வில் சந்திக்கும் பலதரப்பட்ட பெண்களின் அப்பட்டமான வார்ப்புக்களாக அனுராதா ரமணனின் பெண் கதைமாந்தர்கள் அமைந்துள்ளனர். இந்நிலையில் அனுராதா ரமணனின் ‘சிறை’ என்ற சிறுகதை இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

12.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ அனுராதா ரமணனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ அனுராதா ரமணனின் ‘சிறை’ உணர்த்துவன் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஒருவனின் தவறுக்குக் கிடைக்கும் புதுமையான தண்டனை பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ ஒரு பெண்ணின் துணிச்சல் சமுதாயத்தில் எத்தகைய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

12.3. அனுராதா ரமணன்

Self -Instructional
Material

தஞ்சாவூரில் 1947ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம் 29ஆம் நாள் நடராஜனுக்கும் சாரதா அம்மானுக்கும் பிறந்தவர் அனுராதா. இவர் தமிழ்மூடையை இளமைக்கால கல்வியைச் சென்னை ராஜா முத்தையா மேல்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றார்.

இவரது தாத்தா ஆர். பாலசுப்பிரமணியம் ஒரு நடிகர் ஆவார். இவரின் தூண்டுதலால் இவர் எழுத்தாளரானார். இவர் தன்னுடைய பத்தொன்பதாவது வயதில் ரமணன் என்பவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அன்றுமுதல் இவர் அனுராதா ரமணன் என்று அழைக்கப்படலானார். இவர்களுக்கு இரண்டு மகள்கள் உண்டு.

ஒரு ஓவியக் கலைஞராகத் தனது பணியைத் தொடங்கிய அனுராதா தொடக்கத்தில் முக்கியமான இதழ்களில் வேலைதேடி முயற்சித்தார். ஆனால் அவரது முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. பின் ‘மங்கை’ இதழாசிரியர் அனுராதாவின் படைப்புகள் நன்றாக இருப்பதை அறிந்து அவரைப் பணியில் சேர்த்துக் கொண்டார். 1977இல் மங்கை இதழ் மூலமாக தனது எழுத்துலகப் பணியைத் தொடங்கினார்.

இலக்கியப்பணி மட்டுமின்றி விவாகரத்துக் கோரும் தம்பதியருக்குச் சேர்ந்துவாழ ஆலோசனை வழங்கும் பணியிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். 30 ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 800 புதினங்களும் 1230 சிறுகதைங்களும் எழுதியுள்ளார். அவரது கதைகள் பெரும்பாலும் குடும்பத்தையும் அன்றாட நிகழ்வுகளையும் மையமாகக் கொண்டிருந்தன. தன்னுடைய 62ஆவது வயதில் மாரடைப்பால் சென்னையில் 2010ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 16ஆம் நாள் மரணமடைந்தார்.

12.3.1. திரையுலகப்பணி

அனந்த விகடனில் வெளியான அவரது சிறுகதை ‘சிறை’, சிறந்த சிறுகதைக்கான தங்கப்பதம் வென்றது. இச்சிறுகதை அதே பெயரில் திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டது. கூட்டுப்புழக்கள், மலரின் பயணம், ஒரு வீடு இருவாசல் ஆகிய புதினங்களும் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட மொழிகளில் திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டன. அவற்றுள் கே. பாலசந்தர் இயக்கிய ஒரு வீடு இரு வாசல் திரைப்படம் பிற சமூகச் சிக்கல்கள் மீதான சிறந்த திரைப்படத்திற்கான தேசிய விருதினை 1991இல் பெற்றது.

இவரது கதையைக் கொண்டு 1988இல் வெளியான ஒக்க பாரிய கதா என்ற தெலுங்குத் திரைப்படம் ஜந்து நந்தி விருதுகளை வென்றது. மேலும் இவரது கதைகள் அர்ச்சனைப் பூக்கள், பாசம், கனாக்கண்டேன் தோழி

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

போன்ற இவரது பல கதைகள் தொலைக் காட்சித் தொடர்களாகவும் எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

12.3.2. பாராட்டுக்களும் பரிசுகளும்

அனுராதா ரமணன் ஏராளமான பாராட்டுக்களையும் பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளார். ‘இதயம் பேசுகிறது’ சிறுகதைப் போட்டியில் அனுராதா ரமணன் தங்கப்பதக்கம் பெற்றுள்ளார். ஆனந்த விகடன் நடத்திய பொன்னிழாச் சிறுகதைப் போட்டில் கலந்து வெற்றிப் பரிசான ரூபாய் பத்தாயிரத்தைப் பெற்றவர் இவர். தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். இவருக்கு 1978ஆம் ஆண்டு தங்கப்பதக்கம் வழங்கியுள்ளார்.

12.3.3. விருதுகள்

சேலம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ‘முத்தமிழ் கலைமாமணி’ விருதினையும், 1988இல் வி.ஜி.பி. வழங்கிய ‘சிறந்த எழுத்தாளர்’ என்னும் விருதினையும், 1991இல் தேசிய அளவில் சிறந்த சமூக எழுத்தாளர் என்பதற்கான ‘ராஜ்ஜீவ்காந்தி’ விருதினையும், 1996இல் எம்.ஜி.ஆர். விருதினையும் பெற்றவர் அனுராதா ரமணன்.

12.3.4. பட்டங்கள்

தினத்தூது இதழானது 1987ஆம் ஆண்டில் ‘சிறந்த நாவலாசிரியர்’ என்ற பட்டத்தினையும், ஜாம்செட்பூர் தமிழ்ச்சங்கம் 1989இல் ‘நாவல் பேரரசி’ என்ற பட்டத்தினையும், 1990இல் திரைப்பட ரசிகர்கள் சங்கம் ‘சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்’ என்ற பட்டத்தினையும், 1992இல் பாரத ஹெவி எலக்ட்டானிக்ஸ் ‘சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்’ என்ற பட்டத்தினையும், 1993இல் பம்மல் முத்தையா பேரவை ‘கலைவாணி’ என்ற பட்டத்தினையும் வழங்கிப் பாராட்டியுள்ளது.

12.3.5. இதழியல் பணி

பல இதழ்களில் அனுராதா ரமணன் நிர்வாகப் பொறுப்பேற்று இதழியல் பணியினைச் செய்திருக்கிறார். ‘பெண்மணி’ என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்து பெண்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீவு சொல்லி அவர்களுக்கு

ஆலோசனைகளும் வழங்கி வந்திருக்கிறார். தினமலர் வார மலரில் ‘அன்புடன் அந்தரங்கம்’ என்னும் பகுதியின் மூலம் தொடர்ந்து பெண்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல் களுக்குத் தன்னுடைய இறுதி நாள் வரை விடையளித்துக் கொண்டிருந்தார்.

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

முன்னேற்றுத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
.....
.....
.....
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
.....
.....
.....

1. அனுராதா ரமணின் தாத்தா பெயர் என்ன?

2. அனுராதா ரமணின் நந்தி விருது பெற்ற படம் எது?

3. ‘நாவல் பேரரசி’ என்ற பட்டம் பெற்ற எழுத்தாளர் யார்?

4. அனுராதா ரமணன் பணியாற்றி இதழின் பெயர் என்ன?

*Self-Instructional
Material*

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

12.4. அனுராதா ரமணின் சிறை - கதைச்சுருக்கம்

ரகுபதி குருக்களின் மனைவி பாகீர்த்தியை அந்தோணிசாமி கற்பழித்து விடுகிறான். நீண்ட நாள் கனவு அவனுக்கு நிறைவேறியது. இதனைப் பார்த்த அவளது கணவன் ரகுபதி அவளைப் பிரிந்து ஊரை விட்டே இரவோடு இரவாகச் செல்கின்றான். தனியாளாய் வாழ்ந்து வரும் பாகீர்த்தியை ஊரார் ஏசுகின்றனர். திடீரெனத் தீர்மானித்தவளாய் தன்னுடைய துணிகளையெல்லாம் ஒது துணிப்பையில் போட்டுக் கொண்டு அந்தோணிசாமி வீட்டிற்குப் புறப்படுகிறாள்.

பாகீர்த்தியின் வருகை சற்றும் எதிர்பார்க்காத அந்தோணிசாமி திகைக்கின்றான். பாகீர்த்தியின் ஆணித்தரமான முடிவால் அந்தோணிசாமியால் அவளைத் தடுக்க முடியவில்லை. வீட்டிற்குள் அவளுக்கென்று தனி அறையையும் தனியான பாத்திரங்களையும் சமைக்கத் தேவையான பொருள்களையும் வழங்குகின்றான். ஒரே வீட்டில் அந்தோணிசாமி, பாகீர்த்தி வாழ்ந்தாலும் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசிக் கொள்வதே இல்லை. இருவருக்கும் இடையில் வேலைக்காரன் ‘மருது’ தூதுவனாக இருந்தான்.

தான் இளமையில் செய்த சிறு தவறுக்காக அந்தோணிசாமி மிகவும் வருத்தப்பட்டு, இனியொரு தவறும் இதுபோல் செய்யக் கூடாது என்ற வைராக்கியத்தில் திருமணமும் செய்து கொள்ளாமல் பாகீர்த்தியோடு முப்பது வருடங்களுக்கு மேல் உண்மை வாழ்க்கை வாழ்ந்த அந்தோணிசாமி இறந்துவிடுகிறான். தனியாளாய் நின்ற பாகீர்த்திக்கு அந்தோணிசாமி தன்னுடைய சொத்துக்களை அவள் உயிரிருடன் இருக்கும் வரை அனுபவிப்பதற்கும் அதற்குப் பிறகு அனாதை குழந்தைகளுக்காக ஆசிரமத்தற்குச் செல்ல வேண்டும் என்றும் உயில் எழுதி வைத்திருக்கின்றான்.

இதனை உணர்ந்த பாகீரதி, தாலி கட்டின கணவன், எதிர்பாராத தனக்கு விருப்பம் இல்லாமல் நடந்த ஒரு விபத்திற்காக தன்னைத் தனியே விட்டுச் சென்றவன் இன்னும் வீடு திரும்பவில்லை. இதுவரை உயிரோடு இருக்கிறானா இல்லையா என்று கூட தெரியவில்லை. இருப்பினும் அவன் கட்டிய தாலியை மட்டும் பாகீரதி சமந்து கொண்டிருந்தாள். தீங்கென பாகீரதி, அந்தோணிசாமி பிணத்தைப் பார்த்து அழுதவள் தன் கணவன் கட்டிய தாலியை கழற்றிவிட்டு ரகுபதியின் மனைவியாக வாழ்வதைவிட அந்தோணிசாமி யின் விதவையாக வாழ் வதே நியாயம் என்று முடிவெடுத்தவாளாகக் காணப்படுகிறான்.

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

12.4.1. கதைமாந்தர்கள்

அனுராதா ரமணன் ‘சிறை’யில் நான்கு கதைமாந்தர்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பாகீரதியும் அந்தோணிசாமியும் முதன்மை பாத்திரமாகவும், ரகுபதி குருக்களும் வேலைக்காரன் மருதுவும் துணைமைப் பாத்திரமாகவும் கதைமாந்தர்களைப் படைத்திருக்கின்றார்.

12.4.1.1. ரகுபதி குருக்கள்

பாகீரதியின் கணவர் ரகுபதி குருக்கள். திருமணமான நாளிலிருந்து ஒத்த அன்புடன் நன்றாகத்தான் குடும்பம் சென்று கொண்டிருந்தது. அந்தோணிசாமி என்கிற காழுகனின் கை பாகீரதி மீது பட்ட நாளிலிருந்து பாகீரதிக்கும் ரகுபதிக்கும் வாழ்க்கையில் விரிசல் ஏற்பட்டது. பாகீரதியை அடுத்த நிமிடத்திலிருந்து தன்னுடைய மனைவியாகக் கருத முடியாத ரகுபதி அவளை வீட்டை விட்டே தூர்த்த முடிவு செய்கிறான். அவளுடன் இந்த ஊரில் வாழ முடியாது என்ற எண்ணம் கொண்ட ரகுபதி அன்று இரவே பாகீரதியை வீட்டைவிட்டு வெளியே தள்ளிக் கதவைப் பூட்டிக் கொண்டு தனியாளாப் ஊரைவிட்டே புறப்படுகிறான். இதனைத் தடுக்க அந்த ஊரில் பெரியவர்கள் யாரும் இல்லை. தாலி கட்டிய மனைவியை நிராயுதபாணியாக அந்த ஊரில் வீட்டுச் சென்ற ரகுபதி வரவுக்காக பல நாள் காத்திருக்கிறான் பாகீரதி. சென்றவன் திரும்பவே இல்லை.

*Self-Instructional
Material*

12.4.1.2. அந்தோணிசாமி

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

ஒரு ஊரின் பெரிய மனிதர் அந்தோணிசாமி. அவனுக்கு புதியதாகத் திருமணம் செய்து வந்த பதினெட்டு வயது மதிக்கத்தக்க பாகீரதி மீது ஒரு கண். ஆனு மாதமாக அவளை அடைய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டவன் அன்று அனுபவித்துவிட்டான். இதனைக் கண்ட அவளது கணவன் ரகுபதி அவளைத் தனியாக விட்டு வீட்டைப் பூட்டிக் கொண்டு ஊரை விட்டே சென்றுவிடுகின்றான். தனியாளாய் இருந்த பாகீரதி வேறு வழியில்லாமல் அந்தோணிசாமி வீட்டிற்கே சென்று அடைக்கலம் புகுகின்றாள். இதனை சற்றும் எதிர்பார்க்காத அந்தோணிசாமி வேறு வழியில்லாமல் அவனுக்குத் தன்னுடைய வீட்டில் இருக்க இடமும் தனியாக சமைத்து உண்ண பாத்திரங்களும் சமையல் பொருட்களும் வழங்குகின்றார்.

ஓரே வீட்டில் அந்தோணிசாமியும் பாகீரதியும் வாழ்ந்தாலும் ஒருவருடன் ஒருவர் பேசிக் கொள்வதில்லை. இருப்பினும் வேலைக்காரன் மருதுவின் உதவியால் இருவரும் தங்கள் கருத்துக்களைப் பரிமாரிக்கொண்டு அவ்வீட்டில் வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தனர். இது முறையற்ற வாழ்வு என்றாலும் தான் செய்த தவறுக்கான தண்டனையாக இதனை அந்தோணிசாமி ஏற்றுக்கொண்டிருந்தான். அந்தோணிசாமியின் வீட்டுக் கணக்குகளையெல்லாம் பாகீரதிதான் பார்த்து வந்தாள். ஒருநாள், வாழைத்தார் அறுத்து வந்ததையும், குத்தகைப்பணம், கரும்பு விற்ற பணம் எல்லாவற்றையும் பாகீரதியிடம் கொடுக்கச் சொல்கிறார். இதனை,

“வாழைத்தோர் அறுத்தோமுங்க... - பண்ணை ஆள் அந்தோணியின் முன் பூவன் தாரைக் கொண்டு வந்து வைக்கிறான்.

“உள்ளார் அம்மாகிட்ட கொண்டு கொடு போ... அந்தோணி தன் கம்பீரத்தில் சற்றும் குறையாமல் வாசலில் உட்கார்ந்தபடியே கூறுகிறான்.

*Self -Instructional
Material*

அதுபோலவே குத்தகைப் பணம், கரும்பு விற்ற பணம் எல்லாமும் “அம்மாகிட்ட கொண்டு கொடு... ‘என் தாயே, நான்செய்த தவறுக்கு அபராதமாக என் உயிரை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

பெற்றுக்கொள்'- என்பதுபோல அந்தோணி, அத்தனையையும் பாக்ரதியின் முன் சமர்ப்பிப்பதும்..."

என்கிறார் அனுராதா ரமணன். மேலும், இதற்குப் பதிலளிக்கும் விதமாக பாக்ரதி,

"என்னுடைய இழப்பை இதையெல்லாம் கொண்டு தீர்க்க முடியாது' என்பதுபோல, பாக்ரதி அவற்றைத் தொடாமல் கூடத்தின் நடுவிலுள்ள அன்னை மேரியின்முன் கணக்குப் பார்த்து வாங்கி வைத்து, 'மருது-இதையெல்லாம் பத்திரமா ஜயாகிட்ட கொடுத்திடு' என்று சொல்லியபடி, தன் கூட்டுக்குள் புகுந்து கொள்வதும்..."

என்கின்றார். இவற்றினைப் பார்க்கும்போது தன்னுடைய பணி இதுவென ஒதுக்கிக் கொண்டு காலத்தின் கட்டாயத்திற்காக ஒரே வீட்டில் வாழ்வதாக இருக்கிறது.

அந்தோணிசாமிக்கு எழுபது வயது ஆகியிருக்கும். அப்போது அவனுக்கு முச்சிரைக்க இருமி விட்டு, எச்சிலைத் துப்ப பீங்கான் குவளையைத் தேடியபோது - கிடைக்காமல், எழுந்திருக்கவும் முடியாமல் சிரமப்பட்டபோது - பாக்ரதி ஒடி வந்து கட்டிலின் அடியிலிருந்த குவளையை எடுத்து நீட்டுகின்றாள். இதனைக் கண்ட அந்தோணிசாமி மிகவும் வேதனைப்படுகிறான். ஒரு முறை செய்த தவறுக் காக காலம் முழுவதும் நான் தண்டனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இந்தத் தவறுக்கு நான் எப்போ தண்டனை பெறுவது என்று கணிக் குழுநுகிறான். அப்போது பாக்ரதி,

"இப்போ என்ன, இத்தனை வருஷமா என்னை விட்டுல வச்சன்டு சோறு போட்டதுக்கு நான் இதுவாவது செய்யக் கூடாதா? இதுவே நான் படுத்துட்டா நீ செய்யமாட்டியா? இது மனுஷாபிமானம்கூட இல்லைன்னா நாம வெறும் மிருகத்துக்குச் சமானம்..." என்று சொல்லிவிட்டு, "குவளையை அவன் எதிர்த்தாற்போல் இருக்கிற முக்காலியில் வைத்துவிட்டுப் போகிறாள்."

மறுநாள் காலை அந்தோணிசாமியின் உயிர் பிரிந்துவிட்டது. தனக்குப் பிழகு பாக்ரதியின் வாழ்க்கை நினைத்தவன் அவள் பெயரில் தன்னுடைய சொத்தையெல்லாம் உயில் எழுதி அவள் வாழும் வரை அவற்றை அனுபவிக்க

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

வேண்டும் என்றும், அதன் பிறகு அனாதை குழந்தைகளுக்காக ஆசிரமத்திற்கு எழுதி வைத்திருக்கிறான்.

ஒரு நாள் உணர்ச்சி வசப்பட்டு செய்த ஒரு சிறு குற்றத்திற்காக வாழ்நாள் முழுதும் தனியாளாய் நின்று, இனியொரு பெண்ணையும் தொடாதவனாய் வாழ்ந்து, தன்னால் வாழ்க்கை இழந்தவளுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து, அவளுடைய ‘சிறை’ வாழ்க்கைக்கு ஒத்தாசையாக இருந்து வந்த அந்தோணிசாமி கடைசி காலத்தில் தன்னுடைய சொத்தை பாகீர்தி பெயருக்கு எழுதி வைத்ததை என்னிப் பார்க்கும் போது பெரிய மனிதர் பெரிய மனிதர் தான் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

12.4.1.3. பாகீர்தி

ரகுபதி குருக்களின் மனைவி. அந்தோணிசாமி காமவெறி ஆட்டத்தால் சீரழிந்த பாகீர்தியை வீட்டைவிட்டு வெளியே தள்ளிவிட்டு ஊரைவிட்டே செல்ல, பாகீர்தி தனியாளாய் இருக்க இடமின்றி திண்ணையிலும், கோயில் வாசலிலும் பொழுதைக் கழிக்க, ஊரின் பேச்சுக்கு ஆளாகின்றாள். திடீரென முடிவெடுத்தவளாக, தன் னுடைய முட்டை முடிச் சுகளையெல் லாம் எடுத்துக்கொண்டு அந்தோணிசாமி வீட்டிற்குப் போகிறாள். அந்தோணிசாமி இதைச் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. இருப்பினும் பாகீர்தி,

“நான் இனிமே இங்கேதான் இருக்கப்போயேன்,”

“இந்த வீட்டுல பொம்பளை யாருமில்லையம்மா” மருது கொஞ்சம் தைரியம் வந்து சொல்ல...

“தெரியும்...” பதிலளித்துக் கொண்டே வீட்டின் இரண்டாம் கட்டுக்குப் போகிறாள்.

துப்பாக்கியும் கையுமாய்ப் பின் தொடர்ந்த அந்தோணியை, அந்த இரண்டாம் கட்டு நுழைவாசலில் அடியெடுத்து வைக்க விடாமல் தடுக்கிறாள்.

“அங்கேயே நில்லு. இந்த வாசப்படி தாண்டி இந்தப் பக்கம் வரக்கூடாது. எந்தக் காரணத்துக்காவும் வரக்கூடாது. உள்ளே வந்தா - என் பொனத்தைத்தான் பார்ப்பே”

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

மந்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவன் போல அங்கேயே நிற்கிறான் அந்தோணி. என்பதிலிருந்து அந்தோணிசாமி பாகீரதியின் விஷயத்தில் தலையிடுவதில்லை. அவனுக்கு வேண்டிய எல்லாவற்றையும் வேலைக்காரன் மருது மூலமாக கொடுத்து வந்தான். எவ்வளவு நாள் இந்த வாழ்க்கை என்று எண்ணிய அந்தோணி, ஒருநாள் பாகீரதியை,

“அம்மா... கொஞ்சம் நில்லு”

அவனது வார்த்தைகளுக்குக் கட்டுப்படும் அளவுக்குப் பாகீரதிக்கு அவனிடம் மதிப்பு எதுவும் இல்லையாயினும் அவன் ‘அம்மா’ என அழைத்த தொணி- அவளைச் சுற்று நிற்க வைக்கிறது.

‘நீ இன்னும் எத்தனை நாள் இங்கே இருக்கப் போனே?’

‘எதுக்குக் கேட்கறே’ என்பது போல, அவள் அவனை ஏறிட்டுப் பார்க்கிறாள்.

“ஊருல உன்னையும் என்னையும் சேர்த்து நிறையப் பேசறாங்க. நான் பேச்சுக்களுக்கெல்லாம் பயப்படறவன் இல்லே. அநாவசியமா உன் பேரு...”

“என் பேரு இனியே கெட எதுவுமே இல்லை. என்னிக்கு நீ என்னைத் தொட்டியோ அன்னிக்கே கெட்டாச்ச. ஆனா, ஒரு தடவைதான் சகதியில் காலை விட்டுட்டோமேன்னு திரும்பவும் இந்தச் சேத்துல விழுந்து சகதியைப் பூசிக்க நான் தயாராயில்லை. ஊர் என்ன வேணுமானாலும் சொல்லட்டும். உன்னாலதான் எனக்கு இந்த நிலைமை வந்தது. உன்கிட்ட என் தேகம் அந்தக் கணம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த குற்றத்துக்குத் தண்டனையை என் அகத்துக்காரர் கொடுத்துட்டார். என்னைத் தொட்ட பாவத்தை நீயும் கொஞ்சம் அனுபவிக்க வேண்டாமா? அனுபவி” என்று அவள் ஆவேசமுடன் கூறுகிறாள்.

நான் செய்த தவறுக்கு இது பெரிய தண்டனைதான். உன்னை உன் கணவனிடம் சேர்த்துவிடுகிறேன் என்கிறான். அதற்குப் பாகீரதி,

“என்னமோ அவரைத் தேடிப்பிடிச்சு - என்னைக் கொடுத்தா-அவரும் சுலபமா எல்லாத்தையும் மறந்துட்டு அழைச்சுக்குப்பார்ந்கற மாதிரியும், நானும் சுலபமா அத்தனை பழிச்சொல்லையும் துடைச்சு விட்டுண்டு அவர்கூடப்

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

போயிடுவேன்கற மாதிரியும் பேசறயே. அந்தக் காலத்துல அசோக வனத்துல சிறை வச்சிருந்த சீதையை மீட்டு, அயோத்திக்கு அழைச்சன்டு வந்த ராமனே - சந்தேகத்துனால் பெண்டாட்டியைத் தீக்குளிக்க வச்சான். நான், உன் வீட்டுல ஒண்டியா குடித்தனம் பண்ண வந்து ஒன்பது வருடங்களாயிடுத்து. சாதாரண, சராசரி மனுஷரான அவர் இனிமேல் என்னை எங்கே ஏத்துக்கப் போறார்? இனி மேல் நான் சாகறவரைக்கும் இந்த வீடுதான் எனக்கு” என்றுவளின் மன உறுதியும் தீர்க்கமான முடிவும் பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

அந்தோணி சிலுவை பூசையையும், பாக்ரதி வரலட்சுமி பூசையையும் செய்வார்கள். இப்படியாக ஒரே வீட்டில் இரு மத செயற்பாடுகள் நடைபெற்றாலும் யாரும் அவ்வற்றில் தலையிடுவது இல்லை. பாக்ரதி பறித்துவரும் பூக் களில் அன்னமேரிக்கும் வைத்துச் செல்வாள். அந்தோணிசாமியின் வீட்டு வரவு செலவுகள் அனைத்தையும் முறையாக பாக்ரதிதான் பார்த்து வந்தாள்.

ஒருநாள் அந்தோணிசாமிக்கு எழுபது வயது கடந்த நிலையில் உடல்நிலை குறைவால் முச்சிரைக்க இருமிவிட்டு, எச்சில் தட்டை தேடும்போது பாக்ரதி அவற்றை எடுத்துக் கொடுக்கிறாள். இது, மனிதாபிமானத்தின் அடிப்படையில் அந்தோணிசாமிக்கு இத்தனை ஆண்டுகளில் பாக்ரதி செய்த முதல் உதவி.

மறுநாள் அந்தோணிசாமியின் உயிர் பிரிகிறது. இதுநாள் வரை அவன் மீது எந்த வருத்தமும் கொள்ளாதவன் அன்று,

“ஜீயோ, என்னைத் தனியா விட்டுட்டுப் போயிட்டியே, என்று ஒவென அலறியபடியே, தன் கழுத்திலுள்ள மஞ்சை கயிற்றைக் கழற்றி சுவரில் தொங்குகிற துப்பாக்கியின் முனையில் மாட்டிவிட்டு, அப்படியே சுருண்டு படுக்கிறாள்.

அழாம்! இனிமேல் அவள், ரகுபதியின் மனைவியாக வாழ்வதைவிட - அந்தோணிசாமியின் விதவையாக வாழ்வதே நியாயம் எனக் கருதிவிட்டாள்”. முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 5. ரகுபதி குருக்கள் - சிறு குறிப்பு வரைக?
-

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

6. அந்தோணிசாமியின் வேலைக்காரன் பெயர் என்ன?

.....

7. அந்தோணிசாமி யாருக்கு உயில் எழுதி வைத்தான்-விவரி?

.....

8. பாகீர்த்தியின் இறுதி முடிவு என்ன?

.....

12.5. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ அனுராதா ரமணனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ அனுராதா ரமணனின் ‘சிறை’ உணர்த்தும் சமூகப் பின்புலம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ அந்தோணிசாமியின் வாழ்க்கைப் போக்கைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பாகீர்த்தியின் துணிச்சலான செயற்பாடுகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ ரகுபதி சுயநலம் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

*Self-Instructional
Material*

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

12.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்களுக்கான விடைகள்

1.	12.3.	2.	12.3.1.
3.	12.3.4.	4.	12.3.5.
5.	12.4.1.1.	6.	12.4.1.2.
7.	12.4.1.2.	8.	12.4.1.3.
-

12.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. அனுராதா ரமணன் ‘சிறை’யின் மூலம் உணர்த்தும் சமுதாயச் சிக்கல்கள் யாவை?
 2. அந்தோணிசாமி - பாகீரதியின் வாழ்க்கை நிலையை விவரி.
 3. அனுராதா ரமணனின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளை விவரி.
-

12.8. மேலும் பயில்வதற்கான நால்கள்

1. அனுராதா ரமணன், சிறை, கணிமுத்துப் பதிப்பகம், சென்னை, 1984.

*Self -Instructional
Material*

கூறு 13.

திரு.வி.க.வின் முருகன் அல்லது அழகு

- 13.0. பாட அமைப்பு
- 13.1. முன்னுரை
- 13.2. குறிக்கோள்கள்
- 13.3. திரு.வி.க.
 - 13.3.1. கல்வி
 - 13.3.2. ஆசிரியப்பணி
 - 13.3.3. பத்திரிகைப்பணி
 - 13.3.4. அரசியற்பணி
 - 13.3.5. சமயப்பணி

<p>13.3.6. சமுதாயப்பணி</p> <p>13.3.7. எழுதிய நூல்கள்</p> <p>13.4. திரு.வி.க.வின் முருகன் அல்லது அழகு</p> <p>13.4.1. முருகன் பொருளும் பொதுமையும்</p> <p>13.4.2. அழகின் இயலும் கூறும்</p> <p>13.4.3. முருகின் தொன்மை</p> <p>13.4.4. இயற்கைவழி அழகைக் காண்டல்</p> <p>13.4.5. பாட்டும் ஓவியமும் இசையும் பிழவும்</p> <p>13.4.6. முருகைக் காண முனைப்பையறுத்தல்</p> <p>13.4.7. அருணகிரியாரும் பெண்ணுலகும்</p> <p>13.4.8. உறுதியும் நோன்பும்</p> <p>13.4.9. பொதுநெறியும் தமிழும்</p> <p>13.4.10. பின்னைத் திரிபுகள்</p> <p>13.4.11. இயற்கையும் முருகனும்</p> <p>13.4.12. வேண்டுகோள்</p> <p>13.5. தொகுத்துக் காண்போம்</p> <p>13.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்</p> <p>13.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்</p> <p>13.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்</p>	இக் கால இலக்கியம் குறிப்புகள்
--	--

13.1. முன்னுரை

மகாகவி பாரதியாரைப் போலவே திரு.வி. கல்யாண சுந்தரனாரும் தமிழோடு பல நிலைகளில் உறவு கொண்டு எழுதி, கட்டுரை நூல்களை வழங்கினார். சில கவிதை நூல்களை வெளியிட்டார். இதழியலில் சொற்சிலம்பங்கள் பல நிகழ்த்தினார். எனினும் அவரை நினைக்கும்போது நம் கண்முன் வந்து நிற்பது அவருடைய உரைநடைப் பணிகளே. இலக்கிய விமர்சனம், தொழிலாளர் இயக்கம், தேசப்பற்று, உரிமை வேட்கை, பழந்தமிழ் மரபின் உண்மை விளக்கம், நல்வாழ்வுத் திட்டம், பெண்மை உயர்வு, இதழியல் போன்ற பல சமுதாய வீதிகளுக்குத் தமிழ் உரைநடை வண்டியை இழுத்து வந்து செயல்பட்டு அதில்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

வெற்றியும் கண்டவர். இவரது முருகன் அல்லது அழகு என்பது இங்குப் பாடப்பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது.

13.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ தமிழ்மொழி உரைநடை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த இடம்பெற்றவர் திரு.வி.க. என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ இலக்கிய மேடைகளிலும், அரசியல் மேடைகளிலும், தொழிற்சங்க மேடைகளிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இனிய தமிழ்த் தென்றலாய் வீசிய திரு.வி.க.வின் உரைநடைத் திறனைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ திரு.வி.க. இன்றைய தமிழ் உரைநடையின் வடிவத்திலும், பொருளிலும், நடையிலும் நல்ல பல மாற்றங்களையும் கொண்டு வந்தவர் என்பது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ திரு.வி.க.வின் ஆளுமை, தனித்தன்மை, அறிவு, இலக்கியப் பயிற்சி, பிறமொழிப் புலமை ஆகியவற்றால் உருவான உரைநடையின் சிறப்பினைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ திரு.வி.க.வின் மொழிநடை, தமிழ்மொழியின் இனிமையையும் எளிமையையும் புலப்படுத்துவது பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.

13.3. திரு..வி.க.

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் துள்ளம் (தண்டலம்) என்னும் சிற்றூரில் விருத்தாசல முதலியார்- சின்னம்மாள் தம்பதியருக்கு ஆறாவது மகனாக 1883ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 26ஆம் நாள் பிறந்தார். இவரின் முன்னோர்கள் திருவாரூரைச் சேர்ந்தவர்கள். கல்யாண சுந்தரனாரின் தந்தை இலக்கியப் பயிற்சியும் இசைப்பயிற்சியும் உடையவர். ஆசிரியத் தொழிலுடன் வணிகமும் புரிந்தவர். இவர் பச்சையம்மாள் என்பவரை மணந்து மூன்று ஆண்களையும் ஒரு பெண்குழந்தையையும் பெற்றார். இவ்வம்மையார் இறந்த பின்னர் சின்னம்மாள் என்பாரை மணந்து நான்கு ஆண் மக்களையும் நான்கு பெண்மக்களையும் பெற்றார். இவர்களுள் ஒருவரே கல்யாண சுந்தரனார்.

கல்யாணசுந்தரனார் அரசியல், சமுதாயம், சமயம் எனப் பல துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு பல நூல்களை எழுதிய தமிழ்நாடு சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். இவரது தமிழ் நடையின் காரணமாக இவர் தமிழ்த்தென்றல் என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படுகிறார். 1953ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 17ஆம் நாள் காலமானார்.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

13.3.1. கல்வி

தொடக்கத்தில் தம் தந்தையிடம் கல்வி பயின்றார். பின்னர் சென்னையில் இராயப்பேட்டையில் தங்கி ஆரியன் தொடக்கப் பள்ளியில் சேர்ந்தார். அதன் பின்னர், 1894இல் வெஸ்லி பள்ளியில் நான்காம் வகுப்பில் சேர்ந்தார். அங்கு அவருக்கு ஒரு கால் ஒரு கையும் முடங்கின. இதனால் பள்ளிப் படிப்பு சிறிது காலம் தடைப்பட்டது. படிப்பில் நல்ல திறமையுடையவராக விளங்கினார். 1904ஆம் ஆண்டில் ஆறாம் படிவத் தேர்வு எழுத முடியாமல் போனது. அத்தோடு அவரது பள்ளிப் படிப்பும் முடிந்தது.

வெஸ்லி பள்ளியில் ஆசிரியராக இருந்த யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை என்ற தமிழ்நாடு நட்பு ஏற்பட்டது. அவரிடம் தமிழ் பயிலத் தொடங்கினார். அவரிடம் தமிழ் நூல்களை முறையாகப் பயின்று சிறந்த புலமைபெற்றார். கதிரைவேற்பிள்ளை நீலகிரிக்குச் சென்ற பொழுது அங்குக் காலமானார். அதன் பின்னர் கல்யாணசுந்தரனார் மயிலை தணிகாசல முதலியாரிடம் தமிழ் மற்றும் சைவ நூல்களையும் பாடம் கேட்டார்.

13.3.2. ஆசிரியப்பணி

1906ஆம் ஆண்டில் ஸ்பென்சர் தொழிலகம் என்ற ஆங்கில நிறுவனத்தில் கணக்கராகச் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில், பாலகங்காதர திலகர் போன்றோரின் விடுதலைக் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபாடு கொண்டதனால் அவ்வேலையிலிருந்தும் அவர் நீங்கினார். பின்னர் 1909இல் ஆயிரம் விளக்குப் பகுதியில் உள்ள

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

வெஸ்லியன் பள்ளியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து ஆறு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். அப்போது அவருக்குத் திருமணம் நடந்தது. அவருக்கு இரண்டு பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். 1918ஆம் ஆண்டிற்குள் தம் மனைவி, பிள்ளைகளை இழந்து மீண்டும் தனியரானார். இராயப்பேட்டை வெஸ்லி கல்லூரியில் தலைமை ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். நாட்டிற்கு உழைப்பதற்காக அவர் அப்பணியில் இருந்து விலகினார்.

13.3.3. பத்திரிகைப்பணி

பின்னர் தேசபக்தன் என்ற பத்திரிகையில் இரண்டரை ஆண்டுகள் அதன் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். அதன் பின்னர் திராவிடன், நவசக்தி போன்ற பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராக இருந்து நாட்டு விடுதலைக்குத் தொண்டாற்றினார். சென்னையில் மகாசன சங்கம் தோன்றியது. அதன் தஞ்சை மாநாட்டில் ‘இனி எங்கும் எவரும் தமிழிலேயே பேசவேண்டும்’ என்ற தீர்மானத்தைக் கொணர்ந்தார். இந்த மொழிப் புரட்சி காரணமாக அவரைப் புரட்சி வீரர் எனப் புகழ்ந்தனர். அம்மாநாடு ஈரோட்டில் கூடியபோது பெரியார் ஈ.வே.ரா. தொடர்பு ஏற்பட்டது. சாது அச்சுக்கூடம் நிறுவி நவசக்தி வார இதழை 20.10.1920இல் தொடங்கினார். தேசபக்திக் கனலை முட்டினார். தமிழார்வத்தைப் பொங்கச் செய்தார். 1940 வரை 20 ஆண்டுகள் அப்பத்திரிகையை நடத்தினார்.

13.3.4. அரசியற்பணி

தொழிற்சங்கத்தைத் தோற்றுவித்துத் தொழிலாளர்களின் உரிமைக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் பாடுபட்டார். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளரான இவர் அரசியல், சமுதாயம், சமயம் எனப் பல துறைகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டு பல நால்களை எழுதினார். 1917இல் பெசன்டையும் அவரது இரு கண்களான அருண்டேல், வாடியாவையும் கைது செய்தது அரசு. உடனே அரசியலில் ஈடுபட்டு, தேசபக்தன் இதழாசிரியராகி, வேகம் மிக்க தமிழ் எழுத்தால் மக்களைச் சிந்திக்கவும் சீறி எழவும் தூண்டினார். அடக்குமுறையை எதிர்த்து கோகலே மண்டபத்தில் திவான் மகதூர் கேசவப் பிள்ளை தலைமையில் திராவிடரும்

காங்கிரஸ் என்ற தலைப்பில் பேசினார். இதுவே இவரது அரசியல் கண்ணிப்பேச்சு.

இக் கால
இலக்கியம்

13.3.5. சமயப்பணி

சமயத் தொண்டின் நிலையமாக நிலவுவது இவர் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பாலசுப்பிரமணிய பகத் ஜனசபை மாதர் சங்கம், கைம்மைப் பெண்கள் கழகம், கணிகையர் நலம் கருதும் நாகபாசத்தார் சங்கம் முதலியவை ஆகும். இளமை மணம் ஒழிக்க வந்த சாரதா மசோதாவுக்கு எழுத்தாலும் பேச்சாலும் ஊக்கம் தந்தவர். இவர் பணிக்கெல்லாம் மகுடமாக அமைவது தமிழ்ப்பணி.

குறிப்புகள்

13.3.6. சமுதாயப்பணி

இந்தியாவிலேயே முதன் முதல் 1918இல் சென்னையில் தான் தொழிற்சங்கம் ஏற்பட்டது. அதில் திரு.வி.க.வின் பங்கு மிகப் பெரியது. போலீஸ் சங்கம், அச்சகத் தொழிலாளர் சங்கம், இரயில்வே தொழிலாளர் சங்கம் தோன்றுக் காரணமானவர். அரசியலிலும் தொழிலாளர் இயக்கத்திலும் இவரது பெரும் பகுதி வாழ்க்கை கழிந்தது. இவரது அரசியல் குரு திலகர் ஆவார். 9.7.1926இல் அரசியலை விட்டு வெளியே வந்தார்.

13.3.7. எழுதிய நூல்கள்

யாழிப்பாணம் தந்த சிவஞான தீபம், நா. கதிரைவேங் பிள்ளை சரித்திரம், மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும், பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை, நாயன்மார் வரலாறு, முடியா? காதலா? சீர்திருத்தமா?, உள்ளொளி, திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், உரை நூல்கள், பெரிய புராணம் குறிப்புரையும் வசனமும், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடற்றிரட்டும் பத்திரகிரியார் புலம்பலும் விருத்தியுரையும், காரைக்கால் அம்மையார் திருமுறை - குறிப்புரை, திருக்குறள் விரிவுரை (பாயிரம்), திருக்குறள் விரிவுரை இல்லறவியல் போன்ற வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் உரை நூல்களையும் படைத்துள்ளார். மேலும், தேசபக்தாமிர்தம், எங்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே, தமிழ்நாட்டுச் செல்வம், தமிழ்த்தென்றால் அல்லது தலைமைப்பொழிவு, சீர்திருத்தம் அல்லது இளமைவிருந்து, தமிழ்ச்சோலை கட்டுரைத்திரட்டு, இந்தியாவும்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

விடுதலையும், தமிழ்க்கலை போன்ற அரசியல் நால்களையும்; சைவ சமய சாரம், நாயன்மார் திறன், தமிழ்நாடும் நம்மாழ்வாரும், சைவத்தின் சமரசம், முருகன் அல்லது அழகு, கடவுட் காட்சியும் தாயுமானவரும், இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவுள்ளாம், தமிழ் நால்களில் பெளத்தம், சைவத்திறவு, நினைப்பவர் மனம், இமயமலை அல்லது தியானம், சமரச சன்மார்க்க போதமும் தீறவும், சமரச தீபம், சித்த மார்க்கம், ஆலமும் அமுதமும், பரம்பொருள் அல்லது வாழ்க்கை வழி போன்ற சமய நால்களையும்; முருகன் அருள்வேட்டல், திருமால் அருள் வேட்டல், பொதுமைவேட்டல், கிறிஸ்துவின் அருள் வேட்டல், புதுமைவேட்டல், சிவனருள்வேட்டல், கிறிஸ்து மொழிக்குறள், இருளில் ஒளி, இருமையும் ஒருமையும், அருகன் அருகே அல்லது விடுதலைவழி, பொருளும் அருளும் அல்லது மார்க்கலியமும் காந்தியமும், சித்தந்திருத்தல் அல்லது செத்துப்பிறத்தல், முதுமை உளறுல், வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அல்லது படுக்கைப் பிதற்றல், இனபவாழ்வு போன்ற தலைப்புகளில் கவிதைகளையும்; இலங்கைச் செலவு என்ற பயண இலக்கிய நாலையும் படைத்துள்ளார்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
1. திரு.வி.க. என்றால் என்ன?

2. ‘இனி எங்கும் எவரும் தமிழிலேயே பேசவேண்டும்’ என்றவர் யார்?

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

3. திரு.வி.க. தோற்றுவித்த சங்கங்கள் எவையெவை?

4. ‘நா. கதிரைவேற்பிள்ளை சரித்திரம்’ எனும் நாலை எழுதியவர் யார்?

13.4. திரு.வி..க.வின் முருகன் அல்லது அழகு

திரு.வி.க. அவர்கள் படைத்துள்ள முருகன் அல்லது அழகு பண்ணிரண்டு கட்டுரைகளைப் பெற்றுள்ளது. அவற்றில் இடம்பெற்றிருக்கும் செய்திகள் பற்றிச் சுருங்கக் காண்போம்.

13.4.1. முருகன் பொருளும் பொதுமையும்

முருகையுடையவன் முருகன். முருகு என்பது பலபொருள் குறிக்கும் ஒரு சொல். அப்பல் பொருள்களுள் சிறப்பாகக் குறிக்கத்தக்கன நான்கு. அவை மணம், இளமை, கடவுள்தன்மை, அழகு என்பன. இந்நான்கு பொருளாடங்கிய ஒரு சொல்லால் பண்டைத்தமிழ் மக்கள் முழுமுதற் பொருளை அழைத்தது வியக்கத் தக்கதாகும். இயற்கை மணமும், மாறா இளமையும், எல்லாப் பொருளையும், கடந்தொளிருந் தன்மையும், அழியா அழகும் இறைவனிடத்தில் இருப்பதைக் கண்டு அப்பொருள்கள் முறையே உறைதற்கு

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

இடம்பெற்றுள்ள முருகன் என்னும் சொல்லை, அவ்விறைவனுக்குப் பழந்தமிழ் மக்கள் சூட்டியதன் திறமையை நோக்கின் அவர்களின் நுண்ணறிவு புலனாகிறது.

உலகத்தில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் வாழ்ந்துவரும் மக்கள் தங்கள் அறிவாற்றலுக்கு ஏற்றவாறு தங்கள் மொழியில் கடவுளுக்குப் பல பெயர்கள் சூட்டியிருக்கிறார்கள். அப்பெயர் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு சிறப்புப்பொருள் விளங்குகிறது. சிலவற்றில் பொருத்தமில்லாப் பொருள்களும் உண்டு. முருகன் என்னும் சொல்லிலோ அறிஞர் போற்றும் பொருள்களே மினிர்கின்றன. ஆதலால் அறிஞர் போற்றந்துகியதும், மகிழ்ச்சியூட்டக் கூடியதும், பொருத்தமுடையதுமாக இருப்பது முருகன் என்னும் திருப்பெயர்.

மணம், இளமை, கடவுள் தன்மை, அழகு இவை நான்கும் எல்லார்க்கும் பொதுவானதாகும். மணமுடைமை, இளமையுடைமை, கடவுள் தன்மையுடைமை, அழகுடைமை ஆகிய இந்நான்கினைப் போற்ற மறுப்போர் முருகனைப் போற்ற மறுப்போராவர். இவர்கள் இரும்பு நெஞ்சமும், வன்கண்மையும் உடைய முடராய் இருப்பர். இவர்கள் முருகப் பெருமான் அருள் கிடைக்கப் பெறாதவர்களாக இருப்பர் என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார். இந்நான்கும் கிடைக்கப்பெற்றவர் முருகன் அருளால் நல்வாழ்வு பெறுவார்கள் என்பது அவர்களுத்தாகும்.

முருகன் ஒரு கூட்டத்தவர்க்குரிய கடவுள் என்று கருதுவது அறிவுடைமையாகாது. எக்கூட்டத்தவர் எம்மொழியால் போற்றும் எப்பொருளாயினும் அப்பொருள்கண் இறை இயல்பு காணப்பெறின் அதை வணங்குதலே அறிவுடைமை ஆகும். இயற்கை மணமும், மாறா இளமையும், கடவுள் தன்மையும் அழியா அழகும் அறிவில் சிறந்த எச்சமயத்தவரும் கொள்ளும் ஆண்டவனுக்குரிய இயல்புகளாம். இவ்வியல்புகள் அமைந்த ஒன்றைத் தமிழ் மக்கள் முருகன் என்று குறித்திருக்கிறார்கள். ஏனைய மொழியினரும் அவ்வியல்புகளின் பொருள் நல்கவல்ல தத்தம் மொழியால் தாம் வழிபடும் இறைவனுக்குப் பல பெயரிட்டழைக்கலாம். அப்பெயர்ப் பொருளை ஆராய்ந்து தமிழ்ப் பெயர்த்தெழுதினால் அது முருகாக விளங்குதல் வேண்டும். தமிழ்ப் பெயராகிய ‘முருகு’ என்னும் சொல் தனக்குரிய பொருள் அழியப்பெறாது எம்மொழியில் வழங்கினாலும், கடவுளை மணமுடையதாகவும், இளைமையுடையதாகவும்,

இறைமை யுடையதாகவும், அழகுடையதாகவும் எவர் எம்மொழியில் கருதினாலும் எழுந்தருளி அருள்புரிவான்.

13.4.2. அழகின் இயலும் கூறும்

மணம், இளமை, கடவுள்தன்மை, அழகு என்னும் நான்கு பொருளில் அழகு என்பதை இந்தக் கட்டுரையில் திருவி.க. குறிப்பிடுகிறார்.

அழகின் அழியாமை நோக்கி ‘அழியா’ என்னும் அடையால் அழகைச் சிறப்பிப்பார். அழியும் அழகுக்கு எதிர்மறையாக ‘அழியா’ என்று அழகைச் சிறப்பிக்கவில்லை என்று திருவி.க. உணர்த்துகிறார். ஒவ்வொர் உண்மைக்கும் மாறுபட்ட பொய் உண்டு. அழியா உண்மையழகிற்கும் மாறுபட்ட அழியும் போலிக்கும் அழகென்று ஒன்று இருக்குமல்லவா? அப்போலி அழகையும் அழியும் அழகு என்று குறிக்கலாமல்லவா? இதனால் அழகை இரு கூறுபடுத்தி அழியா அழகு, அழியும் அழகு என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. அழிவதை அழகென்றும் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

பழந்தமிழ்ப் புலவர்களுள் நக்கீரனாரின் புலமை கருதி மட்டும் அவரை ஈண்டுக் கொள்ள வேண்டுவதில்லை. அவர் இயற்கையில் முருகையுணர்ந்து திருமுருகாற்றுப்படை பாடியதில் தம் புலமை செலுத்தியவர் என்னும் தொடரைக் கொண்டு அவரை ஈண்டுக் கோடலே ஏற்புடையதாகும் என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார். திருமுருகாற்றுப்படையில் ஓரிடத்தில் அழகின் இயல்பு இத்தகையது எனச் சிறப்பு முறையில் நக்கீர் அறிவுறுத்தியிருக்கிறார். ‘கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பு’ என்று கூறுகிறார்.

கையால் செய்யப்படுவது செயற்கை. கையால் செய்யப் படாதது இயற்கை. மலை, ஆறு, கடல், காடு, ஞாயிறு, திங்கள், விண்மீன், நெருப்பு ஆகியவை இயல்பாக அமைந்தன. இவற்றின் அழகே கைபுனைந்தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பாகும். மறையவை போலியாகக் கருதப்படும்.

அழகு உள்பொருளா அல்லது மக்கள் உள்ளம் இயற்கையில் படியும்போது அங்கே உருவெளியாய்த் தோன்றும் இல்பொருளா என்பது ஆராய்ப்பட வேண்டியதாகும். அழகைப் பற்றி எண்ணாத, பேசாத, போற்றாத இடமில்லை. அழகுடன் வாழும் உலகை நோக்கி அழகு எப்படி இருக்கிறது?

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

என்று கேட்பின் அதைச் சொல்லால் சொல்ல இயலாது என்ற விடை கிட்டும். புலன்களுக்கும் பொருளாகாத ஒன்றுதான் அழகு. இதுவே அழகின் நுட்பமாகும்.

இளஞாயிறு தன் செங்கதிரை நீலக்கடலில் பரப்பும்போது அழகு ஒளிர் கிறது. அஞ்ஞாயிறு தன் இளவெயிலைப் பசங் கடல் பொங்கியெழுந்தாலென உருண்டு திரண்டு பரந்து ஒளி நுழைதற்கு இடமின்றிச் செறிந்துமிடைந்து சரிந்து சாய்ந்து நிற்கும் குறிஞ்சிக் காடுகளின் பச்சைமேனியில் உழிமும்போது அழகு அரும்புகிறது. திங்கள், தன் பால் நிலவை வெள்ளைவேளேரென வெள்ளி படர்ந்தாலென மினிரும் வெள்ளிய மணல் மீது காணும்போது அங்கே அழகு ஒழுகுகிறது.

பண்டைய நாளில் இன்பம் இன்பமாகவே பிரிவின்றிக் கிடந்தது. மக்கள் வாழ்வு செயற்கையில் வீழ்ந்த நாள்தொட்டு இன்பம் பேரின்பமெனவும், சிற்றின்பமெனவும் பிரிந்திருந்தது போலும் என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார். இயற்கை அழகில் தோயும் ஒருவனின் உள்ளம் நுகரும் இன்பம் சிற்றின்பமோ, பேரின்பமோ என்று ஆராய வேண்டியதில்லை. அதை முன்னை முறைப்படி இன்பமென்று மொழியலாம். அவ்வின்பத்தைத்தான் வன்தொண்டர் நுகர்ந்தார். மாணிக்கவாசகர் பருகினார் என்று திரு.வி.க. கூறுகிறார்.

இயற்கையின் நுட்பம் தெரிந்த ஒருவன் ஒருநாளும் பெண்ணைத் துன்பப் பொருளாகக் கருதான். பெண்ணைனும் தெய்வ அழகு. அறியாமை, அழுக்காறு, அவா முதலியவற்றை உடைத்து இன்ப ஊற்றைத் திறக்கும். இன்பத்தில் தோய்ந்த பழந்தமிழ்ப் புலவர் பாடல்கள் முருகன் உறையும் அழகுக் கோயில்களாகும். பழந்தமிழ் நூல்களைப் படிப்பதும், அழகென்னும் முருகனை வழிபடுவதாகும்.

13.4.3. முருகின் தொன்மை

முருகு என்பது மிகத் தொன்மை வாய்ந்த ஒரு தமிழ்ச் செஞ்சொல். முருகு என்னும் முதல்நிலை ‘அன்’ என்னும் ஆண்பால் இறுதிநிலையேற்று முருகன் ஆயிற்று. முருகு, முருகன் ஆகிய இரண்டும் ஒரே பொருளையே குறிப்பனவாகும். முருகன் தொன்மை காணச் சிறப்பாக ஈண்டு இரண்டு குறிப்புகள் பொறிக்கலாம். ஒன்று முருகன் தமிழ்க்கடவுள் என்பது; மற்றொன்று,

முருகன் மலைக்கடவுள் என்பது. இவ்விரண்டின் வாயிலாகவும் முருகன் தொன்மை நன்கு விளங்கும். தமிழன், தமிழ்ப் பெருமான், தமிழ்இறை, முத்தமிழோன், குறிஞ்சிக் கிழவோன், மலைக்கிழவோன் எனவும், தமிழ்ப்பெரியோர் முருகனைக் குறித்திருத்தலின் முருகன் தொன்மை உணரப்படுகிறது என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியத்தில் நால்வகை நிலங்களும், அந்நிலங்களுக் கேற்பப் பழக்க வழக்கங்களும், ஒழுக்கங்களும் பேசப்படுகின்றன. தொல்காப்பியக் காலத்துக்கு முன்னரே தமிழ் மக்கள் குறிஞ்சி நிலம் விடுத்த மற்ற மூல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நிலங்களில் குடிபுகுந்து வாழ்வு நடத்தினர். மலைநாட்டில் இருந்தபோது அவர்கள் முருகன் வழிபாட்டைத் தொடங்கிப் பயிற்சி பெற்றிருத்தல் வேண்டும். இது முருகனுக்குரிய ‘குறிஞ்சிக்கிழான்’, ‘மலைக்கிழவோன்’ முதலிய சிறப்புப் பெயர்களால் அறியக்கிடக்கிறது என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார். மேலும், மலையில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் பின்னாளில் பிற நிலங்களில் குடிபுகுந்து, அவ்வவ் நிலங்களின் இயல்புக் கேற்ப முழுமுதலுக்குப் பல்வேறு பெயரிட்டனர். தமிழ் மக்கள் வாழ்வு என்று மலைநிலத்தில் தொடங்கப்பட்டதோ, அன்று தொட்டு இன்று வரை முருகன் தமிழ்நாட்டுத் தெய்வமாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றான். தமிழ்நாட்டுப் பழங்கடவுள் முருகனே என்கின்றார்.

13.4.4. இயற்கைவழி அழகைக் காண்டல்

முருகன்பால் இளமை, மணமுடைமை, கடவுள்தன்மை, அழகுடைமை போன்ற இயல்புகள் இயற்கையாய் அமைந்து கிடத்தற்குப் பொருளுண்டு. உயிர்களும் அந்நிலை எய்தல் வேண்டும் என்பது முருகன் திருவுள்ளாக்கிடக்கை. இயற்கைக்கும் முருகனுக்குமுள்ள தொடர்பைப்போல் முருகனுக்கும் உயிகட்கும் தொடர்பு உண்டு. இத்தொடர்பை உணரவேண்டுவது உயிர்களின் கடமை. முருகனோ உயிர்களைத் தன்னைப் போலாக்க ஆவல் கொண்டு நிற்கிறான். வேறு ஆவல் அவனுக்கில்லை. அந்த ஆவலுடன் எப்பொழுதும் முருகன் இயற்கை வாயிலாக உயிர்கட்குத் துணைப்பிற்ந்தும் வருகிறான். முருகை உணர விரும்புவோர் இயற்கையைப் பற்றுக்கோடல் வேண்டும் என்கின்றார் திரு.வி.க.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

இயற்கையும் புலன்களும் இயைந்து நிற்குமாலே படைப்பும் அமைந்திருக்கிறது. மக்கள் உடலில் புலன்கள் ஏன் அமைதல் வேண்டும் என்று ஆராய்ந்தால் அப்படைப்பு நோக்கம் புலனாகும். இயற்கையினுடன் உறவுகொள்ள வேண்டுவது புலன்களின் கடன். இயற்கையோ புலன்களைவிட்டுப் பிரிவதில்லை. அது புலன்களை என்றும் கவர்ந்த வண்ணம் இருக்கிறது. இயற்கைக்கும் புலன்களுக்கும் உள்ள இயைபு காந்தத்துக்கும் இரும்புக்கும் உள்ள இயைபை ஒத்தது எங்கின்றார் திரு.வி.க.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
5. முருகு - சிறுகுறிப்பு வரைக.

.....

.....

.....

6. அழகின் எதிர்மறைச்சொல் எது?

.....

.....

7. முருகனுக்குரிய சிறப்புப் பெயர்கள் யாவை?

.....

.....

8. இயற்கைக்கும் புலன்களுக்கும் உள்ள இயைபு எதனை ஒத்தது என்கிறார் திரு.வி.க.?

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

13.4.5. பாட்டும் ஓவியமும் இசையும் பிறவும்

இயற்கையே பாட்டு. இயற்கையை உள்ளவாறு எழுத்தால் அணிபேற வரைவது பாட்டு. இப்பாட்டை இயற்கையின் படம் என்று சொல்லலாம். புறத்தே இயற்கையைக் காண்போன் எத்தகைய இன்பத்தை நுகர்கிறானோ, அத்தகைய இன்பத்தை அவ்வியற்கைப் பாட்டை ஓரிடத்திலிருந்து படிப்போனும் நுகர்தல் வேண்டும். இத்தன்மை வாய்ந்த ஒன்றே பாட்டாகும். இயற்கையே செல்வம்; அதன் அழகே கடமை; அவ்வழகு பாட்டே அணி என்று திரு.வி.க. கூறுகிறார்.

ஓவியங்கள் என்பன காவியங்கள் போன்றவை. காவியப் படைப்போன் இயற்கையைக் கவியாக எழுதுகிறான். ஓவியன் இயற்கையை ஓவியமாக வரைகிறான். காவியமும் ஓவியமும் ஒரு நோக்குடையனவே. கருத்தில் இரண்டும் இயற்கை அழகையே பதிக்கின்றன. இயற்கையாக இறைவனை வழிபடுதல் வேண்டும். இறைவன் திருவுருவைச் செயற்கை அணிகள் கொண்டு வழிபடுதல் கூடாது என்கின்றார் திரு.வி.க.

இசை வழிபாட்டை ‘யோக வழிபாடு’ என்றே கூறலாம். திரையற்ற நீர்போல் நெஞ்சினைத் தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு அமைதியுடன் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து இப்பரந்த வையகத்தை உற்று நோக்கும்போது ஒருவனுக்கு அனைத்தும் இசைமயமாகப் புலனாகும். இசையாக இருப்பவனும் இறைவன். இசைப்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

பயனாக இருப்பவனும் அவன். இசைவழிபாடும் இறைவனுக்கு இனையதொன்றாகும்.

எட்டுப்பொருள் வழிபாடு என்பது இறைவனை எட்டு வடிவமாகப் போற்றுவது. நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வெளி, திங்கள், ஞாயிறு, உயிர் என்னும் இந்த எட்டுக்கும் அடிப்படையாக நிற்கும் அறிவுப் பிழம்பு, அழகு ஆகும் என்கின்றார் திரு.வி.க.

13.4.6. முருகைக் காண முனைப்பை அறுத்தல்

முருகனை வழிபடப் புகுவோரிடம் முனைப்பறுதல் கூடாது. இயற்கையின் உறையும் முருகு முனைப்புடையோர்க்குப் புலனாதல் அரிது. அழக்காறு, அவா, வெகுளி ஆகியவை மனிதனைச் சாக்காட்டுக்கு இரையாக்குகின்றன. முனைப்பு மக்களைக் கொல்லும் பெருங்காலன். முனைப்புடையார் முருகனை உணரமுடியாது என்கின்றார் திரு.வி.க. மேலும், உய்வுபெறல் வேண்டுமெனும் வேட்கையுடன் ‘முருகா!ஆட்கொள்க!’ என்று ஒருமுறை இரந்து வேண்டினும் முருகனருள் பெறலாம். முனைப்பு வளரும் நெஞ்சு கொண்டு ‘முருகா முருகா’ என்று பலகோடி முறை கூவிக் கூவிக் கூத்தாடினாலும் முருகனருள் கிட்டுவது அரிது. முருகனுக்கு வேண்டுவது முனைப்பில்லா அன்பு உள்ளது. அன்புக்கு முருகன் மிக எளியன் என்று முருகனின் அருள் திறத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

13.4.7. அருணகிரிநாதரும் பெண்ணுலகும்

அருணகிரிநாதர் இளமையில் பெண்ணுலகின் பெருமை அறியாது அதை இழிந்த காம உலகமாகக் கொண்டு அந்நெருப்பில் வீழ்ந்தார். நோய்களால் துன்பப்பட்டார். பெண்ணைக் காமக்கடாகக் கருதிய பயன் இஃதேயாகும். முருகனை வழிபடும் இயற்கைச் செம்மைநெறி பற்றும் பேறு அவருக்குக் கிடைத்தது. தம்மையடைந்த தொழுநோய்க்கு மருந்து உண்ணவில்லை. இயற்கை வடிவாய் முருகனைப் போற்றியே அவர் அந்நோய்களைப் போக்கிக் கொண்டார். இதனாலேயே அருணகிரியார் ஒரு சமயத்தில் பெண் மக்களை இழித்துக் கூறியது உண்மையே. ஆனால் அவர் பொதுவாகப் பெண்ணுலகை இழித்துக் கூறினார் என்று கூற இயலாது. இவர் இழித்துக் கூறிய பெண் மக்கள் விலைமாதர்களே யாவர். இதனை ‘பொன்பறி விலைமாதர்’ என்ற

வரியின்வழி அறியலாம். முருகென்னும் அழகு நல்லொழுக்கமுடைய நங்கையர்களிடத்தில் மட்டுமே ஒளிர்வது என்கிறார் திரு.வி.க.

முருகன் அருள்பெற்ற மெய்யடியாராகிய அருணகிரியார் எல்லாவிடத்தும் முருகைக் கண்டு இழைந்து குழைந்துருகும் உளத்தில் பெருக்கெடுத்தோடும் இன்ப வெள்ளத்திற் தோய்ந்து பாடிய திருப்புகழைத் திரு.வி.க. வியந்து போற்றுகிறார்.

சிவபெருமானை வழிபட்டு நால்வர் தமிழ் வேதம் பாடனர். திருமாலை வழிபட்டுப் பன்னிருவர் தமிழ் வேதம் ஓதினர். முருகனை வழிபட்டு அருணகிரிநாதர் தமிழ் வேதம் அருளினார். அருணகிரியாரின் திருப்புகழும், ஏனைய பாடல்களும் தமிழ்மறையே யாகும். செம்மொழியிற் சிறந்த அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழை ஒதும்போதும், பிறர் ஒதக் கேட்கும்போதும் முருகக் கடவுளின் நுண்ணிய வடிவும் அகத்தில் புலனாவது போன்ற ஒரு தோற்றுமும், ஒருவித அன்பும் இன்ப எழுச்சியும் நிகழ்வதைப் பெறலாம் என்று திரு.வி.க. போற்றுகிறார்.

13.4.8. உறுதியும் நோன்பும்

முருகனை வழிபடுவோருக்கு முருகனிடத்து இடையறாத உறுதியிருத்தல் வேண்டும். உறுதி இன்றிச் செய்யப்படும் வழிபாடுகள் போலியாகவே முடியும். கடல் பொங்கி வரினும், மலை குலைந்து சாயினும், வானிடிந்து வீழினும் ‘முருகன் காப்பான்’ என்னும் உறுதி முருகன் வழிபாட்டிற்கு அடிப்படையானது. இவ்வறுதியுடையார், விரும்பும் எல்லா நலங்களையும் பெறுவர். இன்றியமையாத அநுட்செல்வம் முதலிய அனைத்துச் செல்வங்களையும் முருகன் அவர்க்கு அளிப்பான். ஆகவே வழிபாட்டுக்கு இன்றியமையாதது உறுதி என்று திரு.வி.க. குறிப்பிடுகிறார்.

நோன்பு அல்லது விரதத்தால் உடல் வளம் பெறும். உடல் வளம் உயிர் நலனுக்குத் துணைப்புரியும். அழகொழுகும் நல்லுடல் பெறமுயல்வதே அறிவுடைமை. நல்லுடல் நோன்பால் அமையும். உடலுக்கு வருங் கேடுகளைப் போக்கிக் கொள்ளப் பல முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிறந்த ஒன்று நோன்பு. நோன்பு, உறுதி நிலைக்கத்தக்க உள்ளம் பெறும் உடலை

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

நல்கும். நல்லுடல்வழி மன உறுதியையும், உறுதிவழி அழகெனும் முருகையும் பெறலாம் என்கிறார் திரு.வி.க.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 9. எட்டுப்பொருள் வழிழிழிழிழி யயழிழிவாடு யாது?
-

10. முருகனருள் எதனால் கிடைக்கும்?

“”

11. முருகப்பெருமானை வழிபடும் தமிழ்வேதம் எது?

12. நோன்பு - சிறு குறிப்பு வரைக.

13.4.9. பொதுநெறியும் தமிழும்

முருகன் வழிபாட்டிற்கு இல்லறம் இன்றியமையாதது. இல்லறம் என்பது இயற்கை அறம். இல்லறம் இளமை, அழகு முதலியவற்றைக் காத்து, மக்கள்பேறு நல்கி, கடவுள்தன்மை எய்துதற்கு இயற்கையில் இயல்பாக அமைந்து கிடக்கும் நல்லறம். முருகனைத் தொழுவோர் பொதுவணர்வு பெற்றவராயிருத்தல் வேண்டும். இயற்கை, முருகன் உடல். இயற்கை முருகனைத் தமிழ் முருகன் என்று கூறல் பொருந்தும். ஆகவே முருகனுக்கும்

தமிழக்கும் உள்ள தொடர்பு அறிவாற்றலால் உணர்த்தக்கது. முருகனுடியார் பலர் முருகனைத் தமிழ்ப் பாமாலையால் அணிசெய்து அன்பால் குழைந்து குழைந்துருகினர். இரும்பு நெஞ்சைக் குழைக்குந் தன்மையும், வெம்மை உள்ளத்தைத் தணிக்குந் தன்மையும் இன்பத் தமிழுக்கு உண்டு என்கிறார்திரு.வி.க.

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

13.4.10. பின்னைத் திரிபுகள்

முருகன், சிவபெருமான் திருக்கண்களின்றும் தோன்றிக் காற்றாலும், நெருப்பாலும் தாங்கப்பெற்று, நானை பொய்கையில் குழந்தையாய் மண்ணில் திருவிளையாடல் புரிந்தான் என்று புராணம் கூறும். இதனை ஆராய்ந்தால் மன், புனல், தீ, வளி, வெளி என்னும் ஜந்து புதங்கட்கும் காரணன் முருகன் என்பது புலனாகும். முருகன் பெருமான் இயற்கை முதல்வன் என்பதைக் கதை வாயிலாகப் புராணம் அறிவுறுத்தும் நுட்பத்தை ஞானநால் துணைகொண்டு ஆராய்ந்து உணரவேண்டுவது அறிஞர் கடமை என்று திரு.வி.க. கூறுகிறார்.

13.4.11. இயற்கையும் முருகனும்

மலைக்கண் வாழ்ந்து, மலைநிலக் கடவுளொன்று சொல்லப்படும் இயற்கை முருகனை வழிபடுதல், இயற்கையோடியைந்து வாழ்வு நடத்துவதாகும். இயற்கை வடிவாம் முருகனை வழபடும் ஒருவன் எவ்வியற்கை வடிவிற்குத் தீங்கு செய்ய நெஞ்சிலும் நினையான். இயற்கை இறைவன் வடிவாதலால் அதைத் தெய்வப் புலவர் பாடிப்பாடி மகிழ்வர். இறைவன் வடிவாய் இயற்கையைச் சிதைப்பது இறைவனைச் சிதைப்பதாகும். ஆதலால் ‘இயற்கைவழி முருகனை வழிபடல்’ என்பதனை எவ்வுயிர்க்கும் எக்காரணம் பற்றியுந் தீங்கு செய்யாமை என்று சுருங்கக் கூறலாம். இயற்கை வனப்பையும், அதனால் விளையும் இன்பத்தையும் முறையே உணர்ந்து நுகர்வோர் எவ்வியற்கை வடிவிற்கும் தீங்கு செய்யமாட்டார்கள். இயற்கை வனப்பும், இயற்கை இன்ப நுகர்ச்சியும் உறும் உள்ளத்தில் என்றும் அன்பு மலரும். இவ்வள்ளத்தார் என்றும் இளையராய் அழகுடையராய் வாழ்வர் என்று திரு.வி.க. கூறுகிறார்.

*Self-Instructional
Material*

13.4.12. வேண்டுகோள்

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

திரு.வி.க. முருகப்பெருமானிடத்தில் சில வேண்டுகோள்களை முன்வைக்கிறார். தமிழ்நாடு இந்நாளில் வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் கல்வி, ஒழுக்கம், வீரம் இல்லை. தமிழ் நாட்டின் இந்நிலையைப் பார்த்துக் கண்ணீர் பெருகுகிறது. மக்கள் இயற்கைவழி விடுத்து வேறுவேறு வழிகளில் புகுந்து வருந்துகிறார்கள். அவர்கள் மீது திருவருள் பொழிக என்று திரு.வி.க. முருகனை வேண்டுகிறார். மேலும், முருகனுக்கு ஏராளமான கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவனுக்கு இனிப் புதியதாய்க் கோயில்கள் கட்டுதல் வேண்டாம். அவன் செந்நெறியை வளர்க்கக் கழகங்கள், கல்லூரி, அறநிலையம் போன்றவை அமைக்கலாம். இயற்கையிலுள்ள அவனழை நூல்களாக எழுதலாம். பாட்டுப்பாடு நோன்பு மேற்கொள்ளலாம். பெண்மை போற்றி இல்லறம் நடத்தலாம். முருகன் திருவருளால் நோய், முதுமை, இறப்பு என்னும் கட்டுகளை அறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் இயற்கை மணமும், மாறு இளமையும், அழியா அழிகும், கடவுள் தன்மையும் பெருகும் என்று திரு.வி.க. முருகனை மனமுருகி வேண்டிக் கூறுகிறார்.

முன்னேற்றத்தைச் சோதித்தறிக.

குறிப்பு:

1. உமது பதிலைக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இடத்தில் எழுதுக.
 2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.
 13. இல்லறம் குறித்து திரு.வி.க.வின் கருத்து யாது?
-
-
-

14. புராணம் குறித்து திரு.வி.க.வின் கருத்து யாது?
-
-
-

15. ‘இயற்கைவழி முருகனை வழிபடல்’ குறித்து திரு.வி.க.வின் கருத்து யாது?

இக்கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

16. திரு.வி.க.வின் வேண்டுகோள்கள் இரண்டினைக் கூறுக.

13.5. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ திரு.வி.க.வின் நடை இயற்கை நடையாய் ஆன பீடுநடை, நேராகச் சொல்லல், சுருங்கச் சொல்லல், சிறந்த பொருளைச் சொல்லல் ஆகிய பண்புகளோடு அமைந்த கட்டுரையே இலக்கிய வரலாற்றில் ஒரு சிறந்த இடத்தைப் பெறும் என்ற கூற்றிற்குத் தக்க திரு.வி.க.வின் உரைநடை தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ ஒரே அளவுள்ள சிறுசிறு பகுதிகளாக உரைநடையை அமைப்பது திரு.வி.க.வுக்குக் கைவந்த கலை என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ வாக்கியங்களில் இறுதிச் சொற்களாக ஒரே சொல் வரும் நிலையில் இயற்கையாக அமைப்பதன் மூலம் ஒசை இன்பத்தைச் சேர்க்கும் நிலை இவருடைய உரைநடையில் அமைந்திருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.
- ⇒ முருகன் அல்லது அழகு என்னும் இப்பகுதியில் அழியா அழகு என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டிர்கள்.

13.6. முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்

1.	13.3.	2.	13.3.3.
3.	13.3.6.	4.	13.3.7.
5.	13.4.1.	6.	13.4.2.
7.	13.4.3.	8.	13.4.4.
9.	13.4.5.	10.	13.4.6.

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

11.	13.4.7.	12.	13.4.8.
13.	13.4.9.	14.	13.4.10.
15.	13.4.11.	16.	13.4.12.

13.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. முருகன் பொருளும் பொதுமையும் குறித்துத் திரு.வி.க. குறிப்பிடுவன யாவை?
2. முருகின் தொன்மை குறித்துத் திரு.வி.க. சுட்டுவன யாவை?
3. இயற்கை வழி திரு.வி.க. முருகனை எவ்வாறேல்லாம் காண்கின்றார் என்பது பற்றி விவரி?
4. அழகு அரும்பும் இடங்களாகத் திரு.வி.க. கூறுவன யாவை?
5. அருணகிரியார் பற்றித் திரு.வி.க. குறிப்பிடுவன யாவை?
6. முருகு வழிபாடு மற்றும் பெண் வழிபாடு குறித்து திரு.வி.க.வின் கருத்து யாது?
7. தமிழ் மக்களுக்குத் திரு.வி.க.வின் வேண்டுகோளைப் புலப்படுத்துக.

13.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்

1. திரு.வி. கல்யாணசுந்தரனார், முருகன் அல்லது அழகு, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை, 2002.

*Self -Instructional
Material*

கூறு 14.

வண்ணதாசனின் அகமும் புறமும்

14.0. பாட அமைப்பு

14.1.	முன்னுரை
14.2.	குறிக்கோள்கள்
14.3.	வண்ணதாசன்
14.3.1.	விருதுகள்
14.3.2.	படைப்புகள்

14.4.	வண்ணதாசனின் அகமும் புறமும்	
14.4.1.	அகமும் புறமும் உணர்த்தும் செய்தி	இக்கால இலக்கியம்
14.4.2.	தைப்பொங்கல்	
14.4.3.	பையோலை வியாபாரி	குறிப்புகள்
14.4.4.	பண்தோப்பின் அழிகு	
14.4.5.	தியாகராஜனும் கருப்பட்டியும்	
14.4.6.	அம்மாவோட விசிறி	
14.5.	தொகுத்துக் காண்போம்	
14.6.	முன்னேற்றத்தைச் சோதிக்கும் வினாக்களுக்கான விடைகள்	
14.7.	பாடம் பயின்றபின்செய்யும் பயிற்சிகள்	
14.8.	மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்	

14.1. முன்னுரை

“வாழ்வில் எல்லாம் முக்கியமானவை. எல்லோரும் முக்கியமானவர்கள். இந்த எல்லாவற்றையும் எல்லோரையும்விட என் எழுத்து அப்படியொன்றும் அதிக முக்கியத்துவம் உடையது அல்ல என்பதை உணர்ந்த இவர்களின் மத்தியிலும் இவற்றின் மத்தியிலும் நான் இருக்கிறேன்” என்று கூறுகிறார் வண்ணதாசன். இவரின் அகமும் புறமும் இங்குப் பாடப் பகுதியாக அமைக்கப்பட்டு உள்ளது.

14.2. குறிக்கோள்கள்

- ⇒ வண்ணதாசனைப் பற்றியும் அவரின் படைப்புகள் பற்றியும், பெற்ற விருதுகள் பற்றியும் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ வண்ணதாசனின் அகமும் புறமும் உணர்த்தும் செய்திகள் பற்றித் தெரிந்து கொள்வீர்கள்.
- ⇒ வண்ணதாசனின் உரைநடைத் திறத்தை உணர்ந்து கொள்வீர்கள்.

14.3. வண்ணதாசன்

*Self-Instructional
Material*

இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்

வண்ணதாசன் என்ற புனைபெயரில் சிறுகதைகளும், கல்யாண்ஜி என்ற புனைபெயரில் கவிதைகளும் எழுதுபவரின் இயற்பெயர் சி. கல்யாணசுந்தரம். இவர் திருநெல்வேலியில் பிறந்தவர். இவரது தந்தையா தி.க. சிவசங்கரம். இவரும் ஒரு இலக்கியவாதி ஆவார். இவர் தந்தையும் சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றவர். நவீன தமிழ்ச் சிறுகதை உலகில் மிகுந்த கவனம் பெற்ற எழுத்தாளரான வண்ணதாசன், தீபம் இதழில் எழுதத் துவங்கியவர்.

14.3.1. விருதுகள்

1962ஆம் ஆண்டில் இருந்து இன்று வரை தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதி வருகிறார். இவரது ‘ஒரு சிறு இசை’ என்ற சிறுகதை நூலுக்காக இந்திய அரசின் 2016ஆம் ஆண்டுக்கான சாகித்ய அகாதமி விருது கிடைத்தது.

இவரது சிறுகதைகள் பல் கலைக் கழகங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இலக்கியச் சிந்தனை உள்ளிட்ட பல முக்கிய விருதுகளைப் பெற்றிருக்கிறார். வண்ணதாசன் 2016 விஷ்ணுபுரம் விருது இவருக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. 2018ஆம் ஆண்டு சூன்10இல் கண்டா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் எனும் அமைப்பு தமிழ் இலக்கியத்திற்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதினை இவருக்கு வழங்கியது.

14.3.2. படைப்புகள்

கலைக்க முடியாத ஒப்பனைகள், தோட்டத்துக்கு வெளியிலும் சில பூக்கள், சமவெளி, பெயர் தெரியாமல் ஒரு பறவை, மனுஷா மனுஷா, கனிவு, நடுகை, உயரப் பறத்தல், கிருஷ்ணன் வைத்த வீடு, ஓளியிலே தெரிவது (2011ஆம் ஆண்டு சிறுகதைக்கான சுஜாதா விருது பெற்றது), சில இறகுகள் சில பறவைகள், ஒரு சிறு இசை போன்ற பன்னிரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும்; சின்னு முதல் சின்னு வரை என்ற புதினத்தையும்; புலரி, முன்பின், ஆதி, அந்நியமற்ற நதி, மணல் உள்ள ஆறு ஆகிய ஜிந்து கவிதைத் தொகுப்புகளையும்; அகம் புறம் என்ற கட்டுரையையும்; வண்ணதாசன் கடிதங்கள் என்ற கடிதத்தையும் படைத்திருக்கின்றார்.

14.4. வண்ணதாசனின் அகமும் புறமும்

எழுத்தை கிர்ட்மாக்கிக் கொண்டு சிம்மாசனத்தில் அமராத இனிய ஆத்மா. அனுங்குவதற்கு எனிய மனிதர். இளம் படைப்பாளிகளை உற்சாகமூட்டி கைதூக்கி விடும் வெள்ளந்திப் படைப்பாளி. மனதை மென்சிறகால் வருடும் உன்னத எழுத்து அவருக்கு வாய்த்த வரம். ஆனந்த விகடன் இதழில் 07.11.2007 முதல் 04.06.2008 வரை ‘அகம் புறம்’ என்ற தலைப்பில் வண்ணதாசன் எழுதிய அனுபவத் தொடர் லட்சக்கணக்கான வாசகர்களை வசப்படுத்தியது எனலாம்.

14.4.1. அகமும் புறமும் உணர்த்தும் செய்தி

நாலாசிரியராகிய வண்ணதாசன் தன்னையே ஒரு பாத்திரமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரையைப் படைத்திருக்கின்றார். தைப்பொங்கல் நாளன்று ஒரு குடும்பத்தில் நிகமும் நிகழ்ச்சிகளை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பெற்றதே அகமும் புறமும் என்னும் கட்டுரை.

பொங்கல் அன்று மாலை வேளையில் ஆசிரியர் வீட்டிற்கு வெளியில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு இருக்கிறார். அந்த நேரத்தில் வீட்டிற்குஞ் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில் தமிழகமெங்கும் பொங்கல் திருநாள் கொண்டாடப்பெற்றதையும், பல்வேறு இடங்களில் பொங்கல் விழா நடைபெற்றதையும் ஓளிக்காட்சியாகக் காட்டிக் கொண்டு இருந்தார்கள். தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்குள் வரும் ஒசையில் பணையோலை ஏரியும் சத்தம் மெல்லிதாகக் கேட்கிறது. அந்த நேரத்தில் வெளியில் பனங்கிழங்கு விற்றுக் கொண்டிருந்த சங்கரியம்மாள் தொலைக்காட்சிப் பெட்டிக்குள் காட்டப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொங்கல் திருவிழாக் காட்சிகளையும் இடையிடையே மெல்லிதாக ஒலி பரப்பாகும் ஒசையையும் கேட்டு, ‘பணையோலை ஏரிகிற சத்தம் என்னமோ பண்ணுதில்ல’ என்கிறாள். இதனைக் கேட்ட ஆசிரியர் அவளின் வார்த்தைகளின் உண்மையை உணர்கிறார்.

பணையோலையையும் மட்டையையும் தனித்தனியாக்கிப் வியாபாரத்திற்குப் பயன்படுத்தும் வியாபாரியின் விந்தையை அழகாக எடுத்துக்காட்டுகிறார். பணையிலிருந்து உற்பத்தியாகும் கருப்படியைப் பற்றியும் வேறு பல பயன்பாடுகள் பற்றியும் தன்னுடைய எண்ணத்தில் வண்ணதாசன் பலவிதமாக எடுத்தியம்புகின்றார்.

**இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

பனை மரத்தின் பயன்பாடுகள் பற்றியும் அவற்றிலிருந்து கிடைக்கும் பொருள்களின் பயன்பாடுகள் பற்றியும் அவற்றைப் பயன்படுத்துபவர்கள் பற்றியும் எவ்வளவோ பேசலாம். ஆனால் இப்போது என்னால் இதைப்பற்றிப் பேச முடியாது.

ஏனென்னில் இதையெல்லாம் பற்றி எல்லாரிடமும் பேசிவிட முடியாது. சமயவேலிடம் பேசலாம். கிருஷியிடம் பேசலாம். சலாகுதீன் சாரிடம் பேசலாம். சலாகுதீன் சார்தான் பக்கதில் இருக்கிறார். ஆனால், அவருக்கு இப்போது இதையெல்லாம் கேட்க முடியாது போகலாம். காரணம், என்பது வயதுக்கு மேல் உள்ள அம்மா ‘தவறிப்போய்’ ஒரு வாரம்தான் இருக்கும். அவரிடம் துக்கம் விசாரிக்கச் சென்ற போது இதுபற்றிப் பேசாமல் அமர்ந்திருந்தேன். அவர் அம்மா முகத்தை நான் பார்த்ததில்லை. அவர் அடையாளப்படுத்தினார், தூரத்தில் பழைய விசிறி ஒன்று ஓரங்கள் முறிந்த நிலையில் பனையோலையால் வேயப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்து ‘அதுதான் என் அம்மா’ என்கின்றார். இப்படியாக அகமும் புறமும் எனும் கட்டுரை பனையோலையையும் பனையோலை வியாபாரம் செய்யவர்களையும் பனையோலைப் பொருள்களைப் பயன்படுத்துபவர்களையும் மையமிட்டு அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

14.4.1.1. தைப்பொங்கல்

ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் தைப்பொங்கல் நாளன்று மாலை நேரத்தில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளைப் பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறார் ஆசிரியர்.

“வெளியே உட்கார்ந்திருந்தோம்.

ஒரு வாகனம் நம்மைக் கடந்தது போல, தைப் பொங்கல் தினம் போய்க்கொண்டு இருப்பதை உணர முடிந்தது. சாயங்காலம் வெயில் மாதிரி அது ஒரு அபூர்வமான விதத்தில் கண் முன்னால் நகர்ந்துகொண்டு இருந்தது.

ஒவ்வொரு பண்டிகை வந்துவிட்டுப் போகும்போதும் ஒருவித உணர்வு உண்டாகிறது. துக்கம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் துக்கம்; சந்தோஷம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் சந்தோஷம்.

பார்க்கிற கோணத்தில் தொலைக்காட்சி ஒழிக்கொண்டு இருந்தது. ‘இன்று வழக்கமான உற்சாகத் தூடன் தமிழகமெங்கும் பொங்கல் திருநாள் கொண்டாடப்பட்டது!’ என்ற செய்தி வாசிப்புக்கு இடையே, அங்கங்கே பொங்கல் இடுவதையும் காட்டினார்கள். சுருசுருவன்று ஒலைகள் ஏரிகிற சத்தம் நூட்பமாகப் பதிவாகி இருந்தது.

வெளியே பனங்கிழங்கு வகிர்ந்துகொண்டு இருந்த சங்கரியம்மா படபடவென்று எழுந்து வந்து செய்திக்கு இடையில் காட்டப்படுகிற ஆரஞ்சத் தீயையும் குலவையிடுகிற முகங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு இருந்தாள். ‘அந்த ஒலை ஏரிகிற சத்தம் என்னமோ பண்ணுதுல்லா!’ என்று சொல்லும்போது பானை பொங்கி, ஒலைச் சாம்பலுடன் தளதளத்து ஒரு சிறு காத்திருப்புக்குப் பின், செய்தி வாசிப்புக்குள் வழிந்தது.

என்னவோ பண்ணத்தான் செய்கிறது!”

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

14.4.1.2. பனையோலை வியாபாரி

பனை மரத்தில் இருந்து வெட்டிக் கொண்டு வரப்பெற்ற ஒலையையும் வண்டியிலிருந்து இறக்கி வைத்துவிட்டு வியாபாரத்திற்காகக் காத்திருக்கும் வியாபாரியின் நயமான வேலையையும் ஆசிரியர் தத்துப்பாக எடுத்துரைக்கிறார்.

“சாக்கை விரித்து வெள்ளாரிப் பிஞ்ச விற்கிற பெண்களையும் இப்படிச் சக்கடா வண்டியிலிருந்து ஒலையை இறக்கிப் போட்டுவிட்டு உட்கார்ந்திருக்கிற குடும்பத்தையும் பார்த்தால் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களின் ஓவ்வொரு அசைவும் அவர்கள் வியாபாரத்துக்குப் புதிது என்று சொல்லியது. வெட்கப்பட்டபடி சிரித்துக்கொண்டு சில்லரைக் கணக்கு பிடிப்பாமல் வியாபாரம் செய்து அவர்கள் பிழைக்கவா, ‘ஒலையைத் தரிச்கக் குடு’ என்று யாராவது சொன்னால், உடனே மறுபேச்சு இல்லாமல் வெட்டிக் கொடுத்தார்கள். அவர்களின் பதமான அரிவாள், பனை மட்டையில் இருந்து ஒலையை அப்புறப்படுத்துகிற விதம் கச்சிதமாக இருந்தது. கண்மூடிக் கண் திறப்பதற்குள் ஒலை தனியாக, மட்டை தனியாக விழுந்தது” என்கின்றார்.

*Self-Instructional
Material*

ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தை அழிப்பதற்கு அந்த நிலம் சார்ந்த மரங்களை முதலில் அழித்தாலே போதும் என்கிற கருத்தில் இன அழிவுக்கான காரணத்தை எடுத்துரைக்கிறார்.

14.4.1.3. பண்டோப்பின் அழுகு

பனை மரங்களை வெட்டினாலும் மிச்சம் இருக்கிற பனை மரங்களின் எழிலைக் கண்டு ஆசிரியர் அழகினைத் தென்னை மரத்தோடு ஓப்பிட்டுப் பார்க்கிறார். இதனைத்,

“தருவைத் தாம்போதி திரும்புகிற இடத்தில் மிச்சம் இருக்கிற பனைகளின் கூட்டம் இன்னும் எத்தனை காலம் இருக்கும்? யோசித்துப் பார்த்தால் தென்னையைவிட பனைமரம்தான் அழகாக இருக்கிறது. அழுகு என்பதைவிடக் கம்பீரமாக பனைகள் பாடுகிறதாகக் கூடச் சில சமயம் தோன்றுகிறது. சில துணுக்கு வெள்ளை மேகங்கள், மிச்சம் பூராவும் பின்னால் நீலவானம் விரிந்துகிடக்க, பனை விடலிகள் நிற்கிற தோற்றும் பஸ்ஸில் இருந்து பார்க்கும்போது, அது எந்த இடம் என்றாலும், ‘இறங்கி வா’ என்றுதான் கூப்பிடுகிறது. ஒரு தளபதியின் சமிக்ஞைக்குக் காத்திருப்பது போல, ஒரு யுத்தத்துக்கு அவை அணிவகுத்து நிற்பதாகக் கூட நினைப்பு வரும்.

இதே பனைகளை தேரிக் காடுகளில், மணல் மேடுகளுக்கு மத்தியில், கடற்கரை ஓரங்களில் பார்க்கையில் ஒரு பெரும் துக்கம் உண்டாவது எனக்கு மட்டும்தானா? திருச்செந்தூர் பக்கத்துக் கடற்கரை ஓரமாகவே கொஞ்ச தூரம் எட்டிப் போகும்போது, கடல் தன்னுடைய பாடுகளை அந்தப் பனை மரங்களிடமும், பனை தன்னுடைய நிராதரவைக் கடலினிடமும் திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தன” என்கின்றார்.

14.4.1.4. தியாகராஜனும் கருப்பட்டியும்

தன்னுடைய கல்லூரிக் காலத்தில் தன்னுடன் விடுதியில் இருந்த தியாகராஜன், அருகில் யாரும் இல்லாத நேரத்தில் தான் வைத்திருந்த கருப்பட்டியைத் தின்றதைப் பார்த்ததும், அவன் அழுததைக் கண்டு ஆசிரியர் வியக்கிறார். கேண்ண மைசூர் பாகைவிட இந்தக் கருப்பட்டிக்கு உள்ள மதிப்பு அவன் குறைவாக மதிப்பிட்டதே அதற்குக் காரணம் என எண்ணுகின்றார்.

உடன் பழத்தவர்களைக் கூட மறந்து விட்டேன். ஆனால், இச்செயலைச் செய்த தியாகராஜனை என்னால் மறக்க முடியவில்லை என்று பதிவிடுகிறார். இதனை,

“தியாகராஜனுக்கு ஊர் அந்தப் பக்கம்தான். அம்மன்புரம், உடன்குடி அல்லது திசையன்விளையாக இருக்கும். கல்லூரி விடுதியில் அடுத்த அறை. எப்போதும் ஊதாச் சட்டை போட்டிருக்கும் தியாகராஜன், அருகில் யாரும் இல்லாத நேரத்தில், அவருடைய டிரங்க்குப் பெட்டியிலிருந்து நாட்டுக் கருப்பட்டிச் சிரட்டையை உடைத்துப் பண்டம் போலத் தின்று கொண்டு இருந்ததை, நான் பார்த்ததும் ஏதற்காக அப்படி அழுதார்? சோளக் காட்டுக்காரர் சோளக் கதிரை ஒடித்துச் சாப்பிடுகிற மாதிரி, அவர் வீட்டில் காய்ச்சின கருப்பட்டியை அவர் சாப்பிடுகிறார். இதில் அழுவதற்கோ சிறுமைப்படுவதற்கோ என்ன உண்டு? கேன்னன் மைகுர்பாகைவிட குறைச்சல் என்று யார் அவருக்குத் தப்பாகச் சொன்னார்கள்? தப்பும் சரியும் அவரவராகக் கண்டறிய வேண்டிய ஒன்றல்லவா?

என்னுடன் கேன்னில் இனிப்புச் சாப்பிட்டவர்களைவிட உங்களைத்தான் நான் ஞாபகம் வைத்திருக்கிறேன் தெரியுமா? இந்த தினம் கருப்பட்டியையும் கட்டெழும்புகளையும் விட்டு வெகுதாரம் போய்விட்டது. ஆனால், உங்கள் பச்சை டிரங்க் பெட்டியும், அதற்குப் பக்கத்தில் நீங்கள் வைத்திருக்கும் மை பாட்டிலும் நீலக்கறை படிந்த வெள்ளைத் துணியுமாக நீங்கள் என் பக்கத்திலேயேதான் இருக்கிறீர்கள்” என்கின்றார்.

14.4.1.5. அம்மாவோட விசிறி

ஒரு துக்க வீட்டின் நிகழ்வுகளை ஆசிரியர் அழகாக இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கிறார். சலாகுதீனுடைய அம்மா தவறி ஒரு வாரம் ஆகிறது. ஒரு வாரம் கழித்து அவரது வீட்டிற்கு நண்பர்களுடன் செல்லும் ஆசிரியர் அங்குத தாங்கள் நடந்து கொண்ட விதத்தையும் அங்கு நிகழும் நிகழ்வையும் வெள்ளிடையாக எடுத்துரைப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது. இதனை,

“எண்பது வயதுக்கு மேல் உள்ள அம்மா ‘தவறிப்போய்’ ஒரு வாரம்தான் இருக்கும். துக்கம் சிலவற்றை அனுமதிக்கிறது. சிலவற்றுக்குக் கதவு சாத்துகிறது.

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

*Self-Instructional
Material*

**இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்**

சலாகுதீன் சார் எல்லாக் கதவுகளையும் திறந்தே வைத்திருந்தார். துக்கம் கேட்கப் போகும்போது எதை எதையெல்லாம் பேச மாட்டோமோ, அதை எல்லாம் நாங்கள் பேசிக்கொண்டு இருந்தோம். சுந்தர ராமசாமி, ஸ.ச.ரா. என்று மரண விட்டத்தின் வெளி விளிம்பிலேயே பேச்சு இருந்தது. அந்த வீட்டு இழப்பின் மையத்தை நெருங்கும்போது, மறுபடி மறுபடி வேறு ஏதாவது ஒரு அலை தூக்கிக் கரையில் எழிந்தது. ஒரு சம்பிரதாய விசாரிப்பாகக் கூட, இறந்து போன அவருடைய அம்மாவின் பக்கம் கவனம் திரும்ப முடியவில்லை. அவருடைய மாலையிட்ட புகைப்படம் எதுவும் கூடத் தென்படவில்லை. ‘அம்மா எப்படி இருப்பாங்க? போட்டோ இருக்கா?’ என்று கேட்பதும் உசிதமாகப் படவில்லை. மனதுக்குள் நானாக வரைந்துகொண்டு இருந்த ஒரு படமும் தொடர்ந்த பேச்சுக்களால், முற்றுப்பெறாமல் விலகிக் கொண்டே இருந்தது.

சார் சாப்பிடச் சொன்னார், எனக்கு எதிரே, சாப்பாட்டு மேஜையைத் தாண்டின சுவரில் இரண்டு விசிறிகள் தொங்கிக்கொண்டு இருந்தன. கையடக்கமான சின்னஞ்சிறு பனை ஒலை விசிறிகள். ஓரங்களில் துணி உருட்டி வைத்துத் தைக்கப்பட்டு இருந்தன. பழைய சேலகளில் கிழித்த துணி. நான் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தேன். சலாகுதீன் சார் தன்னுடைய நீண்ட அமைதிக்குப் பின் சொன்னார்... ‘எங்க அம்மாவோட விசிறிங்க!’

இதுவரையில் பகிர்ந்து கொண்டதை எல்லாம் விட, இப்போதுதான் ஒரு சரியான புள்ளியில் துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொள்வது போல இருந்தது. சாருடைய கண்கள் கலங்கிவிட்டிருந்தன. அந்த இரண்டு விசிறிகளையும் மீண்டும் பார்த்தேன்.

எனக்கு என்னவோ அவை சலாகுதீன் சாருடைய அம்மாவின் புகைப்படம் போலத்தான் தோன்றியது!” என்பதால் உணரலாம்.

2. உமது பதிலைப் பாட இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள பதிலோடு ஒப்பிட்டு அறிக.

1. வண்ணதாசனின் எந்த நூலுக்குச் சாகித்ய அகாதெமி விருது கிடைத்தது?

இக் கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்

2. வண்ணதாசனின் அகமும் புறமும் எந்த இதழில் வெளிவந்தது?

3. பனைமரத்தின் அழகு குறித்து வண்ணதாசன் குறிப்பிடுவது யாது?

4. வண்ணதாசன் சலாகுதீனின் அம்மாவாக எதனைக் காட்டுகிறார்?

14.5. தொகுத்துக் காண்போம்

- ⇒ வண்ணதாசனைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பனை மரத்தைப் பற்றியும் அவற்றின் பயன்பாடுகள் பற்றியும் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பனை மரத்தின் சிறப்புகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ பனை பொருள்களின் சிறப்புகள் பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.
- ⇒ சலாகுதீன் அம்மாவோட நினைவாக பனை விசிறி எவ்விதம் இருந்தது என்பது பற்றித் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

Self-Instructional
Material

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

14.6. முன்னேற்றுத்தைச் சோதிக்கும் விளாக்களுக்கான விடைகள்

1.	14.3.1.	2.	14.4.
3.	14.4.1.3.	4.	14.4.1.5
-

14.7. பாடம் பயின்றபின் செய்யும் பயிற்சிகள்

1. வண்ணதாசனைப் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
 2. வண்ணதாசனின் அகமும் புறமும் உணர்த்துவன் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
 3. பண்யோலைகள் குறித்தும் பணதொழிலாளர்கள் குறித்தும் வண்ணதாசன் குறிப்பிடுவன் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
-

14.8. மேலும் பயில்வதற்கான நூல்கள்

1. அகம் புறம், வண்ணதாசன், விகடன் பிரசரம், சென்னை, 2008.

மாதிரி விளாத்தாள் - 1

I. அனைத்து விளாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக. **10X2=20**

1. வந்தே மாதரம் என்பதன் பொருள் யாது?
2. பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் என்ன?
3. கறுப்பு மலர் உதிரும் நாள் எது?
4. ஜக்கவின் உயிர்நாடு எது?
5. நாடகம் - சொல் விளக்கம் தருக?
6. பிரபஞ்சன் எந்த நூலுக்காக சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றார்?
7. சிறுக்கை குறித்து மு.வ.வின் கருத்து யாது?
8. சூரியகாந்தன் கதையில் வரும் வட்டார வழக்குச் சொற்கள் நான்கினைக் குறிப்பிடுக?
9. சின்னமணியின் மகள் பெயர் என்ன?
10. ‘நாவல் பேரரசு’ என்ற பட்டம் பெற்ற எழுத்தாளர் யார்?

II. ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக. **5X5=25**

- 11.அ. பாரத நாட்டின் பெருமையை பாரதியார் எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?

அல்லது

- ஆ. மாமனாருக்கும், மாமியாருக்கும் தலைவி செய்த உதவிகள் யாவை?

12.அ. புதுக்கவிதையின் உத்திகள் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.

அல்லது

ஆ. ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ கவிதையில் கவிஞர் எடுத்துரைப்பன யாவை?

13.அ. பிரபஞ்சன் பற்றிக் குறிப்பு வரைக.

அல்லது

ஆ. வைரமுத்து ‘அப்பா’ சிறுகதையில் அப்பா-மகள் போராட்டத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகிறார்?

14.அ. அக்கையாவின் குறும்புச் செயல்களில் ஒன்றைக் குறிப்பிடுக.

அல்லது

ஆ. ‘இயற்கைவழி முருகனை வழிபடல்’ குறித்து திரு.வி.க.வின் கருத்து யாது?

15.அ. பனைமரத்தின் அழகு குறித்து வண்ணதாசன் குறிப்பிடுவது யாது?

அல்லது

ஆ. பாகீரதியின் இறுதி முடிவு என்ன?

இக் கால
இலக்கியம்

குறிப்புகள்

III. எவையேனும் மூன்றஞாக்கு கட்டுரை வடிவில் விடை

தருக.

$3 \times 10 = 30$

16. விடுதலை பெற்ற இந்தியாவில் பாரதியின் எதிர்பார்ப்புக்கள் எவையெவை?

17. புதுக்கவிதையின் தோற்றும் மற்றும் அமைப்பு பற்றிக் கட்டுரை வரைக.

18. முட்டையில் இடம்பெற்ற கோழிச்சண்டை நிகழ்ச்சியில் நீவிர் உணந்தவற்றைக் கட்டுரையாக வரைக.

19. டைரி தொழிலாளியின் ஏக்கங்கள் என்னென்ன என்பதைத் தொகுத்துக் கட்டுரையாக வரைக.

20. காட்டை நாடாக்கப் பட்டதற்கான சிரமங்களை மங்கத்தாயார் குறிப்பிடுவனவற்றைக் கட்டுரையாக விவரிக்க.

மாதிரி வினாத்தாள் - 2

I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஓரிரு வரிகளில் விடை தருக.

$10 \times 2 = 20$

1. பாரதியாரின் இயற்பெயர் என்ன?

2. ‘வாழிய வையம் வாழிய’ என்று பாடியது யார்?

3. புதுக்கவிதை - வைரமுத்துவின் கருத்து யாது?

4. மரத்தின் உள்ளங்கையில் காற்று என்ன பார்க்கிறது?

5. தமிழ் நாடகத் தந்தை யார்?

Self-Instructional
Material

இக்கால
இலக்கியம்
குறிப்புகள்	6. ‘முட்டை’யில் கோட்டைத்துரையின் தீர்ப்பு என்ன? 7. கந்தசாமிப்பிள்ளையின் தொழில் யாது? 8. ‘நடந்தாய் வாழி காவேரி’ என்ற பயணக்கட்டுரையை எழுதியவர் யார்? 9. ரெட்டைக் கலப்பையைச் செய்தவர் யார்? 10. திரு.வி.க. என்றால் என்ன?

II. ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக. **5X5=25**

11.அ. எத்தகைய மக்களை பாரதி வெறுக்கிறார்?

அல்லது

ஆ. புதுக்கவிதையின் உத்திகள் யாவை?

12.அ. ஈரோடு தமிழ்ப்பனின் ‘பச்சை நெருப்பு’ உணர்த்தும் செய்திகள் யாவை?

அல்லது

ஆ. ‘தூர்’ கவிதையில் நா. முத்துக்குமார் உணர்த்துவன யாவை?

13.அ. வேலைக்காரியில் ஆனந்தனின் பங்கு என்ன?

அல்லது

ஆ. தனிமனிதர்களின் காதல் உணர்வு பற்றி ஜெயகாந்தன் குறிப்பிடுவன யாவை?

14.அ. யார் அப்பா என்பதற்கு வைரமுத்து கூறுவன யாவை?

அல்லது

ஆ. தனிக்குடித்தனம் வைக்கும் போது தேவைப்படுபவை யாவை?

15.அ. மண்ணுதின்னி ரெங்கைய நாயக்கர் - பெயர்க்காரணம் கூறுக.

அல்லது

ஆ. கி. ராஜ்நாராயணனைப் பற்றி நீவீர் அறிவன யாவை?

III. எவையேனும் மூன்றஞாக்கு கட்டுரை வடிவில் விடை தருக. **3X10=30**

16. பாரத மக்களின் ஒற்றுமையைப் பாரதி எவ்வாறு வலியுறுத்துகிறார்?

17. ஜக்கூக் கவிதையின் தோற்றும் வளர்ச்சி பற்றிக் கட்டுரை வரைக.

18. கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் சிறுகதையில் புதுமைப்பித்தன் உணர்த்துவன யாவை?

19. அந்தோணிசாமி - பாகீரதியின் வாழ்க்கை நிலையை விவரி. 20. கோபல்ல கிராமம் உருவான வரலாறு யாது?

மாதிரி வினாத்தாள் - 3

<p>I. அனைத்து வினாக்களுக்கும் ஒரிரு வரிகளில் விடை தருக. 10X2=20</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. காவிரி வெற்றிலைக்குப் பண்டமாற்று எது? 2. ‘வழிந்தோடும் புதுவெள்ளத்தை வரவேற்கும் உழவரைப்போல்’ தலைவி யாரை வரவேற்கின்றாள்? 3. ‘உரைப்பா’ என்பது எதனைக் குறிக்கும்? 4. ஜக்கூக் கவிதையின் இலக்கணம் யாது? 5. ‘ஒரு கதவும் கொஞ்சம் கள்ளிப்பாலும்’ வெளிவந்த இதம் எது? 6. ‘காஞ்சி’ வார இதழின் ஆசிரியர் யார்? 7. மரகதத்தின் ஆசை என்ன? 8. தி. ஜானகிராமன் பிறந்த ஊர் எது? 9. கோபல்ல கிராமத்துப் பெரிய வீடு எது? 10. வண்ணதாசன் சலாகுதீனின் அம்மாவாக எதனைக் காட்டுகிறார்? 	இக்கால இலக்கியம் குறிப்புகள்
<p>II. ஒரு பக்க அளவில் விடை தருக. 5X5=25</p> <ol style="list-style-type: none"> 11.அ. தேசியக் கொடியின் மூலம் பாரதி உணர்த்துவன யாவை? 	அல்லது
<p>ஆ. பெண்ணின் அதிகாலைச் சுறுசுறுப்புப் பற்றி நீவிர் அறிவது என்ன?</p>	
<ol style="list-style-type: none"> 12.அ. கறுப்பு மலர்கள் மூலம் நா. காமராசன் உணர்த்துவன யாவை? 	அல்லது
<p>ஆ. அறிவுமதியின் இதயம் உணர்த்தும் செய்தி யாது?</p>	
<ol style="list-style-type: none"> 13.அ. அறிஞர் அண்ணாவின் வேலைக்காரி- நாடகம் உணர்த்துவன யாவை? 	அல்லது
<p>ஆ. அனுராதா ரமணன் ‘சிறை’யின் மூலம் உணர்த்தும் சமுதாயச் சிக்கல்கள் யாவை?</p>	
<ol style="list-style-type: none"> 14.அ. சென்னாதேவி பற்றிக் குறிப்பு வரைக. 	அல்லது
<p>ஆ. புதுமைப்பித்தன் கதைகளின் கதைக்கரு எத்தன்மைத்து என்பது பற்றி விளக்குக.</p>	
<ol style="list-style-type: none"> 15.அ. பத்திரிகை தர்மம் குறித்த பரஞ்சோதி குறிப்பிடுவன யாவை? 	அல்லது
<p>ஆ. கவிஞர் நா. முத்துக்குமார் பற்றிச் சிறுகுறிப்பு வரைக.</p>	<i>Self-Instructional Material</i>

**இக்கால
இலக்கியம்**

குறிப்புகள்

**III. எவையேனும் முன்றனுக்கு கட்டுரை வடிவில் விடை
தருக.**

$3 \times 10 = 30$

16. பாரதிதாசன், கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை பற்றிக் குறிப்பிடுவன் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
17. நாடகத்தின் தோற்றுமும் வளர்ச்சியும் குறித்து கட்டுரை வரைக.
18. ஜெயகாந்தனின் ‘தனிமனிதன்’ உணர்த்தும் சமூகச் சிந்தனைகளை கட்டுரையாக வரைக.
19. வண்ணதாசனின் அகமும் புறமும் உணர்த்துவன் பற்றிக் கட்டுரை வரைக.
20. இரு பக்கங்கள் மூலம் அப்துல் ரகுமான் உணர்த்துவன் யாவை?

